

ΛΕΞΕΙΣ ΟΜΗΡΙΚΑΙ

Proecdosis 2002.

Edidit

HELMUT VAN THIEL©

A	4	H	62	N	93	T	127
B	25	Θ	67	Ξ	96	Υ	134
Γ	28	I	69	O	96	Φ	137
Δ	30	K	73	Π	106	X	141
E	37	Λ	84	P	121	Ψ	143
Z	61	M	87	Σ	123	Ω	144

Orthographica sind in der Regel nur dort erwähnt, wo sie die lexikalische Einordnung beeinflusst haben, bei sekundären Unterschieden in der Form des codex U.

≈ = Andere Flexion (Tempus), wenigstens eine gleiche Bedeutung.

⊂ ⊃ = für den Sinn nötige, doch vielleicht nicht genuine Ergänzungen der Lemmata.

λ = Lemma. ℔ = Scholia D. ℔ = Scholia minora der Papyri, ed. J. Landon (in Vorb.).

*He = Hesych und Kyrillos (Cy).

Syn. = *Συναγωγή λέξεων ἠρωϊκῶν* (Bachmann, *Anecdota Graeca I*).

Die Buchstaben A-E sind nach den Handschriften S und U ediert von Vittorio de Marco, *Scholia minora in Homeri Iliadem*. Vatikan 1946. Seine Numerierung der Einträge musste wegen der Ergänzungen aus O geändert werden.

Bei der Kollation der Handschriften haben Nicola Conrad, Stephanos Matthaios und Adamantios Tsakiroglou geholfen. Zahlreiche Korrekturen hat René Nünlist beigesteuert.

In den Lexeis Homerikai sind die Worterklärungen der D-Scholien zur Ilias zunächst nach drei, dann nach zwei Buchstaben alphabetisch geordnet. Ziel der Sammlung war es, vorhandene Worterklärungen unabhängig von ihrer jeweiligen Zuordnung aufzufinden, besonders zu den Stellen, die in den D-Scholien nicht berücksichtigt waren, wie oft in späteren Büchern der Ilias. Die Lexeis können also als Ergänzung der D-Scholien verstanden werden. Aber der Nutzen war im einzelnen beeinträchtigt durch die zahlreichen Verschreibungen der Wortanfänge in den Lemmata und dementsprechend ihre alphabetische Einordnung an den unerwartetsten Stellen,¹ generell beeinträchtigt durch die häufige Sortierung nach voranstehenden Wörtern wie Artikeln, Partikeln und besonders Präpositionen, die sich in allen byzantinischen Lexika findet. Das ist ohne Nachdenken über die abweichenden Gesetze des Gebrauchs aus Glossaren wie den D-Scholien übertragen, in denen die Zuordnung keine Schwierigkeiten machte. Die Sammlung hat einige unbekannte, zum Teil gute Erklärungen (α 219 αἴτη, α 235 αἰθήρ, η 71 εἶκε (ci.), κ 133 ἐκὰς ἕστατε, τ 41 ταρφέα). Übereinstimmungen mit Kyrillos und Hesych können auf verlorene Fassungen von D zurückgehen, aber auch umgekehrt aus den Lexika übernommen sein (sicher β 1 βαβαί, κ 458 κωφεῦσαι, υ 3 ὑβός). Die Lexeis ihrerseits gehen auf eine Fassung der D-Scholien zurück, die uns nicht erhalten ist. Darauf lassen eine Anzahl Übereinstimmungen mit den Papyri und Apollonios Sophistes schließen, der die zugrunde liegenden Homerglossare benutzt hat. Bei der Vorlage der Lexeis handelte es sich jedoch nicht um ein Glossar, sondern um ein Exemplar der D-Scholien; das legen vor allem übereinstimmende längere Stücke nahe.²

Der Ausgabe liegen drei Handschriften zugrunde:

O (Bodl. Gr. Class. f. 114, saec. X) und **S** (Schlettstatt 1077, saec. X) sind nach zwei Buchstaben sortiert und haben innerhalb der Abschnitte dieselbe Anordnung, prinzipiell in der Reihenfolge des Homertextes. S hat Blattauffälle αι- bis αλ- (ein Blatt), αν- bis βα- (vier Blätter), γη- bis δε- (ein Blatt), offenbar die Doppelblätter 1, 3 und 4 eines Quaternio. **U** (Urbinas 157, saec. XI) hat sekundär nach drei Buchstaben sortiert, ebenso die Handschriften OS zu Anfang bis αδ-, mit nachlassender Genauigkeit. Dabei haben sie die ursprüngliche Reihenfolge der Einträge verlassen; U kombiniert häufig verschiedene Erklärungen zu gleichlautenden Lemmata (wie α 219 αἴτη). Alle Handschriften, auch U, haben eigene Einträge, die meistens richtig eingeordnet und demnach original sind. U und manchmal auch O haben Einträge derselben Hand, die rechts neben der ursprünglichen Spalte beginnen. In O sind sie im selben Arbeitsgang geschrieben, um freien Platz zu füllen (notiert O²). In U sind sie meistens nachlässiger, also nachträglich geschrieben (notiert U²); auch diese Einträge stimmen oft mit den anderen Handschriften überein und stammen wahrscheinlich aus der Sammlung. Gemeinsame Vorlage war eine Maiuskelhandschrift ohne Lesezeichen. Darauf weisen die zahlreichen übereinstimmenden Maiuskelverlesungen, Fehler der Worttrennung, der Akzente und Spiritus, alles vergleichbar mit Griechischzitaten in lateinischen Handschriften.

Im allgemeinen ist der Text von U besser als der von OS; O hat häufiger Auslassungen durch Flüchtigkeit. Aber alle Handschriften wimmeln, besonders in den Lemmata, von Fehlern, die den Gebrauch der Sammlung zur Glückssache machten. Charakteristisch sind Einträge wie ἴβεις· κατὰ τάξεις (zu Π 11) und ἰφίλκουος· πρὸ δρακῆς πρῶτος ἢ λαοῦ ἀδελφός (zu B 705), letzteres auch ein gutes Beispiel für die häufigen Buchstabendreher (κλ, ρα).

¹ Die falsche Einordnung solcher Wörter bestätigt, dass sie zumindest in ihrer am Anfang entstellten Form schon in den Quellen standen oder bei der Sortierung so gelesen wurden.

² Zum Beispiel α 580 752 871 901, δ 218, ε 72, μ 259, ν 100, ο 85 101, π 362 401 472, c 27.

Dabei finden sich die Einträge oft ganz unkenntlich und an ganz unerwarteten Stellen³ und provozieren nicht nur die Frage nach dem Nutzen der Lexika, sondern auch nach Einstellung und Erwartungen ihrer Nutzer, die erkennbaren Unsinn treulich und vollständig sich selbst und der Nachwelt erhielten. Was sie auszeichnet haben muss, ist eine unendliche Geduld und Leidensbereitschaft, verbunden mit Besitzerfreude, Neugierde und Entdeckerlust: Im Zauberwald der Wörter warteten auf Schritt und Tritt Kostbarkeiten, Überraschungen und Ungeheuer darauf, gefunden und erlebt zu werden. Und wie viele Schüler mag es gegeben haben, die ihr Gedächtnis mit solchen Ausgeburten des Zufalls und der Phantasie bevölkerten, vielleicht auch ihr eigenes Schrifttum um sie bereicherten?

Für uns kommt es weniger auf den erklärenden Wert dieser Werke an als auf den historischen Aspekt ihrer Erklärungen. Doch wir sind für das Verständnis und die Aufschlüsselung ihrer Rätsel in einer ungleich günstigeren Lage als die geborenen Benutzer, indem wir mit den D-Scholien und anderen Lexika vergleichen und ein Arsenal technischer Hilfsmittel einsetzen können. Trotzdem widerstehen eine ganze Anzahl von Einträgen durch die Kombination aller möglichen Fehlerarten und sekundären Veränderungen bis jetzt ihrer Identifikation und Heilung, die durchaus möglich erscheint. Wenn sie gelingt, ist es jedesmal ein kleiner Triumph. Dadurch, dass ein einziges Werk Gegenstand der Lexeis ist und ihre Quelle in den D-Scholien sozusagen noch greifbar, bieten sie Anschauungsunterricht für Entstehung und Schicksal anderer Lexika mit komplizierteren Verhältnissen, etwa Kyrill und Hesych.

³ Fehlerkategorien Maiuskelfehler: ΑΔΛΟ, ΓΙΠΤ, ΕΘΟC, ΙΡ, ΚΛΧ, ΜΝΤ. Phonetisch: αι-ε, ει-η ι-οι, ο-ω, οι-υ-β. Buchstaben: Auslassungen, Vertauschungen, Dreher. Eine Teilsammlung: ἀγριοίτε: ἀγριοίωται (Λ 676) || ἄδπω: ἰδρῶ (Δ 27) || αἰθερετάων: αἰθέρι ναίων (Β 412) || αἰτόσιον: ἐτώσιον (Ε 854) || ἀκρόατον: ἀκράαντον (Β 138) || ἀκίνησαν: ἀκὴν ἴσαν (Δ 429) || ἀμείται: καμείται (Β 389) || ἀορπίρες: ἀορτήρες (Λ 31) || ἀπόδεχεν ἀμβάλε: ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε (Β 183) || ἀπαιρέθεντο: ἠγερέθοντο (Μ 82) || βέλεται: βόλεται (Λ 319) || δέμεναι: δύμεναι (Ζ 185) || δηρίλαθον: δηριάσθον (Μ 421) || εκτονάριζε: ἔκ τ' ὄνομαζε (Α 361) || ἐπιπόλεπε: ἐπιπωλείται (Γ 196) || ἐπιδηνίος: ἐπιδηνήσας (Γ 378) || ἐπάξει: ὀπάξει (Θ 103) || ἔπεμπε: ἐπέντυε (Θ 374) || ἐπίωμοι: σπεῖό μοι (Κ 285) || ἐπίγοντες: στείβοντες (Λ 534) || ἐπεινοῖτο: ἀπαίνυτο (Ο 595) || ἔρωμεν: ὄρωμεν (Δ 16) || ἔραπτα (ἔρεπτα *He ε 5723): θρέπτα (Δ 478 v.l., θρέπτρα) || ἔραξε: συνέκλεισε: ἄραξε (Μ 384): συνέκλασε || εὐρευθῶν: ἐρεύθων (Λ 394) || εὐαινον: ἔβαινον (Β 351) || εὐδήτοος: ἐδήτοος (Β 432) || ἐφίν: ὄ) σφιν (Β 283) || ἦκε: ἔνδοξε οἶκος ἦν: εἶκε (Σ 520): ἔδοξεν, εὐκός ἦν || ἠνάτην: τὴν διαβλάβην: ἦν ἄτην (Α 412): τὴν ἰδίαν βλάβην || ἠντυς: ἔντυεν (Ε 720) || θυρόσλ: θυῖρος (Ω 498) || ἴβεις: κατὰ τάξεις: εἴβεις (Π 11): καταστάσεις || ἰοῦνεϊ Ολ, ἰοῦνεϊ Σλ, ἰουσεῖ Υλ: ἰθύνει (Ψ 317) || ἰφίλκουος: πρὸ δρακῆς πρῶτος ἢ λαοῦ ἀδελφός: Ἰφίκλου υἱός (Β 705): Ποδάρκης Πρωτεσίλαου ἀδελφός || κατατευσασχέσδην: κατὰ τεύχε' ἔδυν (Δ 222) || καταγάθενο: κατ' ἠγάθεον (Ζ 133) || κάδε: χάδε (Λ 462) || κατεγγυάλλαιλ: κραταιγύαλοι (Τ 361) || καθίσταται: ἀμελείται: ἐκάς ἔστατε (Υ 354): ἀμελείτε || κεναῖα: τὸν κεναῖα: Καινέα (Α 264): τὸν Καινέα || κηράσσοῖς μένω: κῆρας οἰομένω (Ν 283) || κοίφοιμον: κύδοιμον (Ε 593) || μενεάων ἐρμυδυνάων: μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων (Δ 117) || μετόλιε: μετοχλίσσειεν (Ω 567) || μένα: (κεχαρις)μένα (Ω 661) || μῆ νύθη διώτερος: μινυθαδιώτερος (~ Χ 54) || μομερει: μολυβδαίνη (Ω 80) || νειθθέντα: ἀνιθθέντα (Β 291) || νεομενάγων: νεῶν ἐν ἀγῶνι (Τ 42) || νεορη: νεοίη (Ψ 604) || ὀαγιστης: ἀλγίστη (Ψ 655) || ὀλιλαίμενος: ἐλελιξάμενος (Β 316) || ὀλγονγον: γούνος U, ὀλγον γάρ γούνος OS: ὀλίγον γόνυ γονός (Λ 547) || ὀλέωσιν: κλονέουσι (Ο 324) || ὀμοῖαι (Ρ 51): αἰ οἰκία: ... εὐοικῦται || ὄργον: ἔργον (Β 137) || ὄργοιολ (ς 367), ὄργισσιλ U, ὄργοισιλ OS: ἔργοιο, ἔργοισι || οὐδὲν ὕπωμοι: οὐδέ τι πῶ μοι (Α 542) || οὐκέδδωκεν: οὐκ ἔχαδε (Δ 24) || οὐδέ μιάρης: δὺ δέ μιν *Αρης (Ρ 210) || οὐτεκέντσι U, οὔτε κέντσι OS: οὐ τε κεν αἰεῖ (Ω 744) || πετονῶν: παπταίνων (Δ 200) || περέσαι: πέρησε (Δ 460) || περιφέρετα U, περιφέρετα OS: περιτρέφεται (Ε 903) || πελαόσκατο: πελασαῖατο (Ρ 341) || πέλεμνα: πέλεθρα (Φ 407) || πέλακχα: (ἡμι)πέλεκχα (Ψ 858) || πλύρες: πρυλέες (Λ 49) || ποποικυμένα: πεπυκακμένα (Β 777) || προιάμοιο: Πριάμοιο (Α 255) || προ ἰμοιοπαῖς: ὁ ἔλεεινός U, πραιοιοπες: ὁ ἔλεηνός OS: Πριάμοιο παῖς. ὁ ἔλενος (Η 44) || προσηου: πρὸς ἰθὺ (Ξ 403) || πριν δερποι μαίδεσθαι: πάρος δόρποιο μέδεσθαι (Σ 245) || πρόλον: προῦχοντα (Ψ 325) || πύχειν: τεύχειν (Ε 61) || πυτίδη: ἦπυτὸν ὑν U, ὑπὸ τὸν υἱόν OS: Ἠπυτίδη (Ρ 324): Ἠπύτου υἱόν || σελομοίση: Σολύμοιεν (Ζ 184) || τότως: τῶ γ' ὥς (Α 531) || τόλλεσθαι: ὀπλεσθαι (Ψ 159) || τὸ αὐ πνεῦσεν: τολύπευσεν (Ω 7) || ὑπεδέδεσκε: ὑπαῖ δὲ ἴδεσκε (Γ 217) || περδόσιεν: περ δέος εἶλεν (Δ 421) || ὑπερείπης: ὑπαῖ ριπῆς (Τ 358) || φθεικῆνορας: φθεικῆνορας (~ Β 833 φθισῆνορας) || χαλκοπέμμη: ἡ ἀπαλλάττουσα τοὺς ἐναντίους: Ἀλακκομένης (Ε 422): ἡ ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους || χῶληπα: κῶληπα (Ψ 726) || ὠπεραπω: ὦ περ ἀρίστω (Ψ 659) || ὥς δάλυτος: ὥς δ' αὐτως (Η 430) ||

ΛΕΞΕΙΣ ΟΜΗΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

- 1 ἄβαντα μετώιχετο (E 148): ἐπὶ τὸν ἄβαντα ἐπορεύετο (~D). OSU
2 ἄβλητος (Δ 540): ἄτρωτος (D). OSU
3 ἀγαθός (B 273): γενναίως, καλός (~ A 131D + B 204D). OSU
4 ἀγάγω (B 231): κομίζω (~ α 184D). OSU²
5 ἀγαθός περ ἐών (A 131): καίπερ ἀγαθὸς ὑπάρχων (~ Δ 387D). OSU
6 ἀγακλειτούς (Φ 530): ἄγαν ἐνδόξους (D). OSU
7 ἀγαλλόμεναι (B 462): χαίρουσαι (D). OSU
8 ἄγαμέμνονα (A 90): τὸν ἄγαμέμνονα (D). OSU
9 ἀγανοῖσι (Ω 795): πραέσι (D). OSU
10 ἀγάρροος (B 845): ἄγαν ῥοώδης (ApS 5, 6, ~ M 30D, A^{ti}). OSU
11 ἄγαλμα (Δ 144): καλλώπιμα (D). OSU
12 ἀγαπητόν (Z 401): μονογενῆ (D). OSU
13 ἀγασσάμενοι (Θ 29): θαυμάσαντες (D). OSU
14 ἀγανοῖς (B 164): προσηνέσι (D). OSU²
15 ἀγαπαζόμενος (~ Π 192 ἀμφαγαπαζόμενος): ἀγαπῶν (D). OSU
16 ἀγάσθηθε (Ξ 111): φθονήσητε (He α 355; D "μέμφησθε"). OSU
17 ἀγασσάμεθα (Γ 224): ἐξεπλάγημεν (~ δ 658D; D "ἐθαυμάσαμεν"). OSU
18 ἀγάσσατο (P 71): νῦν ἐφθόνησεν (P 71D). OU
19 ἀγάννιφον (A 420): ἄγαν χιονιζόμενον (ApS 116, 34; ~φ). OSU
20 ἄγειν (A 99): ἀπάγειν (D). OSU
21 ἀγείρομεν (A 142): ἀθροίζωμεν (*He α 418; ~D). OSU
22 ἄγε νῆα (A 141): ἄγε τὴν ναῦν (D). OSU
23 ἀγέμεν (A 443): ἄγειν (D), κομίζειν. OSU
24 ἀγέροντο (B 94): συναθροίζοντο (D). OSU
25 ἄγγεα (B 471): ἀγγεῖα (D). OSU²
26 ἀγέληφι (B 480): ἐν τῇ ἀγέλει (D). OSU
27 ἀγερώχων (E 623): ἐντίμων (D). OSU
28 ἀγείρας (Γ 47): συναθροίεσσι (D). OSU²
29 ἄγετο (B 659): ἀπήγετο (~ A 99D). OSU
30 ἀγγελίης (Γ 206): ἄγγελος καὶ πρεσβύτης (~D). OSU
31 ἀγειρούσῃ (Δ 28): συναθροίζούσῃ (~D). OSU
32 ἀγελείη (Δ 128): λαφυραγωγός (D). OSU²
33 ἀγελαίην (Λ 729): νομάδα (He α 422 "νεμομένην"). OSU
34 ἀγήνορα (λ 562): αὐθάδης ("ἄγαν αὐθάδεις α 144D). U² post 29
35 ἀγήνωρ (B 276): αὐθάδης, ὑβριστής (D). OSU, | ἢ ἄγαν ἀνδρείος (~D). U
36 ἀγήραον (B 447): μὴ γηράσκουσαν (~ ε 136D). OSU²
37 ἄγη (Γ 367): κατεάγη (D). OSU
38 ἀγκάζοντο (P 722): ταῖς ἀγκάλαις ἐβάσταζον (~D). U post 31
39 ἀγκυλομήτω (B 205): τοῦ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευομένου (~φ, D). OSU
40 ἄγκαίοιο παῖς (B 609): ὁ ἄγαπήνωρ (~D). OS
41 ἀγκυλοτόξου (B 848): ἐπικεκαμμένα τόξα ἔχοντας (D). OS
42 ἀγκυλότοξοι (K 428): ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες (D). U
43 ἀγκάς (E 371): ζεῖς τὰς ἀγκάλας (D). OSU
44 ἄγκεα (X 190): κοίλους τόπους (~D). OSU²
45 ἀγκῶνος (Π 702): τῆς καμπῆς (~ He α 585). OSU
46 ἀγλαά (A 23): λαμπρά (ApS 4,16; ~ Λ 575φ). OSU²

21 συναθροίζωμεν U¹ || 29 ἐπάγετο OSU ~ Ψ 188D || 32 ἀγελίης^λ || 33 ἀγελίην^λ ||

- 47 ἀγλαόν (B 302): λαμπρόν καὶ καλόν (Ario+D). OSU
 48 ἀγνυμενάων (Π 769): κατασσομένων, περικλωμένων (~D). OSU
 49 ἀγορήν (A 305): ἐκκλησίαν (D). S
 50 ἀγορήν δέ (A 54): εἰς ἐκκλησίαν (~D). OSU
 51 ἀγορητής (A 248): δημηγόρος (D). OSU²
 52 ἀγορήσατο (A 73): ἐξεκκλησιάσατο (He a 727). OSU
 53 ἀγορεύεις (A 109): δημηγορεῖς (D), ΟΥ ἰ λέγεις (D). OSU
 54 ἀνἀγοντο (A 478): ἀνήγοντο (D). OSU²
 55 ἀγορεύειν (A 571): δημηγορεῖν (He a 720). OSU
 56 ἀγορεύοις (B 250): δημηγοροῖς, λέγοις (~D). S
 57 ἀγορήθεν (B 264): ἐκ τῆς ἐκκλησίας (~D). OSU
 58 ἀγοράων (B 275): τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν δημηγοριῶν (I 441D). OSU
 59 ἀγόρευε (A 385): ἐδημηγόρει, ἔλεγεν (He a 721, ~D). OSU
 60 ἀγόρευον (B 788): ἔλεγον (D). OSU
 61 ἄγονος (Γ 40): μὴ γεγεννημένος (~D). OSU
 62 ἀγορηταί (Γ 150): δημηγόροι (D). OSU
 63 ἀγοί (Γ 231): ἠγεμόνες (D). OSU
 64 ἄγουσι (A 390): προσφέρουσι (~ He a 742). SU²
 65 ἀγοστῶι (P 315): ἀγκῶνι (D). OSU
 66 ἀγορεῦσαι (M 176): εἰπεῖν (~ a 174D). OSU²
 67 ἀγρομένησι (B 481): συναθροισθείσαις (~D). OSU
 68 ἀγροτεράων (B 852): ἀγρίων (D). SU
 69 ἄγριον αἶγα (Γ 24): αἶγαγον (ApS 5,23, ~ D). OSU
 70 ἄγριος (Δ 23): χαλεπός (D). OSU
 71 ἄγρει (E 765): ἄγε (D). S
 72 ἄγρι(ο)ν (Z 97): ἀπάνθρωπον ("ἀνήμερον" D). OSU
 73 ἀγρόμενοι (H 134): συναθροιζόμενοι (D). OSU
 74 ἀγραύλοιο (K 155): ἀγραυλοῦ. Ο ἰ ἀγρίου (P 521D). S ἰ τοῦ ἐν ἀγρῶι
 αὐλιζομένου (D). U
 76 ἀγρομένοισι (K 180): συναγομένοις (~D). OSU
 77 ἀγροῖωται (Λ 676): ἄγροικοι (D). OSU²
 78 ἀγροτέροις (M 146): ἀγρίοις (~ Λ 293D). OSU²
 79 ἄγχιςτα (B 58): ἐγγύτατα (~D). OSU
 80 ἀγχοῦ δέ (B 172): ἐγγὺς δέ (D). OSU
 81 ἀγχίαλον (B 640): παραθαλάσσιον (D). OSU
 82 ἄγχε δέ μιν (Γ 371): ἔπνιγεν δὲ αὐτόν (D). OSU
 83 ἀγχίμολον (Δ 529): ἐκ τοῦ σύνεγγυς (D). OSU
 84 ἀγχεμάχων (N 5): ἐγγὺς ἀναστρεφομένων (~ P 165D). OSU
 85 ἄδην (E 203): ἀθρόως (ε 290D). OSU
 86 ἔδουσιν (E 341): ἐσθίουσιν (D). OSU²
 87 ἀδινάων (B 87): ἀθρόως πετομένων (D). OSU
 88 ἀδελφεόν (B 409): τὸν ἀδελφόν (D). SU
 89 ἀδειής (H 117): ἄφοβος, ἀδεής (D). SU
 90 ἀδηκότες (K 98): κεκμηκότες (~ μ 281D). OSU
 91 ἀδήριτος (P 42): χωρὶς μάχης (D). OSU
 92 ἀδινῶς (T 314): ἀθρόως (D). OSU
 93 ἄδος (Λ 88): κόρος (D), πληρομονή (ApS 9,8). OSU
 94 ἰδρῶ (Δ 27): ἰδρῶτα (D). OSU

47 καὶ om OS || 48 κατασσομένων U || 72 ἄγρην^λ || 77 ἀγριοίτε^λ corr. de Marco || 86
 ἄδδουσιν^λ || 90 κεκαμηκότες || 94 ἄδπω^λ corr. de Marco ||

- 95 ἄδρητος (B 572): Ταλαοῦ παῖς Ἀργείων βασιλεύς (~D). OSU
 96 ἀδύτῳ (E 448): ἄδυτα καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν εἰς οὓς οὐκ ἐξὸν εἰσεῖναι (D), SU | ἦτοι σπήλαια (~ *He a 1221). S
 97 ἄειδε (A 1): ἄϊδε καὶ λέγε (D). OSU
 98 ἀέκοντος (A 301): μὴ βουλομένου ἢ ἄκοντος (D). OSU
 99 ἀεικέα (Ω 733, ~ A 341): χαλεπά (D). OSU
 100 ἀέκουσα (A 348): ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη (D). OSU
 101 ἀείδοντες (A 473): ἄιδοντες (D). OSU
 102 ἄειδον (A 604): ἦιδον (D). OS
 103 ἀειρομένη (B 151): βασταζομένη (~ H 268D). OSU²
 104 ἀεικέειν (~ B 264 ἀεικέειν): ἀπρεπέειν (~ δ 694D). OSU
 105 ἄελλαι (B 293): κυτροφαὶ ἀνέμων (D). OSU
 106 ἀερσίποδες (Γ 327): οἱ εἰς ὕψος ἐπαίροντες τοὺς πόδας (D). OSU
 107 ἀεθλευμέν (~ Δ 389 ἀεθλεύειν): ἀγωνίζεσθαι (D). OSU
 108 ἀέντες (E 526): πνέοντες (D). OSU
 109 οἷξασα (Z 89): ἀνοίξασα (D). OSU²
 110 ἀέξει (Z 261): αὔξει (D). OSU
 111 ἄειρε (Z 264): πρόσφερε (D). OSU²
 112 ἀειραμένη (Z 293): ἄρασα (D). OS | ἀραμένη. U
 113 ἀείρας (H 268): ἐπάρας (D). OSU
 114 ἀελπτέοντες (H 310): οὐκ ἐλπίζοντες (D). SU
 115 ἄερθεν (Θ 74): ἦρθσαν (D). OSU²
 116 ἀελλόπος (Θ 409): ταχεῖα τοὺς πόδας (Suda, ~φ). OSU
 117 ἀέκουσι (Θ 487): ἄκουσι καὶ μὴ βουλομένοις (D). OSU
 118 ἀίοιεν (K 189): ἀκούοιεν (~D). OSU²
 119 ἀέκητι (Λ 667): ἀκουσίως (ο 19φ). OSU
 120 ἀεικελίου (Ξ 84): ἀπρεποῦς (~ θ 231D). OSU
 121 ἀέκητι θεῶν (O 720): παρὰ γνώμην θεῶν (γ 28D). OSU
 122 ἀέκοντί γε θυμῶι (Δ 43): ἀκουσίαι τῆι ψυχῆι (~ A 24D). OSU
 123 ἀεικέλια (~ Σ 77 ἀεκήλια): ἀπρεπῆ (~ θ 231D). OSU²
 124 ἀζαλέας (Λ 494): ξηράς (D). S
 125 ἄζεο (E 830): κέβου (D). OSU
 126 ἀζηχῆς (O 25): ἀκατάπαυστος ("ἀδιάλειπτος" D). OSU²
 127 Ἄζ(ε)ῖδαο (B 513): Ἄζέως παιδός (He a 1462). OSU
 128 ἀζόμενοι (A 21): κεβόμενοι, ἐντρεπόμενοι (D). OSU
 129 ἀζομένη (Δ 487): ξηραινομένη (D). OSU
 130 ἀειγενέτησι (~ Γ 296 αἰειγενέτησι): διὰ παντὸς οὖσι (D). OSU
 131 ἀθανάτοιο (A 530): ἀφθάρτου (~ α 97D ἀμβρόσια). OSU
 132 ἀθανάτοισι (A 520): ἀφθάρτοις (~ α 97D ἀμβρόσια). OSU
 133 ἀθέσφατον (Γ 4): ἄφατον, πολύν (~D). OSU
 134 ἀθέριζον (A 261): ἀπεδοκίμαζον (φ, D). OSU
 135 Ἄθῆνη (A 194): ἡ Ἄθηνᾶ (B 587/Q). OSU²
 136 Ἄθηναίης (A 221): Ἄθηνᾶς (D). OSU
 137 ἀθλοφόρους (I 124): ἀγωνιστάς (D). OSU
 138 Ἄθῶω (Ξ 229): ὄρος τῆς Θράκης (D). OSU
 139 ἀθροοί (B 439): ὁμοῦ (D). OSU
 140 ἀθρήσειεν (M 391): θεάσοιτο, ἴδοι (~D; μ 232D). OSU
 141 ἀθύρων (O 364): παίζων (D). OSU²

96 ἱερέων || 100 βουλαμένη U || 109 ἀέξασα^λ || 117 βουλαμένοις U || 118 ἀειοίεν^λ || 118 ἐκουσίως ||

- 142 Ἄϊδι (A 3): τῶι Ἄϊδι (D). OSU
 143 αἰδεῖσθαι (A 23): ἐντρέπεσθαι (D). OSU
 144 αἰγῶν (A 41): τῶν αἰγῶν. OSU
 145 αἰεῖ τοι (A 107): διὰ παντός σοι (D). OU
 146 αἰγιόχοιο (A 202): αἰγίδα ἔχοντος. αἰγίς δέ ἐστιν ὄπλον ἠφαιστότευκτον (D). OSU
 147 αἰχμητήν (A 290): πολεμικόν (D). OSU
 148 αἶψα (A 303): ταχέως (D). OS
 149 αἰδομένω (A 331): ἐντρεπομένω (~ A 23D). OSU
 150 αἶθ' ὄφελος (A 415): εἶθε ὄφελος (D). OSU
 151 αἶσα (A 416): μοῖρα βίου (~D). OSU
 152 αἶ κε πίθηαι (A 207): ἄνπερ πεισθῆις (D). OSU
 153 Αἰθιοπῆας (A 423): Αἰθίοπας (D). OSU
 154 αἶθοπα (A 462): μέλαν(α) (D). ἢ καλάμη πυρός (?). OSU
 155 αἰγλήεντος (A 532): λαμπροῦ (D). OSU
 156 αἰνῶς (A 555): δεινῶς (D). OS
 157 αἰδῶ (B 262): τὴν αἰσχύνην (~ θ 324D). OSU
 158 αἰγιόχου (ι 275, ~ B 348 αἰγιόχοιο): αἰγιδούχου (D). OSU
 159 αἶγλη (B 458): λαμπηδῶν (T 366D). OSU
 160 Αἶγιον (B 574): πόλιν Ἄργους (lac. D). OSU
 161 Αἰγίλιπα (B 633): πόλιν τῆς Κεφαλληνίης (D). OSU
 162 αἰγανέησιν (B 774): ἀκοντίοις (D). OSU
 163 αἰγυπιοῖς(ι) (H 59): γυψί (~D). OSU²
 164 αἰγίλιπος (I 15): ὑψηλῆς (D). OSU
 165 Αἰγαί (~ θ 203 Αἰγάς) : νῆσοι Εὐβοίας ἱεραὶ Ποσειδῶνος (~ ε 381D). OSU
 166 αἰδοῖος (Γ 172): αἰδοῦς ἄξιος (D). OSU
 167 αἰ δ' ὅτε (Γ 421, Z 297): αὐταὶ δέ ὅποτε (~ A 432D). OSU
 168 αἰδοίη (B 514): αἰδοῦς ἀξία (D). OSU
 169 αἶγειρος (Δ 482): εἶδος δένδρου. (D). OSU
 170 Ἄιδωνῆ(ι) (E 190): τῶι Ἄδι. (D). OSU²
 171 αἰδώς (E 787, ~ E 530 αἰδεῖσθε): αἰδοῦς ἀξία. (= Ξ 210D αἰδοίη). S
 172 ἀΐδηλα (E 757): ἀδηλοποιά (D). OSU
 173 αἰδώς (E 787): αἰσχύνη, ὄνειδος (D). OSU
 174 Ἄϊδος κυνέην (E 845): νέφος τι καὶ ἀορασίαν (D). OSU
 175 αἰδοῖ εἰκῶν (K 238): αἰδοῖ νικώμενος (~D). OSU
 176 αἰδόμενος (K 237): αἰδούμενος ("αἰδεσθέντες" A 331D). OS
 177 αἰρήσειν (B 37): πορθήσειν (D). OSU
 178 αἰσχρόν (B 119): αἰσχύνης ἀξίον ("ἠηδές" D). OSU
 179 αἰρήσομεν (B 141): πορθήσομεν (D). OSU
 180 ἀΐξασα (B 167): ὀρμήσασα (D). OSU²
 181 αἶσχιστος (B 216): αἰσχρότατος (D). OSU
 182 αἱματόεσσαν (B 267): αἷματος ἑπληρουμένην U¹ ("αἱματώδης" D). OSU
 183 ἐριδαίνομεν (B 342): φιλονεικοῦμεν (D). OSU
 184 ἐνγαίσιμα (B 353): καθήκοντα (D). OSU
 185 αἶ(θε) γάρ (B 371): εἶθε γάρ (~D, = Δ 189D). OSU
 186 αἰειγενετῶν (B 400): <διὰ παντός ὄντων, ἀθανάτων. D> OS
 187 αἰθέρι ναίων (B 412): ἐν τῶι αἰθέρι κατοικῶν (~D): αἰθὴρ δέ ἐστιν ὁ μετὰ τὸν ἀέρα πυρώδης τόπος (cf B 458/Ak). OSU

150 ὤφιλος^λ || 167 αὐτὸν || 174 τι D : τὸ OS, om U || 183 αἰριδένομεν^λ || 187 αἰθερετῶν^λ U, om OS, v. supra 186 ||

- 188 αἰπόλια (B 474): αἰγονόμια (D). OSU²
 189 αἰπόλοις (~ B 474 αἰπόλοι): αἰγοβοσκοῖς (D). OSU
 190 αἰπύ (B 538): ὑψηλόν (D). OSU
 191 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον (B 604): ἐπὶ τάφον (τοῦ Αἰπύτου) (~D). OS
 192 Ἐχινάων (B 625): τῶν Ἐχινῶν (~ He a 8881!). OSU
 193 αἰζηῶν (B 660): νεανιῶν (D). OSU
 194 Αἰθικες (~ B 744 Αἰθίκεσσι): ἔθνος Μακεδονίας (D). OSU
 195 αἰπεινά (B 869): ὑψηλά (~D). OSU²
 196 Αἰσήποιο (B 825): ποταμοῦ Λυκίας (~D). OSU
 197 αἰθωνες (B 839): λαμπροί ("θερμοί" D), ἢ μέλανες (~ a 184D). OSU
 198 Αἰακίδαο (B 860): Αἰακοῦ ἀπογόνου, τοῦ Ἀχιλλέως (~D). OSU
 199 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν (Γ 4): αἶτινες ἐπειδή (D). OSU
 200 αἰζηοί (Γ 26): νεώτεροι, ὧν τὸ αἶμα ζεῖ (~ He a 1826). OSU
 201 αἰσχροῖς (Γ 38): ὑβριστικοῖς (D). OSU
 202 αἰχμητῶν (Γ 49): ὀπλιτῶν, πολεμικῶν (~D). OSU
 203 Αἰθήρη (Γ 144): ὄνομα κύριον, ἢ Αἶθρα (~ Suda). OSU
 204 αἶφα δέ (Γ 145): ταχέως δέ (D). SU
 205 αἰτία (Γ 164): αἰτία (D). OSU
 206 ἐρατεινήν (Γ 175): ἐραστήν, καλήν (~ E 210D, ≈D). OSU
 207 αἰχμητής (Γ 179): πολεμιστής (D). OS
 208 αἰολοπῶλους (Γ 185): καλοὺς ἵππους ἔχοντας (~D), ὃ ἐστὶν ἵππικωτάτους (D "ποικίλωσ ἵππαζομένους"). OSU
 209 αἰδρεῖ (Γ 219): ἀμαθεῖ, ἀπείρωι (He a 1792, ~D). OSU
 210 Ἄϊδος (Γ 322): τοῦ Ἄιδου (D). OSU²
 211 αἰχμή (Γ 349): ἡ ἐπιδορατὶς (E 282F) τοῦ δόρατος, τὸ κιδήριον (~D). OSU
 212 αἶρεῖ (Γ 446): κατέχει, καταλαμβάνει (~D). OSU
 213 ἐκύλα (Δ 105): κακά, ἰ ἄδικα (E 403D αἶκυλα!). OSU
 214 ἀκκήσας (Δ 110): κομήσας (D). OSU
 215 αἰχμάσσοι (Δ 324): διαχειριοῦντες διασεΐ(σ)ουσι ("ἀνακινήσουσι ὃ ἐστὶ πολεμήσουσι" D). OSU
 216 Αἰμονίδην (~ Δ 394 Αἰμονίδης): Αἰμονος υἱόν (~D). OSU
 217 αἰθωνι (Δ 485): λαμπρῶι (D). OSU
 218 αἶμονα (E 49): ἐπιστήμονα (D). OSU
 219 αἶρηι (E 203): ἡμερίδι ἢ U v. infra 236¹ μοίραι (D). OSU
 220 ἐκρηβολίαι (E 54, ~ E 444 ἐκατηβόλου): εὐστοχίαι (D, ~ A 75D "εὐστόχου"). OSU
 221 ἐτώσιον (E 854): μάταιον (D). OSU²
 222 αἰολομίτρην (E 707): ποικίλην ἔχοντα μίτραν (D). OSU
 223 αἰνή (Z 1): δεινή (D). OSU²
 224 αἰπεινήν (Z 35): ὑψηλήν (D).SU²
 225 Αἰολίδης (Z 154): Αἰόλου παῖς (~D). OSU
 226 αἰθούσης (Ω 238, ~ Z 243 αἰθούσης): στοᾶς (~ Z 243D). OSU
 227 αἰ(σ)κονται (Z 510): ὀρμῶνται (D). OSU²
 228 αἶ κε φύγηι (H 118): ἐὰν φύγη (~ A 420D αἶ κε πίθηται). OSU
 229 αἰδρεΐη (H 198): ἀπειρία (D). OSU²
 230 αἰόλον (H 222): ποικίλον (D). OSU²
 231 αἶαν (Θ 1): τὴν γῆν (D). OSU

192 αἰχινάων ... αἰχινῶν || 198 αἶακος OS || 206 αἰρατεινήν 211 τοῦ κιδήρου OS || 213 αἶκυλα^λ || 214 αἰκήσας^λ || 216 αἰμονος D : αἰμονίδου OSU || 220 αἰκιβολίαι^λ || 220 αἰκιβολίαι^λ || 221 αἰτόσιον^λ ||

- 232 Ἄϊδεω (Θ 16): τοῦ Ἄϊδου (Γ 322D Ἄϊδος). OSU²
- 233 αἴσιμον ἦμαρ (Θ 72): ἡ εἰμαρμένη ἡμέρα (~D; O 274D). OSU
- 234 αἴσων (Θ 88): ἐφορμῶν (~D). OU
- 235 αἰθήρ (Θ 556): ὁ ἀήρ (!, ~ Π 365/ex) O
- 236 αἴσχι (I 379!): μερίδι (~ Z 333D ad ε 40, "weniger als einen Floh" vgl. Frisk, drastisch "einen Flohschiss"). O(U v. supra 219)
- 237 Αἰτωλοί (I 529): οἱ τὴν Καλυδῶνα κατοικοῦντες (~D). OU
- 238 αἰπύν (K 371): δεινόν, μέγαν (~D). OU
- 239 ἐναίρει (~ K 481 ἔναιρε): ἀναιρεῖ (~ K 481D "φόνευε"). O
- 240 ἄϊεν (Λ 463): ἤκουεν (~ Λ 532D). OU
- 241 αἰχμάς (M 45): δόρατα (Δ 324D). OU
- 242 αἰξαντες (M 145): ἐξέλθοντες (D). OU
- 243 ἀεικέα (M 435): νῦν εὐτελῆ (D). OU²
- 244 αἰξίη (O 80): ὀρμήχη (~ Θ 88D). OU
- 245 αἰθρηγενέος (O 171): τοῦ τὴν εὐδίαν ποιοῦντος ("αἰθρίαν ποιοῦντος" D). OU
- 246 ἄϊον (O 252): ἠιθόμην ("νῦν τὸ ἠιθόμην" D). OU
- 247 αἰπεινόν (O 257): ὑψηλόν (~ B 573D ~ infra ε 579!). OU
- 248 αἰκάς (O 709): ὀρμάς (D). OU
- 249 ἱδρεῖς (~ Π 359 ἰδρεῖη): ἐμπείρους (He ι 230 "ἐμπειρίαί", η 108D ἰδρεῖς "ἐπιστήμονες, ἔμπειροι"). OU
- 250 αἰσθων (Π 468): αἰσθησιν ἔχων (ApS 16,16 "αἰσθόμενος"; D "ἀλγῶν, ἐκπνέων"). OU
- 251 ἀεικίσσων (Π 545): ὑβρίσων (D). OU
- 252 αἰητον (Σ 410): μέγα (D). OU²
- 250 αἶ κέν πως (Π 725): ἐάν πως (A 66D). OU
- 251 ἀκροτάτη (A 499): ἀνωτάτη, ὑψηλοτάτη U, = infra 271¹. OU
- 252 ἀκράαντον (B 138): ἀτελείωτον (D). OU²
- 253 ἀκούσαμεν (B 194): ἠκούσαμεν (D). U post 269
- 254 ἄκοςμα (B 213): ἀδιάτακτα, OU | ἀπρεπῆ O (~D), | ἄπρακτα. U
- 255 ἀκριτόμυθε (B 246): ἄκριτα καὶ ἀχάριστα λέγων, δημηγόρος (~ τ 560D; ≈D). OU
- 256 ἀκροτάτω (B 312): ἐσχάτω ("ἐπὶ ὑψηλῶι καὶ ἄκρωι κλάδωι" D). OU
- 257 ἄκρητοι (B 341): ἀσυγκέραστοι (He α 2547, "δι' ἀκράτου οἴνου" D). OU
- 258 ἄκοιτις (Γ 138): γαμετή (D). O
- 259 ἀκέων ἦν (Δ 22): ἠσυχῶν ἐκαθέζετο (D "ἀντὶ τοῦ ἀκέουσα καὶ ἠσυχος ἦν"). OU
- 260 ἀκὴν ἴσαν (Δ 429): μεθ' ἠσυχίαν ἐπορεύοντο (~ Γ 95D; ≈D). OU
- 261 ἀκάματον (E 5): ἀνένδοτον, μὴ κάμνον (~ Φ 341D "ἀκατάπαυστον, πολὺ"). OU
- 262 ἀκέοντο (E 448): ἐθεράπευον (D). U post 275
- 263 ἀκροπόλοισιν (E 523): ἀκροπόλοισι ("αἶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων πολοῦνται" D). U post 266
- 264 ἀκήριος (~ E 812 ἀκήριον): ἄψυχος, νεκρός (~ Λ 392D). OU
- 265 ἀκήδεστοι (Z 60): ἀφρόντιστοι (D). OU
- 266 ἱάκροατης: ἄκρω νοήσας, ἰδῶν (cf Z 470D ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας). OU
- 267 ἀκαχίζεο (Z 486): λυποῦ (D). OU

239 αἰναίρει^λ || 252 ἀκράατον· ἀτελειώτατον corr. Schmidt || 254 ἄκουσμα O^λ, ἄκρουσμα U^λ ||
260 ἀκίνησαν^λ corr. de Marco || 266 ἄκρος OS, fort. ἄκρος νοῆσαι ||

- 268 ἀκοστήσας (Z 506): κριθιάσας (D), ἴτουτέστιν κριθὰς πολλὰς φαγῶν (~D) U = infra 282¹. OU
- 269 ἀκόρητος (H 117): ἀκόρετος (E 388D ἄτος), ἀχόρτατος, ἀπλήρωτος (D). OU
- 270 ἀκαλαρρείταιο (H 422): πράϊως καὶ ἡσύχως ῥέοντος (D). OU
- 271 ἀκροτάτη (Θ 3): ὑψηλοτάτη ("τῆι ἀκρωρείαι" D). O(U v. supra 251)
- 272 ἀκάχοιτο (Θ 207): λυποῖτο (D). OU²
- 273 ἀκροκόρυμβα (~ I 241): τὰ ἄκρα τῶν νεῶν ("τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια" ~D). OU
- 274 ἄκος (I 250): ὑγεία, θεραπεία (~ I 249D). OU
- 275 ἀκέονται (~ I 507 ἐξακέονται): θεραπεύουσιν (~D). OU
- 276 ἀκαχμένον (K 135): ἴησφαλιζόμενον (Ξ 12D "ἔστομωμένον"; ο 551D "εεσιδηρωμένον"). OU
- 277 ἀκμήτες (Λ 802): ἀκοπίατοι (D). OU
- 278 ἀκαχίατο (M 179): ἐλυποῦντο (Suda, ~D). OU
- 279 ἀκεώμεθα (N 115): θεραπεύωμεν (~ E 448D; "ἱακώμεθα" D). OU
- 280 ἀκήδεσεν (Ξ 427): ἐφρόντισεν (P). OU
- 281 ἀκοίτης (O 91): ἀνήρ (D; ~D). OU
- 282 ἀκοστήσας (O 263): κριθὰς πολλὰς φαγῶν (~ Z 506D). O(U v. supra 268)
- 283 ἀκήματα (O 394): θεραπείματα ("ἱάματα" D). OU
- 284 ἀκήρατος (O 498): ἄφθαρτος (D). OU
- 285 ἀκάματον (O 598): μὴ κάμων (He a 2254 ἀκάμας). O
- 286 ἀκμήτας (O 697): μὴ κεκαμηκότας (~D). O ἢ μὴ καμόντας (He a 2450). U
- 287 ἀκάκητα (Π 185): ἀκακήτης ὁ μηδὲν τῶν κακῶν παραίτιος. δωτῆρ γὰρ ἑάων, ὃ ἔστιν ἀγαθῶν (~D). OU
- 288 ἀκίχητα (P 75): ἀκαταμάχητα ("ἀκιχήτως, ἀκαταλήπτως" D). OU
- 289 ἀκηχέδαται (P 637): ἐν ἄχεσιν εἰσιν, ἢ λυποῦνται (D). OU
- 290 ἀκμοθέτου (~ Σ 410 ἀκμοθέτοιο): τοῦ τόπου ὅπου ὁ ἄκμων τίθεται (~D). OU
- 291 ἄκμηνος (ψ 191): ἀκοπίαστος ("ἀκμήν ἔχων" D; cf supra 277, Φ 13D ἀκάματον, O 697D ἀκμήτας). OU
- 292 ἄκμηνον (T 320): ἄγευστον (T 163D). OU
- 293 ἀκούομεν (Ω 543): ἀκούειν (O 128D ἀκουέμεν) ἢ ἀκοῆι παρειλήφμεν. U post 253
- 294 ἄλλοι μὲν (A 22): ἄλλ' οἱ μὲν ἄλλοι (~ B 1D; v. infra 343). O
- 295 ἀλλὰ κακῶς (A 25): ἀλλὰ κακωτικῶς, ὀργίλως, ὑβριστικῶς (D "μεθ' ὑβρεως"). OU
- 296 ἀλλ' ἄγε δῆ (A 62): φέρε δῆ (A 210/Q). OU
- 297 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω (A 204): ἀλλά σοι ἐρῶ (~D). OU
- 298 ἀλλὰ τε (A 82): ἀλλὰ δῆ. OU
- 299 ἀλλὰ καὶ ὤς (A 116): ἀλλὰ καὶ ὅμως (D). OU
- 300 ἄλληι (A 120): εἰς ἄλλον τόπον (D "ἀλλαχοῦ", E 187D "ἀλλαχόσε"). OU²
- 301 ἀλόχου (A 114): ὁμοκοίτου (~ ApS 1,9 et 22,5), ἢ γαμετῆς (B 292D). OU
- 302 ἀλλ' ὃ γε (A 281): ἀλλὰ οὗτος (D). OU²
- 303 ἄλλοθεν ἄλλος (B 75): ἀπὸ ἄλλου τόπου ἄλλος (D "ἀλλαχόθεν"). OU
- 304 ἄλις (B 90): ἀθρόως (P 54D) καὶ ἢ σαφιλῶς (D). OU
- 305 ἀλλ' ἄγε (A 210, ~ B 139 ἄγεθ'): ἄγε τοίνυν (B 139D "ἀλλὰ δεῦρο"). OU²
- 306 ἄλοχοι (B 136): γυναῖκες (D) μὴ τίκτουσαι. OU

275 ἀκέοντα· θεραπεύοντα O || θεραπεύουσιν U || 289 συλλυποῦνται U || 291 ἀκοπίαστος O || 293 ἀκούομεν U ||

- 307 ἀλαλητῶι (B 149): θορύβωι (D). OU
 308 ἀλλήλοισιν (B 151): ἀλλήλοισ (D). OU
 309 ἄλα (B 165): θάλασσαν (D). OU²
 310 ἀλγήσας δέ (B 269): πονέσας δέ (D "ὄδυνηθείς"). OU
 311 ἀλοῦσα (B 374): ληφθεῖσα (D). OU
 312 ἄλκος (B 506): σύνδενδρος τόπος (~D). OU
 313 Ἄλφειοῖο (B 592): ποταμοῦ (~D). OU
 314 Ἄλοπην (B 682): πόλις Θεσσαλίας (~ ApS 24 "ἐν Ἄργει τῶι Πελασγικῶι", cf B 681D Πελασγικόν· Θεσσαλικόν). OU
 315 ἀλώμενος (B 667): πλανώμενος (D). OU
 316 ἀλλά σφεας (B 704): ἀλλ' αὐτούς (D). OU²
 317 ἀλίαςτος (B 797): ἀνελλιπής, πολὺς (D "ἀνέκκλιτος = ϕ1173, πολὺς"). OU
 318 ἀλείτην (Γ 28): ἄμαρτωνόν (D). OU
 319 ἄλτο (Γ 29): ἤλατο (~D). OU
 320 ἀλλοδαποῖσι (Γ 48): ξένοις (D). OU
 321 ἄλγος (Γ 97): λύπη (D), συμφορά (~ Z 336D ἄχει). OU
 322 ἄλκιμον (Γ 338): ἰσχυρόν (D). OU²
 323 ἀλεύατο (Γ 360): ἐξέκλινε (D). OU
 324 ἀλκῆς (Δ 234): δυνάμειος (D). OU
 325 ἀλαπαδνότεροι (Δ 305): ἀσθενέστεροι (D). OU
 326 ἀλὸς ἄχνην (Δ 426): νῦν τὸν ἀφρόν (D) τῆς θαλάσσης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄχυρον (~ E 499D). OU
 327 ἀλευόμενον (E 28): ἐκκλίνοντα (D). OU
 328 ἀλώων (E 90): ἀμπελοφύτων καὶ δενδροφύτων γεῶν (~D "... χωρίων"). OU
 329 ἀλαπάζοντα (E 166): πορθοῦντα (D). OU
 330 ἀλλότριος φῶς (E 214): ξένος (*He a 3179), ἰ πολέμιος (D). OU
 331 ἀλυσκάζοντι (E 253): ἐκκλίνοντι (ϕ, D). OU
 332 ἀλύουσα (E 352): ἀδημονοῦσα (D). OU
 333 ἀλήμεναι (E 823): συστραφῆναι (D). OU
 334 ἀλᾶτο (Z 201): ἐπλανᾶτο (D). OU
 335 ἀλιτρός (Θ 361): ἄμαρτωνός (D). OU
 336 ἀλέγω (Θ 483): φροντίζω, ἀλεγίζω (D). OU
 337 ἀλήϊος (I 125): ἀκτῆμων (D), ἰ λείαν μηδὲν ἔχων (~ I 125D). OU
 338 ἀλέγουσι (I 504): φροντίζουσι (D). OU
 339 ἀλῶήν (I 540): τὴν ἀμπελόφυτον (~ η 122D) καὶ δενδρόφυτον γῆν (~ 90D). OU
 340 ἀλοία (I 568): ἔτυπτεν (D). OU
 341 ἀλώηι (I 592): ληφθεῖη (D). OU
 342 ἀλαλκῶν (I 605): ἴεπιβαλῶν (D "βοηθήσας, ἐπαμύνας"). OU
 343 ἀλλ' οἳ μὲν (N 762, ~ K 1 ἄλλοι μὲν): ἀλλ' οἳ μὲν οὗτοι (~ B 1D ἄλλοι μὲν ῥα· οἳ μὲν δὴ λοιποί). OU
 344 ἀλεξίκακος (K 20): ἀλάλκουσα τὰ κακά (D "ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν"). OU
 345 ἀλαλύκτῆμαι (K 94): ἐμπέπληγμαι (~A^{ti}, D "τεθορύβημαι, ἠπόρημαι"). U post 342
 346 ἀλᾶσθαι (~ K 141 ἀλᾶσθε): πλανᾶσθαι (D). OU²
 347 ἀλύξει (K 348): ἐκφύγη (~ λ 113D). OU²
 348 ἀλεγεινοί (K 402): ὄδυνηροί ("ἀλγεῖν παρέξοντες" D). OU
 349 ἀλαοσκοπίην (K 515): τύφλωσιν, ἀορασίαν (θ 285 "τυφλὴν τὴν κατασκοπήν"). OU

- 350 ἀλεξώμεθα (Λ 348 v.l., ἀλεξώμεσθα): βοηθήσωμεν (~ A 590ϕ; ϟ "ἀμυνώ-
μεθα"). OSU
- 351 ἄλλυδις ἄλλος (Λ 486): ἄλλος ἀλλαχοῦ (ϟ). OSU
- 352 ἄλειον (Λ 774): ποτήριον (ϟ). OSU²
- 353 ἀλίπλοα (M 26): θαλασσοφόρητα ("τῆι θαλάσσει ἐπιπλέοντα" ϟ). OSU
- 354 ἀλεώρην (M 57): ἔκφευξιν (ApS 22,19; ϟ "ἐκκλιειν, ἀποφυγήν"). OSU
- 355 ἀλαπάζει (M 67): πορθεῖ (ϟ). OSU
- 356 ἀλαστήσας (M 163): δεινοπαθήσας (ϟ). OSU
- 357 ἀλώναι (M 172): ληφθῆναι (He a 3360). OSU²
- 358 ἀλκτῆρα (Ξ 482): βοηθόν (ϕ,ϟ). OSU
- 359 ἀλογῆσει (O 162): ἀφροντιστήσσει (He a 3210, "καταφρονῆσει" ϟ). OSU
- 360 ἀλείς (Π 403): κυστραφεῖς (ϟ). OSU²
- 361 ἀλίωσεν (Π 737): μάταιον ἐποίησεν (~ϟ). OSU
- 362 ἀλίησι (Σ 86): ἱκρύφα ("ταῖς θαλασσίαις" ϟ). OSU
- 363 ἀλείφατος (Σ 351): ἐλαίου (ϟ). OSU
- 364 ἄλγιον (Σ 278): λυπηρότερον (He a 2801, ~ δ 292ϟ). OSU
- 365 ἀλίτηται (T 265): ἀμαρτήσσει (~ϟ). OSU
- 366 ἀλλοδαπῶι (T 324): ξένωι (ApS 24,16; ~ Γ 48ϟ). OSU²
- 367 ἀμφιβέβηκας (A 37): ὑπερμαχεῖς (ϟ). OSU
- 368 ἀμφηρεφέα τε (A 45): ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένην (He a 4093, ~ϟ). OSU
- 369 ἀμύμων (A 92): ἀμώμητος (ϟ). OSU
- 370 ἀμφιμέλαινοι (A 103): βαθεῖται, συνεταιί (ϟ). OSU
- 371 ἄμυνον (A 456): βοήθησον ("ἀπότρεφον, κατάπαυσον" ϟ; ~ Ω 500ϟ). OSU
- 372 ἄμεινον (A 116): βέλτιον (ϟ). SU
- 373 ἀπαμειβόμενος (A 215): ἀποκρινόμενος (= A 84ϟ,ϕ). OSU
- 374 ἀμύσεις (A 243): κατατήσεις ("κνίσεις, λυπήσεις" ϟ). OSU
- 375 ἄμφω δὲ νεωτέρω (A 259): ἀμφοτέροι τὴν ἡλικίαν μικροί ("νεώτεροι" ϟ).
OSU
- 376 ἄμα τοῖσιν (A 348): ἄμα τούτοις (~ ϕ; He a 3481). OSU
- 377 ἀμείνων (A 404): βελτίων, καλλίων (ϟ). OSU²
- 378 ἀμβρόσια (A 529): θεῖται (ϟ). OSU
- 379 ἀμφικύπελλον (A 584): περιφερὲς ποτήριον (He a 4045, ~ϟ). OSU
- 380 ἀμειβόμενοι (A 604): ἀνταποκρινόμενοι (~ A 84ϕ). SU
- 381 ἀμφιγυῖεις (A 607): τοὺς πόδας χωλός (~ϟ). OSU
- 382 ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι (B 45): περὶ δὲ τοὺς ὄμους (~ ϟ; Γ 362ϟ). OSU
- 383 ἄμμι δέ (B 137): ἡμῖν δέ (ϟ). OSU²
- 384 ἀμφιεῖσσας (B 165): ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνομένας (~ϟ). OSU
- 385 ἀμετροεπής (B 212): ἄμετρος ἐν τῶι λέγειν (ϟ). OSU
- 386 ἀμφικαλύπτει (B 262): περικαλύπτει (ϟ). OSU
- 387 ἀμφιαχυῖαν (B 316): περὶ αὐτοὺς κρᾶζουσαν (ϟ "θρηνοῦσαν"; He a 3948
"κραυγάζουσα"). OSU
- 388 ἀμφὶ στήθεσιν (B 544 στήθεσιν): περὶ τῶι στήθει (~ϟ). OSU
- 389 ἀμφιβρότης (B 389): ὄλον τὸν βροτόν, ὃ ἐστι τὸν ἄνθρωπον, καλυπτούσης
(~ϟ). OSU
- 390 καμῖται (B 389): κοπιᾷσει (ϟ). OSU
- 391 ἀμέγαρτον (B 420): μέγα(ν) (He a 3537; ϟ "ἄφθονον, πολύν"). OSU
- 392 ἀμφ' αὐτόν (B 417): περὶ αὐτόν (ϟ). OSU
- 393 ἀμβαλλώμεθα (B 436): ἀναβαλλώμεθα (ϟ). OSU

368 ἐστεγασμένην OS || 370 βοήθειαι || 372 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 377 ἀμείνω
καλλίων U² || 384 ἐλαυνομένος OSU || 383 ἡμεῖς OS || 387 αὐτῶ O || 390 ἀμῖται^λ ||

- 394 ἀμφ' Ἀτρείωνα (B 445): περὶ τὸν Ἀτρέως παῖδα (D). OSU
 395 ἀμφὶ ῥέεθρα (B 461): περὶ τὰ ῥεῖθρα (~D). OSU
 396 ἀμφιέποντες (B 525): περιέποντες ("περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντες" D). OSU
 397 Ἀμύκλας (B 584): χωρίον τῆς Λακωνικῆς (~D). OSU
 398 ἀμύμονα (B 674): ἀγαθόν (D). OSU
 399 ἀμφιδρυφῆς (B 700): ἀμφοτέρωθεν τὰς παρεῖας κατεξεσμένας ἔχουσα διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος (~D). OSU
 400 Ἀμυδῶνος (B 849): πόλεως Παιονίας (D). OSU
 401 ἀμφ' Ἑλένης (Γ 70): περὶ τῆς Ἑλένης (D). OSU
 402 ἀμφίπολοι (Γ 143): θεράπαινοι, δουλίδες (D). OSU
 403 ἀμφὶ γυναικί (Γ 157): περὶ γυναικί (~D). OSU
 404 ἀμπελόεσσα (~ Γ 184 ἀμπελόεσσαν): πολλὴν ἀμπελον ἔχουσα (~D). OSU
 405 ἀμφὶ δέ μιν (Γ 231): περὶ δὲ αὐτόν (D). OSU
 406 ἀμπεπαλῶν (Γ 355): διασείσας (He a 3782, ~D). OSU
 407 ἀμφεκάλυψεν (Γ 442): περιεκάλυψεν (δ 180D), περιέσχεν (D "περιέλαβεν, κατέσχεν"). OSU
 408 ἀμφὶ ἔ παπτήνας (Δ 497): περὶ αὐτὸν βλέσας (~D). OSU
 409 ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῶι βαῖνε (E 299): ὑπεράσπιζεν αὐτοῦ (~ P 359 510D). S
 410 ἄμβροτον (E 339): θεῖον (D). OSU²
 411 ἄμοτον (E 518): ἀπλήρωτον (E 518D). OSU²
 412 ἀμάθοιο (E 587): ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος (~"ἀμμώδους τόπου" D). OSU
 413 ἀμφίς (E 723): νῦν ἐκατέρωθεν (D). OSU
 414 ἀμφίφαλον (E 743): πανταχόθεν φαλοὺς ἔχουσα(ν) (~D). OSU
 415 ἀμβροσίην (E 777): θεῖαν <βρώσιν> (D). S
 416 ἄμ πεδίον (Z 71): κατὰ τὸ πεδίον (He a 3773, ~D). OSU
 417 ἀμύμονι (Z 22 171): ἐνδόξωι (α 29D "τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ"). OSU
 418 ἀμαιομάχητον (Z 179): ἀκαταμάχητον (D). OSU
 419 ἀμείφομεν (~ Z 230 ἐπαμείφομεν): ἀλλάξωμεν (D). OSU
 420 ἀμφαφῶντα (~ Z 322 ἀφῶντα): ψηλαφῶντα (D). OSU
 421 ἀμόν (Z 414): ἡμέτερον (D). OSU
 422 ἀμφαδίην (H 196): φανερώς (D). OSU
 423 ἀμφαδόν (H 243): φανερώς (D). OSU
 424 ἄμμε (H 292): ἡμᾶς (D). OSU
 425 ἀμφί θ' ἔπον (H 316): περιεῖπον (D). OSU
 426 ἀμφιλύκη (H 433): τὸ καλούμενον λυκόφως, ἡῶ (D). OS
 427 ἀμαλδύνηται (H 463): ἀφανίζηται (D). OSU
 428 ἀμήχανα (Θ 130): ἀβοήθητα (D). OSU
 429 ἄμυδις (I 6): ὁμοῦ (D). OSU
 430 ἴαμυσαι (~ T 284 ἄμυσσε, nusquam ἀμύξαι) : σπαράξαι (~ D, v. 431). OSU
 430a <αμύξαι (I 563):> καῦσαι (~D). OSU
 431 ἀμύξας (~ I 446 ἀποξύσας): ἀφελών (D), σπαράξας (A 243D "κνίσεις"). OSU
 432 ἀμφίς ἐόντες (I 464): περὶ αὐτὸν ὄντες (~ Ω 488D). OSU
 433 ἀμειβόμενος (~ I 606 ἀπαμειβόμενος): ἐναλασσόμενος (~ θ 379D). OS
 434 ἀμύνειν (I 435): βοηθεῖν (Ario, ~ Ω 500D). OSU²
 435 ἀμαθύνει (I 593): ἀφανίζει (He a 3399). OSU
 436 ἄμψηκες (K 256): ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον (π 80D; ~D). OSU
 437 ἀμητῆρες (Λ 67): θερισταί (D). OSU
 438 ἀμείλικτον (Λ 137): πικρόν, οὐ προσηνή (ApS 25,11 πικράν). OSU

402 δουλίδοι || 414 ἀμφίκαλλον^λ || κάλλος || 417 ἄμμωνι^λ || 421 ἀμόν || 426 λυκοφῶσιν O, λυκοφῶσιν S || 430a ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 437 ἀμητορες^λ ||

- 439 ἀμαλδύναι (M 18): ἀφανίσει (D). OSU
 440 ἀμωμήτοιο (M 109): φόγον μὴ ἔχοντος ("ἄφογος" He a 4176). OSU
 441 ἀμφ' οὔροι (M 421): περὶ ὀρίοις γῆς (~D). OSU
 442 ἀμφιγύοισιν (N 147): ἀμφοτέρωθεν χωλῶσαι δυναμένοις (~D). OSU
 443 ἄμερδεν (N 340): ἐστέρει, ἡμαύρου (D). OSU
 444 ἀμενήνωσεν (N 562): ἀσθενῆ ἐποίησε (D). OSU
 445 ἀμοιβοί (N 793): ἐκ διαδοχῆς ἀποστελλόμενοι (~ ApS 27,28; D). OSU
 446 ἄμ φόνον (K 293; Ξ 140 φόνον, Π 162 φόνον αἵματος): τὸ ἀπὸ τῶν φόνων αἶμα (~D). OSU
 447 ἀμφὶ ἔ παπτήνας (O 574): κύκλω περιβλεψάμενος (~P). OSU
 448 ἀμφοτέρωσεν (Θ 223, ~ O 669 ἀμφοτέρωθεν): εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη (~ He a 4151). OSU
 449 ἀμέρσαι (Π 53): στερῆσαι (D). OSU
 450 ἀμφεφόβηθεν (Π 290): ἐκατέρωθεν ἔφευγον (D). OSU
 451 ἀμιτροχίτωνας (Π 419): μίτρας οὐκ ἔχοντας (~D). OSU
 452 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι βαίνει (P 4): ὑπερεμάχει δὲ αὐτοῦ (D). OSU
 453 ἀμφασίη (P 695): ἀφασία (D), ἀλογία (He a 3902). OSU
 454 ἀμφιβαλόντες (P 742): ἀντερείσαντες (D) OSU
 455 ἄμμορος (Σ 489): ἀμέτοχος (D). OSU
 456 ἀμφὶς ἀρωγοί (Σ 502): πεπληρωμένως βοηθοῦντες (~ He a 4100 "κεχωρισμένως") ἢ μεγάλως, ὅτι τὸ δίκαιον ἀπεδίδουν ἐκάστωι. OSU
 457 ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον (Σ 506) : ἐναλλάσσοντες, ἀνὰ μέρος ἀποφαινόμενος ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην (~D). OSU
 458 ἀμαλλοδετήρες (Σ 553): οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες (ApS 29,4; ~P,D)· ἄμαλλα δὲ ἐστὶ ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων (~ He a 3417). SU
 459 ἀνδρῶν (A 7): ἀνθρώπων (A 334D). OSU
 460 ἀνὰ στρατόν (A 10): κατὰ τὸ στρατόπεδον (P,D). OSU
 461 ἀντιώσσαν (A 31): ὑπαντῶσαν (D). OU
 462 ἀνάσσει (A 38): βασιλεύει (D). OU
 463 ἀνιστάμενος (A 58): ἀναστὰς (D). OU
 464 ἄνακτος (A 75): βασιλέως (D). OU
 465 ἀνάποινον (A 99): ἄνευ λύτρων (Suda). OU
 466 ἄν δ' αὐτήν (A 143): καὶ αὐτήν (D). OU
 467 ἀναιδείην ἐπιειμένε (A 149): τὴν ἀναίδειαν περιβεβλημένε (~D). OU
 468 ἀναιδές (A 158): ἀναίσχυντε (~ He a 4320, D "ἀναιδέστατε"). OU
 469 ἄναςσε (A 180): βασίλευε (D). OU²
 470 ἄντην (A 187): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 471 ἀναθηλήσει (A 236): ἀναβλαστήσει (D). OU
 472 ἄναςσεν (A 252): ἐβασίλευσεν (A 180D). OU²
 473 ἀνέρας (A 262): ἄνδρας (D). OU
 474 ἀντίθεον (A 264): ἰσόθεον (D). OU
 475 ἀντιβίην (A 278): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 476 ἀντιβίοισιν (A 304): ἐναντίοις(ι) (D). OU
 477 ἀνστήτην (A 305): ἀνέστησαν (P,D), δυϊκῶς (~ H 302D). OU
 478 ἀναβάντες (A 312): ἐμβάντες (D "ἀνελθόντες"). OU
 479 ἄνωγεν (A 313): ἐκέλευσεν (D). O
 480 ἀνέλο(ν)το (A 449): ἀνέλαβον (B 410D). OU
 481 ἀνασχών (A 450): ἀνατείνας (D). OU

446 ἀμμόφονον || ἀπὸ U : ἐκ OS || 450 ἀμφοτέρωθεν OS || ἔφευγεν || 453 ἀλογία U : λόγου OS ||
 457 ἀποφαινόμενος om OS || 463 ἀνιστάς || 467 ἀνεδίην ἡμφιεσμένε U^λ = D || 481 ἀνατείλας ||

- 482 ἀνεδύσατο (A 496): ἀνήλθεν (D). OU²
 483 ἀνθρεῶνος (A 501): τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τόπον (F,D). OU
 484 ἀνέστη (A 533): ἀνεστάθησαν (D "ἀνέστησαν"). OU
 485 ἀνεκτά (A 573): ἀναχετά (D). OU
 486 ἀναίξας (A 584): ἀνορμήσας (D). OU
 487 ἀνάσχεο (A 586): ἀνάσχου (D) OU | ἢ ἀνάτεινον (~ Γ 362). U
 488 ἀντιφέρεσθαι (A 589): ἐναντιοῦσθαι (F). OU
 489 ἀνέρες (B 1): ἄνδρες (D), ἀνδρείοι (E 529D). OU²
 490 ἄνευθε (B 27): χωρίς (D). OU²
 491 ἀνήη (B 34): ἀφήη (D "καταλείπη, ἐάσει"). O
 492 ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἰεῖστη (B 100): τὸ ἐξῆς· ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
 Ἀγαμέμνων (~D). OU
 493 ἀντίος (B 185): ἐξεναντίος (~D). OU
 494 ἄναλκις (B 201): ἀδύναμος (D), ἀλκὴν, δύναμιν μὴ ἔχων. OU
 495 ἀνὰ στόμα (B 250): διὰ τοῦ στόματος (~D). OU
 496 ἀνήσει (B 276): προθυμηθήσεται, ἐάσει (D "ἀναπέισσι, παρορμήσει"). OU
 497 ἀνώγει (B 280): ἐκέλευσεν (~D). OU
 498 ἀνὰ κρατερὰς (B 345): κατὰ ἰσχυράς (~D). OU
 499 ἄνυσις δέ (B 347): κατόρθωμα δέ (He a 5578, D "πρᾶξις"). OU
 500 ἀνάβλησις (B 380): ἀναβολή (D). OU
 501 ἀνθεμόεντι (B 467): ἄνθη ἔχοντι (D). OU
 502 ἄνθεα (B 468): ἄνθη (D). O
 503 ἀντόμεναι (B 595): ἀπαντήσασθαι (D). OU
 504 ἄναρχοι (B 703): ἀνηγεμόνευτοι (~D). OU
 505 ἀνστήσεσθαι (B 694): ἀναστήσεσθαι (D). OU
 506 ἀνήγεσ (Γ 48): ἀνήγαγεσ (D "ἔφερεσ")· τὸν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πλοῦν
 ἐπὶ τὴν Ἴλιον ἀναγωγὴν ἐκάλουν (~ Z 272D+Ak). OU
 507 ἀνέργε (Γ 77): ἀνεῖργε, ἐκώλυε (D). OU
 508 ἄνω (Γ 84 ἔσχοντο ...): ἐπαύσα(ν)το (D). OU
 509 ἀνείρει (Γ 177): ἐρωτᾷς (~D). OU²
 510 ἀντιάνειραι (Γ 189): τοῖς ἀνδράσι κατὰ τὸν πόλεμον ἐξισούμεναι (~D). OU
 511 ἀνεγνάμφθη (Γ 348): ἀνεκλάσθη (He a 4852). OU
 512 ἄντικρυς (~ Γ 359 ἀντικρὺ): κατεναντίον (~D). U post 541
 513 ἀνασχόμενος (Γ 362): ἀνατείνας (D). OU
 514 ἀνώ (Δ 56): τελειώσω (~ *He a 5580, D "πράσσω"). OU
 515 ἀναγκαίη (~ Δ 300): ἀνάγκη OU | ἢ ἀναγκαία (D). U
 516 ἀντιβολῆσαι (Δ 342): ὀμιλῆσαι (D "ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν"). OU
 517 ἀνεμώλια (Δ 355): μάταια (D). OU²
 518 ἀνασχέσθαι (Δ 511): ὑπομεῖναι (D). OU
 519 ἀνούτατος (Δ 540): ἄτρωτος ἀπὸ χειρῶν (~D). OU
 520 ἀνηκόντιζε (E 113): ἀνεπήδα (D "ἀνέφερον"). OU
 521 ἄντυγος (E 262): ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἄρματος (~D). OU
 522 ἀντετόρησε (E 337): διῆλθεν (D). OU
 523 ἀνήκεστον (E 394): ἀνίατον (D). OU
 524 ἀνιείσα (E 422): ἀναπέισθουσα (D). OU
 525 ἀνεχάζετο (E 443): ἀνεχώρει (D). OU
 526 ἀνακλῖναι (E 751): ἀνοιξαι (D). OU
 527 ἀνέντες (E 761): ἀναπέισαντες (D). OU

499 δέ bis om U || 503 ἀντομένας· ἀπαντήσασθαι || 513 ἀνατείλας || 526 ἀνοιξαι D : ἐπιθεῖναι (= E 751) OU ||

- 528 ἀνέτειλεν (E 777): ἀνεφύησεν: (D). OU ordine inverso
 529 ἀναφύχοντα (E 795): ἀναπνεόμενον (~D). OU
 530 ἀνίεις (E 880): ἀφίεις (D). OU
 531 ἀνετράπη (~ Z 64 ἀνετράπετ'): ὕπτιος ἐγένετο (~D). OU
 532 ἀντιώσιν (Z 127): ἐναντιοῦνται (D "ἀντιτάσσονται"). OU
 533 ἀντία (Γ 425 ἀντί', ~ Z 186 ἀντιανείρας): ἐναντία (~D). OU
 534 ἴαναλίγκιον (~ E 5 ἐναλίγκιον, Z 401 ἀλίγκιον): ὅμοιον (D). OU
 535 ἀνιόντα (Z 480): ἀνερχόμενον (α 259D). OU
 536 ἀνέεργε (H 55): ἀπεχώριζε (Γ 77D "ἐκώλυεν"). OU
 537 αἰνόθεν αἰνώς (H 97): τῶν δεινῶν δεινότερον (D). OU
 538 ἀνήκεν (H 152): παρώρμησεν (D "ἀνέπεισεν"). OU
 539 ἀνδρειφόντη (H 166): ἀνδρας φονεύοντι (B 651D). OU
 540 Ἄνδραϊμονίδης (H 168): Ἄνδραϊμόνος υἱός (= Hom. ξ 499). OU
 541 ἀντιάσαιμεν (H 231): ἀπαντήσαιμεν (~D). OU
 542 ἀνεκῆκειν (H 262): ἀνεπήδα (*He α 4849, D "ἀνέβαλλεν"). OU
 543 ἀνδάνει (H 407 ἐπιανδάνει): ἀρέσκει (D). OU²
 544 ἀναπλήσαντες (Θ 34): πληρώσαντες (D). OU
 545 ἀνέπαλτο (Θ 85): ἀνήλατο (D). OU
 546 ἀντομένη (Θ 412): ἀπαντήσασα (D). OU
 547 ἀνιόντες (Ξ 28, ~ Θ 538 ἀνιόντος): ἀνατέλλοντες (~ α 24D). OU
 548 ἀναίνομαι (I 116): ἀρνοῦμαι (D). OU
 549 ἀντί νυ πολλῶν (I 116): ἴσος πολλοῖς (D "ἀντάξιος πολλῶν"). OU
 550 ἀνάεδνον (I 146): ἀπροικον (He α 4290, D "ἀνευ ἔδνων"). OU
 551 ἀνσχέσθαι (E 285, ~ I 235 σχέσθ'): ἀνασχέσθαι, ὑπομεῖναι (D; I 235D
 "ἀνθέξειν, ἀντιστῆναι"). OU
 552 ἀναπρήσας (I 433): ἀναφυσήσας (D). OU
 553 ἀνεψιοί (I 464): ἀδελφῶν υἱοί (D). OU
 554 ἀναίνεται (I 679): ἀρνεῖται (~ I 116D; D "παραιτεῖται"). OU²
 555 ἀνθεσι μῆλων (I 542): τὰ μῆλα νῦν λέγει τὰ ἀκρόδρυα (~ ApS 34,19; D
 "καρποῖς"). OU
 556 ἀνασταδόν (I 671): ἀναστάντες (D). OU
 557 ἀνεστενάχιζεν (K 9): ἀνέστενεν (He α 4977, ~ H 95D). OU
 558 ἀνωχθι (K 67, ἀνώγη K 130): ἐκέλευσε (~D; B 208D ἀνώγει). OU²
 559 ἀναστήσας (K 179): ἐγείρας (~ Eu 797, 8, ζ 7D "ἀνακομίσας"). OU
 560 ἀνάσχεο (K 321): ἀνάτεινον (~ Γ 362D). O
 561 ἀνήκεν (K 389): ἀνέπεισεν (Z 256D). OU
 562 ἀντίβιον (Γ 20): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 563 ἀντιάσαντα (K 551): ὑπαντήσαντα (~ A 67D). OU
 564 ἀνήνοθεν (Λ 266): ἀνώρμα (D "ἀνεφέρετο"). OU
 565 ἀνδροκμήτωι (Λ 371): ἦτοι ὑπὸ ἀνδρὸς κατεσκευασμένωι ἢ ἐν ᾧ ἀνήρ
 κείται, τουτέστιν ἀποθανῶν (~ D; ApS 35). OU
 566 ἀνάκιδος (Λ 390): ἀσθενοῦς (D). OU
 567 ἀνδρόμεον (Λ 538): τὸ(ν) τῶν ἀνδρῶν (D). OU
 568 ἀνάπνευσιν (Λ 801): ἀναπνοήν (~ I 609 ἀϋτμή). OU
 569 ἀντιβόλησεν (~ Λ 809 ἀντεβόλησεν): ἀπῆντησεν (N 210ϕ; D
 "συνέτυχεν"). OU
 570 ἀνέμοιο θύελλαν (M 253): συστροφὴν ἀνέμου (Z 346D). OU
 571 ἀντιπεφάσθαι (N 447): ἀνταναιρεῖσθαι (Ξ 471D "πεφονεύσθαι"). OU

537 ἀνοθενάινος^λ || 542 etiam post 572 ἀνέβηκε (Ψ 507): ἀνεπήδα U || 552 ἀναπρήσας^λ || 558
 ἀνώχθη^λ ||

- 572 ἀνέσαντες (N 657): ἀναπέσαντες (= E 761D ἀνέντες, D "ἀναθέντες, ἀναβιβάσαντες"). OU
- 573 ἀνέγνω (N 734): ἀνεγνώριεν (~D). OU
- 574 ἀνδράγρια (Ξ 509): τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρεύματα· λέγει δὲ καὶ τὰ σκῦλα τῶν νεκρῶν (~D). OU
- 575 ἀνίει (O 24): ἀφίει (ϕ). OU²
- 576 ἀνήκετος (O 217): ἀθεράπευτος (~ E 394D; D "ἀνίατος"). OU
- 577 ἀνηκούστηεν (O 236): ἀνήκοος ἐγένετο (He a 5049, D "παρήκουσεν"). OU
- 578 ἀνέληται (Π 10): ἀναλάβη (~ Π 8D). OU
- 579 ἀνεμοσκεπέων (Π 224): τῶν σκέπην παρεχόντων διὰ τὸν ἄνεμον (~D). OU
- 580 ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι (Π 235): ἦτοι ὡς ἀγρίων αὐτῶν ὄντων ἢ ἔνεκα θεοῦ φυλασσομένων πατεῖν τι μιαρὸν καὶ διὰ τοῦτο μὴ χρεῖαν ἐχόντων νίπτεσθαι· οὕτω γὰρ καὶ τοὺς χαμαιεῦνας ἀκουστέον ὡς διὰ τὴν θρησκείαν χαμαὶ κοιμωμένων αὐτῶν (cf D). OU
- 581 ἀνεκυμβαλίσσον (Π 379): μετὰ ἡχοῦς ἀνέρριπτον (D "ἀνεκρότουν, ἢ ἀνετρέποντο"). OU
- 582 ἀνδιχα (Π 412): διχῶς, εἰς δύο μέρη (~D). OU
- 583 ἀνδροτήτα (Π 857): ἀνδρείαν (D). OU
- 584 ἀναβέβρυχεν (P 54): ἀνεπήδα (D). OU
- 585 ἀνιάζει (Σ 300): λυπεῖται (~ δ 598D). OU
- 586 ἀνοιτο (Σ 473): ἀνύοιτο, τελειοῖτο (D). OU²
- 587 ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος (T 212): ἐπὶ τὴν ἔξοδον ὀρίμων (~D). OU
- 588 ἄξω (A 139): κομίσω (~ Ψ 829D). OU
- 589 ἄξατε (Γ 105, v. 1.): ἀγάγετε (D). OU²
- 590 ἄξεις (Γ 401): ἐπάξεις (D "ἀπαγάγοις, ἀπάξεις"). OU²
- 591 ἄξι (E 161): κατεάξι (D). OU
- 592 ἄξονι (E 723): τῶι ἄξονι. OU
- 593 ἄξαντες (Z 40): κλάσαντες (D "κατεάξαντες"). OU
- 594 ἀξύλωι (Λ 155): πολυξύλωι (ϕ, D). OU²
- 595 ἀξίνηι (~ N 612): διςτόμωι πελέκει (Ψ 856D πελέκεας· ἀξίνας διςτόμους). OU
- 596 ἀοιδῆς (B 595): ὠιδῆς (D). OU²
- 597 ἀοίδιμοι (Z 358): διαβόητοι (D). OU
- 598 ἀεικέα (I 495): ἀπρεπή (δ 694D). OU²
- 599 ἄορι (K 484): τῶι ξίφει (D). OU
- 600 ἀορτήρεσσι (Λ 31): ἀναφορεῦσιν, ἰμάσιν (ϕ, D). OU
- 601 ἀολλέες (M 443): ὁμοῦ (I 89ϕ), κατὰ τὸ αὐτό (~ A 489D ἄμα). OU
- 602 ἀοσσητήρα (O 254): προνοητήν (D "βοηθόν"). OU
- 603 ἀολλισθήμενοι (O 588): ἀθροισθῆναι (~D). OU
- 604 ἀοσσητήρας (O 735): βοηθούς (~ O 254D). OU
- 605 ἄποινα (A 13): λύτρα, δῶρα (D). OU
- 606 ἀπερείσια (A 13): ἄπειρα τῶι πλήθει, πολλά (D). OU
- 607 ἀπάνευθεν (A 48): ἄποθεν, χωρὶς (D). OU
- 608 ἀπονοστήσαι (~ A 60 ἀπονοστήσειν): ὑπαναχωρῆσαι (D "ἐπανελεῖν, ὑποστρέφειν"). OU
- 609 ἀπεδέξατο (A 95): ἐδέξατο (D), ἔλαβε (~ He a 5868). OU
- 610 ἀποτίσομεν (A 128): ἀποδώσομεν (~D; v 193D). OU

579 διὰ νέμου O || 586 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || τελετοῖο || 599 τὸ ξίφος || 600 ἀορπίρεσι^λ corr. de Marco ||

- 611 ἀποδοῦναι (A 134): δοῦναι (A 98 \mathfrak{P} ordine inverso). OU
 612 ἀπειλεῖς (A 161): ἀπαγγέλλει(ς) (\mathfrak{D} "ὑπικχνῆτι, λέγεις"). OU
 613 ἀπειλήσω (A 181): ἀπαγγείλωμαι (~ infra 692). OU
 614 ἀποαιρεῖσθαι (A 230): ἀφαιρεῖσθαι (\mathfrak{D}). OU
 615 ἀπίης (A 270): τῆς ἄποθεν καὶ μακράν (~ \mathfrak{D}). OU
 616 ἀπολυμαίνεσθαι (A 313): ἀποκαθαίρεσθαι (\mathfrak{D}). OU
 617 ἀπηνέος (A 340): κληροῦ ($\mathfrak{P}, \mathfrak{D}$). OU
 618 ἀπούρας (A 356): ἀφελόμενος ($\mathfrak{P}, \mathfrak{D}$). OU
 619 ἀπήμων (A 415): ἀβλαβής (\mathfrak{D}). OU
 620 ἀπεβήσατο (A 428): ἐπορεύθη, ἀπέβη (~ \mathfrak{D}). OU
 621 ἀπόειπε (A 515): ἀπάρνησαι (\mathfrak{D}). OU
 622 ἀπόστιχε (A 522): ἀπέρχου (\mathfrak{D} "ἀπαλλάσσου, ἀναχώρει"). OU
 623 ἀπὸ θυμοῦ (A 562): ἄποθεν τῆς ψυχῆς (He a 6353): λέγει δὲ μισηθήσῃ (\mathfrak{D} "ἐχθρὰ γενήσῃ"). OU
 624 ἀποπτάμενος (B 71): πετασθεῖς (\mathfrak{D} "ἀποπτάς"). OU
 625 ἀπάτην (B 114): βλάβην (\mathfrak{D} "πλάνην"). OU
 626 ἄπρακτον (B 121): ἄπρακτον (\mathfrak{D}). OU
 627 ἄπτεσθαι (B 152): ἀντιλαμβάνεσθαι (\mathfrak{D} "λαμβάνεσθαι). OU
 628 ἄπτετο (B 171): ἤπτετο (\mathfrak{D}), ἀντελαμβάνετο (~ B 152 \mathfrak{D}). OU
 629 ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε (B 183): ἀπέβαλε δὲ τὸ περιβόλαιον (~ He a 6299; \mathfrak{D} "ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα"). OU
 630 ἀπτόλεμος (B 201): πολεμεῖν μὴ δυνάμενος (\mathfrak{D} "ἄπειρος πολέμου"). OU
 631 ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω (B 261): ἀποδύσω μὲν τὴν προσφιλεστάτην ἐσθήτα (~ \mathfrak{D}). OU
 632 ἀπεμόρξατο (B 269): ἀπεφήσατο (\mathfrak{D}). OU
 633 ἀπὸ Ἄργεος (B 287): ἀπὸ Ἄργου (B 263 \mathfrak{D}). OU
 634 ἀπονέεσθαι (B 288): ἀναχωρεῖν (B 133 \mathfrak{D}), πορεύεσθαι.
 635 ἀπὸ ἧς (B 292): ἀπὸ τῆς ἰδίας (~ \mathfrak{D}). OU
 636 ἀπτέσθω (B 358): λαμβανέτω (~ \mathfrak{D}). OU
 637 ἀπάτερθεν (B 587): ἄποθεν, χωρὶς (\mathfrak{D}). OU
 638 ἀποθρώσκοντα (B 702): ἀφαλλόμενον (\mathfrak{D} "ἀποπηδῶντα"). U post 635
 639 ἀπορρώξ (B 755): ἀπορροή, ἀπόσταγμα (ι 349 \mathfrak{D} "ἀπόρροια, ἀπόσπασμα"). OU
 640 ἀπομηνίαις (B 772): ὀργισθεῖς (~ \mathfrak{D}). OU
 641 ἀπόβλητα (Γ 65): ἀποβολῆς ἄξια (\mathfrak{D}). OU
 642 ἀποφθίμενον (Γ 322): ἀποθανόντα (~ ο 357 \mathfrak{D} ; \mathfrak{D} "ἀναιρεθέντα, φθαρόντα"). OU
 643 ἀπόειπε (Γ 406): ἄπειπε, ἀπαγόρευσον (~ A 515 \mathfrak{D} "ἀπάρνησαι καὶ ἄπειπε"). OU
 644 ἀπήχθετο (Γ 454): ἐμισεῖτο (\mathfrak{D}). OU²
 645 ἀποτινέμεν (Γ 459): ἀποδιδόναι (\mathfrak{D}). OU
 646 ἀσπερχές (Δ 32): ἄγαν ἐπεικτικῶς (\mathfrak{D} "ἀδιαλείπτως"). OU
 647 ἀπέχθωνται (Δ 53): μισηθῶσιν (\mathfrak{D}). OU
 648 ἀποπνεύσει (~ Δ 524 ἀποπνεύων): ἀποβάλλει (~ Z 182 \mathfrak{D}). OU
 649 ἀπὸ σφ(εῖ)ων (Δ 535): ἀφ' ἑαυτῶν (~ \mathfrak{D}). OU²
 650 ἀπηλοίησεν (Δ 522): ἀπέκοψεν (\mathfrak{D}). OU
 651 ἀπερύκοι (Δ 542): κωλύοι (ι 119 \mathfrak{D}). OU
 652 ἀποκριθέντες (~ E 12 ἀποκρινθέντε): ἀποχωρισθέντες (\mathfrak{D}). OU

615 μακράς U || 620 ἐπέβη || 629 ἀπόδεχθεν ἀμβάλε^λ corr. de Marco || 634 ἀναχωρήσειν U ||
 642 ἀποφθιμένην || ἀποφθάνοντα O || 646 ἀπέσχε^λ || ἐλκώσης ||

- 653 ἀπέλεθρον (E 245): ἄμετρον, πολλήν (~ϕ,ϑ). OU
 654 ἀποίετο(ν) (E 257): ἀποκομίζουσιν (~ϑ). OU
 655 ἀποφθινύθουσι (E 643): ἀπολοῦνται (ϑ "ἀποφθείρονται"). OU
 656 ἀπάλαμνος (E 597): ἄπειρος (ϑ). OU
 657 ἀποδίωμαι (E 763): ἀποδιώξω (ϑ). OU
 658 ἀπὸ ἔθεν (Z 62): ἀφ' ἑαυτοῦ (ϑ). OU²
 659 ἀπόσχηι (Z 96): παύσχη (~ N 747ϑ; ϑ "ἀπείρσχη"). OU
 660 ἀπίθησεν (Z 102): ἀντεῖπεν ("οὐκ ἠπέιθησεν" A 220ϑ). OU
 661 ἀπογυιώσῃς (Z 265): ἀποχλωσῃς, οἶον ἐκλύσῃς τὰ μέλη (~ϑ). OU
 662 ἀπειλητῆρες (H 96): καυχῆταί (ϑ). OU
 663 ἀπείρονα (H 446): πέρας μὴ ἔχουσαν, μεγάλην (~ δ 510ϑ). OU
 664 ἀπ' Ἰδαίων ἰόρέων, (Θ 170): ἀπὸ τῶν ὀρέων τῆς Ἰδῆς (ϑ). OU
 665 ἀποτίνετον (Θ 186): ἀποδίδοτε (~ϑ). OU
 666 ἀπτοεπές (Θ 209): ἀμαρτάνουσα ἐν τῷ λέγειν (ϑ "ἀπτόητε, ἐν τῷ λέγειν θρασεῖα"). OU
 667 ἀπὸ νευρῆφι (Θ 300): ἀπὸ τῆς νευρᾶς (~ Suda). OU
 668 ἀπαλθήσεσθον (Θ 405): θεραπευθήσονται (~ϕ). OU
 669 ἀποφθίσθω (Θ 429): φθειρέσθω (~ϑ). OU
 670 ἀπομυθεόμην (~ I 109 ἀπεμυθεόμην): ἀπηγορευόμην (~ϑ). OU
 671 ἀπτῆσι (I 323): μηδέποτε πετομένοις (ϑ "ἵπτασθαι μὴ δυναμένοις"). OU
 672 ἀποφάσθαι (~ I 422 ἀπόφασθε): ἀπειπεῖν (ϑ "ἀπαγγείλατε"). OU
 673 ἀπέχθαι (I 614): μισηθῆς (ϑ "ἐχθρὸς γενήσῃ"). OU
 674 ἀπέπεμπεν (K 72): ἀπέστελλεν (~ infra ε 590). OU
 675 ἀπιθήσει (K 129): ἀπιστήσει (B 166ϑ "οὐ παρήκουσεν"). OU
 676 ἀπετράπετο (K 200): ἀνεχώρει (= Γ 32 ἐχάζετο). OU
 677 ἀπόπροθεν (K 209): πόρρωθεν (ϑ). OU
 678 ἀπὸ δόξης (K 324): ἔξω τῆς ὑπονοίας (ϑ "οὐκ ἀπὸ δοκίσεως καὶ εἰκαμοῦ"). OU
 679 ἀποίσειν (K 337): ἀποκομίσειν (~ E 257ϑ). OU
 680 ἀπέην (K 351): ἀπῆν (Y 7ϑ). OU²
 681 ἀποτμήξαντες (Λ 468): ἀποτέμοντες, ἀποχωρίζαντες (~ϑ). OU
 682 ἀπέληγεν (Λ 255): ἐπαύετο (= A 224ϑ λῆγε). OU
 683 ἀπονῆσεται (Λ 763): ὄνησιν λήφεται (~ϑ). OU
 684 ἀπόρητος (M 11): ἀπολέμητος (cf He a 1078 ἀδῆιον). OU
 685 ἠγέρεθοντο (M 82): συνηθροισμένοι ἦσαν (= Δ 211ϑ ἀγγεράθ; ~ infra ε 24, B 304ϑ). OU
 686 ἀπονοστήσειν (M 115): ἀποχωρήσειν (A 60ϑ "ἐπανελεῖν, ὑποστρέφειν"). OU
 687 ἀπὸ σπουδῆς (M 233): ἀπὸ κρίσεως (ϑ). OU
 688 ἀποστήσονται (N 745): σταθμῶι ἀποκομιθήσονται (~ ApS 39). OU
 689 ἀποπτανέουσιν (Ξ 101): περισκοπήσουσιν (ϑ "ἀποβλέψουσιν"). OU
 690 ἀπὸ ρίου (Ξ 154): ἀπὸ τοῦ ἀκροτηρίου (ϑ). OU
 691 ἀπήραξεν (Ξ 497): ἀπέκοψεν (ϑ). OU
 692 ἠπέιλει (O 179): ἀπηγγέλλετο (~ supra 613; N 143ϑ "ὑπικχνεῖτο") OU
 693 ἀπονέεσθαι (O 295): ἀναχωρεῖν (B 133ϑ). OU
 694 ἀποσταδόν (O 556): ἀφεστῶτας (ϑ). OU²
 695 ἀπέσσυτο (O 572): ἀνεχώρησεν (ϑ "ἀφώρμησεν"). OU
 696 ἀπονάσσωσιν (Π 86): ἀποικίωσιν (ϑ "εἰς τοῦπίσω ἀποκαταστήσωσιν"). OU

658 ἀπόθεν^λ || 661 ἀπογνώσῃς^λ || 666 ἀπὸ ἐπῆς^λ || 673 ἀπίχθαιε^λ || 685 ἀπαιρέθεντο^λ corr. de Marco || 689 ἀποπτανεύουσιν U, ἀποπτανεύουσι O || 692 ἀπειλή^λ || 694 ὑφεστῶτας ||

- 697 ἀπόνητο (P 25): ὄνησιν ἔσχεν (λ 324D; D "ἀπέλαυσε"). OU
 698 ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα (Σ 64): ἀποθεν τοῦ πολέμου ὄντα (~D). OU
 699 ἀπαινύμενον (P 85): ἀφαιρούμενον (D). OU
 700 ἀπ' οὐάτος (Σ 272): ἀποθεν τοῦ ὕπτος, οἶον μὴ ἀκούων (D "ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀκοῆς"). OU
 701 ἀποδειροτομήσει (~ Σ 336 ἀποδειροτομήσω): ἀποτεμεῖ τοὺς τραχήλους (~D). OU
 702 ἀπομηνίκαντες (T 62): ὀργισθέντες (~ I 426D). OU
 703 ἀπροτίμαστος (T 263): ἀνύβριςτος (D). OU
 704 ἀποίχεται (T 342): ἀναχωρήσεις (D "οἴχηι, πεπόρευται"). OU
 705 ἄπαστος (T 346): ἄγευστος (δ 788D). OU
 706 ἀρητῆρα (A 11): τὸν ἱερέα (D). OU
 707 ἀργυρότοξε (A 37): καλλίτοξε (D). OU
 708 ἀργυρέοιο (A 49): ἀργυροῦ ἢ λαμπροῦ (~D). OU
 709 ἀργούς (A 50): βραδεῖς ἢ λευκοῦς (D "ταχεῖς ἢ λευκοῦς"). OU
 710 ἀρνῶν (A 66): προβάτων (F). OU
 711 ἄριστος (A 69): κράτιστος (A 91D). OU
 712 ἀρήξειν (A 77): βοηθήσειν (D). OU²
 713 Ἄργείων (A 79): τῶν Ἑλλήνων (F, D). OU
 714 αὐτῆμαρ (A 81): ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέραι (D). OU
 715 ἀρητῆρος (A 94): ἱερέως (D). OU²
 716 ἄρσαντες (A 136): ἀμόσαντες (D). O
 717 ἀρνύμενοι (A 159): ἀντικαταλλασσόμενοι (D). OU
 718 ἀργυρέη (A 219): ἀργυρῆ (D). OU
 719 ἄριστον (A 244): ἔξοχον (D). post 706 U
 720 ἀρείοσιν (A 260): βελτίοσιν (D). OU²
 721 Ἄργείοισι (A 382): τοῖς Ἑλλήσι (~ A 79D). OU²
 722 ἀρήξει (A 408): βοηθήσει (~D). OU
 723 ἀρήγειν (A 521): βοηθεῖν (D). OU²
 724 ἀργυρόπεζα (A 538): λευκόπους (D "λαμπρόπους"). OU
 725 ἀργαλέος (A 589): χαλεπός (D). OU
 726 ἀρίστη (B 5): καλλίστη (D). OU²
 727 ἀργυρόηλον (B 45): ἀργυροκαθηλομένον (D "ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον"). OU
 728 ἀράων (O 378; ~ I 566 ἀρέων): καταρῶν (~ I 566D). OU
 729 ἀριστῆες (K 1): οἱ ἄριστοι (~ A 227D). OU
 730 ἄροισι (K 307): ἀπενέγκοισι (E 3D). OU
 731 ἄραβος (K 375): φόφος (ApS 43; D "ἦχος"). OU
 732 ἀργαλέοισιν (K 521): χαλεπαῖς (~ A 589D). OU
 733 ἀργαλέην (Λ 4): χαλεπὴν (D "ἄλγη ἐπιφέρουσαν"). OU²
 734 ἀριδείκετος (Λ 248): μεγάλως ἐνδοξος (~D). OU
 735 Ἄρῆνη (~ Λ 723): πόλις μεταξὺ Πύλου καὶ Ἥλιδος (~D). OU
 736 ἀρτύναντες (M 43): ὡς περ τεῖχος ἰσχυρὸν κατασκευάσαντες (~D). OU
 737 ἄραρον (M 105): ἤρμαρον (D). OU²
 738 ἀρνευτῆρι (M 385): κυβιστῆρι (μ 413D; ~D). OU
 739 ἀρθεῖς (N 63): ἐπαρθεῖς (D). OU²
 740 ἀρίγνωτοι (N 72): μεγάλως εὐγνωστοὶ (~ D, ApS 42). OU
 741 ἀρετὴν (N 275): νῦν κατὰμονον ἀνδρείαν (~ Y 242D). OU

703 ἀποτίμαστος^λ || 705 ἄπλαυστος^λ || 735 ἄρνη^λ ~ B 507 || 740 εὐγνωστοὶ O : ἐνδοξοὶ U || 741 κατὰπομον ||

- 742 ἄρης (N 444): νῦν εἰδηρος (Π 613D). ΟΥ
- 743 ἄρτια (Ξ 92): ὠφέλιμα, ὑγιῆ (~D). ΟΥ
- 744 ἄργεϊ (Ξ 119): τῶι ἄργει (Α 30D). ΟΥ
- 745 ἄρηται (Ξ 365): λάβηται (~D). U² post 729
- 746 ἀρηιθῶν (Ο 315): γενναίων (Θ 298D "πολεμικῶν"). ΟΥ
- 747 ἀρίγνωτον (~ Ο 490 ἀρίγνωτος): εὐεπίγνωτον (N 72D "εὐδιάγνωστοι"). ΟΥ
- 748 ἄρπυια (Π 150): ἀνέμου εἶδος ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν (D). ΟΥ
- 749 ἀραιήϊσι (Π 161): λεπταῖς (D). ΟΥ
- 750 ἀράρηι (Π 212): ἀρμόσῃ (D). ΟΥ²
- 751 ἀρημένος (Σ 435): βεβλαμμένος (P,D) διὰ τὰς σωματικὰς ἐνεργείας. ΟΥ
- 752 ἄρκτον (Σ 487): τῆς μεγάλης μέμηται (~D). αὕτη δέ ἐστι τόπον ὀλίγον ἐπέχουσα· ἐν ὀλίγῳ γὰρ κινεῖται ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν πόλον (cf Σ 489D). ΟΥ
- 753 ἀρδμός (Σ 521): ποτισμός (D). ΟΥ
- 754 ἀρηρομένη (Σ 548): ἠροτριασμένη (D). ΟΥ
- 755 ἀρεσάσθω (Τ 179): εἰς φιλίαν προσκαλεσάσθω (D "φιλοφρονησάσθω"). ΟΥ
- 756 ἄσσαν (Α 335): ἐγγύς (P,D). Ο
- 757 ἄσσαν (Α 554): ἄτινα (D). Ο
- 758 ἄσβεστος (Α 599): ἀκατάπαυστος (D). ΟΥ
- 759 ἀστεροπητής (Α 609): ὁ τὰς ἀστράπας ποιῶν (P; ~ Α 580D). ΟΥ
- 760 ἀσταχύεσσι (Β 148): τοῖς ἀστάχυσι (D). ΟΥ
- 761 ἀσχαλά(αι) (Β 293): ἀδημονεῖ (~ Β 193D; D "ἀσχάλλει, λυπεῖται"). ΟΥ
- 762 ἀστεμφέα (Β 344): ἀμετακίνητον (D). ΟΥ
- 763 ἀσπίδος (Β 389): τοῦ ὄπλου (~ Ε 619D). ΟΥ
- 764 ἄσπετον (Β 455): πολὺ (~D). ΟΥ²
- 765 ἀσπιδιώτας (Β 554): ἀσπιδοφόρους (D "ἐνόπλους"). ΟΥ
- 766 ἀσπίσι (Γ 135): τοῖς ὄπλοις (~ Ε 619D). ΟΥ
- 767 ἀστερόεντι (Δ 44): ἀστέρας ἔχοντι (~ Π 134D). ΟΥ
- 768 ἄσσωπον (Δ 383): ἄσσωπος ποταμὸς Βοιωτίας (D). ΟΥ
- 769 ἀστέρ' ὄπωρινῶι (Ε 5): τῶι κατὰ τὴν ὄπωραν φαινομένῳ· ΟΥ | λέγει δὲ τῶι κυνί (~D). Ο
- 770 ἄσαι (Ε 289): πληρῶσαι (D). ΟΥ
- 771 ἄστυ τε (Ζ 95): καὶ τὴν πόλιν (~ Ζ 329D). ΟΥ
- 772 ἄσσαν ἴθι (Ζ 143): ἐγγὺς παραγίνου (D). ΟΥ
- 773 ἄσας (Θ 237): βλάσας (D). ΟΥ
- 774 ἀσπασίη (Θ 488): θαυμαστή (D "ἀσπαστή, εὐκταία"). ΟΥ
- 775 ἀσπουδί (Θ 512): χωρὶς κακοπαθείας (D). ΟΥ
- 776 ἄσαιμι (Ι 489): πληρῶσαιμι (D). ΟΥ²
- 777 ἀκύφηλον (Ι 647): ἀπαίδευτον (~ Ε 182D ἀποφώλια, D "ἀδόκιμον, ἀμαθῆ"). ΟΥ
- 778 ἀσπασίοι (~ Κ 35 ἀσπασίος): μετὰ χαρᾶς (= Φ 610D ἀσπασίως). ΟΥ
- 779 ἀσημάντοισιν (Κ 485): ἀφυλάκτοισι (D). ΟΥ
- 780 ἄσαι (Λ 574): πληρῶσαι (Ε 289P; D "πληρωθῆναι"). ΟΥ
- 781 ἀσμένῳ (Ξ 108): χαίροντι (D). ΟΥ
- 782 ἄσθματι (Ο 10): τῶι συνέχοντι πνεύματι (D "ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος καὶ συνεχούς ἀναπνοῆς"). ΟΥ
- 783 ἀσπουδί (Ο 476): ἄνευ σπουδῆς (~D). ΟΥ²
- 784 ἀσκελέως (Τ 68): ἀδιαλείπτως (δ 543D; D "ἄγαν σκληρῶς,

763 ἀσπίδες^λ || τὰ ὄπλα Ο || 780 ἄσαι (~ Φ 321)· πλήρωσις Ο ||

- ἀμετατρέπτως"). OU
 785 ἀστερόεντα (T 128): ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα ἢ λαμπρούς (D).
 OU
 786 Ἀτρείδης (A 7): ὁ τοῦ Ἀτρέως παῖς (D). OU
 787 Ἀτρείδα δέ (A 16): δυϊκῶς, τοὺς Ἀτρέως παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ
 Μενέλαον (~φ). OU
 788 ἀτὰρ ἦν ποτε (A 166): ἐὰν δῆποτε (φ, D "ἀτὰρ δέ ποτε"). OU
 789 ἀταρτηροῖς (A 223): βλαβεροῖς (φ = ApS 46; D "ἀτηροῖς, χαλεποῖς"). OU
 790 ἀτρυγέτιο (A 316): ἦτοι ἀπείρου κατὰ τὸ βάθος ἢ ἀκαταπονήτου ἢ
 ἀκάρπου (~D, φ). OU
 791 ἀτρεκέως (B 10): ἀληθῶς (D). OU
 792 Ἀτρυτώνη (B 157): ἀκαταπόνητος (~D), ἰσχυρά (?). OU
 793 ἀτάλαντον (B 169): ἴσον (D), ὅμοιον (~ γ 110D). OU
 794 ἀτρέμας (B 200): ἠκύχως (D "μεθ' ἠκυχίας"). OU
 795 ἀτάλαντος (B 627): ἴσος (D), πλησίος (Suda "παραπλήσιον"). OU
 796 Ἀτρείδησιν (B 762): Ἀτρέως παισίν (B 249D). OU
 797 ἀτελευτήτῳ (Δ 175): ἀτελειώτῳ (~ A 527D; D "ἀσυντελέστῳ,
 ἀπληρώτῳ"). OU
 798 ἀτασθαλίησιν (Δ 409): ἀμαρτίαις (X 104D), ἀβουλίαις (D
 "φρενοβλαβεῖαις"). OU
 799 ἄτρομον (E 126): ἄφοβον (D). OU
 800 ἀτὰρ εἴ κε (E 131): ἐὰν δέ (D). OU
 801 ἀτίταλλεν (E 271 ἀτίταλλ'): μετ' ἐπιμελείας ἔτρεφεν (D).
 802 Ἀτυμνιάδην (E 581): Ἀτυμνίου παῖδα (~D). OU
 803 ἀτυζομένῳ (Z 38): φεύγοντε, φοβουμένῳ (~Σ 7D; D "ἐκπλαγέντες,
 πτοηθέντες"). OU
 804 ἄτας (I 115): βλάβας (~ ο 233φ). OU
 805 ἄτης (I 504): βλάβης (ο 233φ). OU²
 806 Ἀτρυτώνη (K 284): ἀκαταπόνητε (E 714D). OU
 807 ἀτάσθαλα (Λ 695): ἀμαρτωλά (~ X 418D; D "ὑβριστικά, ἄδικα"). OU
 808 ἄταλλεν (N 27): ἐσκίρτα (D). OU
 809 ἄτιτος (N 414): ἀτιμώρητος (D). OU
 810 ἀτυζομένη (O 90): καταπονουμένη (D "τεταραγμένη, ἠπορημένη"). OU
 811 ἀταρπιτός (Σ 595): ὁδός (D). OU
 812 ἄτην (T 88): βλάβην (A 412φ, D). OU
 813 ἀτερπής (T 354): τέρψιν μὴ ἔχων (~ Z 185/Q, D "ἀηδής, χαλεπός"). OU
 814 αὐθις (A 27 αὐτίς): πάλιν (D), ἐκ δευτέρου (O 29D). OU
 815 αὐτὰρ ἔπειτα (A 51 ἔπειτ'): ἐπειδὴ δέ (*He a 8366 αὐτὰρ δὴ· ἐπειδὴ). OU²
 816 αὐτὰρ ἐμοί (A 118): καὶ δὴ ἐμοί (D "ἐμοί δέ"). OU
 817 αὐτῶς (A 133): ματαίως (D). OU
 818 αὐτίκα (A 118 αὐτίχ'): εὐθέως (D). OU (alio loco αὐτίς^λ U²)
 819 αὐτοῖο (A 360): αὐτοῦ (D). OU
 820 αὐέρυσαν (A 459): εἰς τούπίσω εἴλκυσαν (ApS 48; ~D). OU
 821 αὐθι (A 492): αὐτόθι (D). OU
 822 αὐτοῦ (B 35): ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ (P 416D; ~D). U post 819
 823 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ (B 105): ὁ δὲ Πέλοψ <πάλιν> (D). OU
 824 αὐτῶς (B 138): ἀπλῶς ἢ ματαίως (~D). OU
 825 αὐτὰρ ὁ (B 224): ὁ δέ (~ A 488D). OU
 826 αὐθι (B 328): ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου (~ ApS 47; D "αὐτόθι, ἐν τῇ Ἰλίῳ"). OU

803 φεύγοντι || 807 ἀτίταλλεν^λ ~ Π 191 || 811 ἀτράπητος^λ || 815 ἔπειτα^λ om O || δέ om O ||

- 827 ἀϋκάντων (B 334): βοηκάντων (D). OU (βοηθηκάντων OU)
 828 αὐτως γάρ (B 342): ἀπλῶς γάρ (D "εἰκῆ, μάτην"). OU
 829 αὐτε (B 370 αὐτ'): δῆ (A 404D). OU²
 830 ἀτάλαντον (B 407): ὄμοιον (~ γ 110D; D "ἴσον"). OU
 831 αὐτόματος (B 408): ἀφ' ἑαυτοῦ (~ E 749D; D "ἄνευ τοῦ κληθῆναι"). OU²
 832 αὐτοκασίγνητος (B 706): γνήσιος ἀδελφός (~ Γ 238D; D "ὁ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός"). OU
 833 ἄϋσεν (Γ 81): ἐβόησεν (D). OU (ἐβοήθησεν OU)
 834 ἄλλισ (Γ 484): αὐτάρκεις (~ E 349D), πολλαί (B 90D). OU
 835 αὐτῆς (Δ 328): νῦν μάχης (D). OU
 836 αὐλῆι (Δ 433): νῦν ἐπαύλει (~ E 142D). OU
 837 αὐερόντα (Θ 325, ~ Δ 492 ἐρύοντα): εἰς τοῦπίσω ἔλκοντα (D). OU
 838 αὐσας (Δ 508): φωνήσας (D "βοήσας"). OU
 839 αὖ (E 1): δῆ (D). OU²
 840 αὐλώπιδι (E 182): παρατεταμέναις ἐχούσης τὰς ὀπὰς τῶν ὀφθαλμῶν (cf D). O²U
 841 αὐτως (E 255): οὕτως ἄς ἔχουσι (~ Σ 198). OU
 842 αὐδήσασκε (E 786): ἐβόα (D). OU²
 843 αὐτοσχεδόν (H 273): ἐκ τοῦ σύνεγγυς (O 346D). OU
 844 αὐτονυχί (Θ 197): αὐτῆι τῆι νυκτί (D). OU
 845 αὐτὰρ Ἀχαιοί (Θ 487): οἱ δὲ Ἕλληνες (A 127D). OU
 846 αὐτῆισι ρίζησι (I 524): σὺν αὐταῖς ταῖς ρίζαις (~ He α 8389, υ 219D). OU
 847 αὐτῆν (I 547): κραυγῆν (*He α 8386, A 492D "βοήν"). OU
 848 αὐτὶς δέ (M 31): ἐκ δευτέρου δέ (Γ 433D). OU
 849 αὐόν (M 160): ξηρόν (D). O
 850 αὐτοσχεδίην (M 192): ἐκ τοῦ σύνεγγυς (= O 386D αὐτοσχεδόν, ApS 47 αὐτοσχεδίην). OU
 851 αὐτὰ κέλευθα (M 225): τὴν αὐτῆν ὁδόν (~D). OU
 852 αὐδα (Ξ 195, ~ A 92 ἠῦδα): ἔλεγεν (D "λέγε"). OU
 853 αὐλόν (P 297): τὸ ἐπίμηκες τοῦ δόρατος ἢ ὁ ἀκοντισμὸς τοῦ αἵματος· πᾶν γὰρ τὸ ἐπίμηκες αὐλὸς καλεῖται (cf D). OU
 854 αὐτως (X 484): νῦν ὥς ἐστίν, οὕτως U¹ (~ Σ 198D). OU
 855 ἀφίει (A 25): ἀπέπεμπε (D). OU
 856 ἀφέξει (A 97): ἀποπαύσει (~D). OU
 857 ἄφενος (A 171): ἐξ ἐνιαυτίων καρπῶν συναγόμενος πλοῦτος (~D). OU
 858 ἀφύσων (A 598): ἀπαντλῶν (φ, D). OU²
 859 ἄφθιτον (B 46): ἄφθαρτον (ApS 49; ~D). OU
 860 ἀφραίνοντα (B 258): ἀνοηταίνοντα (D). OU
 861 ἀφραδίη (B 368 ἀφραδίην): ἀπειρία (D). OU
 862 ἀφνειόν (B 570): πλούσιον (D). U² post 879
 863 ἀφραδέως (Γ 436): ἀπείρωσ (D). OU²
 864 ἄφρονα (E 761): ἀνόητον (D). U post 873
 865 ἄφαντοι (Z 60): ἀφανεῖς (D). OU
 866 ἀφαιροῦ (H 235): ἀσθενοῦς (D). OU
 867 ἀφαιρότερος (H 457): ἀσθενέστερος (*He α 8579; ~ M 458D, A^{ti}). OU
 868 ἀφάμαρτεν (Θ 119): ἀπέτυχεν (D). OU
 869 ἀφραδέοντι (I 32): ἀφρονοῦντι, μωραίνοντι (D "ἀσυνετοῦντι"). OU
 870 ἀφρήτωρ (I 63): φρατρίαν μὴ ἔχων, τουτέστι συγγένειαν (D). OU

830 αὐτόματον^λ OU || 834 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 836 αὐλησ^λ || 846 σὺν D : ἐν OU || 853 τὸ ἐπιεικὲς U || 855 ἀπέπεμπε ||

- 871 ἀφήτορος (I 404): οἶον προφήτου, τοῦ ὁμοίως <πάσι> μαντευομένου, ἢ ἀφέντος, ὡς τοῦ ἀφιέντος τὰ βέλη (~D). OU
- 872 ἄφαλον (K 258): φάλον μὴ ἔχουσα (~D; ApS 49). OU
- 873 ἄφρεον (Λ 282): ἤφριζον (ApS 49; D "ἀφροῦ ἐπληροῦντο, ἴδρουν"). OU
- 874 ἀφυσγετόν (Λ 495): κυρφετόν (D). OU
- 875 ἀφραδέως (M 62): ἀνοήτως (Ψ 320D). OU
- 876 ἀφέηκεν (M 221): ἀφῆκεν, ἔρριψεν. OU
- 877 ἀφικάνε(ι)ς (Ξ 43): ἐλήλυθας (~ a 409D). OU
- 878 ἀφήμενος (O 106): χωρὶς καθεζόμενος (~D). OU
- 879 ἀφλοισμός (O 607): ἀφρός (D). OU
- 880 Ἀχαιοῖς (A 2): τοῖς Ἑλλησι (φ, D). OU
- 881 Ἀχαιῶν (A 150): τῶν ῥλοιπῶν U = infra 890 Ἑλλήνων (K 186D). OU
- 882 ἀχνύμενός περ (A 241): καίπερ λυπούμενος (D). OU
- 883 Ἀχαιίδα (A 254): Ἑλληνίδα (D "τὴν Ἑλληνικὴν γῆν", φ "τὴν Πελοπόννησον"). OU
- 884 Ἀχιλλῆϊ (A 319): τῶι Ἀχιλλεῖ (D). OU
- 885 Ἀχαιίδες (B 235): Ἀχαιῶν γυναῖκες (D "γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες"). OU
- 886 ἀχρεῖον (B 269): δυσειδές, φαῦλον (D "ἀγεννὲς καὶ ἄνανδρον"). OU
- 887 ἀχνύμενος (A 103, ~ B 270 ἀχνύμενοι): λυπούμενος (φ, D). OU
- 888 ἀ(ί)χημηταί (B 543): πολεμικοί (D). OU
- 889 ἄχρισ (Δ 522): εἰς τέλος (D "ἕως", P 599D "ἕως τέλους"). OU
- 890 Ἀχαιῶν (E103): τῶν λοιπῶν (v. supra 881; K 186D). O
- 891 ἀχθομένην (E 354): βαρουμένην (D). OU
- 892 Ἀχαιίδα γαῖαν (H 124): τὴν Πελοπόννησον (A 254D). OU
- 893 ἀχεύων (I 612): λυπούμενος (D). OU
- 894 ἄχνη (Λ 307): ἀφρός. O (D) | τὸ λεπτόν τοῦ ἀφροῦ. U = infra 896
- 895 ἀχερωῖς (N 389, Π 482): οἱ μὲν εἶδος ὀρνέου, ἄλλοι δὲ τὴν αἴγειρον, οἱ δὲ τὴν λεύκην (~D). OU
- 896 ἄχνη (~ O 626 ἄχνη): τὸ λεπτόν τοῦ ἀφροῦ. O (v. supra 894; cf He a 8894 "δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λεπτόν ξύσμα", He a 8891 "ὁ ἐπιπολάζων ἀφρός τῶι κύματι").
- 897 ἄψ (A 60 220): πάλιν, ἐκ δευτέρου (D "πάλιν, ἢ εἰς τοῦπίσω"). OU
- 898 ἄψ δέ (Γ 32): εἰς ὀπίσω (~D). OU
- 899 ἀψί(ι) λίνου (E 487): ἄμμασι, ταῖς συναφαῖς τοῦ λίνου (~D). OU
- 900 ἄψ ἐπιμειγομένων (E 505): ἐξ ὑποστροφῆς συμβαλλόντων (~D), ὀπισθορμήτων (~ κ 558D ἄφορρον). OU
- 901 ἀφορρού (Σ 399): ταχυρρού, ἢ ἐναντίως τοῖς πολλοῖς ῥέοντος, ἢ ὅτι εἰς θάλασσαν οὐκ ἐνδίδωσιν, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν κύκλωι περὶ τὴν γῆν ῥεῖ (~D). OU
- 902 ἄψ ἀνιοῦσα (T 290): εἰς τοῦπίσω ἀνερχομένη (D). OU

871 τὰ βέλη O post 872 ἄφαλλον^λ || 873 ἄφριον^λ || 885 ἀχαιοῖ U || 890 λυπῶν O, fort. ad Y 298 ἀχέων || 895 ἀχέρωσις^λ || ἄλλοι O : οἱ U ||

Ἄρχῃ τοῦ Β στοιχείου OS

- 1 βαβαί (com.): θαυμαστικὴ φωνή (*He β 2). OU
 2 βαρείας (A 89): ὑβριστικὰς (D). OU
 3 βαρεῖαν (A 219): ἰσχυράν (D). OU²
 4 βαρύ (A 364): βαρέως (D). U post 25
 5 βαθεῖαν (A 532): βαθυτάτην (D). OU
 6 βάσκ' ἴθι (B 8): πορεύου (D). OU²
 7 βάλλετο (B 43): περιεβάλλετο (D), περιέθετο (B 45D). OU²
 8 βαρεῖη (B 111): χαλεπή, δεινή (~ Γ 20D αἰνήι). O²U
 9 βαθύ (B 147): μέγα (D). OU
 10 βασιλεύομεν (B 203): βασιλεῖς ἐκόμεθα (?). OU ordine inverso
 11 βασιλῆας (B 250): τοὺς βασιλεῖς (~ B 86D). OU
 12 βαλέειν (B 414): καταβαλεῖν (D). OU
 13 βασιλῆας (B 445): οἱ βασιλεῖς (B 86D). OU
 14 βάζεις (Δ 355): λέγεις (D). OU²
 15 θαθύλειμον (I 151): εὐγυιον (D "βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν"). OU²
 16 βαμβαίνων (~ K 375 βαμβαίνω): χωλαίνων (D "τρέμων"). OU
 17 βάν ῥα (M 106): ἐπορεύθησαν (Δ 209D). OU
 18 βάμεν (~ P 359 βεβάμεν): βεβήκαμεν (D "βεβηκέναι"). OU
 19 βέομαι (O 194): ζῶ (D "βιώσομαι"). OU
 20 βάζετε (Π 207): λέγετε (~ Δ 355). O²SU
 21 βαλλόμενα (M 37 βαλλόμεν'): ἀκοντιζόμενα (D). OSU
 22 βάτην (T 47): ἐπορεύοντο (A 327D, D "ἐπορεύθησαν"). OSU | ἐπορ(ευ)έ-
 cτην. U
 25 βαρύνεται (T 165): βαρεῖται (= Π 384D βέβριθε). OSU
 26 βέλος (A 51, ~ A 42 βέλεσσιν): τόξον (= A 45D τόξα). SU
 27 βεβήκει (A 221): ἐπορεύετο (α 360D). OSU
 28 βεβλήκει (Δ 108): <ἐ>τετρώκει (D "ἀντὶ ἔβαλεν, ἀνεῖλεν"). OSU
 29 βένθεσι (N 21): βάθεσι (A 358D, D). OSU²
 30 βέλος (Π 737): πᾶν τὸ βάλλεσθαι δυνάμενον (~ Δ 465D; D "νῦν φησὶ τὸν
 λίθον"). OSU
 31 βεβάασι (B 134): διαβεβήκασι (~D). OSU
 32 βαῖνον (B 510): ἔβαινον (D "ἐνέβαινον"). OSU
 33 βεβρώθοις (Δ 35): καταφάγοις (~D). OSU
 34 βέρεθρον (Θ 14): βάθος (D). OSU²
 35 βεβολήατο (I 3): τὴν ψυχὴν ἐτέτρωντο (~D). OSU
 36 βεβίηται (~ K 145 βεβίηκεν): βεβίασται D OSU
 37 βόλεται (Λ 319): βούλεται (D). OSU
 38 βέβηκας (O 90): ἐλήλυθας (~ A 221D). OSU
 39 βέβριθε (Π 384): βαρεῖται (D). OSU²
 40 βέβρυχε (P 264): ποιὸν ἦχον ἐτέλεσεν (~D). OSU
 41 βῆ δέ (A 44): ἐπορεύθη δέ (D, D). OSU
 42 βήσομεν (A 144): ἐμβιβάζωμεν (~D). OSU
 43 βῆσε (A 310): ἐνεβίβασεν (D). OSU²
 44 βήσεται (B 339): ἀποβήσεται (D). OSU
 45 βῆ (B 665): ἐπορεύθη (A 44D). OSU²
 46 βιβῶν (O 307): διαβαίνων (Γ 22D). OSU²
 47 βιοῖο (A 49): τοῦ τόξου (D). OSU

- 48 βίηι (A 430): δυνάμει (D). OSU²
 49 βίηι Ἡρακληείηι (B 658): περιφραστικῶς τῶι Ἡρακλεῖ (~D). OSU
 50 βιβῶντα (Γ 22): διαβαίνοντα (D). SU
 51 βίηφι (Δ 325): βίαι (α 403D), δυνάμει (ι 476D). OSU
 52 βιότοιο (Z 14): τοῦ βίου, τῆς ζωῆς (~ Δ 170D). OSU
 53 βείω (Z 113): πορευθῶ (D). OSU
 54 βιόν (K 260): τόξον (~ Δ 125D). OSU²
 55 βῆ δ' ἰέναι (K 336 βῆ δ'): ἐπορεύθη (A 44D). OSU
 56 βι(ώ)ατο (Λ 467): βιάζοιντο (D). OSU
 57 βλῆσθαι (Δ 115): τρωθῆναι (*He β 717, D "βληθῆναι"). OSU²
 58 βλοκυροῖσι (H 212): καταπληκτικοῖς (D), φοβεροῖς (~ *He β 755). OSU
 59 βλεμ(ε)αίνων (Θ 337): γαυριῶν (~ *He β 693, ϑ "ἐπιρρωνύμενος"). OSU
 60 βλοκυρῶπις (Λ 36): καταπληκτική (D). OSU
 61 βλεμεαίνων (M 42): καταπληκτικῶς... (D "ἐπιρρωνύμενος"). OSU
 62 βλεῖο (N 288): τρωθείης (D "βληθείης"). OSU
 63 βλήτροισι (O 678): συμβόλοις, συμβλήμασι (D "γόμοφοις"). OSU
 64 βλάβεται (Γ 82): βλάπτεται (D). OSU
 65 βλαφθέντε (Z 39): βλαβέντες δυϊκῶς (ϑ, D "ἐμποδιθέντες"). SU
 66 βόεσσι (B 481): τοῖς βουσί (D). OSU²
 67 βούλεται (A 67): θέλει (~ Γ 41D). OSU²
 68 βουληφόρος (A 144): βουλευτής (D "βουλευτικός"). O²SU
 69 βουλέων (A 273): συμβουλιῶν (D). OSU
 70 βουλευσαντες (~ A 531 βουλευσαντε): βουλευσάμενοι (D). OSU
 71 βουλάς (A 537): γνώμας (D). OSU
 72 βοῶπις (A 551): μεγαλόφθαλμος (~D). OSU
 73 βουλῆν (B 53): τὴν τῶν ἐντίμων συναγωγῆν (D "ἐνταῦθα τὸ προβούλευμα"). OSU
 74 βοτρυδόν (B 89): κατὰ κυστροφῆν ὡς βότρυας (~D). OSU
 75 βουλεύσατο (B 114): ἐβουλεύσατο (D). OSU
 76 βοῶντα (B 198): βοῶντα (D). O²SU
 77 βουλεύωσι (B 347): γνώμας ποιοῦνται (~ K 311D "σκέπτονται"). OSU
 78 βουλεύσομεν (B 379): βουλευσόμεθα (~ α 444D). OSU
 79 βοῦν (B 402): ἄρκενα ταῦρον (~ B 410D). OSU
 80 Βουπράσιον (B 615): πόλιν Ἡλιδος (D). OSU
 81 βουλοίμην (Γ 41): ἐθελήσαιμι (~D). OSU
 82 βοῆν ἀγαθός (Γ 96): ὁ κατὰ τὸν πόλεμον γενναῖος (~ B 408D). OSU
 83 βοείας (E 452): τὰς ἀσπίδας (D). OSU
 84 βουπλήγι (Z 135): τῶι πελέκει (D). OSU
 85 βουφόνεον (H 466): βοῦς ἔθνον (D). OSU
 86 βουλεύειν (K 147): βουλεύεσθαι (~ ξ 491D). SU
 87 βουλεύοιτε (K 398): βουλεύεσθε (~ α 444D). OSU
 88 βουλεύει (K 415): βουλεύεται (~ α 444D). OSU
 89 βοείας (Λ 843): βύρσας (D). OSU
 90 βοάγρια (M 22): <τὰ ἀπὸ τῶν βοῶν ἀγρεύματα, > ἀπὸ δὲ τούτων ἀσπίδες (~D). OSU
 91 νοῆσαι (M 232): εἰπεῖν (A 549D "ἐνθυμηθῆναι"). OSU
 92 βουλέων (M 236): γνώμην (~ A 5ϑ, D). SU²
 93 βουγαίε (N 824): μεγαλόσωμε (D "βουεργάτα"). OSU²

51 βίω^λ || 55 βιδεινάει^λ || 65 βλαβέντες^λ SU || 91 βοῆσαι^λ, ad M 176 ἀγορεύσαι rettulit de Marco) ||

- 94 βόμβος (~ N 530 βόμβησεν): ἦχος (*He β 792). OSU
 95 βόμβον (~ N 530 βόμβησεν): ἦχον (D "ἦχηςεν"). OSU²
 96 βουλυτόν (Π 779): ἡ ὄφινῃ ὥρα, ὅτε οἱ βόες λύνονται τῶν ἔργων (~D). OSU
 97 βοείην (P 389): βοὸς δέρμα (X 159D "βύρσαν"). OSU
 98 βοτοῖσι (Σ 521): βοσκήμασι (D). OSU
 99 βρίζοντα (Δ 223): νυστάζοντα (D). OSU
 100 βοηλασίη (Λ 672 βοηλασίη / βοηλασίης): βοῶν ἔλασία (D "ἀπελασία"). OSU²
 101 βρέμεται (B 210): ἤχεῖ (D), περιρρήγνυται (= Π 78D περιάγνυται). OSU
 102 βροτόν (B 248): ἄνθρωπον (B 389D). OSU
 103 βροτοῖσι (B 285): τοῖς ἀνθρώποις (D). OSU²
 104 βροτόεντα (Z 480): ἡμαγμένα (D). S(U v. infra 109)
 105 βρότον (αἷμα) (H 425 βρότον αἱματόεντα): τὸ φθαρτὸν αἷμα (D "τὸ μετὰ ἰδρώτος καὶ κόνεως αἷμα"). OSU
 106 βραδέες (Θ 104): βραδεῖς. OSU
 107 βριθομένη (Θ 307): βαρνομένη (D "οὐχ ὥς τινες εἶπον βαρουμένη"). OSU
 108 βροτολοιοῦ (Θ 349): ἀνθρωποφθόρου (~ E 31D). OSU
 109 βροτόεντα (Θ 534): ἡμαγμένα (Z 480D) ἢ φείμαρμένα U = supra 104 app.1. OSU
 110 βριθοσύνη (E 839): βαρύτητι (Q, D "βάρει"). OSU
 111 βρήπυος (N 521): μεγαλόφωνος (ApS 53; D "μέγα καὶ βαρὺ βοῶν"). OSU
 112 βωτιανείρη (A 155): ἄνδρας τρεφούσῃ (D). OSU
 113 βωμούς (B 305): βωμούς (cf Θ 441φ βωμοῖσι· νῦν τῶν βάσεων). S
 114 βῶν ἀζαλέην (H 238): ξηρὰν βύρσαν· λέγει δὲ τὴν ἀσπίδα (~D). OSU
 115 βώτορας (M 302): βουκόλους (D). OSU

Ἄρχῃ τοῦ Γ στοιχείου OS

- 1 γαλόωι (Γ 122): ἀνδρὸς ἀδελφῆι (~D). OSU
 2 γαστέρι (Ζ 58): τῆι κοιλίαι (Ε 538D; ~ Suda γαστήρ). OSU
 3 γαῖα χάνοι (Ζ 282): καταπίοι αὐτὸν ἢ γῆ (D). OSU
 4 γαλόων (Ζ 378): ἀνδρὸς ἀδελφῶν (D). OSU
 8 Γάργαρον (Θ 48): ἀκροτήριον τῆς Ἰδης (D). OU
 5 γαιήοχος (Ν 43, ~ Ι 183): ὁ τὴν γῆν κρατῶν (~D). OSU
 6 γαμέσεται (Ι 394): πρὸς γάμον ἄξει (ApS 53; ~D). OU
 7 γάννυται (Ν 493): χαίρει (D). OU
 9 γέρον (Α 26): πρεσβύτα (D). OSU
 10 γένοντο (Α 57): ἐγένοντο (~ Α 49D, D). OSU²
 11 γέρας (Α 118): δωρεάν (He γ 406, ρ, D "τιμὴν"). OSU
 12 γαῖαν ἰκάνει (Α 254): τὴν γῆν καταλαμβάνει (~ρ, D). OSU
 13 γείνατο (Α 280): ἐγέννησεν (D). OSU
 14 γελοῖοι (Β 215): καταγέλαστον (D "γέλωτος πολλοῦ ἄξιον"). OSU
 15 Γερήνιος (Β 336): ὁ ἐν Γερήνοις τραφεῖς, ἔντιμος (~D). OSU
 16 γενοῖατο (Β 340): γένοι(κ)το (D). OSU
 17 γένητο (Β 453): ἐγένετο (Α 49D, D). OSU
 18 γέινεται (Β 468): γεννᾶται (~ Κ 71D). OSU²
 19 γενέθλη (Β 857): γένος (D "γέννα"). OSU
 20 γεγαῶτας (Β 866): γεγονότας (D). OSU
 21 γεραρόν (Γ 170): ἔντιμον (D). OSU²
 22 γεφύρας (Ε 88): τὰς διαβάσεις (D). OSU
 23 γενναῖον (Ε 253): εὐγενές (D). OSU²
 24 γενεὴν (Ε 268): νῦν εὐγένειαν (~ Ζ 60D), ἢ ἡ γενεάν, τὸ γένος. U = infra 28
 25 γένος (Δ 58): γένεσις (= Ω 539D γονή). OSU²
 26 γέρουσι (Δ 344): τοῖς ἐντίμοις (D). OSU²
 27 γεγάσι (Δ 325): γεγόνασιν, εἰσὶν (D "γεγέννηται"). OSU
 28 γενεὴν (Ζ 145): γενεάν (~ Ε 267D), τὸ γένος (D). OS(U v. supra 24)
 29 ἐγγείναο (Ε 880): ἐγέννησας (D). OSU²
 30 γενέσθαι (Ζ 206): γεγενῆσθαι (Η 199D "γεννηθῆναι"). OSU
 31 ἐγγεγάσιν (Ζ 493): γεγέννηται (Δ 325D). S
 32 γέραιρεν (Η 321): ἐτίμα (D). OSU
 33 γέγηθε (Θ 559): χαίρει (*He γ 236, ~ Ξ 140D). OSU
 34 γενύεσσι (~ Λ 416 γένυσσι): CIAΓÓCI (D), γνάθοις (*He γ 372). OSU
 35 γε(κ)ραρῶτερος (Γ 211): ἐντιμότερος (D). OSU
 36 ἐγγέσπαλοι (Β 131): γενναῖοι, πολεμικοὶ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ κείειν τὸ δόρυ (~D). SU
 37 γηθῆσαι (~Α 255): χαρῆναι (~ρ). OU
 38 γήθησεν (Α 330): ἐχάρη (D). OU
 39 γέρα (Β 237): τὸ γέρας καὶ ἡ τιμὴ (~D). OU
 40 γηθόσυνος (Δ 272): χαίρων (D). OU²
 41 γῆρυς (Δ 437): φωνή (D). OU²
 42 γηθόσυνοι (Η 122): χαίροντες (D). OU
 43 γηθήσει (Θ 378): γελάσει, U | χαρήσει (= *He γ 491). OU²
 44 γιγνομένοι (Κ 71 γεινομένοις): γινομένοις (D "γεννωμένοις"). OU

12 γεανικανει^λ || 16/17 γένοιτο / γένητο om O || 8 ἐγέννησεν U || 34 γενύεσσι^λ || 36 lemma (= lexis ε 23) suppl. de Marco, cf ZPE 132 n. 11 || 39 γῆρα· τὸ γῆρας || 43 χαρείη U ||

- 45 γλαφυρῆς (B 88): κοίλης (D). U post 48
 46 γλαφυρήϊσι (B 454): κοίλαις, βαθείαις (D). OU
 47 γλαφυραί (B 516): κοίλαι (D). OU
 48 γλαυκῶπις (B 446): γλαυκόφθαλμος (B 166D). OU²
 49 γλά(γ)ος (B 471): γάλα (D). OU
 50 γλῶσσα (B 804): λαλιά (~ He γ 689), διάλεκτος (D). OU
 51 γλυφίδας (Δ 122): μεταφορικῶς τοῦ βέλους τὸ κοῖλον εἰς ὃ ἐμβαίνει ἡ νευρά (~D). OU
 52 γλῶσσαν πρυμνήν (E 292): τὸ ἔσχατον μέρος (τῆς πρύμνης τουτέστι) τῆς γλώσσης (D "ἔσχάτην"). OU
 53 γλήνας (~ Θ 164 γλήνη, Ξ 494 γλήνην): κόρας ὀμμάτων (~D). OU²
 54 γλαγέας (= Π 642D, περιγλαγέας Hom.): πληθούσας γάλακτος (~D). OU
 55 γνῶι (A 411): μάθησι (D). O²U²
 56 γνώσει (B 365): μαθήσει (~D). OU
 57 γνοίης κε (Γ 53): γνώσει (D "μάθοις ἄν"). OU
 58 γνωτούς τε (Γ 174): καὶ τοὺς ἀδελφούς (~D). OU
 59 γνωτόν (H 401): φανερόν (D). OU²
 60 γναμπτήϊσιν (Λ 416): ἐπικεκαμμέναις (D "ἐπικαμπέσιν"). OU
 61 γναθμοῖς (~ π 175 γναθμοί; Π 489 γαμφηλήϊσι): γνάθοις (Π 489D)
 61 γούνων (A 407): γονάτων (F, D). OU
 62 γουνάσομαι (A 427): παρακαλέσω (Suda; F, D "γονυπετήσω"). OU
 63 γόον (E 156): θρήνον (D). OU²
 64 γόωσα (~ E 413 γοόωσα): θρηνοῦσα (D). OU
 65 γοῦνα (Z 411): τὰ γόνατα (D). OU²
 66 γόνυ κάμφειν (H 118): ἀναπαύεσθαι (D). OU
 67 γουνούμενος (I 583): παρακαλῶν (~ κ 521D; D "ἱκετεύων"). OU
 68 Γοργώ (Λ 36): Γοργόνος εἰκῶν (D "γοργότης"). OU
 69 γόνος (N 449): νῦν ἀπόγονος (μ 130 "ἐπιγονή"). OU
 70 γυῖα (Γ 34): τὰ μέλη τοῦ σώματος (~D). OU
 71 γυναιμανές (Γ 39): ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε (D). OU
 72 γυναῖκά τε (Γ 72): καὶ τὴν γυναῖκα (~ A 38D). OU
 73 γυναικὸς ἄρ ἀντετέτυξο (Θ 163): γυναικὶ παραπλήσιος γέγονας (~D). OU
 74 γυῶσαι (Θ 402): χολῶσω (D). OU
 75 γυάλοισιν (O 530): τοῖς κοιλώμασι (Suda; D "ἐν ταῖς συναφαῖς τῶν κοιλωμάτων"). OU

52 πρύμνης^λ || .. del. de Marco (cf ApS 136 ἢ τῆς νεῶς πρύμνα τὸ ἔσχατον μέρος) || 74 γυῶσαι· χολῶσαι U || 75 γυαλίσι^λ || κυκλώμασι OU ||

Ἄρχῃ τοῦ Δ στοχείου Ο

- 1 Δαναοί (A 42): οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ Δαναοῦ βασιλεύσαντος αὐτοῖς (~D). OU
2 δαμῆι (A 61): δαμάζει (D), ἀναιρεῖ. OU
3 δακρυχέων (A 357): δακρύων (D). OU²
4 δάσαντο (A 368 δάσσαντο): διεμερίσαντο (ϕ; ~D). OU
5 δαῖτα (A 424): εὐωχίαν (D). OU
6 δαιμονίη (A 561): ῥῶ³ κακοδαιμονεστάτη ἢ U (= infra 15)¹ μακαρία (ϕ, D). OU
7 δαίνυντο (A 602): εὐωχοῦντο (D). OU²
8 δαιμόνιε (B 200): ῶ³ κακοδαιμονέστατε (~ B 200D). OU
9 δαῶμεν (B 299): μάθωμεν (D). OU²
10 δαφοινός (B 308): μέλας (~ He δ 335; D "πυρρός"). OU
11 Δαναῶν (B 487): τῶν Ἑλλήνων (A 228ϕ, D). O
12 δάμαρτι (Γ 122): γυναικί (D). OU
13 δαῖρ (Γ 180): ἀνδρὸς ἀδελφός (D). OU
14 δάμασσον (Γ 352): δαμασθῆναι ποίησον (D "φονευθῆναι ποίησον"). OU
15 δαιμονίη (Γ 399): ῶ³ κακοδαιμονεστάτη (~ B 200D). O(U v. supra 6)
16 δαμασθεῖς (Π 816, ~ Γ 436D δαμασθῆις): ἀναιρεθεῖς (~D). OU
17 δαπέδωι (Δ 2): ἐδάφει (D). OU
18 δαινύμενος (~ Δ 386 δαινουμένους): εὐωχούμενος (D). OU
19 δαῖεν (E 4): ἔλαμπεν (D). OU
20 δαίδαλα (E 60): ποικίλματα (D "ποικίλα"). OU
21 δατέον(το) (E 158): διεμερίζοντο (ϕ, D). OU²
22 δαμάσσατο (E 278): ἀνείλεν (D). OU
23 δαιμόνιος (~ B 200; ~ E 438 δαίμονι ἱσος): θεοῖς ὅμοιος (~ E 438D). OU
24 δακρύνοντι (~ E 737): δακρύνοντι (D "δακρύων παραίτιον"; ϕ "πολλὰ κλαίοντα"). OU
25 δάμνησι (E 746): δαμάσῃ (~D). OU
26 δαίνυσθαι (E 805): εὐωχεῖσθαι (~ A 468ϕ, D). O
27 <δαμέντες (Z 74):> δαμασθέντες, ἀναιρεθέντες (~ Γ 429D; D "φθαρέντες καὶ ἠττηθέντες"). OU
28 δαῖφρονα (Z 162): κώφρωνα, πολεμικόν (~ *He δ 122). OU
29 δαίζων (H 247): διακόπτων (D) ῥῆ¹ ἀποκόπτων U¹. OU
30 δαμείετε (H 72): δαμασθείητε (~D). OU
31 Δαρδανίδης (H 366): Δαρδάνου ἀπόγονος Πρίαμος (D). OU
32 δαιόμενον (Θ 75): καιόμενον (D). OU
33 δάμασεν (X 446; ~ I 118 δάμασσε): ἀνείλεν (~ E 278D). U post 30
34 δαίνυνται (O 99): εὐωχίαν παρασκευάζεται (~ λ 186D; *He δ 81). OU
35 δατεώμεθα (I 138): μεριζώμεθα (D). OU
36 δαφοινόν (K 23): ῥνῦν U¹ πυρρόν (~ Λ 474D; D "ἀντὶ τοῦ δαφουνοῦ, φονευτικοῦ"). OU²
37 δαμάσαντο (K 210): ὑπέταξαν (~ E 746D). OU
38 δαείω (K 425): μάθω (D). OU
39 δαρδάππουσι (Λ 479): μετὰ σπαραγμῶν ἐσθίουσιν (*He δ 264; D "κατεσθίουσιν"). OU
40 δάπτειν (~ Λ 481 δάπτει; Ψ 183 δαπτέμεν): ἐσθίειν (Ψ 183D; ~D). OU²
41 δάμεν (M 14): ἀνηιρέθη(σα)ν (Θ 344D). OU
42 δαλόν (N 320): λαμπάδα (~ τ 69D): λέγει δὲ καὶ τὸν κεραυνόν (cf *He δ 161). OU

19 †λάμπαιεν || 25 δαμνειη^λ || 27 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 41 ἀναιρέθη ||

- 43 δάφει (N 831): διακόφει (D). OU
 44 δαιζόμενος (Ξ 20): διακοπτόμενος (~ H 247D; D "διχῆι μεριζόμενος"). OU
 45 δαέρα (Ξ 156): ἀνδρὸς ἀδελφόν (D). OU
 46 δάμνα μιν (Π 103D; ~ Ξ 199 δαμναί): δαμάζει αὐτόν (~D "δαμάζεις"). OU
 47 δάσκιος (O 273): εὔσκιος (D "πολύσκιος"). OU
 48 δαήμονος (O 411): σοφοῦ, ἰ ἐμπείρου (D). OU
 49 δαίδων (ῥυπο) (Σ 492): ὑπὸ λαμπάδων (~D). OU
 50 δάκρυ (Ω 794): δάκρυον. O
 51 δενδρέωι (Γ 152): δένδρωι (He δ 620). OU²
 52 δύμεναι (Z 185, ~ Γ 241) εἰσελθεῖν (~ η 18D, He 2483). OU²
 53 δέχθαι (A 23): λαμβάνειν (D). OU
 54 δεινή (A 49): φοβερὰ (~D). OU
 55 δερκομένοιο (A 88): βλέποντος ἢ βλεπομένου (~D). OU
 56 δέξασθαι (A 112): λαβεῖν (D). OU
 57 δέμας (A 115): cῶμα (D). OU
 58 δέδασται (A 125): διαμεμέριται (~D). OU
 59 δεῦρο (A 153): εἰς τοῦτον τὸν τόπον (ϕ). OU²
 60 δεπάεσσι (A 471): ποτηρίοις (D). OU
 61 δεπάων (H 480): ποτηρίων (~ A 471D). OU
 62 δεξιτερῆι (A 501): δεξιᾷ (D). OU
 63 δεύτερον (A 513): ἐκ δευτέρου (D). U post 59
 64 δεκάδες (B 128): τάξεις τῶν ἰ ἀνδρῶν (B 126D "δεκανίας"). OU
 65 δευοίατο (B 128): ἐνδεεῖς γένοιτο (D). OU
 66 δέξατό οἱ (B 186): ἔλαβεν αὐτοῦ (~ A 112D + A 104D). OU²
 67 δειδίσσεσθαι (B 190): εὐλαβεῖσθαι (D). OU
 68 δεινά (B 321): φοβερὰ (~ E 439D). OU²
 69 δέκτο μὲν (B 420): ἐδέξατο μὲν (D). OU
 70 δεύει (B 471): βρέχει (D). O
 71 δέγμενος (B 794): ἐκδεχόμενος (D). O
 72 δείσας (Γ 37): εὐλαβηθεῖς (D). OU
 73 δεῦρ' ἴθι (Γ 390) δεῦρο, ἢ πορεύου (D "ἄπιθι"). O
 74 δερκόμενοι (Γ 342): ὄρωντες, (~ *He δ 676) ἰ βλέποντες (D). OU
 75 δειδέχατο (Δ 4): ἐδεξιοῦντο (D). OU
 76 δαιδαλέοιο (Δ 135): καλῶς πεποικιλμένου (D "πολυκατεργάστου, ποικίλου"). OU
 77 δαιτὸς ἀκούαζεςθον (Δ 343): περὶ δὲ τοῦ ἀκούειν < * * * > (D "καλεῖσθε"; Di-Ar "πρῶτοί μου ἀκούετε περὶ δαιτὸς"). OU
 78 δεξιτερῆν (Δ 519): τὴν δεξιάν (D). OU
 79 δινεύοι (Δ 541): ἀναστρέφοιτο (D). OU
 80 δέδεξο (E 228): προσδέχου (D). OSU
 81 δειλοῖο (P 670): δειλοῦ (D). OSU
 82 δεικνύμενος (I 196): δεξιούμενος (D). OSU ordine inverso
 83 δε(ί)δεκτο (I 224): ἐδεξιοῦτο (D). OSU
 84 δινεύοντες (Σ 543): στρέφοντες ἄνω καὶ κάτω (~D). OSU
 85 δειλήμονες (Γ 56 δειδήμονες): δειλοί (D). OSU²
 86 δε(ί)δοικα (A 555): φοβοῦμαι (ϕ). OSU
 87 δεκαχίλιοι (E 860 δεκάχιλοι): μύριοι (D). OSU
 88 δεδημένοι (Z 245): δεδαμασμένοι (D "δεδομημένοι"). OSU

46 δαμναίμιν^λ || 52 δέμεναι^λ || 53 δέχθε· λαμβάνετε || 74 δεινοῖοι^λ || 76 δεδάλοιο^λ || 77 δέτοσ ἀκούαζεςθιν^λ || 84 δεινεύοντες^λ ||

- 89 δαιδαλέοιαι (Z 418): ποικίλοις (D). OSU
 90 Δεξιάδην (H 15): Δεξιού υἱόν (D) OSU²
 91 δέρον (H 316): ἐξέδερον (D). OSU²
 92 δεῦτ' ἄγετε (H 350): ἀμφοτέρα παρακελευσματικῶς (~ θ 11D; D "τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου"). OSU
 93 δεδεγμένος (Θ 296): ἐπιτηρῶν, ἐκδεχόμενος (~ B 794D δέγμενος). OSU
 94 δενδίλλων (I 180): διανεύων (A^{ts}). OSU
 95 δείδιμεν (I 230): δεδοίκαμεν, OS | εὐλαβούμεθα (~ E 827D). OSU
 96 δεῦρο (K 406): ἐνταῦθα (A 153D). OSU
 97 δεξιόν (K 274): αἴσιον (~ ω 312D). OSU
 98 δέμας πυρός (Λ 596): περιφραστικῶς τὸ πῦρ (ϕ "δίκην πυρός"; ~ Ψ 177D). OSU
 99 δαίτρεον (Λ 688): διεμέριζον (~D). OSU
 100 δεΐδια (N 49): φοβοῦμαι (δ 820D). OSU²
 101 Δευκαλίδης (~ N 307 Δευκαλίδη): ὁ Ἴδομενεύς· Δευκαλί(ω)νος γὰρ παῖς (~ M 117D). OSU
 102 δερκομένωι (Ξ 141): βλέποντι (~D). OSU
 103 δεδάκρυσαι (Π 7): δακρύεις (~ υ 353 "δακρύων πεπλήρωνται"). OSU
 104 δέμας πυρὸς αἰθομένοιο (Σ 1): ὡς πῦρ καιόμενον (P 366D "τρόπον καιόμενου πυρός"). SU
 105 δεσμούς (Σ 379): τοὺς ἦλους τοὺς τὰ ὦτα περὶ τοὺς <τρί>ποδας ἔχοντας (~D). OSU
 106 δεύτατος (T 51): τελευταῖος (D "ὔστατος, ἔσχατος"). OSU
 107 δημοβόρος (A 231): ὁ τὰ τοῦ δήμου κατεσθίων (~ϕ,D). OSU
 108 δήμου (B 198): δημοτικοῦ, πλήθους (D). SU
 109 δήσας (B 231): δεσμεύσας (~ He δ 491). OSU
 110 δηρόν (B 298): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). OSU
 111 δηΐου (H 119; ~ B 415 δηΐοιο): διαπύρου καὶ ἰ καυστικοῦ (D). SU
 112 δαΐξαι (B 416): διακόφαι (D). SU
 113 δηθά (B 435): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). SU
 114 δηΐον (Δ 281; ~ B 544 δηΐων): πολεμικόν (X 84D; B 544 "πολεμίων"), OSU | ἢ διέκοπτον (= infra 116!). U
 115 δημογέροντες (Γ 148): οἱ ἐν τῷ δήμῳ τιμώμενοι (~D). OSU
 116 δήιον (E 452): διέκοπτον (D). OS(U v. supra 114)
 117 δήϊος (~ Δ 281 δήϊον, E 117 δΐοιο): πολεμικός (~ X 84D). SU
 118 δηΐοιο (E 117): πολεμικῶι (~ X 84D). SU
 119 δεῖμα (E 682): φόβον (D). OSU
 120 δήν (Θ 126): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). OSU
 121 δηΐων (B 544; ~ Θ 181 δηΐοιο): διακοπτικῶν (~ H 119D; P 65D δηΐων· διακόπτων). OSU
 122 δημόν (Θ 240): λίπος (D). OSU²
 123 δηιώσας (Θ 534): διακόφσας (D). OSU
 124 δηιώσειν (I 243): πολεμήσειν (D "ἀνελεῖν, φονεύσειν"). OSU
 125 δηΐων (K 206): πολεμίων (D). OSU
 126 Δεῖμός τε Φόβος τε (Λ 37): ταῦτα κύρια ὀνόματα τῶν Ἄρεως υἱῶν (Δ 440D "Ἄρεως καὶ Ἄφροδίτης παῖδες"). OSU
 127 δῆμον (M 213): δημοτικόν (ApS 58; D "δημότην"), πολίτην (~ Z 158D). OSU

89 δεδάλοισι^λ || 90 δεξιούονται OS || 95 δείδιμεν^λ om OS || 99 δέτρεον^λ || 104 ἐσθάμενοι^λ U, om S || καιόμενοι U || 112 δηΐξαι^λ || 116 δηΐοι^λ || 119 δημα^λ || 126 δήμοσ^λ || ὀνόματα : ὄντα μετὰ OSU || ἄρεως ||

- 128 δηριάσθον (M 421): φιλονεικοῦσιν (D). OSU
 129 Δημήτερος ἀκτὴν (N 322): ἦτοι τοῦ εἴτου τὸ κατάγμα ἢ τοῦ ἀλφίτου τὸ ἐξοχώτατον (cf D). SU
 130 δηριάσθαι (Π 96): μάχεσθαι (D). OSU
 131 διέρχεται (Γ 198): διέξειει (cf Z 393D). OSU
 132 Διὸς δέ (A 5): ἢ δὲ τοῦ Διός (F,D). OSU
 133 διαστήτην (A 6): διεχωρίσθησαν (D), δυϊκῶς (~F). OSU
 134 Διὸς υἰόν (A 21): τὸν Ἀπόλλωνα (~D). OSU
 135 δηθύνοντα (A 27): χρονίζοντα (~D). OSU
 136 Διὶ φίλε (A 74): τῷ Διὶ προσφιλέστατε (D). OSU
 137 δῖοι (E 451; ~ A 121D δῖος): ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχοντες, εὐγενέστατοι (~D). OSU
 138 διέπουσιν (A 166): ἐνεργοῦσιν (F). OSU
 139 διοτρεφέων (A 176): τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένων, εὐγενῶν (~D). OSU
 140 διάνδιχα (A 189): διςκῶς, ἰ διχῶς (F,D). OSU
 141 δικασπόλοι (A 238): οἱ περὶ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι (D). OSU
 142 διεπράθομεν (A 367): διεπορθήσαμεν (~D). OSU
 143 δίπτυχα (A 461): διπλᾶ (B 424D). OSU
 144 διέτμαγον (A 531): διεχωρίσθησαν (D). OSU
 145 δικαζέμεν (A 542): δικάζειν (D). OSU
 146 διὰ δώματα (A 600): διὰ τῶν δωματίων (~D). OSU
 147 διὰ νύκτα (B 57): διὰ τῆς νυκτός (Θ 510D). OSU
 148 δίωι (B 57): εὐγενεστάτῳ (~ ξ 3D). OSU²
 149 διακομηθείημεν (B 126): διαταχθείημεν (D). OSU
 150 δῖαν (B 152): μεγάλην (B 615D), εὐγενεστάτην (~ ξ 3D). OSU
 151 Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον (B 169): τὸν τῷ Διὶ ὁμοιοῦντα κατὰ γνώμην (~D). OSU
 152 διογενές (B 173): εὐγενέστατε, ἢ ἀπὸ Διός (~D). OSU
 153 δίδομεν (B 228): παρέχομεν (~ γ 380D). OSU
 154 διακρινέει (B 387): διαχωρίζει (D). OSU
 155 διέσσυτο (B 450): διήρχετο (D). OSU
 156 δι' αἰθέρος (B 458): διὰ τοῦ αἰθέρος (D "διὰ τοῦ ἀέρος"). OSU
 157 διαρραΐσαι (B 473): διαφθεῖραι (D). OSU
 158 διεκόσμεον (B 476): διέταπτον (D). S
 159 διακρίνουσι (B 475 διακρίνωσι): διαχωρίζουσι (D). OSU
 160 Διὸς θυγάτηρ (B 548): ἢ Ἀθηνᾶ. OSU
 161 διέπρησσαν (B 785): διεπέρων (D). OSU
 162 δινήεντος (B 877): δίνας ἔχοντος (~D)· δῖναι δὲ αἰ κυτροφαὶ τῶν ὑδάτων (~ E 479D). OSU
 163 διακριθέντες (H 306; ~ Γ 98D 102D): διαχωρισθέντες (D). OSU
 164 δίπλακα (Γ 126): διπλῆν (D "διπλοῖδα, διπλοῦν ἰμάτιον"). OSU²
 165 διαμετρητῷ (Γ 344): διαμεμετρημένῳ (D). OSU
 166 διατρίβειν (Δ 42): παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι (D). OSU
 167 δηλήσασθαι (Δ 67): βλάπτειν (~D). OSU
 168 διζήμενη (Δ 88): ἐπιζητοῦσα (~D). OSU
 169 διπλόος ἦντετο θώρηξ (Δ 133 "διπλοῦς ἀπὴντα"): ἦι συνήθη τὰ <περυγία τοῦ> θώρακος (cf T^s-Autochtho). OSU

128 δηρίασθον^λ corr. de Marco || 135 διθύνοντα^λ || 137 <δῖος> ἀπὸ .. ἔχων (= S) εὐγενέστατος U || 147 τὰ διὰ νυκτός U || 148 εὐγενεστάτων U || 169 ἢ συνήθητε : corr. de Marco ||

- 170 δειδίσσεο (Δ 184): εἰς δέος γενοῦ καὶ φόβον (~D). OSU
 171 διακοιρανέοντα (Δ 230): βασιλικῶς διερχόμενον (~ He δ 1058; D "διατάσσοντα, ἐπερχόμενον"). OSU
 172 διέσχε (E 100): διήλθεν (P,D). OSU
 173 δίφρου (E 109): νῦν τοῦ ἄρματος (~ Z 42D). OSU
 174 διέλεν (~ Y 280 διὰ δ' ... ἔλε): διείλεν (D; E 858D ἔδαφε· διείλε). S
 175 διζήμενος (E 168): ζητῶν (α 261D). OSU
 176 διασκιδνάειν (E 526): διασκορπίζουσιν (D). OSU
 177 διέ(ς)κυτο (E 661): διήλθεν (D). OSU
 178 δείδιθι (E 827): εὐλαβοῦ (D). OSU
 179 διδυμάονε (Z 26): διδύμους (D). OSU
 180 δηίοισι δέ (Z 82): τοῖς πολεμίοισι δέ (D). OSU
 181 δειδιότα (Z 137): φοβούμενον (D). OSU
 182 διεξίμεναι (Z 393): διεξελεθεῖν (D). OSU
 183 δηίοιο (Z 331): διακοπτικοῦ (H 119D). OSU πολεμικοῦ (D). OU
 184 δίηται (H 197): διώξει (D). OSU
 185 διέτμαγον (H 302): διεχωρίσθησαν (D). SU
 186 διηνεκέεσσι (M 297; ~ H 321 διηνεκέεσσι): ἐπιμήκεσι (D), ἰ μεγάλοισι (He δ 1750). OS
 187 δείσειε (H 456): φοβηθείη (D). OSU
 188 διακέρσαι (Θ 8): διακόψαι (D). OSU
 189 διάνδιχα (Θ 167): διχῶς (A 189D). S
 190 διέπρησον (I 327): διεπέρων (B 785D). S
 191 διχθαδίας (I 411): διχῶς (He δ 2014 "διεσσάς"; D "δύο"). OSU
 192 διαπραθέειν (I 532): ἐκπορθεῖν (*He δ 1236; D "διαπορθῆσαι"). OSU
 193 δείδω (K 39): εὐλαβοῦμαι (~ I 230D; D "δέδοικα, φοβοῦμαι"). OSU²
 194 δι' ὄρφναίην (K 83): διὰ τὴν σκοτεινὴν (D). OSU
 195 δι' ὄρεσφιν (K 185): διὰ τῶν ὀρέων (~ Δ 492D). OSU
 196 δῖα (K 290): εὐγενεστάτη (Z 160D). OSU
 197 διασκοπιᾶσθαι (K 388): διασκοπεῖν (D "κατασκοπῆσαι"). OSU
 198 δίειπέ μοι (K 425): εἰπέ μοι (D). OSU
 199 διεξερέεσθε (K 432): ἐρωτᾶτε (D). OSU
 200 διοπτέων (K 451): κατασκοπήων (D). OSU
 201 δέελον (K 466): δῆλον, φανερόν (He δ 418; D "εὐδῆλον, εὐγνωστον"). OSU
 202 δίζυγες (K 473): δύο, διεσκαί (D). OSU
 203 διοπτῆρα (K 562): κατάσκοπον (D). OSU
 204 διέσχεν (Λ 253): διήλθεν (E 100; ~D). S
 205 διεπέφραδεν (Σ 9; ~ Λ 795 ἐπέφραδε): εἶπεν (D). OSU²
 206 διαστάντες (M 86): διαχωρισθέντες (~ A 4D). OSU
 207 ἔπέτελλεν (M 84): διεσάφησεν (= Σ 9D διεπέφραδε). S
 208 διακριδόν (M 103): <οὐκ> ἐπιμεμιγμένως, OSU | διακεκριμένως (=D), διαχωρισμένως. U = infra 217
 209 διὰ πάντων (M 104): ὑπὲρ πάντων (T^s, Apio 74, 231, 5). OSU
 210 διηνεκές (~ M 134 διηνεκέεσσι): διόλου (He δ 1749; D "ἐπιμήκεσι"). OSU²
 211 δίεςθαι (M 304): φεύγειν (D "διωχθῆναι"). OSU
 212 διαβάς (M 458): διασταθείς (D "ἰσχυρῶς στάς"). OSU
 213 διαίνετο (N 30, ~ κ 359 ἰαίνετο): ἐθερμαίνετο (κ 359D; D "διάβροχος ἐγί-

170 διδεισεω^λ || εἴσοδος ἐγένου καὶ φόβη : corr. de Marco (φόβει) || 173 διφορά^λ || 178 διδεισε^λ || 180 διοισι^λ || 181 διδείοτα^λ || 183 διοιο^λ || 187 δισειε^λ || 193 διειδο^λ || 201 δέελον^λ || 207 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||

- νετο"). OSU
 214 δῆεις (N 260): εὐρήσεις (D). OSU²
 215 διαφθέρει (N 625): διαφθείρει (~D). OSU
 216 διαδράκοι (Ξ 344): δίδοι (~D). OSU
 217 διακριδόν (O 108): διακεκριμένως, διακεχωρισμένως (~D). OS(U v. supra 208)
 218 διῖπετέος (Π 174): ἦτοι ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου χειμάρρου, ἢ τοῦ διαφανοῦς καὶ οἶον διαπεπετα(σ)μένου (P 263D; ~D). OSU
 219 διφῶν (Π 747): ζητῶν (D). OSU²
 220 διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε (Π 821): διήλασε δὲ τὸ δόρυ ὥστε διελθεῖν (P 579D). OS
 221 δινείσθην (P 680): ἐδινοῦν(το), περιεφέροντο (~D). OSU
 222 δίκης (T 180): δικαίου (T^s). OSU²
 223 δμηθέντα (Δ 99): δαμασθέντα (D). OSU
 224 δμηθήτω (I 158): δαμασθήτω (D). OSU | ὑποταγήτω (P 476D). OS
 225 δμησιν (P 476): δαμασθῆναι (= T 417D δαμῆναι). OSU
 226 δνοφερόν (I 15): μέλαν (D). OSU
 227 δοῖεν (A 18): παράσχοιεν (D). OSU²
 228 δόμεναι (A 98): δοῦναι (D). OSU
 229 δουρί (A 303): δόρατι (D). OSU
 230 δόσαν (A 392): ἔδωκαν (D). OSU
 231 δῶ (A 426): δῶμα, οἴκημα (α 176D; ~D). OSU²
 232 δῶμα (A 570): οἰκίαν (D). U² post 228
 233 δοῦρα (B 135): τὰ ξύλα (D), OSU | ἢ δόρατα. U = infra 236
 234 δολιχόν (N 162, ~ B 460 δουλιχοδείρων): ἐκτεταμένον (B 460D "μακροτραχήλων"), OSU | μακρόν (~ Δ 533D). U
 235 ἴδουλίδα (~ B 520 Δαυλίδα): δούλην U | δουλίδα. OS
 236 δοῦρα (E 595, ~ Γ 18 δοῦρε): δόρατα (Γ 18D). OS(U v. supra 233)
 237 δολιχόσκιον (Γ 346): ἐκτεταμένον, μακρόν (D "μέγα, μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν, ἢ μακρὰν πορευόμενον"). OS
 238 δολοφρονέουσα (Γ 405): δόλια καὶ πανοῦργα φρονούσα (~D). OSU
 239 δοκέει (Z 338): δοκεῖ (D). OSU
 240 δολιχά (H 255): μακρά (D). OSU
 241 δόρπον ἐλέσθαι (~ H 370 δόρπον ἔλεσθε): δεῖπνον ποιῆσαι (N 268 "λαβεῖν"). OSU
 242 δοκεύει (Θ 340): ἐπιτηρεῖ (D). OSU²
 243 δουρικτήτην (I 343): δορυάλωτον (D). OSU
 244 Δολόπεσσι (I 484): Δόλοπεσ ἔθνος Θεσσαλικόν (~D). OSU
 245 δουρικλυτόν (K 109): ἔνδοξον (D). OSU
 246 δουρηνεκές (K 357): ὄσον δόρατος βολήν (~D). OSU
 247 δούπους (~ Λ 364 δοῦπον): φόφους (~ Δ 455D). OSU
 248 δονήσας (M 157): διασείσας (D "κινήσας"). OSU
 249 δοάσαστο (N 458): ἔδοξεν (D). OSU²
 250 δοχμῶ (M 148): πλαγίω (~D). OSU
 251 δόμεν (P 247): ἐδώκαμεν (~ A 276D). OSU
 252 δονακῆγα (Σ 576): καλαμῶνα (A^{ti}, ~D). OSU
 253 δραίνεις (K 96): δραστηκῶς ἔχεις (He δ 2297; D "ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι"). OSU

214 δίεισλ || 220 δὲ τὸ : δέτι || 225 δμησειν· θαυμασθῆναι OS || 231 δόλ U, om. OS || 232 δόμα· οἴκω || 235 Δαυλίδα <πόλιν Φωκίδος> de Marco || 240 μακρὰν || 244 θεσσαλονικόν ||

- 254 δρυτόμος (Λ 86): ξυλοτόμος (D). OSU
 255 δρυμούς (~ Λ 118 δρυμά): συνδένδρους τόπους (D). OSU
 256 δραγμαεύοντες (Σ 555): δράγματα δεχόμενοι (~D). OSU
 257 δυνήσεται (Α 241): δυνήσκει (D). OSU
 258 δυσκλέα (Β 115): ἄδοξον (D). OSU
 259 δῦναι (Β 413): εἰς δύνειν ἐλθεῖν (~ Suda). OSU
 260 δυσχηχέος (Β 686): κακοήχου (D). OSU
 261 δυσμενέεσσι (Γ 51): πολεμίοις (D). OSU
 262 Δύσπαρις (Γ 39): Κακόπαρις, ἔπι κακῶι Πάρις OS¹, ἐπι κακῶι τὸ ὄνομα κεκτημένος (~ He δ 6244). OSU
 263 δύο (Ε 572; ~ Γ 116 246 δύο): τοὺς δύο (Β 406D). SU²
 264 δῦναι (Γ 322): καταδῦναι, εἰσελθεῖν (~D). OSU
 265 δοιαί (Ε 728): δύο (D), διςαί (*He δ 2091). SU
 266 δυστήνων (Ζ 127): κακοδαίμωνων (Φ 151D). OSU
 267 δυώνυμοι (Ζ 255): κακώνυμοι (D). OSU
 268 δύμεναι (Ζ 411): κατελθεῖν (D). OSU
 269 δυσθαλπέος (Ρ 549): δυσκόλως θάλποντος (D "δυσθερμάντου", He δ 2579 "κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν"). OSU
 270 δυσμενέες (Κ 100): πολέμοιοι (D). SU
 271 δυσωρήσονται (Κ 183): δυσφυλακτήσων (D). SU
 272 δυσμενέων (Κ 221): πολεμικῶν (~ Κ 100D). OSU
 273 δόνακας (Κ 467): καλάμους (D). S
 274 <δύςμορος (Χ 481):> δυσδαίμων, κακοδαίμων (~ Φ 151D δυστήνων). OSU
 275 δύμεναι (Ξ 63): κατελθεῖν (Ζ 411D). OS(U v. 263)
 276 δώματα (Α 18): οἰκήματα (*He δ 2718). OSU
 277 δῶις (Α 129): παράσχη (D). OSU
 278 δωδεκάτη (Α 493): δωδεκάτη (D). OSU
 279 Δωδώνην (Β 750): πόλιν Θεσπρωτίας (~D). OSU
 280 δῶρα (Γ 54): χαρίσματα (~ Apio). OSU
 281 δῶσιν (Γ 66): παράσχωσιν (~ Α 324D). OSU
 282 δωρητοί (Ι 526): δῶροις πειθόμενοι (D). OSU
 283 δόσις (Κ 213): δωρεά (D). OSU²
 284 δωκέμεναι (Κ 393): δῶσειν (δ 7D δοῦναι). OSU

265 δύαι^λ || 268 δῦναι^λ OS || 273 δύνακας^λ || 274 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 283 δώσις^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Ε στοιχείου OS

- 1 ἔα (A 276): ἔαρον (D "συγχώρει"). OSU
 2 ἔασιν (B 125): εἰσίν, ὑπάρχουσιν (D). OSU
 3 ἔαται (Γ 134): καθέζονται (D). OSU
 4 ἔαι (E 256): συγχωρεῖ (D). OSU
 5 ἔασι (H 295): εἰσίν (D). S
 6 ἔάλῃ (= N 408; immo ad N 409 καρφαλέον): ξηρόν (D). OSU²
 7 ἔανόν (Ξ 178): τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον (~ ApS 61; D "νῦν πέπλον"). OSU
 8 ἔβαν (A 391): ἔβησαν, ἐπορεύθησαν (D). OSU
 9 ἔβραχεν (E 859): ἐφόφησεν (D). OSU
 10 ἔβη (Z 377): ᾧδε ἐπορεύθη (~D). OSU
 11 ἔβδομάτη (~ H 248 ἔβδομάτη): ἔβδόμη (*He ε 67). OSU
 12 ἔβησαν (O 1): διέβησαν (D). OSU
 13 ἔγνω (A 199): ἐπέγνω (D). OSU²
 14 ἔγγυαλίξαι (A 353): δοῦναι (~ B 436D; D "ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν"). OS
 15 ἔγρετο (B 41): ἠγέρθη (~D). OSU
 16 ἔγγυαλίξει (B 436): παρέξει (~ A 353D), χαρίζεται (?). OSU
 17 ἐγείρομεν (B 440): συστήσωμεν (= B 381D ξυνάγωμεν Ἄρηα). OSU
 18 ἔγχει (Γ 380): τῶι δόρατι (Δ 307D). OSU²
 19 ἔγκασι (Λ 438): ἐντέροις (D). OSU
 20 ἔγχεσι (Δ 282): τοῖς δόρασι (D). OSU
 21 ἐγχεσίμωροι (H 134): περὶ τὰ δόρατα μεμωραμμένοι (~ B 840D). OSU
 22 ἔγχει ὄρεξάσθω (Δ 307): τῶι δόρατι πληγῆτω (EGu 396, 24; D "πολεμηκάτω"). OSU
 23 ἐγχέσπαλοι (B 131): γενναῖοι, πολεμικοί, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ κείειν τὸ δόρυ (~D). OSU
 24 ἠγέρεθοντο (B 304): συναθροίζόμενοι ἦσαν (D "συνεθροίζοντο"). OSU
 25 ἔδδεισεν (A 33): ἐφοβήθη (D). OSU
 26 ἐδηλήσαντο (A 156): ἐλυμήναντο, ἴβλαψαν (D). OSU
 27 ἐδεύετο (A 468): ἐνδεής ἦν (D). OSU
 28 ἐδητύος (A 469): βρώσεως (D). OSU
 29 ἐδήσατο (B 44): ὑπεδήσατο (D). OSU
 30 ἔδειραν (B 422): ἐξέδειραν (D). OSU
 31 ἔδου (Γ 36): κατέδου, κατήλθεν (*He ε 530; ~D). OSU
 32 ἔδος (Δ 406): ἴδρυμα (D), στήριγμα. OSU
 33 ἐδνοπάλιζε (Δ 472): ἀνήρει (D). OSU
 34 ἔδουσιν (E 341): ἐσθίουσιν (D). OSU
 35 ἐδείδικαν (E 790): {ἐσθίουσιν} ἐφοβοῦντο (D). OSU
 36 ἔδαφεν (E 858): διέκοφεν (D). OSU
 37 ἐδείδιμεν (Z 99): ἐδεδοίκειμεν (D "εὐλαβήθημεν"). OSU
 38 ἐδάμασσαν (Z 159): ὑπέταξεν (D). OSU
 39 ἔδειμαν (H 436): ὠικοδόμησαν (D). OSU
 40 ἐδαίζετο (I 8): διεκόπτετο (D). OSU
 41 ἐδριώντο (K 198): ἐκαθέζοντο (D). OSU
 42 ἔδρηι (M 311): τῆι προεδρίαι (D). OSU
 43 ἔδει (O 636): ἐσθίει (D). OSU
 44 ἐδίνευον (Σ 606): ἐστρέφοντο (δ 19D). OSU²
 45 ἔδουσι (M 319, ~ T 31 κατέδουσι): ἐσθίουσι (E 341D). S

9 ἔβρυχεν^λ || 24 ἐγέρεθοντο^λ || 35 ἔδδεισαν^λ = κ 219 ||

- 46 ἐέλδωρ (A 41): ἐπιθύμημα (D), βούλευμα (*He ε 570). OSU
 47 ἔειπεν (Γ 85): εἶπεν (D). OSU²
 48 ἐέργει (Δ 131): κωλύει (D). O²SU
 49 ἐέργαθεν (E 147): ἐχωρίσθησαν (D "ἐχώρισεν"). OSU
 50 ἐέλδεται (A 173 v.l., ἐπέσσυται): ἐπιθυμεῖ (D). OSU
 51 ἐελδομένοισιν (H 4): ἐπιθυμοῦσιν (D). OSU
 52 ἐέσκατο (K 23): ἐνεδύσατο (He ε 587; D "περιέθετο, ἡμφιάσατο"). OSU
 53 ἔεργεν (Δ 130; ~ Λ 569 προέεργε): ἐκώλυεν (D), † ἐχώριζεν (~ E 147D). OSU
 54 ἐέργων (M 201): κωλύων (He ε 580, ~ Δ 130D). OSU
 55 ἐλπόμενοι (Γ 112, ~ M 261 ἔλποντο): ἐλπίζοντες (D). OSU
 56 ἐέλπετο (M 407): ἤλπιζεν (He ε 573; ~ K 105D). OSU
 57 ἐεδνωταί (N 382): κηδεσταί (D). OSU
 58 ἔζετο (A 246): ἐκαθέζετο (D). OSU
 59 ἔζετο δ' ὀρθωθεῖς (B 42): ἐκ τῆς κατακλίσεως ἑαυτὸν διήγειρεν (D "ἐκάθισε δὲ διαναστάς"). OSU
 60 ἔην (B 217): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
 61 ἔθεσαν (A 290): ἐποίησαν (D). OSU²
 63 ἔθελον (A 112): ἐβούλοντο (~D, immo H 169). OSU²
 64 ἐθέλησι (A 408): βουληθῆσι (D). OSU
 65 ἔθεεν (A 483): ἔτρεχεν (D). U post 70
 66 ἐθέλοιμι (A 549): βουληθείην (~ A 408D; D "ἐθέλω"). U post 63
 66 ἔθνεα (B 87): ἔθνη, πλήθη (D). OSU
 67 ἐθέλοιμεν (B 123): ἐθελήσοιμεν (?). OSU
 68 ἐθέλοντα (B 391): βουλόμενον (D). OSU²
 69 ἐθέλωσι (H 375): βούλωνται (D). OSU
 70 αἰθαλόεν (B 415): καυθηρόμενον (D "τὸ καταιθαλωθῆναι καὶ κατακαυθῆναι δυνάμενον"). OSU
 71 ἔθηκεν (Γ 336): ἐπέθηκεν (D). OSU
 72 ἔθελον <δ> ἄχει προτραπέσθαι (Z 336): διὰ τὴν λύπην τοῦ δυσημερήματος ἤθελον μικρὸν ἀποτραπῆναι τῆς μάχης (~D). OSU
 73 ἐθείρησιν (Θ 42): θριξίν (D). OSU
 74 ἔθων (I 540): ἐξ ἔθους παραγενόμενος (ApS 63; ~D). OSU
 75 ἠθελέτην (K 228): ἤθελον. OSU
 76 ἔθοντες (Π 260): παραγενόμενοι συνεχῶς καὶ ἐξ ἔθους (D). OSU
 77 εἰ δὴ ὁμοῦ (A 61): εἰ δὲ κατὰ τὸ αὐτό (D "κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον"). SU
 78 εἴσκομεν (N 446): ὁμοιοῦμεν (~ Λ 799D, D "δοκοῦμεν"). OSU
 79 εἶ ταρ (A 65): εἰ δὴ τι (D "εἶτε δὴ"). OSU
 80 εἶ περ γάρ (A 81): ἐάνπερ γάρ (D). OSU
 81 εἶ με (A 83): ἐάν με (~ A 178D; D "ὅπως"). OSU
 82 εἶποις (Λ 791, ~ A 90 εἶπησι): εἶποις ἄν (cf Z 459D καὶ ποτέ τις εἶπησιν· ἀντὶ τοῦ εἶποι τίς ἄν). OSU
 83 εἶναι (A 91): ὑπάρχειν (Δ 264D). OSU²
 84 εἰς Χρύσην (A 100 ἐς): ἦτοι εἰς Χρύσαν (A 430D) τὴν πόλιν ἢ εἰς Χρύσην ἱερέα (~ A 11ῃ). OSU
 85 εἴκτην (A 104): ὠμοιοῦντο (Φ 285D; ~D) δυϊκῶς. OSU
 86 εἶπας ἔπος (A 108): ἔλεξας (A 106D) † λόγον (D). OSU
 87 εἰ τό γε (A 116): εἰ τοῦτο (D). OSU
 88 εἰ θέλεις (~ A 133 ἢ ἐθέλεις): εἰ βούλησι (D "ἢ βούλει"). OSU

55 ἐελπόμενοι^λ, (Θ 196 ἐελποίμην) || 70 ἐθάλοεν^λ || 72 μεσημερήμαος corr. D || 75 ἐθελήτην^λ ||

- 89 εἰcίν (A 153): ὑπάρχουcι (D). OSU
 90 εἶμι (A 169): πορεύομαι (D). OSU²
 91 εἶνεκ' ἐμεῖο (A 174): χάριν ἐμοῦ (~D). OSU
 92 εἰλήλουθαc (A 202): ἐλήλυθαc (D). OSU²
 93 εἰc ἱππόβοτον (Γ 75 ἐc): εἰc τὸ ἱππικώτατον ((He ι 819; D "ἱππότροφον"). OSU
 94 εἶδεται (A 228): φαίνεται (P,D). OSU
 95 εἰρύαται (A 239): φυλάccουcιν (D). OSU
 96 εἰ δέ κε (A 324): ἐὰν δέ (D). OSU²
 97 ἴτε (A 335): παραγίνεσθε (D). OSU
 98 ἱλάσκοντο (A 472): ἐξιλάσκοντο (D "ἐξιλεοῦντο"). OSU
 99 ἴει (A 479): ἔπεμπεν (D). OSU
 100 εἴρετο (A 513): ἠρώτα (~D). OSU
 101 εἰ δ' ἄγε τοι (A 524): ἄγε δὴ τοι (A^{ti}; D "ἰδοῦ δὴ τοι"). O²SU
 102 εἴcεται (A 548): γνώcεται, μάθηι (D). OSU
 103 εἴρομαι (A 553): ἐρωτῶ (~D). OSU²
 104 εἰδυῖηcιν (A 608): ἐπιcταμέναιc (He ε 777; ~D). OSU
 105 εἴλετο (B 46): ἔλαβεν (D). OSU
 106 εἶδοc (B 58): τὴν ιδέαν (~ P 733D χρώc), OSU | πρόκοφιν. U = infra 135
 107 εἰαρινοῖcιν (B 89): τοῖc ἔαρι γεννωμένοιc (~D). OSU
 108 εἰλαδόν (B 93 v.l., ἱλαδόν): κατὰ cυcτροφὴν (*He ε 850; ~D). OSU
 109 εἶναι (B 116): ὑπάρχειν (Δ 264D). S(U v. supra 83)
 110 εἴ περ γάρ κε (B 123): ἐάνπερ γάρ (D). S
 111 εἴπω (B 139): cυμβουλευέω (?). OSU
 112 εἰc ἄλα (B 152): εἰc τὴν θάλαccαν (D). OSU
 113 εἴην (B 260): ὑπάρχοιμι (π 99D). OSU
 114 εἴ κέ τί ce (B 258): ἐάν τί ce (~ Δ 419D). OSU
 115 εἴπεcκεν (B 271): εἶπεν (D). OSU
 116 εἰδομένη (B 280): ἀπεικαcθεῖca (~ E 785D; D "ὁμοιωθεῖca"). OSU
 117 εἶνατοc (B 295): ἔνατοc (D). OSU
 118 εἰ ἐτεόν (B 300): εἰ ἀληθέc (D). S
 119 εἰc Αὐλίδα (B 303 ἐc): εἰc τὴν Αὐλίδα· Αὐλιc δέ ἐcτι πόλιc Βοιωτίας (D). OSU
 120 εἰc ὃ κεν (B 332): ἔωc ἄν (D). OSU
 121 ἰέναι (B 348): πορεύεcθαι (~ θ 12D). OSU
 122 εἰ δέ τικ (B 357): ἐὰν δέ τικ (~ A 83D). OSU
 123 εἰ δέ κεν (B 364): ἐὰν δέ δὴ (~ A 137D). OSU
 124 εἶεν (B 372): ὑπάρχοιεν (B 489D). OSU²
 125 εἶνεκα (B 377): ἔνεκα (D), OSU | ἢ χάριν. U = infra 137
 126 εἰ δέ ποτε (B 379): ἐὰν δέ ποτε (~ A 83D). OSU
 127 εἴc γε μίαν (B 379): εἰc ἓν, κατὰ τὸ αὐτό (D "εἰc μίαν καὶ τὴν αὐτὴν"). OSU
 128 ἴκεν (B 458): παρεγένετο (D). OSU
 129 εἴη (Δ 314, ~ B 490 ἐνεῖη): ὑπάρχοι (Δ 314D), γένοιτο (P 105D). OSU
 130 εἶπετο (B 675): ἠκολούθει (D). OSU²
 131 εἰcαμένη (E 785; ~ B 791 εἴcατο): ὁμοιωθεῖca (D). OSU
 132 εἴαcκεν (B 832 ἔαcκεν): εἴα (D). S
 133 εἴ περ ἄν αὐτόν (Γ 25): ἐάνπερ αὐτόν (~D). OSU
 134 εἰc ἔθνοc (Γ 71): εἰc τὸ πλῆθοc (D). SU

97 εἴτε^λ || 98 εἰλάσκοντο^λ || 99 εἴη U, εἴει OS || 116 ἐπικαθήca OS || 121 εἰέναι^λ || 128 εἴκεν^λ ||

- 135 εἶδος (Γ 39): πρόκοφιν (ρ 308D "τῆι μορφῆι"). OS(U v. supra 106)
 136 εἶσι (Γ 61): πορεύεται (ζ 102D, D "εἰσέρχεται"). OSU
 137 εἵνεκα (Γ 87): χάριν (D). OS(U v. supra 125)
 138 εἰδομένη (Γ 122): ἀπεικαθεῖσα (~ E 785D; D "ὁμοιωθεῖσα"). S
 139 εἶαται (B 137, ~ Γ 134 ἔαται): καθέζονται (D). OSU
 140 εἶδον (Γ 169 ἴδον): ἐθεακάμην (D). OSU
 141 εἶσκω (Γ 197): ὁμοιω (D). OSU²
 142 εἶη (Γ 221): ἀφείη (~D). O²SU
 143 εἶλετο δέ (Γ 338): ἔλαβεν δέ (D). S
 144 εἶρυσσεν (Γ 373): εἶλκυσε (D). OSU
 145 εἶπετο (Γ 447): ἠκολούθει (D). S
 146 ἴκοντο (Γ 421): παρεγένοντο (D). OSU
 147 εἶ που (Γ 450): ἔάν που (~ A 83D). OSU²
 148 ἴθουνεν (Δ 132): ἐπ' εὐθὺν ἤνεγκεν (~D). OSU
 149 εἶασκεν (Υ 408): εἶα, συνεχώρει (D). OSU
 150 εἰμένοι (Δ 432): περιβεβλημένοι (= H 164D ἐπειμένοι; D "ἐνδεδυμένοι, ἠμφιεσμένοι"). OSU
 151 εἰληλούθει (Δ 520): ἐληλύθει (D). OSU
 152 εἰροπόκοις (E 137): ἐρίων πόκοις <ἐχούσαις> (~D, Syn. 209, 27). OSU
 153 εἰλομένων (E 203): εἰλουμένων (~ E 782D), OSU | ἐλαυνομένων. U = infra 171
 154 εἶθαρ (E 337): εὐθέως (D). OSU
 155 εἶκε (E 348): ὑπεχώρει (D "ὑποχώρει"). OSU
 156 εἶδαρ (E 369): ἔδεσμα (D), βρώμα (*He ε 740). O²SU
 157 εἰς ὃ κεν (E 466): ἕως ἄν (D). S
 158 εἰμέν (E 873): ἐσμέν (D). OSU
 159 εἶλεν (E 677): ἀνείλεν (E 37D), ἀπέκτεινεν (E 37D). OSU
 160 εἶασκον (E 802): εἶων (D), συνεχώρουν (~ B 832D; λ 49D εἶων· συνεχώρουν). OSU
 161 εἶναι (Z 91): ὑπάρχειν (~ B 783D). S(U v. supra 83)
 162 εἰρόμεναι (Z 239): ἐρωτῶσαι (D). OSU
 163 εἰ δ' ἄγε (Z 376): ἄγε δὴ (D). OSU
 164 εἰλιπόδεσσι (Z 424): ἐπιθετικῶς τὰς βοῦς, ὅτι ἐλίσσουν τὸς πόδας κατὰ τὴν πορείαν (D). OSU
 165 εἰθῶς (Z 508): ἔθος ἔχων (~ E 203D). OSU
 166 εἶσαι (H 226): μαθήσει (β 40D). OSU
 167 ἐρύσαιμι (Θ 24): ἐλκύσαιμι (D). OSU
 168 εἰρύσσαιτο (Θ 143): ἐλκύσειεν (~ Θ 24D; D "κατάσχοι, κρατήσκει"). OSU
 169 εἶξαντος (Θ 164): ὑποχωρήσαντος (D). OSU
 170 εἶσατο (B 791; Θ 199 σείσατο?): ὁμοιώθη (D). OSU
 171 εἰλομένων (Θ 215): <συν>ελαυνομένων (~ K 347D; D "συναθροιζομένων"). OS(U v. supra 153)
 172 εἰαρινῆσιν (Θ 307): ἐαριναῖς (D). S
 173 εἶσομαι (Θ 532): μάθω (~D). OSU²
 174 εἰλήλουθμεν (I 49): ἐληλύθαμεν (~ A 202D). OSU
 175 ἴαον (I 325): ἐκοιμώμην (~ Ξ 213D; τ 340D "ἀνεπαυόμην"). OSU
 176 εἰνάνησες (I 470): ἐπὶ ἐννέα νύκτας (D). OSU
 177 ἴαον (I 470): ἐκοιμῶντο (He ι 100, ~ Ξ 213D). OSU
 178 εἶκων (K 122): ὑποχωρῶν (*He ε 847; ~ Δ 509D, D "ὀκῶν"), ἠττώμενος (~

- Κ 238 "νικώμενος"). OSU
 179 εἰς ἡμέας (Κ 211): εἰς ἡμᾶς. OSU
 180 εἰδόειν (Κ 250): ἐπισταμένοις (~ Ε 608D). OSU²
 181 εἰλυφῶων (Λ 156): εἰλῶν (D), συστρέφων (*He ε 937). OSU
 182 εἴως (Λ 342): ἕως (D). OSU²
 183 εἵσαντο (Μ 103): ἐφάνησαν (A^{ti}, ~D). OSU²
 184 εἵσατο (Μ 118): ὤρμησεν (D). OSU
 185 εἶ ἑτέον (Μ 233): εἶ ἀληθῶς (D). OSU²
 186 ἴμεναι (Υ 32, ~ Μ 299 ἴμεν): ἐλθεῖν (Α 170 "παραγίνεσθαι", Ο 46 "ἔρχεσθαι"). OSU²
 187 εἶργον (~ Μ 424 διέεργον): ἐκώλυον (~ *He ε 1539, D, A^{ti} "διεχώριζον"). OSU²
 188 εἶρυντο (Μ 454): ἐφύλαττον (*He ε 1058, ~ Α 239D). OSU
 189 ἰσόπεδον (Ν 142): ὀμαλόν (~D). OSU²
 190 εἶρυνμένοι (Ν 682): εἰλκυμένοι (He ε 1057, ~ Λ 9D). OSU
 191 εἶρύατο (Ξ 30): καθειλκυμένοι ἦσαν (~ Δ 248D). OSU
 192 εἶλαρ (Ξ 56): φύλαγμα (D). OSU
 193 ἰμείρετο (Ξ 163 v. l., ἰμείραιτο): ἐπεθύμει (~D). OSU
 194 εἶατο (Ο 10): ἐκάθητο (D). OSU
 195 κῆϊή (Τ 209; ~ Ο 82 εἶην): πορευθεῖη (~ θ 12D, Π 160D; Ο 82D). OSU²
 196 εἶδη (Ο 207): γινώσκει (~ θ 586D). OSU
 197 ἰσόμορον (Ο 209): ἰσόμοιρον, τῆς αὐτῆς μοίρας τετυχηκότα, ὅμοιον (~D). OSU
 198 εἰσαγεῖρατο (Ο 240 ἐσαγεῖρατο): ἤθροισεν (D "συνῆγεν", "νῦν ἤθροίζετο"). OSU
 199 εἰμένος (Ο 308): ἐνδεδυμένος (~ Δ 432D). OSU
 200 εἰσάσθη (Ο 544 ἐεισάσθη): ὤρμησεν (D). OSU²
 201 εἰσώποι δέ (Ο 653): τὰς ὄψεις δέ εἶχον ἀδιαλείπτως (~D). OSU
 202 εἰνοδίοις (Π 260): τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ (D). OSU
 203 εἶς (Π 515): ὑπάρχεις (α 170D). OSU
 204 εἶλει (~ θ 215 εἶλει): κυκλεῖ, συμπορεύεται (D "συνήθροισε, συνέκλειε"). O(post 206)SU
 205 εἶδη (Ο 156, Υ 122): ἴδεται, ἰ μάθη (~ Α 185D). O²SU²
 206 εἶν ἀγορῆι σθένος ἔξομεν (Σ 274): ἵνα τῆι βουλῆι ἐπικρατήσωμεν (D). OSU
 207 εἰλυμένοι (Σ 522): περιβεβλημένοι (D). OSU
 208 εἶράων (Σ 531): ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἶρειν, ὃ ἐστι λέγειν (~D). OSU
 209 ἴσαν (Τ 45): ἐπορεύοντο (D). OSU²
 210 ἐκηβόλου (Α 14): τοῦ μακροβόλου καὶ τοξότου εὐστόχου (~φ, D). OSU
 211 ἐκπέσαι (Α 19): ἐκπορθῆσαι (φ, D). OSU
 212 ἐκηβόλον (Α 21): μακροβόλον, τοξότην (~ Α 14φ, D). OSU
 213 ἔκη (Α 40): ἔκαυσα (D). OSU
 214 ἔκλυεν (Α 43): ἐπήκουεν (~D). OSU
 215 ἔκλαξαν (Α 46 v.l., ἔκλαγξαν): ἦχον ἀπετέλεσαν (~D). OSU
 216 ἐκ Διός (Α 63): ἐκ τοῦ Διός (~D). OSU
 217 ἐκατηβελέταο (Α 75): τοῦ ἔκαθεν βάλλοντος καὶ ἐπιτυγχάνοντος (~D). OSU
 218 ἐκηβόλος (Α 96): μακροβόλος, τοξότης (*He ε 1379, ~ Α 14φ, D). SU

180 ἐπιστάμενος || 184 εἵσαι· ὤρμησεν corr. de Marco || 186 εἰέμεναι^λ || 189 εἰσόπεδον^λ || 190 ἐλκυμένοι || 193 εἰμέρετο^λ || 194 ἐκάθητο || 197 εἰσόμορον· εἰσόμυρον || 200 ὤρμησεν || 206 ἵνα om U || 208 εἶρειν D : ῥῆν U, νῆν OS || 209 εἶσαν^λ ||

- 219 ἑκατόμβην (A 99): μεγάλην θυσίαν (~ A 65ϕ, ϟ "τελείαν θυσίαν"). OSU
 220 ἑκατόμβας (A 315): ἑκατὸν βοῶν θυσίας (~ B 449ϟ). OSU
 221 ἑκπαγλότατε (A 146): ἐκπληκτικώτατε (ϟ). OSU
 222 ἑκάεργον (A 147): τὸν Ἀπόλλωνα (A 474ϟ). OSU
 223 ἑκλυον (A 218): ἤκουον (~ϟ). OSU
 224 ἑκπάγλωσ (A 268): ἐκπληκτικῶσ (ϟ). OSU
 225 ἑκρινε (A 309): ἐπελέξατο (~ϟ), διεχώρισε (ϕ). OSU
 226 ἐκ δ' ἔλον (A 369): ἐξαίρετον <δ' ἔδωκαν> (ϟ). OSU²
 227 ἑκατηβόλου (A 370): μακροβόλου, τοξότου (~ A 14ϟ). OSU
 228 ἑκατόνχειρα (~ A 402 ἑκατόγχειρον): ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα ἢ πολλάς (~ ApS 65). OSU
 229 αἶ κέν πως (A 408): εἰάν πως (ϟ). OSU
 230 ἐκ νεφελᾶων (B 146): ἐκ νεφελῶν (ϟ). OSU
 231 ἐκτελέουσι (B 286): ἐκτελοῦσι, OSU | πληροῦσι (ϟ). SU
 232 Ἐκτόρεον δέ (B 416): τὸν τοῦ Ἐκτορος (ϟ). OSU
 233 Ἐκτορέοισ (K 46): τοῖσ τοῦ Ἐκτορος (ϟ). S
 234 ἐκλέλαθον (B 600): ἐκλαθέσθαι ἐποίησαν (~ϟ). OSU
 235 ἑκατόνπολιν (B 649 v.l., ἑκατόμπολιν): ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν (τ 174ϟ). OSU
 236 ἐκ δ' ἔβαν (Γ 113): ἐξέβησαν (γ 11ϟ). OSU
 237 ἐκέλευσε (Γ 259): προσέταπτεν (~ϟ). OSU
 238 ἐκ θαλάμοιο (Γ 142): ἐκ τοῦ οἴκου (ϟ). OSU
 239 ἐκγεγαυῖα (Γ 199): γεγεννημένη (~ E 248ϟ). OSU
 240 ἐκ κλῆρος ὄρουσε (Γ 325): ἐξώρμησε ὁ κλῆρος (~ϟ). OSU
 241 ἑκατόμβοιος (B 449): ἑκατὸν βοῶν ἄξιος (~ϟ). OSU
 242 ἔκδοτε (Γ 459): ἀπόδοτε (ϟ). OSU
 243 ἐκμύξις (~ Δ 218 ἐκμυζήσας): ἐκθλίψεις (~ϟ). OSU
 244 ἔκδηλος (E 2): φανερός (ϟ). OSU
 245 ἔκλιναν (E 37): ἔτρεφαν (ϟ). OSU²
 246 ἐκέκαστο (E 54): ἐκεκόσμητο (ϟ). OSU
 247 ἐκέδασσε (E 88): ἐσκόρπισε (~ϟ). OSU
 248 ἐκ θυμὸν ἔλοιτο (E 317): ἐξέλοιτο τὴν ψυχὴν (ϟ "ἀφέλοιτο"). OSU
 249 ἐκέκλιτο (E 356): περιείχετο (ϟ "περιέκειτο"). OSU
 250 ἑκπαγλα (E 423): ἐξόχως (ϟ) ἑκπληκτα (Γ 415ϟ). OSU
 251 ἑκῆλοι (E 759): ἤρυχοι (ϟ). OSU²
 252 ἐκάσ (E 791): μακράν (ϟ). OSU
 253 ἐκ δήμου (Z 158): ἐκ τοῦ πλήθους (B 198ϟ). OSU
 254 ἐκάτοιο (H 83): μακροβόλου (He ε 1268) τοξότου (~ A 14ϟ). OSU
 255 ἐκ δ' ἔθορε (H 182): ἐξεπήδησε (ϟ). OSU
 256 ἑκλυεν (I 572): ἐπήκουεν (~ A 453ϟ). S
 257 ἐκτός (K 151): ἔξω (Ψ 451ϟ). OSU
 258 ἐκεῖσε (~ K 289 κεῖσε): ἐκεῖ (*He κ 2014). O²SU²
 259 ἑκιον (M 138): ἐπορεύοντο (ζ 84ϟ). OSU
 260 ἑκαρτύναντο (M 415): ἰσχυροποιήσαντο (ϟ). OSU
 261 ἐκ κρατός (~ E 7; Π 793 ἀπὸ μὲν κρατός): ἐκ τῆσ περικεφαλαίας (ϟ). OSU
 262 ἐλώρια (A 4): ἐλκύσματα καὶ σπαράγματα (ϕ,ϟ). OSU
 263 ἐλθέμεναι (A 151): ἐλθεῖν (~ A 151ϟ). OSU
 264 ἔλκεο (A 210): ἔλκε (ϟ). OSU
 265 ἔλεφεν (A 236): ἐλέπισε (ϕ,ϟ). O²SU

229 ἐκενπωσ^λ || 254 nihil nisi ἑκατόν^λ U || 257 ἐξ ὦν || 259 ἔκειον^λ || 264 ἔλκετο^λ = A 194 ||

- 266 ἑλισσομένη (A 317 v.l. ἑλισσομένη): κυστρεφομένη (Ψ 846D). OSU
 267 ἔλωμαι (A 324): ἀφέλωμαι (D). OSU
 268 ἑλών (A 356): λαβών (A 507D), OSU | ἢ πορθήσας. U = infra 301
 269 ἔλσαι (A 409): συνελάσαι, συγκλείσαι (D). OSU
 270 ἑλοῦσα (A 501): λαβομένη (D). OSU
 271 ἐλέλιξεν (A 530): διέσειεν (*He ε 1983; ~D; = N 443D πελέμιξεν). OSU
 272 ἐλοίμεθα (B 127): λάβοιμεν (*He ε 2189; ~D). OSU
 273 ἐλκόμεναι (K 353, ~ B 152 ἐλκόμεν): ἔλκειν (~ B 152D). OSU²
 274 ἔλωμεν (B 332): λάβωμεν, πορθήσωμεν (~ Δ 416D). OSU
 275 ἔλοντο (B 339, ~ B 410 ἀνέλοντο): ἀνέλαβον (B 410D). OSU
 276 ἐλέλειπτο (B 700): καταλέλειπτο (D). OSU
 277 ἔλκεϊ (B 723): τῶι τραύματι (D). OSU
 278 ἐλεόθρεπτον (B 776): τὸ ἐν τῶι ἔλει τεθραμμένον (D). OSU
 279 ἀλεείνων (Γ 32): ἐκκλίνων (ApS 23; ~ Z 167D). OSU
 280 ἔλοιτο (Γ 66): λάβοι (D). OSU²
 281 ἐλέχθην (Γ 188): συγκατηριθμήθην (D). OSU
 282 ἐλήλατο (Δ 135): ἠλάσθη, διήλθεν (D "διεληλύθει, ἐπέπηκτο"). OSU
 283 ἐλατήρι (Δ 145): ἠνιόχῳ (D). S
 284 ἐλέγχιστος (Δ 171): ἐπονείδιστος (D). OSU
 285 ἔλασσε (E 80): ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν (He ε 1869; ~ X 326D). OSU
 286 ἔλεν (E 144): ἀπέκτεινεν (ϕ). OSU
 287 ἐνήλατο (E 400): ἐνεπέπηκτο (D). OSU
 288 ἔλωρ (E 488): ἔλκυσμα (D). OSU
 289 ἐλάτησιν (E 560): εἶδος δένδρου (D). OSU
 290 ἐλελίχθησαν (Z 106): συνεστράφησαν (D). OSU
 291 ἀλέεινε (Z 167): ἐξέκλινεν (D). OSU²
 292 ἐλάτησι (H 5): ταῖς ἐξ ἐλάτης κατεσκευασμέναις κώπαις· (~D). OSU |
 ἐλάτη(ς) δὲ εἶδος δένδρου. (v. supra 289) S
 293 Ἐλενος (H 44): Πριάμου καὶ Ἐκάβης υἱός, μάντις Τρώων (cf D). OSU
 294 ἔλπομαι (H 199): ἐλπίζω (D). OSU²
 295 ἐλκεσιπέπλους (H 297): ἐπικυρούσας τοὺς πέπλους ἐν τῇ πορείᾳ (~D).
 OSU
 296 ἐλέλιξεν (Θ 199): ἔσειεν (A 530D). S
 297 ἔλασσαν (Θ 259): ἔπληξεν (Λ 109D). OSU
 298 ἐλισσόμενον (Θ 340): ἐπιστρεφόμενον (A^s; ~D). OSU
 299 ἐλεοῖσιν (I 215): μαγειρικοῖς τραπεζίοις (ApS 66; ~D). OSU
 300 ἐλέγξις (I 522): ὄνειδίσξις (~ ApS 66, He τ 1741). OSU
 301 ἑλών (I 668): πορθήσας (~ Δ 416D). OS(U v. supra 268)
 302 ἐλέσθαι (K 242): λαβεῖν (θ 68D; D "ἐπιλέξασθαι"). OU²
 303 ἐλασαίατο (K 537): ἐλάσσει (D "ἀπηλακότες εἶεν"). OSU
 304 ἔλεγχος (Λ 314): ὄνειδος (D). OSU
 305 ἐλατήρα (Λ 702): ἠνίοχον (D). SU²
 306 ἐλιχθέντων (M 74): συναχθέντων (D "ὑποστραφέντων"). OSU
 307 ἐλευσόμεθα (M 225): παραγενηόμεθα (~ Σ 136D νέομαι). OSU
 308 ἐλίκωφιν (~ Π 569 ἐλίκωπας): εὐοφθάμοις (~ A 98ϕ). OSU
 309 ἐλκεχίτωνες (N 685): μακροὺς χιτῶνας ἔχοντες (~D). OSU
 310 ἔλαχον (O 190): ἐκληρώθην (K 430D "κλήρωι ἔλαβον"). OSU
 311 ἀλεωρήν (O 533): ἐκκλιεῖν, φυλακὴν (D). OSU
 312 Ἐλλάδι (Π 595): τῇι Θεσσαλικῇ πόλει (~D). OSU

- 313 ἐλίξεται (P 728): ἐπιστραφήι (D). OSU
 314 ἐλαφθόλος (Σ 319): κυνηγός (D). S
 315 ἐλισσόμενον (Σ 327): κακοπαθούντα (D)· ἔνιοι δὲ καμπτόμενον (~ Ψ 309D). OSU
 316 ἔλικας (Σ 401): οἱ μὲν ἐνώτια, οἱ δὲ δακτυλίου εἶδος, ἄλλοι δὲ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς φέλια (D "λέγει δὲ τὰ φέλια καλούμενα"). OSU
 317 ἔμμεναι (A 117): εἶναι, ὑπάρχειν (B 783D). OSU
 318 ἐμήνισεν (A 247 ἐμήνιε): ὠργίζετο (D). OSU²
 319 ἐμοῖο (A 259 ἐμείο): ἐμοῦ (D). OSU
 320 ἔμοιγε (A 295): ἐμοί (D). O²SU²
 321 ἐμπεφυῖα (A 513): ρφοδρῶς ἐχομένη (D "ἰσχυρῶς κρατοῦσα"). OSU
 322 ἐμοῦ ἄπο (A 541 v.l., ἐμεῦ): ἄποθεν ἐμοῦ (~D). OSU
 323 ἐμέθεν (B 26): ἐμοῦ (D). SU
 324 ἠμύνοντο (M 179): ὑπερεμάχουν (He η 560). OSU
 325 ἠμείβετο (A 551 ἠμείβετ'): ἀνταπεκρίνετο (ζ 67D). OSU
 326 ἔμελλεν (B 36): ἐώκει (D). SU | ἔπρεπεν (?). O
 327 ἠμέων δέ (Γ 101): ἠμῶν δέ (D). OSU²
 328 ἔμβαλε (Γ 139): ἐνέβαλε (D), OSU | ἢ συνέκλεισεν. U = infra 338
 329 ἔμπεδος (Δ 314): ἀσφαλής (D). OSU
 330 ἔμπληντο (θ 16, ~ Δ 449 ἔπληντο): ἐπλήθησαν (θ 16D "ἐπληρώθησαν", Δ 449D "ἐπληρίαζον"). OSU
 331 ἐμβεβαῶτας (~ E 199 ἐμβεβαῶτα): ἐμβεβηκότας (D). OSU
 332 ἐκπαιφάσσειν (E 803): ἐνθουσιᾶν, ἐφορμᾶν (~D). OSU
 333 ἐμήσατο (Z 157): ἐβουλεύσατο (D). OSU
 334 ἔμπεδοι (Z 352): ἀσφαλεῖς, βέβαιοι (D). OSU
 335 εἰμέν (H 231): ἐσμέν (D). OSU
 336 ἐμαρνάσθην (H 301): ἐμαρνάσθησαν, ἐμαχήσαντο (~ Λ 596D). OSU
 337 ἔμπεδον (M 281): συνεχῶς, ἀδιαλείπτως (= Δ 435D ἀζηχές). OSU
 338 ἔμβαλε (N 82): συνέκλεισεν (Γ 139D "ἐνέβαλε"). OS(U v. supra 328)
 339 ἐγχριμφθεῖς (N 146): ἐμπ(ε)λασθεῖς, ἐγγυς γενόμενος (*He ε 360; ~ H 272D). OSU
 340 ἐμμενές (N 517): ἐμόνων, OS | προθύμως (~D). OSU
 341 ἔμμορε (O 189): ἔτυχεν (D). OSU²
 342 ἐμβαδόν (O 505): ἐπιβαίνοντες, βαδίζοντες (D "πεζῆι βαίνοντες"). OSU
 343 ἐν χερσίν (A 14): ἐν ταῖς χερσί (D). SU²
 344 ἔνθα (A 22): τότε, χρονικῶς (D). SU | ὅπου (A 610D). S
 345 ἐννήμαρ (A 53): ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας (ApS 69; ~D). OSU
 346 ἐνὶ στήθεσσι (B 142; ~ A 83 ἐν ..): ἐν στήθεσι (~ A189D). OSU
 347 ἐνὶ στρατῶι (A 91): ἐν τῶι στρατοπέδωι (D). OSU
 348 ἔνεκα (A 94): χάριν (D). OSU
 349 ἐν Δαναοῖσι (A 109): ἐν τοῖς Ἑλλήσιν (D). O²SU
 350 ἔνδοθι (A 243): ἐν τοῖς ἔσωθεν (D). OSU
 351 ἐν ἀβάτοισιν (~ A 358 ἐν βένθεσσι): ἐν ἀβάτοις (D "ἐν βάθεσι"). OSU
 352 ἐν ἀθανάτοις (A 398): ἐν τοῖς μὴ ἀποθνήσκουσι (D "ἐν τοῖς θεοῖς"). OSU
 353 ἐντός (A 432): ἔσω (He ε 3382; ~D). OSU
 354 ἐναντίον (A 534): ἐξ ἐναντίας (D). OSU

313 ἐλέξετα^ι || 315 κατακοπτόμενον OS || 322 ἐμοῦ^λ || 324 ἐμύνοντο^λ || 325 ἐμείβετο^λ || 327 ἐμέων .. ἐμῶν || 332 ἐμπεφάσσειν^λ || 336 ad lemma omissum v. ZPE 132 n. 11 || 339 ἐμχρημφθεῖς^λ || ἐγγυς He : ἐκ γῆς || 340 ἔμμενος· ἔμμονος (om U), πρόθυμος || 343 ταῖς om U || 350 ἐν τοῖς del. de Marco coll. lex. 349 supra ||

- 355 ἐν Λήμνῳ (A 593): ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Λῆμνον (Τῖ). OSU
 356 ἐνδέξια (A 597): κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη (~D). OSU
 357 ἐνῶρτο (A 599): ἐνώρησεν (He, D "διεγήγερτο"). OSU²
 358 ἔνθα πάρος κοιμᾶτο (A 610): ἔνθα πρότερον ἐκοιμᾶτο (~D). S
 359 ἔνδυνε (B 42): ἐνεδύσατο (D). OSU
 360 ἐνύπνιον (B 56): ἐν τῷ ὕπνῳ (~D). SU
 361 ἔνθα κεν (B 155): <τ>ότε δὴ (Z 73D). S
 362 ἐν Τροίῃ (B 162): ἐν Τροίαι (α 355D). OSU²
 363 ἐνὶ θυμῷ (B 223): ἐν τῇ ψυχῇ (Γ 9D). OSU
 364 ἐνθάδε (B 287 ἐνθάδ'): ἐνταῦθα (D). S
 365 ἐν κλισίησιν (I 263, ~ B 227): ἐν ταῖς κληναῖς (M 1ti; ~ B 226D). OSU
 366 ἐνὶ φρεσὶ (B 301): ἐν ταῖς διανοαῖς (~ A 107D). OSU
 367 ἔνθα (B 311): ἐνταῦθα (A 611D). S
 368 ἔνθα καὶ ἔνθα (B 462): ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη, (~ Z 2D) OSU | τῆιδε κάκεισε (~D). U = infra 406
 369 ἐν κονίησιν (B 418): ἐν τῇ γῆ (Δ 482D). OSU
 370 ἐν κορυφῇ(ς) (B 456): ἐν ταῖς κορυφαῖς, ἐν τοῖς ὑψηλοτάτοις τόποις (D "ἐν ἀκρωρείαι ὄρουσ"). OSU
 371 ἐνέμοντο (B 496): ὠικον (*He ε 2902; ~ β 167D). S
 372 Ἐνναλίω (B 651): τῷ Ἄρει (D). SU
 373 ἔννεπε (Θ 412; ~ B 761 imperativus): εἶπεν (D "ἀπήγγειλεν"), OSU | ἔλεγεν. U = infra 409
 374 ἐνοπῆ (Γ 2): φωνῆ (D), θορύβῳ (= B 149D ἀλαλητῷ). OSU
 375 ἐν αἰνῆ (Γ 20): ἐν τῇ αἰνῆ (?). OSU
 376 ἐνόησεν (Γ 21): ἐθεάσατο (D). OSU
 377 ἐν μεγάρῳ (Γ 125): ἐν τῷ οἴκῳ (D). S
 378 ἐνώμα (Γ 218): ἐκίνει (D). OSU
 379 ἔντεα (Γ 339): ὄπλα (φ, D). OSU
 380 ἐνὶ χώρῳ (Γ 344): ἐν τῷ τόπῳ (~ α 426D). OSU
 381 ἐν θαλάμῳ (Γ 382): ἐν τῷ κοιτῶνι (~ Γ 142D). OSU
 382 ἐν τρητοῖσι (Γ 448): ἐν τοῖς διαπεπαρμένοις (D "τετρημένοι"). OSU
 383 ἐν προσδοκῆσιν (Δ 107): τόποις ἐπιτηδεύουσιν πρὸς ἐνέδραν (D). OSU
 384 ἐνιπὴν (Δ 402): ἐπίπληξιν (D). OS
 385 ἔντοσθε (Δ 454): ἐντός, ἔσω (D "ἔσωθεν"). OSU
 386 ἐν οὐρεσὶ (Δ 455): ἐν τοῖς ὄρεσιν (~ Γ 34D). OSU
 387 ἐναλίγκιος (N 242): ὅμοιος (~ E 5D). OSU
 388 ἐντέταται (E 728): συντέταται (v. infra 420). OSU
 389 ἐννεαχίλιοι (E 860): ἐνακισχίλιοι (D). OSU
 390 ἐνὶ Θρηάκῃσιν (Z 7): ἐν τοῖς Θραιξίν (~ B 844D). OSU
 391 ἔναιε (Z 13): ὠικε (*He ε 2604; ~D). OSU²
 392 ἐν πρώτῳ ῥυμῷ (Z 40): ἐν τῷ προτῆμῳ (D "ἐν ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ"). OSU
 393 ἐνάρων (Z 68): κτύλων (D). OSU²
 394 ἔνθα κεν αὐτε (Z 73): τότε δὴ {τότε} (D). OSU
 395 ἐνὶ μεγάρῳ (Z 91): ἐν τῷ οἴκῳ (D). OSU
 396 ἐν πίνακι (Z 169): ἐν δέλτῳ (D). OSU
 397 ἔναρα (Z 480): κτύλα (E 842D). OSU²
 398 ἔνπρεπέα (Z 477 ἀριπρεπέα): εὐπρεπῆ (B 483 ἐκπρεπέα· ἐκπρεπῆ (εὐπρεπῆ Y), διάδηλον). OSU

368 ἀφ' || 372 τῷ ἄνωρι || 382 διαπεπαρμένοις de Marco : διαπορευόμενοις || 383 τόποις D : τὸ τοῖς || 389 ἐννεαχίλιοι^λ ||

- 399 ἐντροπαλιζομένην (Φ 492, ~ Z 496 ἐντροπαλιζομένη): ἐπιστρεφομένην (A^{ti}; ~D). OSU
- 400 ἐναίσιμον (Z 519): καθκόντως (D), δεόντως (~ φ 294D αἴσιμα). OSU
- 401 ἐνοσίχθων (H 445): ὁ τὴν γῆν κείων (*He ε 3261, ~ α 74D). OSU
- 402 ἐνίφει (H 447): ἐρεῖ, λέξει (D). O²SU
- 403 ἐννοσίγαιε (H 455): ὁ τὴν γῆν κινῶν (~D). OSU
- 404 ἔδυνε (Θ 43): ἐνεδύκατο (D). S
- 405 ἐν δ' ἐτίθει (Θ 70): ἐτίθει δέ (~ A 311 ἐν δ' ἔβη). OSU
- 406 ἔνθα καὶ ἔνθα (Θ 107): τῆιδε κάκεισε (Ψ 164D). OS(U v. supra 368)
- 407 ἐν παλάμησι (Θ 112): ἐν ταῖς χερσίν (D). OSU
- 408 ἐναίρω (Θ 296): φονεύω (EM; ~ Π 92). OSU
- 409 ἔννεπε (Θ 412): ἔλεγεν (*He ε 3193; ~ Θ 412D). OS(U v. supra 378)
- 410 ἐν σοὶ μὲν λήξω (I 97): εἰς σὲ καταλήξω (Eust. 738, 1). OSU
- 411 ἔντυνον (I 203): παρασκευάσων (D). O²SU
- 412 ἐν καρὸς αἴσχη (I 378): ἐν καρὸς μοίραι, τουτέστι θανάτου (D "ἐν μοίραι θανάτου"). SU
- 413 ἐνέπρηθον (I 589): ἔκαιον (D). OSU²
- 414 ἐνήκας (I 700): ἐνέβαλες (*He ε 3001; ~ μ 401D). S
- 415 ἐν αὐλήνι (K 183): ἐν τῆνι ἐπαύλει (~ E 142D). OSU
- 416 ἐν δαίτησι (K 217): ἐν ταῖς τροφαῖς (D "εὐωχίαις"). OSU
- 417 ἐνόησε (K 224): ἐνεθυμήθη (= A 189D μερμήριξεν). OSU
- 418 ἐνὶ δεινοῖσι (K 254): ἐν τοῖς φοβεροῖς (D). OSU
- 419 ἔντοσθεν (K 262): ἔσωθεν (Δ 454D). S
- 420 ἐντέτατο (K 263): διετέτατο (v. supra 388). OSU
- 421 ἐνέρισε (Λ 235 ἔρεισε): ἐνέπληξεν. OSU
- 422 ἔνδιοι (Λ 726): μεσημβρινοί (D). OSU
- 423 ἔνιζε (Λ 846 νίζ'): ἔνιφε (~ H 425D). OSU
- 424 ἐν κλισίησιν (M 1): ἐν τῆνι κληνῆνι (B 19D). OSU
- 425 ἐνπλήξωμεν (M 72 ἐνιπλήξωμεν): ἐμπέσωμεν (D). OSU
- 426 ἐνίετε (M 441): ἐμβάλλετε (D). OSU
- 427 ἐνιπῆνι (Ξ 104): ἐπιπλήξει (D). OS
- 428 ἐνήσομεν (Ξ 131): ἐμβάλωμεν (D). OSU
- 429 ἐντύ(νασ)αν (Ξ 162): κατεσκευάζων (! D παρασκευασαμένη). OSU
- 430 ἐν ἀγκοίνησιν (Ξ 213): ἐν ταῖς ἀγκάλαις (D). OSU
- 431 ἐνέρισεσιν (P 48 ἔρεισεσιν): ἐνέπληξεν (D "ἤρεισεσιν, ἐπεβάρησεν"). S = supra 421
- 432 ἔνθα (O 121): ὅπου (B 594D). S
- 433 ἐνέροισι (O 188): τοῖς νεκροῖς (D). OSU
- 434 ἐνιπλήξαντες (O 344): ἐμπεσόντες (D). OSU
- 435 ἔνα χρόνον (O 511): ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνὶ χρόνῳ (D "ἐν μιᾷ ῥοπήνι"). OSU
- 436 ἐνιπῆν (E 492): διὰ λόγων ἰ ἐπίπληξιν (D; O 546D ἐνένιπεν· ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν). OSU
- 437 ἐνὶ τάρφεσιν (O 606): ἐν τοῖς δάσεσιν (cf Y^s+Hd-Aph). OSU
- 438 ἐν εἰαμενῆνι (O 631): ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ (Π 300/Z^s νάπαι· ἀναπεπταμένοι τόποι"; D "ἐν καθύδρωι καὶ ποώδει χωρίῳ"). OSU
- 439 ἐνώμα (O 269): ἐκίνει (Γ 218D). S
- 440 αἰναρέτη (Π 31): ἐπὶ κακῶν τὴν ἀρετὴν κεκτημένη (D). OSU
- 441 δῦθι (Π 64): ἔνδυται (D). OSU

404 ἔνδυνε = B 42D || 411 παρασκευασμένον || 423 ἔνιπτεν U || 429 ἔντυαν (~ φ 299 ἔντυον) ||
440 ἐνάρετη^λ || 441 ἐνδυθι^λ ||

- 442 ἔναυλος (Φ 283, ~ Π 71 ἐναύλους): χειμάρρου (ϕ, ϑ). OSU
 443 ἐναιρόμενος (Π 92): ἀποκτείνων (ϑ). OSU
 444 ἐνικίμφθη (Π 612): ἐνεπάγη (ϑ "φονεύων"). OSU
 445 ἐνχρίπτοντο (Ρ 413): ἐμπελάζοντο (~ Ρ 405ϑ ἐμπελασθέντα). OSU
 446 ἐνικίμφαντι (~ Ρ 437 ἐνικίμφαντε): ἐμπελάσαντι (~ϑ). SU |
 προσπελάζοντι (~ μ 108ϑ πεπλημένος). Ο
 447 ἐνηείης (Ρ 670): προσηνείας (ϑ). OSU
 448 ἐννεώροιο (Σ 351): ἐνναέτους (ϑ). OSU
 449 ἐνδίσσαν (Σ 584): ἔπεμπον (ϑ "ἐνεκελεύοντο, παρορμῶντες ἐπέβαλλον").
 OSU²
 450 ἐγγίνωνται (Τ 26 ἐγγείνωνται): ἐγγενήσων (ϑ). OSU
 451 ἐνδείξομαι (Τ 83): ἀπολογήσομαι (ϑ). OSU
 452 ἀνενείκατο (Τ 314): †ἐπένεγκεν, ὑπεμνήσθη (ϑ "ἀνεστέναξεν καὶ πολὺ
 ἀνήγαγεν πνεῦμα"). OSU
 453 ἐξ οὐ δὴ (Α 6): ἀφ' οὐ δὴ χρόνου (ϑ). OSU
 454 ἐξαλαπάξαι (Α 129): ἐκπορθῆσαι (ϑ). OSU
 455 ἐξαυτίς (Α 223): ἐκ δευτέρου (ϑ). OSU
 456 Ἐξάδιόν τε, (Α 264): καὶ τὸν Ἐξάδιον (ϑ). OSU
 457 ἐξαύδα (Α 363): ἐκφώνει (~ Syn.; ϑ "ἔξειπε"). OSU²
 458 ἐξάγαγε (Π 188 indicativus): πρόφερε. OSU
 459 ἐξ ἔρον ἔντο (Α 469): ἐξείλοντο, τουτέστιν ἐξῆκαν τὴν ἐπιθυμίαν (ϑ
 "ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὃ ἔστιν ἐκορέσθησαν", ~ He ε 3753).
 OSU
 460 ἐξ ἐμέθεν (Α 525): ἐξ ἐμοῦ (ϑ). OSU
 461 ἐξ ἐδέων (Α 534): ἐκ τῶν καθεδρῶν (ϑ). OSU
 462 ἔξοχον (Β 188): ἐξοχώτατον (ϑ). SU
 463 ἐξαίρετοι (Β 227): ἔκκριτοι, καλοί, διαφέρουσαι (ϑ "εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι").
 OSU
 464 ἐξ Ἰλίου (Β 230): ἐκ τῆς Ἰλίου (~ Ζ 60ϑ). O²SU
 465 ἐξάρχων (Β 273): ἐξηγούμενος (ϑ). OSU
 466 ἐξέταμον (Β 423): ἀπέτεμον (= Ζ 194ϑ τάμον). OSU
 467 ἐξ ὀχέων (Γ 29): ἐκ τῶν ἀρμάτων (ϑ). OSU
 468 ἐξ ἀπίης (Γ 49): ἐξ ἀλλοδαπῆς (ϑ). OSU
 469 ἐξακέσαιο (Δ 36): θεραπεύσειας (He ε 3524ϑ; ~ γ 145ϑ; ϑ "ἰάσαιο"). SU
 470 ἐξεδύοντο (Γ 114): ἀπεδύοντο (ϑ). SU
 471 ἐξονομήνηις (Γ 166): ἐξ ὀνόματος εἴπηις (ϑ). SU
 472 ἐξείνισσα (Γ 207): ἐξένισσα (*He ε 3660; ~ Ζ 217ϑ), ὑπεδεξάμην (τ 194ϑ).
 OSU
 473 τετάσθη (Δ 536): ἐξετέταντο, δυκῶς (ϑ). OSU
 474 ἐξάλλεται αὐλῆς (Ε 142): ἀντὶ τοῦ καθάλλεται εἰς τὴν αὐλὴν (~ϑ). OSU
 475 ἐξελύθη (Ε 293): ἐπαύσατο τῆς ὀρμῆς (He ε 3699), OSU | ἢ κατενέχθη. U =
 infra 478
 476 ἐξείρετο (Ε 765): ἠρώτα (*He ε 3662; ~ϑ). OSU
 477 ἐξενάριζεν (Ε 842): ἀνελὼν ἐκκύλευσεν (~ Δ 488ϑ). OSU
 478 ἐξελύθη (Ε 293 = supra 475): κατηνέχθη (ϕ "ἐξεκόπη"; ϑ "ἐξώρμησεν,
 διεξῆλθεν"). OS(U v. supra 475)
 479 ἐξ ἔρον ἔντο (Η 293): τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρουν (~ α 150ϑ). OSU

442 χειμάρρος Ο (~ Δ 452) || 447 ἐννείησιν (~ Ε 894) · προσηνείας || 452 ἐνεπήκατο^λ || 658
 πρόσφερε Ο || 463 καλοὶ διαφέροντες Ο || 464 ἡλίου bis codd. || 468 ἐξαπίνης^λ (= Ε 91) || 473
 ἐξετάσθη^λ || 479 ἐξορέοντο^λ ||

- 480 ἐξάπτεσθε (Θ 20): ἐπιλαμβάνεσθε (D). OSU
 481 ἐξ ἔτι τοῦ (I 106): ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου (*He ε 3789; ~D). OSU
 482 ἐξ ἐνάρων (I 188): ἐκ τῶν κύλων (He ε 3714; ~D). OSU
 483 ἐξοιχνεῦσι (I 384): ἐξέρχονται (I 381D "ἔξεισιν"). OSU
 484 ἐξ Ἑρέβευσ (Θ 368): ἐκ τοῦ σκότους (D). OSU
 485 ἐξ Ἑλεῶνος (K 266): πόλεως Βοιωτίας (D). OSU
 486 ἴξον (K 470): ἦλθον (γ 5D). OSU²
 487 ἐξ ἐπιδιφριάδος (K 475): ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ ἄρματος (~D). OSU
 488 ἐξέμεν (Λ 141): ἐξαφεῖναι (~ He ε 3703; D "ἐξεᾶσαι, ἐκπέμφαι"). OSU
 489 ἐξ αὐτῶν ἔφυγεν (Λ 362): ἐξέφυγεν δὴ (ApS 47 αὐτῶν δὴ). OSU
 490 ἐξανύω (Λ 365): ἐξανύω (ApS 70; D "ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω"). OSU
 491 ἔξελον (Λ 627): ἐξαίρετον ἔδωκαν (D). O²SU
 492 ἐξενάριξεν (M 187): ἀπέκτεινεν, ἐσκύλευσεν (Λ 246D; ~D). OSU
 493 ἐξαναδύς (ε 438; ~ N 352 ὑπεξαναδύς): ἀνελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης (~ε 438D). OSU
 494 ἐξαπάφοιτο (Ξ 160): ἀπατήσκει (~D). OSU
 495 εὐοῖ (N 495): ἑαυτῶι (~ ApS 70 "αὐτῶι"). OSU
 496 ἐόν (A 533): τὸ ἑαυτοῦ (Z 474D). O²SU
 497 ἐπὶ θρόνου (A 536): ἐπὶ τῆς καθέδρας (D). (post 521 O)SU
 498 ἐόντα (A 541): ὄντα, ὑπάρχοντα (D). OSU
 499 εὐούσῃ (A 546): οὐούσῃ (~ A 587D), ἢ ὑπαρχούσῃ (D). OSU
 500 εὐοικῶς (B 20): ὁμοιωθεῖς (D), OSU² | ἢ ὁμοιος ὢν. U² = infra 506
 501 εὐοῖ (B 239): ἑαυτοῦ (D). OSU
 502 εὐοργε (B 272): εἰργάσατο (D). O²SU
 503 εὐοικότες (B 337): ὁμοιοῦντες (D "ὁμοιωμένοι"). OSU
 504 ἐόντες (B 343): ὄντες (D). OSU
 505 εὐοργας (Γ 57): εἰργάσω (D). S
 506 εὐοικῶς (Γ 219): ὁμοιος ὢν (D). OS(U v. supra 500)
 507 εὐοργῶς (I 320): εἰργασμένος (EM 351, 36; ~ B 272D). OSU
 508 εὐοῖ (Λ 838): γένοιτο (D). OSU²
 509 εὐοῖ (N 352): ἑαυτῶι (~ ApS 70 "αὐτῶι"). O²S
 510 εὐοῦς (E 321): τοὺς ἰδίους (~ E 314D). OSU
 511 ἐπὶ νῆας (A 12): ἐπὶ τὰς ναῦς (D). OSU
 512 ἐπευφήμησαν (A 22): μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο (Syn. 228, 3; ~D; H 344D ἐπήνησαν· συγκατέθεντο). OSU
 513 ἔπεισιν (A 29): ἐπελεύσεται (δ 411D). OSU
 514 ἔπειτα (A 35): μετὰ ταῦτα (D). OSU
 515 ἐπ' ὤμων (A 46): ἐπὶ τῶν ὤμων (D). OSU
 516 ἐπώιχετο (A 50): ἐπεπορεύετο (Suda; ~ a 143D). OSU
 517 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε (A 55): κατὰ νοῦν ἔθηκεν (~D). OSU
 518 ἐπεὶ οὖν (A 57): ἐπειδὴ οὖν (~D). OSU
 519 ἐπιμέμφεται (A 65): αἰτιᾶται (~D). OSU
 520 ἔπει(ς) καὶ χερσί (A 77): λόγοις καὶ ἔργοις (~D). OSU
 521 ἐπὶ χθονί (A 88): ἐπὶ τῇ γῆι (~D). OSU
 522 ἐποίσει (A 89): ἐπιβαλεῖ (D). OSU
 523 ἐπεὶ οὐ (A 114): ἐπεὶ οὐδαμῶς (D "ἐπεὶ κατ' οὐδέν"). OSU
 524 ἐπεὶ οὐδὲ εὐοικε (A 119): ἐπεὶ οὐ προσήκει (a 278D; D "πρέπει"). OSU

485 ἐξελικῶνος^λ || 486 ἐξόν^λ || 493 εἰς τὴν θάλασσαν : corr. de Marco || 513 ἔπειν^λ || 522 ἐπούσει^λ ||

- 525 ἐπαγείρειν (A 126): ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθροίζειν (D "ἐπικυναθροίζειν"). OSU
 526 ἐπιτηδέες (A 142): ἐπιτηδεῖους (D). OSU
 527 ἐπήν κε (A 168): ἐπειδάν (D). OSU
 528 ἔπεα πτερόεντα (A 201): λόγους ταχεῖς (D) καὶ εὐαρμόστους (~ ApS 136). OSU
 529 ἐπιχθονίων (A 266): ἐπιγείων (D). S
 530 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε (A 361): τὸν τε λόγον εἶπεν καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξήγει (*He ε 5509; ~ D). OSU
 531 ἐπασσύτεροι (A 383): ἄλλοι(c) ἐπ' ἄλλοις (ApS 70). OSU
 532 ἐπώιχετο (A 383): ἐπεπόρευτο (~ α 143D). OSU
 533 ἔπει (A 395): λόγῳ (D). OSU
 534 ἔπλεο (A 418): ἐγένου (D). O²SU
 535 ἔπετο (Λ 154): ἠκολούθησεν (~ B 675D εἶπετο). OSU
 536 ἔπι (A 515): ἔπεστι (D). OSU²
 537 ἐπερρώσαντο (A 529): ἐπεσεῖσθησαν (D). OSU
 538 ἐπεικέες (A 547): προσήκον (ApS 73). OSU
 539 ἐπιγνάμψαα (A 569): ἐπικλάσαα (P; ~ ApS 72). OSU
 540 ἐπίηρα (A 572): τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν (D). OSU
 541 ἐπ' Ἀτρείδῃ (B 6): ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (~D). OSU
 542 ἐπι(c)τέλλω (B 10): προστάσσω (D). OSU
 543 ἐπέγναμψεν (B 14): ἐπέκλασεν, † ἔπεισεν (D). SU
 544 ἐπιτετράφαται (B 25): ἐπιτετραμμένοι ἦσαν (~D). OSU
 545 ἐπεσσεύοντο (B 86): ἐφώρμων (ApS 71; D "ἐπηκολούθουν"). OSU
 546 ἐπ' ἄνθεσι (B 89): ἐπὶ τοῖς ἄνεσιν (D). OSU
 547 ἐπεῖ (B 115): ἐπειδὴ (A 132D). SU
 548 ἐπίκουροι (B 130): βοηθοί (D). OSU
 549 ἐπάκουσαν (B 143): ἐπήκουσαν (~D). OSU
 550 ἐπαίξας (B 146): ἐφορμήσας (D). OSU
 551 ἐπὶ τ' ἡμίει (B 148): ἐπικλίνει (Ak; ~D). OSU
 552 ἐπαιγίζων (B 148): ἐπιπνέων (~D), ἐπικαταράσων (cf *He κ 1387). OSU
 553 ἐπ' εὐρέα (B 159: ἐπὶ τὰ πλατέα (D). OSU
 554 ἄπτετο (B 171): ἤπτετο (D), ἐπελάμβανεν (~ ι 441D ἐπεμαίετο). U post 704
 555 ἐπεσσεύοντο (B 208): ἐφώρμων (ApS 71; D "ἐπήρχοντο, ἐπηκολούθουν"). OS
 556 ἔπεα (B 213): λόγους (B 109D). OSU²
 557 ἐπενήνοθε (B 219): ἄνωθεν † ἐπέκειτο (D). OSU
 558 ἐπιμέμφει (B 225): ἐπαιτιᾶι (~ A 65D). OSU
 559 ἐπιδεύει (B 229): ἐνδεῆς <εἶ>, χρεῖαν ἔχεις (~D). OSU
 560 ἐπιβασκέμεν (B 234): ἐπιβαίνειν ποιεῖν (~D). OSU
 561 ἐπεῖ (B 259): ἐπικειμένη εἴη (D "ἐπήι, ἐπιμείνη"). OSU
 562 ἐπεσβόλον (B 275): τὸν τοῖς ἔπεσι, ὃ ἔστι τοῖς λόγοις, βάλλοντα καὶ ὑβρίζοντα (~D). OSU
 563 ἐπιφρασσαῖατο (B 282, ~ E 665 ἐπεφράσατ'): ἐνεθυμήθη, ἐνελογήσατο (~ E 665D). OSU
 564 ἐπὶ χρόνον (B 299): ἐπ' ὀλίγον χρόνον (~D). OSU
 565 ἐπαινῆσαντες (B 335): θαυμάσαντες (D "ἐπαινέσαντες"). OSU
 566 ἔπεσι (A 150, ~ B 342 ἐπέεσσ'): λόγοις (D). OSU²
 567 ἐπιδέξια (B 353): κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος (~ φ 141D). O²SU
 568 ἐπειγέσθω (B 354): σπευδέτω (D). O²SU

- 569 ἐπίσπη (B 359): καταλάβη (D), † πληρώση (He ε 5212). O²SU
 570 ἐπὶ δεῖπνον (B 381): ἐπὶ τὸ ἄριστον (~D). SU
 571 ἐπ' ἡέλιον δύναι (B 413): ἐπιδύναι τὸν ἥλιον (cf A 592D). O²SU
 572 ἐπεκράεινε (B 419): ἐπετέλει (D). OSU
 573 ἐπάσαντο (B 427): ἐγεύσαντο (D). S
 574 ἐπιφλέγει (B 455): καίει (D). OSU
 575 ἐπεὶ <κε> (B 475): ἐπειδάν (D). OSU²
 576 ἔποντο (B 524): ἠκολούθουν (D). O²SU²
 577 ἐπιχθόνιος (B 553): ἐπίγειος (D). OSU²
 578 ἔπος (B 361): λόγος (~ A 108D). OSU
 579 αἰπεινήν (B 573): ὑψηλήν (D). O²SU²
 580 ἐπίκουροι (B 803): κύμαχοι (B 815D, ~ B 803D). OSU
 581 αἰπεία (B 811): ὑψηλή (D). OSU²
 582 ἐπικίδναται (B 850): ἐπικορπίζεται (~ A 487D; D "ἐπικλύζει, ἐπιρρεῖ"). O²SU
 583 ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων (Γ 5): ἐπὶ τῶν τοῦ Ὀκεανοῦ ῥευμάτων (~D). OSU
 584 ἔπι (Γ 45 ἔπ'): ἔπεστιν (D). OSU
 585 ἐπιπλώσας (Γ 47): ἐπιπλεύσας (D). OSU
 586 ἔρατά (Γ 64): ἐπέραστα, καλά (D). OSU
 587 ἐπε<τ>οξάζοντο (Γ 79): τόξα ἐφίεσαν (D "ἐπ' αὐτῶι τὰ τόξα ἔτεινον"). OSU
 588 ἐπεὶ οἱ (Γ 106): ἐπειδὴ αὐτοῦ (~D). OSU²
 589 ἐπὶ τήχας (Γ 113): κατὰ τάξεις (He ε 5252; ~D). OSU
 590 ἔπεμπεν (Γ 116): ἐπέστελλε (~ supra α 674). SU | εὐτρέπιζε. U = infra 649!
 591 ἔπασσεν (O 394, ~ Γ 126 ἐνέπασσεν): ἐνεποίκιλεν (Γ 126D). OSU
 592 ἐπ' ἀλλήλοισι (Γ 132): κατ' ἀλλήλων (~ infra 637; D "ἀλλήλοισι"). OSU
 593 ἐπόμην (Γ 174): ἠκολούθησα (D). OSU
 594 ἐπιπωλεῖται (Γ 196): ἐπέρχεται (D). OSU
 595 ἐπιτροχάδην (Γ 213): ἐπισπουδαστώσ (?), OS | ἐσπευσμένως (D). SU
 596 ἐπεὶ οὐ πολύμυθος (Γ 214): ἐπεὶ οὐ πολύλογος, οὐ † φλύαρος (He 2894; D "πολλοῖς λόγοις χρώμενος"). S
 597 ἐπὶ Κρήτεσσι (Δ 251, ~ Γ 230 ἐνὶ Κρήτεσσι): ἐπὶ τοῖς Κρήτεσι (Γ 230D "ἐν τοῖς Κρησίν"). OSU
 598 ἐπιςφυρίοις (Γ 331): ἐπὶ τοῖς σφυροῖς (D "τοῖς τῶν σφυρῶν καλύμμασι"). OSU
 599 ἐπαίξας (Γ 369): ἐφορμήσας (D). S
 600 ἐπιστρέφας (Γ 370): περιστρέφας (D "ἐπιστραφεῖς"). SU
 601 ἐπιδινήσας (Γ 378): < * * * > (D "δινήσας, ἐπιστραφεῖς").
 601a ἔριηρες (Γ 378): ἠρμοςμένοι, † εὐάρμοστοι (D). OSU
 602 ἐπὶ δ' ἦνεον (Γ 461): ἐπήνουν (D). OSU
 603 ἐπειράτο (Δ 5): ἐπείραζεν (He ε 4349; D "ἀπόπειραν ἐποιεῖτο"). OSU
 604 ἐπὶ δ' ἔφονται (Δ 63): ἐπακολουθήσασιν (D). OSU
 605 ἐπιπροέμεν (Δ 94): ἐπαφεῖναι (~ ο 299D). OSU
 606 ἐπιπτέσθαι (Δ 126): ἐπιπετασθῆναι (D). OSU
 607 ἐπέγραψεν (Δ 139): ἐπέξυσεν (D "ἐπέξεσεν"). OSU ordine inverso
 608 ἐπεστενάχον<το> (Δ 154): ἐπέστενον (He ε 4378), ἐλυποῦντο (= I 3D βεβολήατο). OSU
 609 ἐπιςσείησιν (Δ 167): ἐπισείηι (A^t; ~D). OSU

569 πληρωθεῖ || 579 ἐπήνην^λ || 581 ἐπία^λ || 584 ἐπεῖ· ἐπέστην || 586 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || ἐπήρατα (= θ 366) U || 587 τόξα : βέλη de Marco || ἀφίεσαν OS || 594 ἐπιπόλεπε^λ corr. de Marco || 598 σφυροῖς OS || 601 ἐπιδηνοῖας^λ || 606 ἐπιπόσθαι^λ || 609 ἐπέιση^λ ||

- 610 ἐπιθρώσκων (Δ 177): ἐπιπηδῶν (D). OSU
 611 ἐπιμάσσειται (Δ 190): ἐφάφεται (D), θεραπεύσει (~ Eu 462, 32; D "ἐπιψηλαφῆσει"). OSU
 612 ἐπεπωλεῖτο (Δ 231): ἐπήρχετο (D). OSU
 613 ἐπετέλλετο (Δ 301): ἐνετέλλετο (λ 622D). SU
 614 ἐπιτάρροθος (E 828, ~ Δ 390 ἐπίρροθος): βοηθός (D). OSU
 615 ἔπονται (O 204, ~ Δ 415D ἔφεται): ἀκολουθοῦσιν (γ 376D). S
 616 ἐπασσύτερον (Δ 423): ἐπάλληλον (~ A 383D). OSU
 617 ἐπορεξάμενος (E 335): ἐπάλμενος (F, D "ἐπιτεῖνας", He ε 5500 "ἐπιλαβόμενος"). OSU
 618 ἐπιμήνις (E 178): ὄργη (D "ἐπίμονος ὄργη"). OSU
 619 ἐπέσσυτο (E 438): ἐφώρμησεν (D). OSU
 620 ἐπιδευής (E 481): ἐνδεής (D), χρήζων (~ B 229D). OSU
 621 ἐπέπληγον (E 504): ἔπλησσαν (D). OSU
 622 ἐπιπνείουσα (E 698): ἐπιπνέουσα (D). OSU
 623 ἐπίσσωτρα (E 725): κιδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν (~D). OSU
 624 ἐπεμαίετο (E 748): ἐφήπτετο (D). OSU
 625 ἐπικεύω (E 816): ἐπικρύψω (D). O²SU
 626 ἐπιτάρροθος (E 828): βοηθός (D). S
 627 ἐπέρ(ε)ισεν (E 856): ἐπεβάρησεν (D). OSU
 628 ἐπειγόμενον (E 902 v.l., ἐπειγόμενος): κινούμενον (D). SU
 629 ἐπ' ὄρεσσι (Z 25): προβάτοις (E 137D; D "ἐν τῶι τῶν προβάτων τόπωι"). OSU²
 630 Πιδύτης (Z 30): ὄνομα κύριον ὁ Πιδύτης. OSU
 631 ἐπιβαλλόμενος (Z 68): ἐπιβολὴν καὶ ἐπιθυμίαν ποιούμενος (~D). OSU
 632 ἐπ' ἰθύν (Z 79): ἐπὶ ὄρμην (D). OSU
 633 ἐποιχόμενοι (Z 81): πορευόμενοι (~D). OSU
 634 ἐποτρύνητον (Z 83): διεγείρετε (β 74D; D "παρορμεῖτε"). OSU
 635 ἐπέιγει (Z 85): συνέχει (= B 845D ἐέργει). OSU²
 636 ἐπὶ γούνασι (Z 92): ἐπὶ τοῖς γόνασι (~D). OSU
 637 ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες (Z 121): κατ' ἀλλήλων πορευόμενοι (~D). OSU
 638 ἐπεμήνατο (Z 160): ἐπεμάνη (D), ἐρωτικῶς διετέθη (D "ἠράσθη"). OSU
 639 ἐπιάλμενον (H 15): ἐπιπηδῶντα (~ Δ 177 ἐπιθρώσκων). OSU
 640 ἐπισπεῖν (H 52): καταλαβεῖν (~ He ε 5229). OSU
 641 ἐπειμένοι (H 164): περιβεβλημένοι (D). OSU
 642 ἐπταβόειον (H 220): ἐπτάβυρον (D). OSU
 643 ἐπιδινήσας (H 269): ἐπιευστρέφας (D "ἐπιστρέφας"). OSU
 644 ἐπιβρίσχη (H 343): ἐπιβαρήσχη (D). OSU
 645 ἐπενήνεον (H 428): ἐπεσώρευον (D). OSU
 646 ἔπληντο (Θ 63): ἐπληροῦντο (! θ 16D), ἐπλησίαζον (D). OSU
 647 ὀπάζει (Θ 103): καταλαμβάνει (A^{ti}). OSU
 648 ἐπειμένοι (Θ 262): περιβεβλημένοι (H 164D). S
 649 ἐπέντυε (Θ 374): εὐτρέπιζε (*He ε 4415; D "ἠτοίμαζε, παρασκευάζε"). OS(U v. supra 590)
 650 ἔπλε (Θ 454 v.l., ἦεν): ἐγένετο (= A 506 ἔπλετο), OSU | ὑπήρχεν. U = infra 681
 651 ἐπιδημίου (I 64): ἐμφυλίου (D). OSU
 652 ἐπένειμε (I 216): ἐπεμέρισεν (D). OSU

617 ἐπάλμενος de Marco coll. T^s: ἐπαλλόμενος || 623 κύκλω τῶν τριχῶν || 624 ἐπέμεστο^λ || 630 ἐπιδύτης bis || 631 ἐπιβουλήν || 647 ἐπάζει^λ corr. de Marco || 649 ἔπεμπε^λ corr. de M. ||

- 653 ἐπεκέκλετο (I 454): ἐπεκαλεῖτο (D). OSU
 654 ἐπαινὴ (I 457): ἐπαινετή, ὃ ἐστι δεινή (D "ἐπίφοβος, δεινή"). OSU
 655 ἐπιχωῶν (I 489): ἐπενεγκῶν (He 5287 "προσάγων"). OSU
 656 ἐπιζάφελος (I 525): λίαν ἠΰξημένος (ApS 73). OSU
 657 ἐπάλυνεν (K 7): διέβρεξεν (~ ApS 70; ξ 77D). OSU
 658 ἐπίσκοπος (K 342, ~ K 38 ἐπίσκοπον): κατάσκοπος (~ K 38D). OSU
 659 ἐπιτεῖλαι (K 56): προτάξαι (~ Δ 64D). OSU
 660 ἐπιτέλλεται (K 61): ἐντέλλῃ (~ He ε 5328). SU
 661 ἐπενήνοθεν (K 134): ἐπῆν, ἐπέκειτο (ApS 71; ~D). OSU
 662 ἔπευ (K 146): ἀκολούθει (*He ε 4492; ~ ζ 276D). OSU
 663 ἐπὶ καυρωτῆρος (K 153): ἐπὶ τοῦ καυρωτῆρος· SU | καυρωτῆρ δέ ἐστι ὁ εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δορατίου κίδηρος (cf D). OSU
 664 ἐπὶ θρωσμῶι (K 160): ἐπὶ ὑψηλῶι τόπῳ (~D). OSU
 665 πίφασκον (K 202): ἔλεγον (D, A^{ti}). OSU
 666 σπεῖό μοι (K 285): ἀκολούθησόν μοι (~D). OSU
 667 ἐποχῆσεται (K 330): ἐπιβῆσεται (~D). OSU
 668 ἐπίορκον (ἐπώμοσε) (K 332): ἐπιώρκησεν (D). SU
 669 ἐβάλλετο (K 333): ἐπέβαλεν (?). OSU
 670 ἐπεμαίετο (K 401): ἐπεθύμει (D). OSU
 671 ἐπιβωσώμεθα (K 463): ἐπικαλεσώμεθα (D, A^{ti}). OSU
 672 ἐπιστροφάδην (K 483): ἐπιτετραμμένον συνεχῶς (~ Φ 20D "ἐπιστρεφόμενος πυκνῶς"). OSU
 673 ἔπεφνεν (K 488): ἀπέκτεινεν (*H ε 4507). OSU
 674 ἐπιπλήσων (K 500): μαστίζων (D "πλήσων, ἐλαύνων"). OSU
 675 ἔπουναν (K 516): ἐνεργοῦσαν (~D). OSU
 676 ἐπιείσομαι (Λ 367): ἐπελεύσομαι (D). OSU
 677 ἐπαύρηι (Λ 391): ἐπιτύχηι (He ε 4365; ~ O 316D). OSU
 678 στείβοντες (Λ 534): πατοῦντες (D, A^{ti}). OSU
 679 ἐπιπροίηλεν (Λ 628): ἐξέτεινε, παρέθηκε (He ε 5097; ~D, A^{ti}). OSU
 680 ἔπεται (Θ 140, ~ Λ 776 ἔπετον): περιέπεται (~ Λ 483D). OSU
 681 ἔπλεν (M 11): ὑπήρχεν (~ E 729D; Θ 454D "ἔπλετο, ἦν"). OS(U v. supra 650)
 682 ἐποτρύνων (M 50): παρορμῶν (~ Z 83D). OSU
 683 ἐπόμε(σ)θα (Λ 754, ~ M 78 ἐπώμεθα): ἠκολουθήσαμεν (~ M 78D). OSU
 684 ἐπικεκλιμένας (M 121, sed ad M 122 ἀναπεπταμένας): ἀνεωιγμένας (~ *He ε 4494). OSU
 685 ἐπιόντα (N 477, ~ M 147 ἰόντα): ἐρχόμενον (E 238D, D "ἐπερχόμενον"). OSU
 686 ἐπασκυτέρους (M 194): εἰς ἀλλήλους, † συνεχεῖς (~ Z 423D). OSU
 687 ἐπιπλήσσεις (M 211): ἐπιτιμᾶις (~ He ε 5069). OSU
 688 ἐπάλλεις (M 258): τοὺς προμαχῶνας (D, A^{ti}). OSU
 689 ἐπιδευῆς (E 481): ἐνδεῆς (D), χρεῖαν ἔχων (~ B 229D). U post 687
 690 ἐπαίξαι (M 308): ἐφορμῆσαι (E 263D). OSU
 691 ἐπέβρισαν (M 414): ἐπεβάρησαν (D). OSU
 692 ἐπεσσύμενον (M 388): ἐφορμῶντα (D). OSU
 693 ἐπιξύνωι (M 422): ἐπικοίνωι (D). OSU
 694 ἐπημοιβοί (M 456): ἐναλλασσόμενοι (~D). OSU
 695 ἐπιθρέξαντος (N 409): ἐπιδραμόντος (ApS 73). OSU

659 ἐπιστεῖλαι OS || 665 ἐπίφασκον^λ || 666 ἐπίωμοι^λ corr. de Marco || 669 ἐπεβάλλετο^λ || 671 ἐπιβωσώμεθα^λ || 678 ἐπίγοντες^λ corr. de Marco || 679 περιέθηκεν || 689 ἔχεις ||

- 696 ἐπίουρον (N 450): φύλακα (D). OSU
 697 ἐπαυρίσκονται (N 733): ἀπολαύσων (D). OSU
 698 ἐπ' εὐνάων (Ξ 77): ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν (He ε 4496; ~ A 436D). OSU
 699 ἐπιρρέπη (Ξ 99): ἐπιβαρῆι (*He ε 5114; ~ E 91D ἐπιβρίσῃ). OSU
 700 ἐπήρσε (Ξ 167): ἐφήρμοσε (D). OSU
 701 ἐπισπέσθαι (Ξ 521): ἐπακολουθῆσαι (D). OSU
 702 ἐπέλασσε (O 418): προσήγαγε (D). OSU
 703 Ἐπειῶν (O 519): τῶν Ἡλείων (Δ 537D). OSU
 704 ἔπουσιν (O 555): περιέπουσιν (D "ἀσχολοῦνται"). OSU
 705 ἀπαίνυτο (O 595): ἀφημεῖτο (D). OSU
 706 ἐπαγαλλόμενος (Π 91): ἐπαιρόμενος (D "τερπόμενος"). OSU
 707 ἐπέχραον (Π 352): ἐφώρμησαν (D). OSU
 708 ἐπὶ κάρ(αν) (Π 392): ἐπὶ κεφαλῆν (D,A^{ti}). OSU
 709 ἐπακτῆρες (P 135): κυνηγοί (D). OSU
 710 ἐπισκύνιον (P 136): τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν (D). OSU
 711 ἐπιβρέμειν (~ P 739 ἐπιβρέμει): γουτέστιν OS¹ ἦχον ἀποτελεῖν (~D). OSU
 712 ἔκπληγεν (Σ 225): ἐξεπλάγησαν (D). OSU
 713 ἐπ' Ὀκεανοῖο (Σ 240): ἐπὶ τοῦ Ὀκεανοῦ (Γ 5D). OSU
 714 ἐπ' οὔδει (Τ 92): ἐπὶ τῷ ἐδάφει (D). OSU
 715 ἐπενέγκαι (Τ 261 ἐπενεῖκαι): ἐπαγαγεῖν (D "ἐπιβαλεῖν"). OSU
 716 ἐπιδέγμενον (~ Τ 336 ποτιδέγμενον): ἐκδεχόμενον (~ β 186D). OSU
 717 ἔριδι (Α 8): φιλονεικία (D), ἢ συνέκλεισε U = infra 815 ἔρειδε (!)¹. OSU
 718 ἐρέθιζε (Α 32): παρόξυνε (D). OSU
 719 ἔρεφα (Α 39): ἐστεγάσα, ἐστεφάνωσα (*He ε 5766; ~D). OSU
 720 ἔργα (Α 115): νῦν τὰ ἐριουργικά (Ario s.v. ἔργον). OSU
 721 ἔρχεται (Α 120): ἀπέρχεται (D). OSU
 722 ἐρύσσομεν (Α 141): ἐλκύσομεν (ApS 77; ~D). OSU
 723 ἐρέτας (Α 142): κωπηλάτας (D). OSU
 724 ἐρυσσάμενος (Α 190): σπασάμενος (D). OSU
 725 ἐρητύει (~ Α 192 ἐρητύσειε): κατέχει, κωλύει (~ Β 75D). OSU
 726 ἔρκος (Α 284): τεῖχος, φυλακή (~D,A^{ti}). OSU
 727 ἐρώησει (Α 303): χωρήσει, ρεύσει (He ε 6138; D "περιρρυήσεται"). OSU
 728 ἔρδον (Α 315): ἔθρον (D,A^{ti}). OSU
 729 ἔρχεσθον (Α 322): ἀπέρχεσθαι, δυνικῶς (D). OSU
 730 ἐρέοντο (Α 332): ἠρώτων (ϕ, ~D,A^{ti}). OSU
 731 ἐρέουσα (Α 419): ἐπαγγέλλουσα (~D). OSU
 732 ἐρετμοῖς (Α 435): κώπαις (D). OSU
 733 ἐρύσαντο (Α 466): εἴλκυσαν (D). OSU²
 734 ἔρματα (Α 485): ἐρείσματα (D), OSU | ἢ ἐνώτια. U = infra 819
 735 ἐρήτυε (Β 164): κώλυε, κάτεχε (D). OSU
 736 ἐρητύσασκε (Β 189): κατεῖχε (D). SU
 737 ἐρίζεσθαι (Β 214): ἐρίζειν, φιλονεικεῖν (D). OSU
 738 ἐρέω (Β 257): ἐρῶ, λέξω (D). OSU
 739 ἔρεξεν (Β 274): ἔπραξεν (D). OSU
 740 ἔρδομεν (Β 306): ἐθύομεν (D). OSU²
 741 ἔρεεν (Β 307 ῥέεν): ἔρρει, ἐφέρετο (D). OSU
 742 ἔργα (Β 338): πράγματα (~ Α 294D). OSU
 743 Ἐρεχθῆος (Β 547): τοῦ Ἐρεχθέως· Ἐρεχθεὺς δέ ἐστι βασιλεὺς Ἀθηναίων (~D). OSU

705 ἐπεινῶτο· ἀφαιρεῖτο corr. de Marco || 717 ἔριδε^λ || 719 ἔραφα^λ || 720 ἱεουργικά ||

- 744 ἔρξεις (B 364 v.l., ἔρξηις): πράξεις (D). OSU²
 745 ἔριδας (B 376): φιλονεικίας (D). OSU
 746 ἐρύκαντό τε (B 429): εἰλκύσαντό τε (~ A 446φ, D). S
 747 ἔρον (B 432): ἔρωτα (A 469D). OS(U = infra 818)
 748 εὐρύν (B 439): μέγαν (A 484D). O²SU
 749 ἐρίτιμον (B 447): μεγαλότιμον (D). OSU
 750 ἐρατεινήν (B 571): ἐπέραστον, καλήν (D). OSU
 751 ἐρεπτόμενοι (B 776): ἐσθίοντες (D). OSU
 752 ἐρώην (Γ 62): προθυμίαν, ἰ ὄρμήν (Δ 542D). OSU
 753 ἐρικυδέα (Γ 65): ἄγαν ἔνδοξα (~D). OSU
 754 ἐριβώλακι (A 155, ≈ Γ 74D): μεγαλοβώλωι, OSU | εὐγείωι (D). SU
 755 ἐρέειν (Γ 83): ἐρεῖν (D). SU
 756 ἔρυξαν (Γ 113): κατέσχον (D). OSU
 757 ἐρίσσειεν (Γ 223): φιλονεικήσειεν (D). OSU
 758 ἐρέεινε (Γ 225): ἠρώτα (~ Γ 191D). OSU
 759 ἐρρίγηι (Γ 353): φοβηθείη (~D). OS
 760 ἐρήρες (Γ 378, sed ad Γ 387 εἰροκόμωι): ἐριουργῶι (D). OSU
 761 ἔρωσ (Γ 442): ἐπιθυμία (D). OSU
 762 ἔραμαι (Γ 446): ἐρῶ (D). OSU
 763 ὄρσομεν (Δ 16): ἐμβάλωμεν (~D), κινήσωμεν. OSU
 764 ἔρξον (Δ 37): πράξον (D). OSU
 765 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο (Δ 93): ἦ ῥ' ἄν μοί τι πεποιθοίης (D "πεισθείης"). SU
 766 ἔρκος ἀκόντων (Δ 137): φυλακή τῶν δοράτων (~D). OSU
 767 ζῆρυμα (Δ 137): ἔρεισμα, φύλαγμα (D). OSU²
 768 ἔρκος ὀδόντων (Δ 350): περίφραγμα τῶν ὀδόντων (D). OSU
 769 θρέπτα (Δ 478 v.l., θρέπτρα): τροφεῖα (D). OSU
 770 ἔρυτο (E 23): ἐφύλαξεν (D). OSU
 771 ἔεργμένοι (E 89): περιπεφραγμένοι, ἠεφαλιμένοι (D). OSU
 772 ἐριθηλέων (E 90): μεγάλως θαλλουμένων (D). OSU
 773 ἐρίζεται (E 127): ἐρίζει (D), φιλονεικεῖ (~ A 277D). OSU
 774 ἐρεπτόμενοι (E 196): ἐσθίοντες (D). OSU
 775 ἐρυκακέειν (E 262): κατέχειν (D), κωλύειν (~ γ 144D). OSU
 776 ἐρυκαίατο (E 298): ἐλκύειαν (D). OSU
 777 ἐρείκατο (E 309): ἔρεισεν (~D). O(ordine inverso)SU
 778 ἐρύκακε (Λ 352): κατέσχεν (E 321D ἠρύκακε). OSU
 779 ἐρώει (B 179): ὑποχώρει (X 175^t; E 348D εἶκε). OSU²
 780 ἐριποῦσα (E 357): καταπεσοῦσα (He; ~D). OSU
 781 ἔρεξεν (~ E 372 κατέρεξεν): ἐπράυνεν (~ EGu 307, 33). OSU²
 782 ἐρύσει (≈ E 110 ἐρύ(σ)ηις, E 456D ἐρύκαιο): ἐλκύσει (~D). OSU²
 783 ἐρεβενή (E 659): σκοτεινή (D). OSU
 784 ἐριγδούπου (O 293, ~ E 672 ἐριγδούποιο): μεγαλοφόφου (D). OSU
 785 ἐρύκασα (E 836): ἐλκύκασα (D). OSU
 786 ὑποκυκαμένη (Z 26): ἔγκυος γενομένη (D). OSU
 787 ἐρυκάκετε (Z 80): κατέχετε (D). OSU
 788 ἔθειεν (A 483, ~ Z 118D θέεν): ἔτρεχεν (D, φ). OSU²
 789 ἐρέεινε (Z 176): ἠρώτα (~ Γ 191D, Z 145D). S

748 ἐρύνα || 53 ἐρικύβαια U || 757 ἐρίσιαν· φιλονεικίαν || 759 φοβηθήσει O || 763 ἔρσωμεν^λ
 corr. de Marco || 765 ἐρανύμοιτιπιθοιο^λ || ἐράν μοι || 767 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11
 || 769 ἐραπτά, ἔρεπτα *He e 5723 corr. Pearson || 786 ἐρποκυκαμένη^λ || 788 ἔρρειεν (Δ 140) ||
 789 "ἔρώτα" imperat. η 31D ||

- 790 ἐρύξας (Z 217): κατασχών (D). OSU
 791 ἐρυσίπτολι (Z 305): ῥυομένη τὰς πόλεις (~D). OSU
 792 ἐρινεός (~ Z 433 ἐρινεόν): ἀγρία κυκῆ (~D). OSU
 793 ἐρέων (H 128): λέγων (~ φ 16D). OSU²
 794 ἐρείσθη (H 145): ἐπηρείσθη, ἐτανύσθη (Λ 144D "προσέρρηξεν"). SU
 795 ἔρρε (Θ 164): φθείρου (D). OSU
 796 ἔρρων (Θ 239): πορευόμενος (ApS 77). OSU
 797 ἐρίηρος (Θ 332): μεγαλωφελεῖς (He ε 5828, ~ θ 62D ἐρίηρον). OSU
 798 ἐρεϊκάμενος (Θ 496): ἐπερεισθεῖς (D). OSU
 799 ἔραται (I 64): ἐπιθυμεῖ (A^t; D "ἐραῖ"). OSU
 800 ἐρίτιμοι (~ I 126 ἐριτίμοιοι): μεγαλότιμοι (D, A^{ti}). OSU
 801 ἐρητύετο (I 462): κατείχετο (D). OSU²
 802 ἐρανῆς (I 531): ἐπεράστου, καλῆς (D). OSU
 803 ἔρδεσκεν (I 540): ἔπραττεν (D). OSU
 804 ἐρωιδιόν (K 274): εἶδος ὀρνέου (D). S
 805 ἐριαύχενας (K 305): μέγλους τραχήλους ἔχοντας (~D). OSU
 806 ἔρυξεν (K 527): κατέσχεν (D). OSU
 807 ἐρुकέμεναι (Λ 48 ἐρुकέμεν): κατέχειν (Θ 206D). OSU
 808 ἔραζε (M 156): εἰς τὴν γῆν (D). OSU
 809 ἐρείσθη (M 192): ἐτανύσθη (Λ 144D "προσέρρηξεν"). OSU
 810 ἐρρίγησαν (M 208): ἐφόφησαν (~ Θ 260D ἀράβησεν). OSU
 811 ἐρεμνῆι (M 375): σκοτεινῆι (D). SU
 812 ἄραξε (M 384): συνέκλασε (D "συνέτριψε"). OSU
 813 ἐρωήσαιτε (N 57): ὑποχωρήσαιτε (~ T 170D· D "ἀποστρέφαιτε καὶ ἀπελάσαιτε"). OSU
 814 ἐρισθενέος (N 54): μέγλου, ἰσχυροῦ (~D). OSU
 815 ἔρειδε (N 131): συνέκλεισε (Ξ 38D "σκηριπτόμενοι"). OS(U v. supra 717)
 816 ἐρεϊκόμενος (N 441): διακοπτόμενος (D). U post 817
 817 ἐριβρεμέτω (N 624): μέγλωσ βροντῶντος (~ He 5802). OSU
 818 ἔρον (N 638): ἐπιθυμίαν (D), OSU | ἔρωτα. U = supra 747
 819 ἔρματα (Ξ 182): ἐνώτια (D, A^{ti}). OS(U v. supra 734)
 820 ἐρυσάρματα (O 354): τοὺς τὰ ἄρματα ἔλκοντας (D). OSU
 821 ἐριπῶν (E 309; ~ O 356 ἐρείπων): καταπεσῶν (He; ~D). OSU
 822 ἐράασθε (Π 208): ἐράσθε, ἐπιθυμεῖτε (D). OSU
 823 ἐριδμαίνωσιν (Π 260): εἰς ἔριν ἐμβάλλωσιν (T^s; D "ἐρεθίζωσιν"). OSU
 824 ἔρνος (P 53): βλάστημα (*He ε 5968; D "φυτόν"). OSU
 825 ἔρχατο (P 354): περιπεφραγμένοι ἤσαν (Athous; ~D). OSU
 826 ἔρνει (Σ 56): φυτῶι (D). OSU
 827 ἐρεῦσαι (Σ 329): ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῶι αἵματι (D). OSU
 828 ἔρρων (Σ 421): μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μόλις διὰ τὴν χωλότητα (D). OSU
 829 ἔριθοι (Σ 550): γεωργοί, συνεργάται (~D). OSU
 830 ἐρύγμηλον (Σ 580): μέγλωσ μυκώμενον (*He ε 6072; ~D). OSU
 831 ἐρειδομένωι (T 49): ἐπερειδομένωι (~D). OSU
 832 Ἐρινύες (T 259): δαίμονες ἐπὶ τοῖς ὄρκοις τεταγμένοι (cf I 454D). OSU
 833 ἐρισθενέος (T 355): μεγαλοδυνάμου (~D). OSU
 834 ἐσθλά (B 272): ἀγαθά (M 212D). OSU

812 ἔραζε· συνέκλεισε corr. de Marco || 813 ἐρωήσεται· ὑποχωρήσεται || 816 ἐρικόμενος^λ || 817 βροντῶντι^λ || 823 ἐριδαίνωσιν^λ (cf B 342 ἐριδαίνωμεν) || 828 φθορᾶς OS || 831 ἐριδνομένω^λ ||

- 835 ἐστίν (A 63 169D): ὑπάρχει (D). O²SU
 836 ἐσθλόν (A 108): ἀγαθόν (D). OSU²
 837 ἔσται (A 136 325D): γενήσεται (D). OSU²
 838 ἔστω (A 144): γενηθήτω (~D). SU
 839 ἐσσί (A 176): ὑπάρχεις (D). OSU
 840 ἔσσεται (A 239): γενήσεται (D). OSU
 841 ἐσθλῆς (A 576): ἀγαθῆς (A 576D, D). OSU
 842 ἐσπόμεθα (A 158 ἐσπόμεθ'): ἐπηκολουθήσαμεν (~D). SU
 843 ἐστιχόωντο (B 92): ἐπορεύοντο (Ario; ~ 444D). OSU²
 844 ἐς δεκάδας (B 126): κατὰ ἰ' ἄνδρας (~ He δ 554; D "δεκανίας"). OSU
 845 ἐς πατρίδα γαῖαν (B 140): εἰς τὴν πατρίαν γῆν (~ B 162D; *He π 1129).
 OSU
 846 ἐσσεύοντο (B 150): ὄρων (D). OSU
 847 ἐστάοτα (B 170): ἐστώτα (D). OSU
 848 ἔσχεν (B 275): ἐπέσχεν (D), ἔπαυεν (ε 451D). OSU
 849 ἐστίν (B 295): ὑπάρχει (A 169D). S
 850 ἐστὲ δέ (B 301): ὑπάρχετε δέ (Ario; ApS 77,30; ~ A 259D). SU
 851 ἔσαν (B 311): ἦσαν (D). OSU
 852 ἐς πεδίον (B 465): κατὰ τὸ πεδίον (= Z 71D ἄμ πεδίον). OSU
 853 ἔστασαν (B 777): ἐστήκεισαν (~ B 525D). OSU
 854 ἔσσο (Γ 57): ἐν(εδ)έδusco (D). OSU
 855 ἐσχατόωσαν (B 508): ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι κειμένην (D). OSU
 856 ἐς μέσσον (Γ 77): εἰς τὸ μέσον (~ E 8D). OSU
 857 ἔσχοντο (Γ 84): ἐπαύσαντο (D). OSU
 858 ἐσσυμένως (Γ 85): ἐσπευσμένως (ι 73D). OSU
 859 ἐστρατόωντο (Γ 187): ἐστρατοπεδεύοντο (D). OSU
 860 ἐστήτην (~ Γ 344 στήτην): ἔστησαν (D). OSU²
 861 ἐσορόωντες (~ Δ 4 εἰσορόωντες): βλέποντες (D). OSU
 862 ἐσάωσαν (Θ 500, ≈ Δ 12D ἐξεσάωσαν): ἔσωσαν (D). OSU
 863 ἔστητε (Δ 243): ἐστήκατε (= Δ 340D ἀφέστατε). OSU²
 864 ἐκύλευον (E 48): ἐσκύλευον (D). OSU
 865 ἔσσευα (E 208): ὄρμησα (~ Y 325D). OSU
 866 ἔσσεται (E 218): γενήσεται (A 239D; D "πράξομεν"). S
 867 αἴκυλα (E 403): ἄδικα (Y 433D). OSU²
 868 ἐς τί ἔτι (E 465): μέχρι τίνος ἔτι (D). OSU²
 869 ἐστεφάνωτο (E 739): περιέκειτο (~D). OSU
 870 ἔσκειν (Z 19): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
 871 ἔσχον (γ 454; ~ K 152 ἔχον): κατέσχον (γ 454D). OSU²
 872 ἐσχατόωντα (K 206): ἐπὶ τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ πολέμου καὶ ὄπισθεν (~D).
 OSU
 873 ἔσβη (I 471): ἐσβέσθη (D). OSU²
 874 ἔσατο (K 334 ἔσσατο): ἐνεδύσατο (ζ 228D). OSU²
 875 ἐσπομένοιο (K 246): ἀκολουθοῦντος (~ M 395D). OSU
 876 ἔσπεο (K 285): ἠκολούθησας (~ Γ 376D). OSU
 877 ἔσ(ε)ομαι (K 324): γενήσομαι (Δ 267D). OSU
 878 ἐσχάροι (K 418): πυρκαϊαί (EM 383, 10; D "πυραί"). OSU
 879 ἔσχατοι (K 434): τελευταῖοι (~ He ε 6455). OSU
 880 ἐσσύμενός περ (Λ 554): καὶ νῦν προθυμούμενος (~D, A^{ti}). OSU
 881 ἐσθλή (M 321): γενναία (~ B 709D). OSU

- 882 ἔσθορε (M 462): εἰσεπήδησε (D). OSU
 883 ἐς περιωπήν (Ξ 8): εἰς ὑψηλὸν τόπον (D). OSU
 884 ἐσσυμένην (Π 9): ὠρμημένην (~ N 142D "ὄρμηι πολλῆι χρώμενος"). OSU
 885 ἐτελείετο (A 5): ἐτελειοῦτο (F), OSU | ἐπληροῦτο (D). OS
 886 ἔτελλε (A 25): ἐνετέλλετο, SU | προσέταττε (= λ 622 ἐπετέλλετο). OSU
 887 ἐτέλεσσε (A 108): ἐτελείωσα (~ 76D). SU
 888 ἐτάροι (A 179): ἐταίροι (D). OSU | φίλοι (A 302D). U
 889 ἔτιθεν (A 354): ἐτίμησεν (D). OSU
 890 ἐξέταμον (A 460): ἐξέτεμον (~ Δ 486D). OSU
 891 ἔτλη (A 534): ὑπέμεινεν (D). OSU²
 892 ἐτήτυμον (A 558): ἀληθές (D, A^{ti}). OSU
 893 στρατόν (B 207): τὸ στρατόπεδον (A 10D). OSU
 894 ἔτεα (B 328): ἔτη (He ε 6518), ἐνιαυτούς (?). OSU
 895 ἐταῖροι (B 417): φίλοι (ApS 78; ~ A 302D). OSU²
 896 ἐτίκατο (B 743): ἐτιμωρήσατο (D). OSU
 897 ἔτερον (Γ 103): ἕνα (T 94D). OSU
 898 ἔτρεφε (Δ 381): παρέτρεφε (Z 61/Q^s), SU | παρήγαγεν, ἔπεισεν. U = infra 906
 899 ἔτετμε (Δ 293): κατέλαβεν (D). OSU
 900 ἐτάρη (Δ 441): συνεργός, φίλη (I 2D). OSU
 901 ἐπιταίνεται (E 97): ἔπεινεν (F, D). OSU
 902 ἐτείρετο (E 153): κατεπονεῖτο (D). OSU
 903 ἔτραπον (κ 469, ≈ E 187D ἔτραπεν): ἔτρεφαν. OSU
 904 ἐτάροι μεθίστατο (E 514): ἐν τοῖς ἐταίροις ἵστατο (D). OSU
 905 ἐτέτυκτο (E 901): κατεσκεύαστο (D). OSU
 906 ἔτρεφεν (Z 61): παρήγαγεν, ἔπεισεν (D "παρέπεισεν"). OS(U v. supra 898)
 907 ἔτας (Z 239): πολίτας (D). OSU
 908 ἔτεραλκία (H 26): τὴν τοῖς ἐτέροις ἀλκὴν παρέχουσα(ν) (D). OSU
 909 <τ>ετίησθον (Θ 447): λελύπησθε (~ β 298D; D "τεταλαιπώρησθε"). OSU
 910 ἐταίρη (I 2): φίλη, συνεργός (D, A^{ti}). OSU
 911 στερεῶς (I 510): ἰσχυρῶς (D). OSU²
 912 ἐτράπετο (K 45): μετετράπη, μετηνέχθη (D "μετέθετο"; P 546D "ἐτράπη"). OSU
 913 ἔτορε (Λ 236): διέτρησεν (ApS 78; D "διέκοψε"). OSU
 914 ἐταρίσσαιτο (N 456): ἐταῖρον καὶ φίλον ποιήσαιτο (~D). OSU
 915 στείνοντο (Ξ 34): ἐστενοχωροῦντο (D). OSU
 916 ἐτάλασσε (P 166): ὑπέμεινας (D). SU
 917 ἐτεόν (Σ 305): ἀληθές (B 300D). OSU
 918 ἐρεύθων (Λ 394): ἐρυθρά(ν) ποιῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος (~ Σ 329D). OSU
 919 ἐρुकόντων (M 76): κατεχέτωσαν (D). OSU
 920 ἐυκνήμιδες (A 17): εὖοπλοι, ἀπὸ τῆς κνημίδος (~ He ε 6931; F "εὖστολοι ἀπὸ μέρους"). OSU
 921 εὐρὺ κρείων (A 102): μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων (D). OSU
 922 εὐῖ δέ (B 383): καλῶς δέ (D). OSU
 923 εὐχόμενος (A 43): εὐχὰς ποιούμενος (F "καυχόμενος"). OSU
 924 ἔβαινον (B 351): ἐπέβαινον (D "ἐνέβαινον, εἰσήμεσαν"). OSU
 925 ἐανού (Σ 613): εὐδιαχύτου (~ ApS 61). OSU² 925

893 ἔτραπον^λ, fort. ἐς στρατόν (Δ 70) || 899 ἔτεμεν^λ OS || 901 ἐτείνετο^λ || 911 ἐτερεῶς^λ || 912 ἐτρέπετο^λ O || 915 ἐτίνοντο^λ || 915 ἐτίνοντο^λ || 918 εὐρευθῶν^λ || εὐρुकότων^λ SU, ἐρुकότων^λ O || 924 εὐαινον^λ || 925 εὐάνου^λ ||

- 926 εὐχολῆς (A 65): εὐχῆς (D). OSU
 927 ἐν φρονέων (A 73): καλῶς φρονῶν (D). OSU
 928 εὐχεται (A 91): γνῶν U¹ καυχᾶται (D). OSU
 929 εὐτείχεον (A 129): καλῶς τετειχισμένην (D). OSU
 930 εὐ ναιόμενον (A 164): καλῶς οἰκούμενον (D). OSU
 931 εὐρύν (A 229): πλατύν (D). OSU
 932 εὐτ' ἄν (A 242): ὀπόταν (D). OSU
 933 εὐ εἰδῶς (A 385): καλῶς ἐπιστάμενος (~D). OSU
 934 εὐχομένης (A 397): καυχωμένης (D). OSU
 935 εὐζώνιοιο (A 429): καλῆς (D) ἀπό μέρους (He ε 6816; ~ Ξ 319D καλλι-
 cfύρου) τῆς ζώνης. OSU
 936 εὐνάς (A 436): τὰς ἀγκύρας· σημαίνει δὲ καὶ κοίτας (~D). OSU
 937 εὐδμητον (A 448): εὐ οἰκοδομητόν (D "καλῶς ὠικοδομημένον"). OSU
 938 εὐκηλος (A 554): ἤκυχος (D, A^{ti}). OSU
 939 εὐδον (B 2): ἐκοιμῶντο (D). OSU²
 940 εὐρυάγυιαν (B 12): πλατυάμφοδον (D). OSU
 941 εὐδεις (B 23): καθεύδεις (D). OSU
 942 Εὐρός τε Νότος τε (B 145): ὁ τε Εὐρος καὶ Νότος· εἰς δὲ ὀνόματα ἀνέμων
 (cf D). OSU
 943 εὐχολῆν (B 160): καύχησιν (D). OSU
 944 εὐρε (B 169): κατέλαβεν (D). OSU
 945 εὐσκέμοιο (B 170): εὐκαθέδρου· κέσματα γὰρ αἱ καθέδραι καλοῦνται ἐφ'
 ἅς οἱ κωπηλάται καθέζονται (~D). OSU
 946 Εὐρυβάτης (B 184): ὄνομα κύριον ὁ Εὐρυβάτης (~ A 320D). OSU
 947 εὐ γὰρ δῆ (B 301): καλῶς γὰρ δῆ (~ A 19D). OSU
 948 εὐρέμεν(αι) (B 343): εὐρεῖν (D). OSU
 949 εὐ μέν τις (B 382): καλῶς μέν τις (D). OSU
 950 εὐ δέ τις (B 383): καλῶς δέ τις (D). OSU
 951 εὐξοον (B 390): καλῶς ἐξεσμένον (Δ 105D; ~D). SU
 952 εὐξαντο (B 421): ἠῦξαντο. OSU
 953 ἐδητύος (B 432): τροφῆς (He ε 464). OSU
 954 εὐπλεκέες (B 449): καλῶς πεπλεγμένοι (D). OSU
 955 εὐρύχορον (B 498): πλατύχορον, μεγάλην (~D). SU
 956 Εὐρυτος (~ B 596 Εὐρύτου): Οἰχαλίας βασιλεύς (~D). OSU
 957 Εὐαίμονος υἱός (B 736): Εὐρύπυλος (~ E 76D). OSU
 958 εὐς (B 819): ἀγαθὸς ἢ μέγας (He ε 7173; ~D). OSU
 959 εὐνηθεῖα (B 821): συγγεναμένη (D "συγκοιμηθεῖα"). OSU
 960 εὐρύτερος (Γ 194): πλατύτερος (D). OSU
 961 εὐτυκτον (Γ 336): εὐ καὶ καλῶς κατασκευασμένον (~D). OSU
 962 εὐώδει (Γ 382): εὐόδμωι (D). OSU ordine inverso
 963 εὐχεο (Γ 430): ἠῦχου (He ε 7292; D "ἐκαύχω"). OSU²
 964 εὐμμελίω (Δ 47): καλῶς τῆι μελῖαι χρωμένου (γ 400D, ~ D). OSU
 965 εὐφυέες (Δ 147): καλῶς πεφυκότες (~ Φ 242D; D "εὐφυεῖς, καλοί"). OSU
 966 εἰρύσατο (Δ 186): ἐφύλαξεν (D). OSU
 967 εἰρύσεται (Δ 248): εἰλκυσμένοι εἰσίν (D). OSU
 968 εὐχεται (Δ 264): καυχᾶσαι (D). OSU
 969 εὐχολῆ (Δ 450): εὐχή (~ A 65D, D). SU²
 970 εὐ ποιητοῖσι (E 466): καλῶς πεποιημένοις (~D). OSU

932 <καλῶς> ὀπόταν OS ex 933 || 935 εὐζώνιοι· καλοῖς || 945 κέσματῶραι καθέδραι || 953 εὐδή-
 τοος^λ || 959 εὐννηθεῖα^λ || 966 εὐρύσατο^λ || 967 εὐρύσεται^λ SU, ἐρύσεται^λ O ||

- 971 εὖχος (E 285): καύχημα (D). OSU²
 972 εὐτέ μιν (E 396): ὅτε αὐτόν (~ Θ 367D). OSU
 973 εὐπέπλου (≈ E 424): εὐειμάτου (D "εὐειμόνων"). OSU
 974 εὐκύλου (E 453): περιφερεῖς (D). OSU
 975 εὐπωλον (E 551): καλοὺς ἵππους ἔχουσαν (D). OSU
 976 εὐεργέος (E 585): εὐεργοῦ, καλῶς κατασκευασμένου (D). OSU
 977 εὐνή (Z 25): κοίτη (≈ B 783D). OSU²
 978 ἠκόμοιο (Z 92): εὐκόμου, καλῆς (≈ A 36D). OSU
 979 εὐρείης (Z 173): πλατείας (~ α 62D). OSU
 980 εὐπατέρεια (~ Z 292 εὐπατέρειαν): ἔνδοξος κατὰ πατέρα (~D). OSU
 981 εὐρρεῖος (Z 508): καλῶς ῥέοντος (~ He ε 7122). OSU
 982 εὐτ' ἄρ (Z 515): ὅτε δὴ (Ω 392D + A 96D). OSU²
 983 εὐ ἄραρυϊαι (~ H 339 εὐ ἄραρυϊας): καλῶς ἠρμοσμένα (D). OSU
 984 εὐσκέλων (H 419): εὐσανιδάτων (~ β 390D), καλῶν. OSU
 985 εὐρυθενέος (H 455): μεγαλοδύναμον (= He ε 7154!; ~D). OSU
 986 εὐόμενοι (I 468): φλογιζόμενοι (D, A^{ti}). OSU
 987 Εὐνή(ν)ης (I 557): Εὐνηοῦ θυγατρὸς (D). OSU
 988 κήδιστοι (I 642): εὐγενέστατοι, ἰ κηδεμονικώτατοι (= I 586D κεδνότατοι; D "οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι"). OSU
 989 εὐξοῦ (K 373 εὐξου): εὐ κατασκευαστοῦ (D "καλῶς ἐξεσμένου"). OSU
 990 εὐναί (K 408): κοίται (≈ B 783D). OSU
 991 εὐ ἤσκηται (K 438): καλῶς ἐπιμελεῖται (D "εὐ κεκαλλώπιστα, κεκόσμηται"). OSU
 992 εὐράξ (Λ 251): πλαγίως (ApS 79; ~D, A^{ti}). OSU
 993 εὐηγενέος (Λ 427): εὐγενοῦς (D). OSU
 994 εὐσκάρθμοιο (~ N 31 εὐσκαρθμοί): εὐκινήτου (~D). OSU
 995 εὐστρόφωι οἶος ἄωτῳ (N 599): ἡ σφενδόνη (~D). OSU
 996 εὐ(ν)δεν (Ξ 340): ἤρεσκεν (D). OSU
 997 εὐχεο (Σ 75): ἠύχου (≈ Δ 101D). U post 963
 998 εὐπρηστον (Σ 471): εὐφύρηστον (D). OSU
 999 ἐφιεῖς (A 51, immo ἐχεπευκέος): ἐπώδυνον (D "ἔχον πικρίαν"). OSU²
 1000 ἐφήκεν (A 445): ἔπεμφεν (D). OSU²
 1001 ἐφετμῶν (A 495): ἐντολῶν (D). OSU
 1002 ἐφήσει (A 518): ἐπιβαλεῖς (~ δ 340D). OSU
 1003 ἐφήπται (B 15): ἐπίκειται (D). S
 1004 ἐφεύροι (B 198): καταλάβοι (D, A^{ti}). OSU
 1005 ὄ) σφιν (B 283): ὅστις αὐτοῖς (B 687D). OSU
 1006 ἐφάνη (B 308): φανερόν ἐγένετο (D "ᾤφθη"). OSU
 1007 ἔφηνε (B 318): φανερόν ἐποίησεν (*He ε 7455; ~D). OSU
 1008 ἔφαλον (B 584): παραθαλάσσιον τόπον (~D). OSU
 1009 Ἐφύρης (B 659): πόλεως Θεσπρωτίας (~D). OSU
 1010 ἐφώρησαν (Γ 165): ἐπεκίνησαν (D "ἐπελθεῖν καὶ ἐφορμῆσαι ἐποίησαν"). OSU
 1011 ἐφίλησα (Γ 207): ἐφιλοφρονήσαμην (~ ο 24D). OSU
 1012 ἐφάμην (Γ 366): ὑπέλαβον (He ε 940; ~ B 81D; D "ἐλογισάμην"). OSU
 1013 ἐφοπλίζομεν (Δ 344): παρασκευάζομεν (D). OSU
 1014 ἔφεσ (E 174): ἐπίπεμφον (D). OSU
 1015 ἐφ' ἵππων (E 249): ἐπὶ τοὺς ἵππους (A^{ti}; D "ὄντες ἐπὶ τῶν ἵππων"). OSU

973 εὐομάτου || 975 ἔχοντα || 978 εὐκόμοιο || 988 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 992 εὐρα· πλαγίος || 997 εὐχαιος^λ || 1005 ἐφίν^λ corr. de Marco ||

- 1016 ἐφήπται (H 402): ἐπικρέματα, ἐπίκειται (B 15D). OSU
 1017 ἐφίζανε (K 26): ἐπεκάθιζεν (~ K 578D "παρεκάθιζεν"). OSU
 1018 ἔφεπε (Λ 177): ἐπεδίωκεν (D). O²SU
 1019 ζῖεν (M 33): ἐφίεσαν (D "ἀφίεσαν"), ἔπεμπον OSU
 1020 ἔφαντο γάρ (M 125): ὑπέλαβον γάρ (~ B 81D). OSU
 1021 ἐφθίατο (A 251 ἐφθίαθ'): ἐφθάρησαν (A^{ti}, ~D,ϑ). OSU
 1022 ἔφριξεν (N 339): ἐξωρθώθη (D "ἐπυκνώθη"). OSU
 1023 ἔχων (A 14): κατέχων (D). OSU
 1024 ἐχεπευκές (A 51): ἔχον πικρίαν (D). OSU
 1025 ἐχώσατο (A 64): ὠργίσθη (D). OSU²
 1026 ἔχει (A 82): κατέχει (D). O²(post 1029)SU
 1027 ἔχθιστος (A 176): ἐχθρότατος (D). OSU
 1028 ἐχθοδοπῆσαι (A 518): ἐχθρόν ποιῆσαι (~D,A^{ti}). OSU
 1029 ἐχάζετο (Γ 32): ἀνεχώρει (D). OSU
 1030 ἔχεσκεν (Γ 219): εἶχεν (D), κατεῖχεν (*He ε 7612; ~ B 699D). OSU
 1031 ἔχθεα (Γ 416): ἔχθρα (D). OSU
 1032 αἰχμάς (Δ 324): δόρατα (D). OSU
 1033 Ἐχέπωλον (Δ 458): ὄνομα κύριον (D). OSU
 1034 ἔχεσκες (E 472): εἶχες (D). OSU
 1035 ἔχον (E 749): ἐφύλασσαν (D), εἶχον (B 504D). OSU²
 1036 ἔχε (E 829): ἔλαυνε (Θ 139D). OSU²
 1037 ἔχον ἀνέρες (M 122): ἐφύλασσαν ἄνδρες (E 749D + B 1D). OSU
 1038 ἔχετο (Z 308): ἐγαμείτο (D). OSU²
 1039 ἐχεύατο (H 63): διεχύθη (*He ε 7621). OSU
 1040 ἐχθήρειε (I 452): ἐχθροποιήσειεν (D). OSU
 1041 ἔχεο (Π 501): ἀντέχου τῆς μάχης (D). OSU
 1042 ἐχόλωσεν (Σ 111): εἰς ὄργην ἤγαγεν (D). OSU
 1043 ἔχησθα (Τ 180): ἔχης (cf Z 260D πίησθα· πίης). OSU²
 1044 ἔφομαι (K 108): ἀκολουθήσω (He 7725); ~ Δ 63ϑ, D. OSU
 1045 ἔω: τὸ ἑαυτῆς ἐρέουσα (cf B48-9 Ἦως ... Ζηνὶ φόως ἐρέουσα). OSU
 1046 ἔω (A 119): ὦ, ὑπάρχω (D). OSU
 1047 Ἰοῖμοι (Λ 24; A 120 ὄ μοι?): δυνάμει (Π 55D τό μοι: διό μοι). O²
 1048 ἐών (A 131): ὑπάρχων (D). U² post 1051
 1049 ἐώκει (B 58): ὠμοιοῦτο (~D). O²SU²
 1050 ἐῶμεν (B 236): ἐάσωμεν (D "καταλείψωμεν"). OSU²
 1051 ἐῶι (B 549): τῶι ἰδίῳ (D). OSU
 1052 ἐῶμέν μιν (K 344): ἐάσωμεν αὐτόν (v. supra 1050). OSU
 1053 αἰών (Τ 27): ὁ νωπιαῖος μυελός (D). OSU
 1054 ἐώλπει (Τ 328): ἤλπιζεν (D). OSU

1019 lemma suppl. de Marco, v. ZPE 132, n. 11 || 1032 ἐχμάς^λ || 1040 ἐχθήρειε^λ || 1041 ἔχεε^λ
 || 1045 ἔω^λ U, ἐώ^λ O, ἐώ^λ S || τὸ U : τῶ OS || 1053 ἔων· ἐνωπιαῖος ||

Ἄρχῃ τοῦ Ζ στοιχείου OS

- 1 ζαθέην (A 38): ἄγαν θείαν (D). OSU
 2 ἱζᾶν (~ μ 313 ζαῖν): πρὸς βίαν (M 157D, A^{ti} ζαῖς· βίαιος). OSU²
 3 ζάκοτον (Γ 220): ἄγαν ὀργίλον (~D). OSU
 4 ζᾶ-: ἄγαν (~ He ζ 1 "μέγα, ἰσχυρόν, πολύ"). OS
 5 ζατρεφών (H 223): ἄγαν εὐτρόφων (~D; δ 451D). OSU
 6 ζαῖς (M 157): μεγάλως πνέων (D). OSU
 7 ζαχρηῖς (Suda, ~ M 347): ἄγαν χαλεπός (~ M 347D). OSU
 8 Ζεὺς μέν (Γ 308): ὁ Ζεὺς μέν. OSU
 9 ζέφυρος (Λ 305; ~ Δ 276 ζεφύροιο): ὁ ζέφυρος. OSU
 10 ζεῖδωρος (B 549, ~ Θ 486 ζεῖδωρον = U): ὁ τὰ πρὸς ζωὴν δωρούμενος (~D). OSU
 11 < *** (~ N 798 παφλάζοντα): ζεῖουσαν (~D), ἀναβράζουσαν (~ He π 1159). U post 10
 12 Ζεῦ ἄνα (Γ 351): ὦ Ζεῦ βασιλεῦ (~D). OSU
 13 Ζεῦ πάτερ (A 503; ~ Δ 288 Ζεῦ τε πάτερ): ὦ πάτερ Ζεῦ (Δ 288D). U
 14 ζεύγλης (P 440): τοῦ ἄκρου τοῦ ζυγοῦ (~D), καθ' ὃν ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶια (Suda). OSU
 15 ξεστῆις (Z 243): καλῶς ἐξεσμέναις (~D, K 576D). OSU
 16 Ζεὺς σφῶ (O 146): ὁ Ζεὺς ὑμᾶς (~D). OSU
 17 Ζῆνα (Θ 206): τὸν Δία (D). O²SU
 18 ζυγόν (I 187): νῦν τὸν τῆς κιθάρας (~D). OSU
 19 ζῶντος (A 88): ὑπάρχοντος. OSU
 20 ζώνην (B 479): τὸν ζωστόν (~ Δ 187D). OSU
 21 ζωστῆρος (Δ 132): τοῦ ζωστήρος. OSU
 22 ζῶμα (Δ 187): νῦν ὁ θώραξ (*He ζ 228; ~ ApS 81, 19). OSU
 23 ζώγει (E 698): ἀναζωοποιεῖ (D "ἀνεζωπύρει"), εἰς τὸ ζῆν ἀνήγαγεν. OSU
 24 ζωός (B 699): ζῶν (D). OSU²
 25 ζών (E 515): ζῶντα (*He ζ 243). O²SU
 26 ζωρότερον (I 203): ἀκρατέστερον (~D). OSU
 27 ζώννυσθαι (Λ 15): καθοπλίζεσθαι (D). OSU
 28 ζωάγρια (Σ 407): ὑπὲρ ζωῆς λύτρα, δῶρα (D "χαριστήρια"). OSU

15 ζέκτης^λ || ἐξεσμένης OS || 18 ζυγῶ· νῦν τῶ ... (= Ω 270) O || 28 λύτρα δῶρα OS, om U ||

Ἄρχῃ τοῦ Η στοιχείου OS

- 1 ἦ (A 2): ἦτις (D). OSU
 2 ἦ Αἴας (A 145): ἦ ὁ Αἴας. O²SU²
 3 ἦ(ἐ) βίηι (O 106): ἦ δυνάμει (~ A 404D βίηι). OSU
 4 ἦβώοιμι (H 133): ἀκμάζοιμι (D). OSU²
 5 ἦβώνοντα I 446): ἀκμάζοντα (D). OSU
 6 ἦγερθεν (A 57): συνηθροισμένοι ἦσαν (~D). OSU
 7 ἦ γάρ (A 232): ὄντως γάρ (D). OSU
 8 ἦγαθέην (Φ 58, ≈ A 252D, D ἦγαθέηι): ἄγαν θείαν (D, D). OSU
 9 ἦγεόμην (E 211): ἦγούμην (D; = B 378D ἦρχον). OSU
 10 ἦγείροντο (B 52): συνηθροίζοντο (D). OSU
 11 ἦγήτορες (B 79): ἠγεμόνες (D). OS
 12 ἦ γὰρ ἄν (B 242): ὄντως δὴ καὶ ἀληθῶς (~D; B 272D). OSU
 13 ἦγερέθονται (Γ 231, ≈ B 304D ἦγερέθοντο): συναθροίζονται (~D). OSU
 14 ἦγοράασθε (Θ 230, ~ B 337 ἀγοράασθε): διαλέγεσθε (D). OSU
 15 ἠγεμόνων (B 365): τῶν ἀρχόντων (cf B 234D ἄρχου· ἠγεμόνας). OSU
 16 ἠγεμόνες (B 476): οἱ προεστῶτες (?). OSU
 17 ἠγησάσθην (B 621): ἠγήσαντο (~D). OSU
 18 ἠγείσθην (B 731): ἠγοῦντο (D). U
 19 ἠγεμόνεσσιν (Γ 1): τοῖς ἠγεμόσιν (D). U post 16
 20 ἠγήτορες (Γ 153): ἠγεμόνες (D) καὶ ἔξαρχοι. OSU
 21 ἠγάσκατο (Γ 181): ἐξεπλάγη ("ἐθαύμασεν" D). OSU
 22 ἠγορώνοντο (Δ 1): διελέγοντο (D). OSU
 23 ἦδ' αἰγῶν (A 41): καὶ τῶν αἰγῶν (D "ἦ αἰγῶν"!). OSU
 24 ἦιδη (A 70): ἠπίστατο (D). OSU
 25 ἦδ' ἔτι δώσει (A 96): καὶ ἔτι παρέχει (~D). OSU
 26 ἦδυεπής (A 248): ἦδὺς ἐν τῷ λέγειν (D). OSU
 27 ἦδ' ἔτι (A 455): καὶ ἔτι (D). OSU
 28 ἦδέ (B 220): καί (D). O²SU²
 29 ἦδὲ καὶ ὦμω (B 265): καὶ τοὺς ὦμους (D). OSU
 30 ἦδύ (B 270): ἦδέωσ (δ 446D). OSU
 31 ἦ δὴ (A 518): ὄντως δὴ (D) καὶ ἀληθῶς (B 272D). O²SU
 32 ἦιδεε γάρ (B 409): ἦδει γάρ (D). OSU²
 33 ἦιδα (Ξ 71): ἦιδειν (D). OSU
 34 ἦ δὴ (A 573): ἦ που δὴ (D "ἀληθῶς δὴ, ὄντως δὴ"). OSU
 35 ἦδος (A 576): ὄφελος (D). O²SU
 36 ἦ διος (A 145): ἦ S¹ ὁ εὐγενέστατος (~ Z 160D). OSU
 37 ἦ εἰ δὴ ποτέ τοι (A 40): ἦ εἰ δὴ ποτέ σοι (~D). OSU
 38 Ἡετίωνος (A 366): βασιλεὺς Θηβῶν (~D). OSU
 39 ἦεν (A 381): ἦν, ὑπῆρχεν (B 769D). OSU
 40 ἦιε (A 307 609): ἐπορεύετο (D, D). OSU
 41 ἦε καὶ οὐκι (B 238): ἦ καὶ οὐ (~D). O²SU
 42 ἠερέθονται (B 448): ἀποκρέμονται (~D) ἡμετέωροι καὶ ἡέκρημω εἰσὶν U, v. infra 52¹. O²SU
 43 ἦε νέεσθαι (B 453): ἦ πορεύεσθαι (~D). OSU
 44 οἰκέοιτο (Δ 18): οἰκοῖτο (D). OSU²
 45 ἠεροειδές (E 770): μεταξὺ τοῦ ἀέρος, καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος (D). OSU

2 nihil nisi ἦ ὁ αἴας OS || 3 nihil nisi ἦ βίη^λ OS || 4 nihil nisi ἦβῶ:^λ OS || 29 ἦδεε καὶ ὦμω^λ || 33 ἦδεῖνα· ἦδεῖν OSU || 44 ηκοῖτο^λ (ἦτοι μὲν οἰκέοιτο Δ 18) ||

- 46 ἡρόεντα (Θ 13): σκοτεινόν (D). OSU
 47 ἡεροφοίτις (I 571): ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἡ ἀοράτως ἐπερχομένη (~D). OSU
 48 ἡέ ποθι (K 8): εἴ που (~ a 170D). OSU²
 49 ἡῖε (Λ 557): ἐπορεύετο (A 307D). S
 50 ἡεροφώνων (Σ 505): ὡς τῶν λεγομένων παθητικώτερον διατιθεμένων τοὺς λόγους ἐν κινήσει τοῦ σκήπτρου σχηματιζόντων πως ἑαυτοῦς, ὃ καὶ τῇ χειρὶ ποιοῦσιν οἱ λέγοντες (D "μεγαλοφώνων"). OSU
 51 ἡέλιον (T 162): τὸν ἥλιον (B 413D). OSU
 52 ἡερέθονται (Φ 12): μετέωροι καὶ ἔκρημοι εἰσὶν (*He η 184 "ἐκρεμώντο"). OS (v. supra 42)
 53 ἡίθεον (Δ 474): ἀκμαῖον (P 520 αἰζήτιος "ἀκμαῖος"). OSU
 54 ἡ θέμις (I 134): ὡς νόμιμον (~D). OSU²
 55 ἡθεῖε (K 37): προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς τὸν μείζονα (~D). OSU
 56 ἡ ἱερῆα (A 62): ἡ τὸν ἱερέα (φ; D "θύτην"). OSU
 57 ἡῖς (A 205): ταῖς ἑαυτοῦ (B 588D). OSU
 58 ἡῖσι (B 588): ταῖς ἰδίαις (A 205D). OSU²
 59 ἡίθεον (Λ 60): ἀκμαίαν ὥραν ἔχοντα (~ He η 252). OSU
 60 ἡ Ἰδομενεύς (A 145): ἡ ὁ Ἰδομενεύς. OSU
 61 ἡίονος (B 92): αἰγιαλοῦ (D). OSU
 62 ἡβήσαντες (E 550 ἡβήσαντε): ἀκμάσαντες (D). OSU
 63 ἡκεν (A 382): ἀφήκεν, ἔπεμφεν (~D). OSU
 64 <ἐπ>ήρκεσεν (B 873): ἐβοήθησεν (D). OSU
 65 ἡκα (Γ 155): ἡκύχως (D). SU
 66 ἡκα (E 125): συνῆκα, ἐνένευσα (φ "ἐνήκα"). OSU
 67 ἡκέσατο (E 402): ἐθεράπευσεν (D). OSU
 68 ἡκαχεν (Π 822, ≈ Θ 207D ἀκάχοιτο): ἐλύπησεν (D). OSU
 69 ἡ κεν (Θ 291): ἡτις ἄν (ζ 37D). OSU
 70 ἡκέστας (Z 94): ἀκεντρίστους (D). OSU
 71 εἶκε (Σ 520): ἔδοξεν, εἰκόσ ἦν. OSU
 72 ἡλθεν (A 12): παρεγένετο (D). SU²
 73 ἡλθον (A 207): παρεγενόμην (D). OSU
 74 ἡλασαν (A 154): ἀπήλασαν (φ). OSU
 75 ἡλάσκουσι (B 470): συστρέφονται, διατρίβουσι ("περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται" D). OSU
 76 ἡλασεν (I 349): κατέσκαφεν (~D). OSU
 77 ἡλάσκουσαι (N 104): ἐκκλίνουσαι (D), ἐκφυγοῦσαι ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συνειλούμεναι ἐνδιατρίβουσαι (~ B 470D). OSU
 78 ἡλεέ (β 243, ~ O 128 ἡλέ): ὀλέθριε, ἡλίθιε (~ β 243D). OSU²
 79 ἡλίβατος (O 273): ὑψηλή (D). OSU
 80 ἡλασκάζων (Σ 281): ἐκκλίνων (D). OSU
 81 ἡλάστρεον (Σ 543): ἡλαυνον (D). OSU (ἐλάστρεον Hom.)
 82 ἡλιτόμηνον (T 118): οὐ πεπλακυῖα τοὺς τεταγμένους μῆνας ("διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ" D). OSU
 83 ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω (A 30): ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω (~D). OSU
 84 ἡ μὲν μοι (A 77): ἡ μὲν ἐμοί (~ E 197φ, D). OSU
 85 ἡμενον (A 330): καθήμενον (~D; = A 498D). OSU

53 ἡθεον^λ || 62 ἡκήσαντες^λ || 64 ἡκησεν^λ U, ἡκμησεν^λ OS || 70 ἡκέντας^λ || 71 ἡκε· ἐνδοξε οἶκος ἦν corr. N. Conrad, cf ApS 157,2 || 77 ἡλασκάζουσαι^λ cf infra 80 || 82 πεπλακυῖα U, πεπλοκυῖα OS ||

- 86 ἡμένη (A 358): καθημένη (~D). OSU
 87 ἡματι κείνωι (B 37): ἐν ἐκείνηι τῆι ἡμέραι (D). OS
 88 ἡμέτεροι (B 136): ἡμῶν αὐτῶν (cf infra 93). OSU
 89 ἡ μήν (B 291): ὄντως μὲν ἀληθῶς (~ K 322D). OSU
 90 ἡματι τῶι (B 351): ἐν ἐκείνηι τῆι ἡμέραι (D). OSU
 91 ἡ μάν (B 370): ὄντως δὲ καὶ ἀληθῶς (~D). OSU
 92 ἡμύσειε (B 373): ἐπικλιθεῖη (~D). OSU
 93 ἡμετέρησι (B 374): ταῖς ἡμῶν αὐτῶν (cf supra 88). OSU
 94 ἡ μὲν δὴ (B 798): ἀληθῶς δὴ (D "ὄντως μὲν δὴ"). OSU
 95 ἡ μὲν (Γ 430): ἡ μήν (K 322D; A 77ῃ "καὶ μήν"). OSU²
 96 εἰμένοι (Δ 432): περιβεβλημένοι (~D). OSU
 97 ἡμβροτες (E 287): ἀπέτυχες (D). OSU
 98 ἡμος (H 433): ἡνίκα, ὅτε (A 475D). OSU
 99 ἡμυεν (Θ 308): ἔκλινεν (~D). OSU
 100 ἡματα πάντα (Θ 539): πάντα τὸν χρόνον (β 55D). OSU
 101 ἡμάτιαι (I 72): ἡμεριναί ("καθ' ἐκάστην ἡμέραν" D). OSU
 102 ἡ μάλα (O 14): ὄντως δὴ (D). OSU
 103 ἐμάτησε (Π 474): ματαίως ἔπραξεν (ApS 67, 9 "ἐματαιοποίησεν"; Suda "ἐματαιοπόνησεν"). OSU
 104 ἡμαρ ἀναγκαῖον (Π 836): τὸ τῆς δουλείας (D "τοῦ θανάτου"). OSU
 105 ἡμων (Σ 551): ἐθέριζον (D). OSU
 106 ἡίονα (M 31): αἰγιαλόν (D). OSU
 107 ἡνδανε (A 24): ἡρεσκε (D). OSU
 108 ἡ νῦν (A 27): ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος (~D). OSU
 109 ἡν (A 412): τὴν ἑαυτοῦ (Z 192D ~ A 72ῃ). OSU²
 110 ἡν ἄτην (A 412): τὴν ἰδίαν βλάβην (~D). OSU
 111 ἡν ἔχ' (A 603): ἡντινα εἶχε (~D). OS
 112 ἡν περ (B 286): ἡντινα δὴ (~D). OSU²
 113 ἡντο (Γ 153): ἐκαθέζοντο (D). OSU²
 114 <ἔ>ην γε (Γ 180): ἡν, ὑπήρχεν (= Γ 180D ἔσκε). OSU
 115 ἡντετο (Δ 133): ἀπήνησεν (~D). OSU
 116 ἡνορέηφι (Δ 303): ἀνδρείαι (D). OSU
 117 ἡνησα (Δ 375): ἀπήνησα ("συνέτυχον" D). OSU
 118 ἔντυεν (E 720): εὐτρέπιζεν (ῃ). OSU
 119 ἐνήρατο (Z 32): ἀνεῖλεν ("ἐφόνευεν" D). OSU²
 120 ἡνις (Z 94): ἐνιαυσίας (D). OSU
 121 ἡνορέην (Z 156): ἀνδρείαν (D). OSU
 122 ἡν τινα (H 39): ἐάν τινα (Δ 353D). OSU
 123 ἡνώγει (H 386): ἐκέλευεν (~D). OSU²
 124 ἡντεον (H 423): ἀπήντων (D). OSU
 125 ἡν (Θ 482): ἐάν (Δ 353D). OSU
 126 ἡνεμοέσσαι (ι 400, ~ Θ 499): ἀνέμοις καταπνεομένας, O²SU | ὑψηλάς (~ Γ 303D). SU
 127 ἡνοπι χαλκῶι (Π 408): τῶι ἀγκίστρῳι (D). OSU
 128 αἶξας (E 81, ≈ B 667D ἡῖξεν): ὀρμήσας (D). OSU
 129 ἡ Ὀδυσῆος (A 138): ἡ τοῦ Ὀδυσσεύος. OSU
 130 ἡ οἱ (Γ 387): ἡτις αὐτῆι (D). OSU

92 ἡμοσεῖλει· ἐπικληθεῖη || 95 ἡμεν· ἐμὲν O (~ E 477D) || 97 ἐπέτυχες || 106 ἡνίονα^λ || 109 τὴν U : τῶν OS || 110 ἡνάτην^λ || ἰδίαν D: δια U, om OS || 111 εἶχε^λ || 116 ἡνορέθει^λ || 118 ηντυε^λ || 119 ἡνίρατο^λ || 128 ἡξασ^λ ||

- 131 ἡοῦς (Θ 470): ἡμέρας (~D). OSU²
 132 ἡϊόνα (M 31): τὸν αἰγιαλόν (D). SU
 133 ἡπείροιο (A 485): νῦν τῆς γῆς (~D). OSU
 134 ἡπεροπευτά (Γ 39): ἀπατεῶν, φεῦστα (D). OSU
 135 ἡπεροπεύειν (Γ 399): ἀπατᾶν (D). OSU
 136 ἡ που (Γ 43): ὄντως δὴ (D) καὶ ἀληθῶς (A 573D). OSU
 137 ἡ πῆι με (Γ 400): ὅπου με (D "πώποτέ με"). καὶ ἔστιν ἄτοπον. OSU
 138 ἡπια (Δ 218): πραῦντικά (~D). OSU
 139 ἡπιόδωρος (Z 251): ἡπια καὶ πραῦντικά δωρουμένη (~D). OSU
 140 ἡπιος (Θ 40): πρᾶος (D). OSU
 141 ἡπυτα (H 384): βοηθικός (~D). OSU
 142 ἡπεδανός (Θ 104): ἀσθενής (D). OSU
 143 ἡι περ δὴ (I 310): ὅπως δὴ (~D). OSU²
 144 ἡ πέφαται (O 140): ἀνήρηται (ϕ). OSU
 145 ἡπίστατο (Π 142 ἐπίστατο): ἀντὶ τοῦ ἡδύνατο (D) †ηῦχετο. OSU
 146 ἡριγένεια (A 477): ἡ τὸν ὄρθρον γεννώσα (D). OSU
 147 ἡρχε (A 495): προηγείτο (Γ 420D). OSU
 148 ἡρτύνετο (B 55): παρεσκευάζετο (~D). OSU
 149 ἡρωες (B 110): γενναῖοι (He η 867). OSU
 150 ἡρχον (B 378): ἡγούμην (~D "ἡρχόμην"). OSU²
 151 ἡρώεσσι (B 483): τοῖς ἡρωσι. U post 149
 152 ἡρχον (B 496): ἡγούντο (D). U post 150
 153 Ἡρακλείδης (B 653): Ἡρακλέως παῖς Τληπόλεμος. OSU
 154 Ἡρακλείδαο (B 679): Ἡρακλέως παιδὸς Θεσσαλοῦ Φεΐδιππος καὶ Ἄντι-
 φος. OSU
 155 ἐρήρας (Γ 47): εὐαρμόστους (D). OSU
 156 ἡ ρά νύ τοι (Γ 183): ὄντως δὴ σοι ἔκαι ἀληθῶς U¹ (~D "εὐλόγως"). OSU
 157 ἡρμοσε δέ (Γ 333): ἀρμόνιος δὲ ἐγένετο (~ T 386D). OSU
 158 ἡ ρά (Γ 369): ἔφη, εἶπεν (D). OSU²
 159 ἡέρι (Γ 381): ἀορασίαι (D). OSU
 160 ἡρχε δέ (Γ 420): ἡγεῖτο δέ (A 495D). OSU
 161 ἡραρε (Δ 110): ἡρμοσε (~D). OSU²
 162 ἡριπε (Δ 493): ἔπεσεν U,¹ κατέπεσεν (~D). OSU
 163 ἡρκεσεν (Z 16): ἐβοήθησεν (D). OSU
 164 ἡρωα (Z 63): τὸν γενναῖον. OSU²
 165 γεραιάς (Z 87): τὰς ἐντίμους (D). OSU
 166 ἡ ρα (H 45): ἡτις δὴ (Δ 438D). OSU
 167 ἡρήσαντο (H 177): ἡῦξαντο (Δ 143D). OSU
 168 ἡρει (H 479): κατεῖχεν, ἐλάμβανεν (~D). OSU
 169 †ἡρα: ὁμοῦ (= K 300D ἄμυδις). OSU
 170 ἡρα (Ξ 132): χάριν (A 572D). O²SU²
 171 ἔρκει (O 566): τείχει (~D "κύκλωι"). OSU
 172 †ἡρκει (Δ 396 ἐφῆκεν): ἐπέβαλε (D). O²SU²
 173 ἡρικε (P 295): διεσχίσθη (D). O²SU
 174 ἡικιν (A 333): ταῖς ἑαυτοῦ (D). OSU
 175 φρεσί (A 333): διανοΐαις (D) U²
 176 ἡσθαι (A 416): καθῆσθαι (~D). OSU²
 177 ἡς εἵνεκα (B 161): ἡς χάριν (D). OSU

137 ἄτυπον O || 153 πτόλεμος || 154 παῖς || φίλιππος || 155 ἡρήρας^λ || 159 ἡροε^λ || 165 ἡρέας^λ
 || 167 ἡρίσαντο· ἡῦξαντο || 171 ἡρκει^λ || 173 διεσχέ || 174 ἑαυτῶν ||

- 178 ἦσο (B 200): καθέζου (D). OSU
 179 ἦ ἔτι (B 229): ἦ τι (cf D). O²SU²
 180 ἦς νεός (B 358 νηός): τῆς ιδίας νηός (D). OSU
 181 ἔσκε (Γ 180): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
 182 ἦσθην (Δ 21): ἐκαθέζοντο (D). OSU
 183 ἦσθην (E 10): ἦσαν (F, D), ὑπῆρχον. U post 179
 184 ἦσω (P 515): βαλῶ ("ἀφήσω, ἀκοντίσω"). OSU²
 185 ἦς (A 205): ταῖς ἑαυτοῦ (~D). O²SU²
 186 ἦῖσε (B 255 ἦσαι): ἐκαθέζετο (D "καθέζει", cf B 53 ἴζε· ἐκάθιζε). OSU
 187 ἦσιον (O 359): ἀκοντίσιον (D). OSU
 188 ἦσω (P 515): ἀφήσω, ἀκοντίσω (D). OSU
 189 ἦσχυνε (Σ 27): ὑβριζεν (~D). OSU
 190 ἦτοι ὁ γ' ὦς εἰπών (A 68): ὁ μὲν δὴ οὕτως εἰπών (~D). OSU
 191 ἦτοι ὁ γε (A 68): οὗτος μὲν οὕτως (~ B 207D). OSU
 192 ἦτορ (A 188): ἡ ψυχὴ (D). OSU
 193 ἦ τε καὶ οὐκί (B 349): ἦ καὶ οὐ (~D). OSU²
 194 ἦ τε κόμη (Γ 55): καὶ ἡ κόμη (~ A 70D). OSU
 195 ἦ τε: οὕτως δὴ (= A 428D ὦς ἄρα). OS
 196 ἦτεεν (E 358): ἦται (D). SU²
 197 ἦτεε (Z 176): ἦται (D). O²S
 198 ἦ τ' ἄν (? T 205): ὅπως ἄν (= A 32D ὦς κε). OSU
 199 ἦτίμασεν (A 11): ἀτίμως ἀπέπεμφεν (~D). OSU
 200 ἦῖδα (A 92): εἶπεν (D). OSU²
 201 ἦύς (B 653): πλατύς (D), μέγας (Γ 167D). O²U²
 202 ἦῦκόμοιο (B 689): εὐκόμου, καλῆς (~ A 36D). OU
 203 ἦύς (Γ 167): ἀγαθός (*He 977; D "πλατύς τε καὶ μέγας"). OSU
 204 ἦύτε (A 359): καθάπερ, O²SU | ὄν τρόπον U (D).
 205 ἦχῆεσσα (A 157): ἠχώδης (~D). OSU
 206 ἦχι (A 607): ὅπου (D). OSU
 207 ἦχη (B 209): μετὰ θορύβου (~D). O²SU²
 208 ἦώς (A 477): ἡ ἡμέρα (D). OSU
 209 ἦῶθεν (H 372): ἔωθεν (Λ 555D), ἅμα ἡμέραι (= Θ 470^t ἦοῦς). O²SU
 210 ἦῶθι πρό (Λ 50): πρὸ ἡμέρας (D), OSU | ὄρθρου. U
 211 ἦῶθεν (Λ 555): ὄρθρου (D). OSU
 212 ἦὸς δ' ἐκ λεχέων (Λ 1): ἐκ τῶν κοιτώνων (~D). OS

179 ἦστικ^λ || 181 ἦσκε^λ || 182 ἦσθην^λ cf ApS 85 ἦσθην: ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν ||
 187 ἦσι^λ || 197 ἦτε^λ || 209 ἅμα U, ἦμα OS ut lemma ||

Ἄρχῃ τοῦ Θ στοιχείου. OS

- 1 θαρσήςσας (A 85): τεθαρρηκώς (E 124ϕ θαρσῶν). OSU
 2 θαλερόν (B 266): πολυθάλαμον, γενναῖον (~ Z 496ϑ "θάλλον, ἀκμαῖον"). OSU
 3 θάνεν (B 642): ἀπέθανεν (ϑ). U post 4
 4 θανάτοιο (B 834): τοῦ θανάτου (Γ 309ϑ). OSU
 5 θαλερῆν (Γ 53): θάλλουσαν (~ θ 476ϑ), OSU | ἀκμάζουσαν (~ ζ 66ϑ). OS
 6 Θαλυσιάδην (Δ 458): Θαλυσίου παῖδα (ϑ). OSU
 7 θάρσος (E 2): εὐτολμία (ϑ "ψυχῆς ἀνδρεία, πεποιθήσις"). OS
 8 θάσσον (Z 143): θάπτον, ταχέως (ϑ "τάχιον"). OSU²
 9 θαλίας (≈ I 143 θαλίη): εὐωχίας (ϑ). OS
 10 θαλίη (I 143): εὐωχίαι (ϑ). OSU
 11 θάασεν (I 194): ἐκάθητο (ϑ "ἐκαθέζετο"). OSU
 12 θάρσυνε (K 190): ἐθάρσυνε (Δ 233ϑ "εὐθαρσέστερον ἐποίει"). OS
 13 θαλπωρή (K 223): εὐτολμία (ϑ "ἠδονή, θάλψις"; Z 412ϑ "παραμυθία"). OSU
 14 θαμέες (K 264): συνεχεῖς (~ M 44ϑ; ϑ "πυκνοί, ἐπάλληλοι"). OSU
 15 θάμνοι (Λ 156): δασέα, πυκνά δένδρα (~ ε 471ϑ; ϑ "κύμφυτοι τόποι"). OSU
 16 θάρσυνος (N 823): τεθαρρηκώς (ϑ). OS
 17 θάασσε (O 124): ἐκαθέζετο (ϑ). OSU
 18 θαμά (O 470): πυκνά O, | πυκνῶς (ϑ). SU
 19 θαρσαλέος (T 169): τολμηρός (ϑ). OSU
 20 θεά (A 1): ἡ Μοῦσα (ϕ, ϑ). OSU
 21 θεοῖο (A 28): θεοῦ (ϑ). O²SU
 22 Θεστορίδης (A 69): Θέστορος υἱός (~ϑ). OSU
 23 θεοπρόπιον (A 85): τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα (ϑ). OSU
 24 θεοπροπέων (A 109): μαντευόμενος (ϕ, ϑ). OS
 25 θεοεἶκελε (A 131): θεῶι ὅμοιε (~ϑ). O²SU
 26 θέμιστας (A 238): νόμους, δικαιοσύνας (~ϑ). OSU
 27 θεοπροπίας (A 385): μαντείας (A 87ϑ). OSU
 28 θέσαν (A 433): ἐποίησαν (B 599ϑ). OSU
 29 θέλησιθα (~ A 554 ἐθέλησιθα): θέλησις (K 235ϑ). OSU
 30 θεσπεσίοιο (A 591): θεσπεσίου καὶ θείου (ϑ "θείου, θαυμαστοῦ"). OSU
 31 θεῖος (B 22): θαυμαστός (ϑ). OSU
 32 θεῖη (B 41): θεία (ϑ), θαυμαστή (~ B 22ϑ). OSU²
 33 θεῖοιο (B 335): θείου (ϑ). OSU
 34 θέσθω (B 382): ποιησάτω (~ M 418ϑ; ϑ "εὐτρεπισάτω"). O²SU²
 35 θεαί (B 485): ἀθάνατοι (~ B 49ϑ *inverso ordine*). OSU²
 36 Θερσίτης (B 212): ὄνομα κύριον (~ A 263ϑ). OSU
 37 Θέσπειαν (B 498): Θέσπιας ἐνικῶς εἶπεν (ϑ "νῦν πληθυντικῶς"), ὡς καὶ Πλαταιὰς τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην. OSU
 38 θεσπεσίην (B 600): θείαν (ϑ). OSU
 39 θεοειδής (Γ 16): θεοῦ θέαν ἔχον (~ϑ). OSU
 40 θέσκελα (Γ 130): θαυμαστά (ϑ). OSU
 41 θεοὶ νύ μοι (Γ 164): θεοὶ δὴ μοι (ϑ). OSU
 42 θεράποντι (Z 53): ὑπέρετη (~ A 321ϕ, ϑ). OSU
 43 θεινάμεναι (Z 135): τυπτόμεναι (ϑ). OSU
 44 θεῖον γένος (Z 180): τὸ ἐκ θεοῦ μηχανημένον (ϑ "θαυμαστὸν καὶ παρηλλαγμένον"). OSU²

1 τεθαρρηκώς SU || 10 θαλίαι^λ || 27 θεοπρεπείας^λ || 37 θεσπεσίην· θεσπεσίας ||

- 45 θέε πόρκης (Z 320): κύκλωι περίκειται (~D)· πόρκης δέ ἐστὶ δάκτυλος ὁ περικείμενος τῶι δόρατι (~D). OSU
- 46 θέρηται (Z 331): θερμαίνηται (D). OSU
- 47 θείηι (Z 507): τρέχει (D). OSU²
- 48 θεῖον δύσονται ἀγῶνα (H 298): εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσίασι (~D). O²SU
- 49 θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος (H 367): τοῖς θεοῖς ὁμοῖος ἐν τῶι βουλευέσθαι (γ 110D; ~D). OS
- 50 θεείου (Θ 135): θείου (D). OS
- 51 θεύεσθαι (Λ 701): δραμεῖσθαι (D). OSU
- 52 θεσπεσίηι (M 252): θείαι (B 367D). SU
- 53 θεσπιδαές (M 441): θεῖον (D). OSU²
- 54 θέλξας (N 435): ἀπατήσας (ϕ, D). OSU²
- 55 θελκτήρια (Ξ 215): ἀπατητικά (D "ἀπατῶντα"). OSU
- 56 θεείου (Ξ 415): θείου (D) τοῦ πυρός. SU
- 57 θέμεθλα (Ξ 493): θεμέλια, ρίζαι (D "ρίζας, βάσεις"). OSU
- 58 θοοί (Π 422): ἄζωστοι (~ Π 419D ἀμιτροχίτωνας), † ταχεῖς (B 542D). OS
- 59 θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται (~ P 514 θεῶν): ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ θεοῦ ἀπόκειται (D "ἐν ἐξουσία τῶν θεῶν ἐστίν"). OSU
- 60 θεινομένην (A 588): τυπτομένην (D). OSU
- 61 θύρετρα (B 415): τὰς θύρας (D). OSU
- 62 θύνων (B 446 θῦνον): ὄρμων (D ὄρμων). OSU²
- 63 θύκανοι (B 448): κροσσοί (D). OSU
- 64 θυγατρῶν (B 715): θυγατέρων (D). OSU
- 65 θῦνε (E 87): ὄρμα (D). OSU
- 66 θυέεσσι (Z 270): θυμιάμασι (D). OSU
- 67 θυμοβόροιο (H 301): τὴν ψυχὴν φθειρούσης (D "ἐσθιούσης"). OSU
- 68 θυμολέοντα (H 228): λεοντώδη τὴν ψυχὴν ἔχοντα (E 639 "λεοντόψυχον"). OSU
- 69 θυήεις (Θ 48): θυμιαμάτων πλήρης (θ 363D, D "τεθυμιαμένος"). OSU
- 70 θυμαρέα (I 336): τὰ τῇ ψυχῇ ἀρέσκοντα (~D). OSU
- 71 θυμοραϊστής (N 544): θυμοφθόρος (= He θ 892, ~ D). OSU
- 72 θύραζε (Π 408): νῦν † ἔξω (D) τῆς θαλάσσης. OSU
- 73 θυίων (Φ 234): ὄρμων (D). OSU
- 74 θυκανόεσσα (≈ Φ 400): κροσσωδή (~ E 738ϕ "κροσσωτήν", *He α 1707 "κροσσωδες"). OSU
- 75 θυοσκόοι (Ω 221): οἱ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενοι (~D). OSU
- 76 θοῦρος (Ω 498): ὄρμητικός (~ E 355D). OSU
- 77 θωρηχθῆναι (A 226): θωρακιθῆναι, OSU | καθοπλιθῆναι (D). OS
- 78 θοῆς (~ A 308): θείας (≈ Ξ 261D). OS | θαυμαστής U (qui vertit θείας ~ Z 180D)
- 79 θώρηκα (Γ 332): τὸν θώρακα. O²SU
- 80 θωρήχθησαν (Γ 340): καθοπλίσθησαν (D). U post 77
- 81 θῶες (Λ 474): θηρία (D "πανθήρια"). O²SU
- 82 θῶς (~ N 103 θῶων): εἶδος θηρίου (He θ 1022). OSU
- 83 θωή (~ N 669 θωήν): ζημία (D). O²SU²
- 84 θωρηκτῶν (O 689): ὀπλιτῶν (M 317 "τεθωρακιζμένων"). OSU
- 85 θώρηκος γύαλον (P 314): τοῦ θώρακος τὸ κοῖλον (E 99D). OSU

45 θεεπορκις^λ || πέρκις || 47 θέει O^λ = N 141 || 49 θεοφημήτωρ^λ || βασιλεύεσθαι || 51 γραμεῖσθαι || 58 θείου^λ || 59 γαναι^λ || 60 θιλομένην^λ || 65 θύναι· ὄρμαί || 67 θυμοφθόροι^λ O ~ Z 169 || 69 θυίειης^λ || 76 θυρκός^λ || 78 θωῆς^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Ι στοιχείου. OS

- 1 ἰεῖειν (Γ 152): ἀφιαῖαι (D). OSU²
 2 ἰάχων (Ζ 468): κραυγάζων (D). OSU²
 3 ἀΐχθηται (Ε 854): ὀρμηθῆναι (D). OSU
 4 ἴαλλον (Θ 300): ἐξέτεινεν (ο 142ϕ; cf infra 7). OSU
 5 Ἴαονες (Ν 685): Ἴωνες, Ἀθηναῖοι (~D). OSU
 6 ἰάνθη (Ο 103): ἰλαρώθη (D "διεχύθη, εὐφράνθη"). OSU
 7 ἴαλλον (Ω 627): ἐπέβαλλον (~ ι 288D; cf Ε 618D ἔχευαν). OSU
 8 εἴβειαι (Π 11): καταστάζειαι (= Τι, ~ D στάζειαι, προχέειαι). OSU
 9 ἰγνύην (Ν 212): τὴν ἀγκύλην (D). OSU
 10 εἴδομεν (Α 363): οἶδαμεν (D "εἰδῶμεν"). OS
 11 ἴδον (Α 262): ἔθεακάμην (D). OSU
 12 ἰδυίηι (Α 365): ἐπιεταμένηι (D). OSU
 13 ἴδρυε (Β 191): καθέζεσθαι ποίηι (~D). OSU
 14 ἴδοι (Β 198): θεάκοιτο (Δ 232D). OSU
 15 ἰδνώθη (Β 266): ἐπεκάμφθη (~D). OSU
 16 ἰδρώει μὲν τευ (Β 388): ἰδρώει μὲν τινοσ (D). OSU
 17 ἴδμεν (Β 486): οἶδαμεν (D). U² post 12
 18 ἴδης (Β 821): ὄρος Τροίας (D). OSU
 19 ἰδέειν (Ε 475): ἰδεῖν, θεωρεῖν (~D). OSU
 20 ἰδρύνθησαν (Η 56): ἐκαθέστησαν (D). OSU
 21 ἴδμεναι (Ν 273): εἰδέναι (δ 200D). OSU
 22 ἰδέσθαι (Σ 212) : θεάσασθαι (Δ 476D). O²SU²
 23 ἰερῆα (Α 62): τὸν ἱερέα (D). OSU
 24 ἰερῆν (Α 99): μεγάλην (ϕ; Α 366D). OSU
 25 ἱερούς (Β 305): μεγάλους, θαυμαστούς (~ Α 366D). OSU
 26 ἴετο (Β 589): προεθυμείτο (D). OSU
 27 ἰέντες (Β 774): ἀφιέντες (D). OSU
 28 ἴε (Γ 383): ἐπορεύετο (D). OSU
 29 ἱεροῖο δόμοιο (Ζ 89): τοῦ ἱεροῦ ναοῦ (D). OSU²
 30 ἱερευκέμεν (Ζ 94): θῦσαι (D). OSU
 31 ἱερῆας (Ι 575): ἱερέας (~ Α 23D). OSU²
 32 ἱέρευεν (Ζ 174): ἔθυεν (D). OSU
 33 ἱερὸν τέλος (Κ 56): θαυμαστὸν τάγμα (D "ἦτοι μέγα ἢ ἀπηλλαγμένον τάγμα"). OSU
 34 ἱερίης: ἱεράς (cf supra 31). OSU
 35 ἐπεμαίετο (Κ 401): ἐπεθύμει (D). OSU
 36 ἱρά (Ι 357): ἱερά θύματα (~D). OSU²
 37 ἱερεύς (Α 370; ~ Ε 10 ἱερεύς): ὁ ἱερεὺς (Ε 10ϕ, D) ὁ τὸ ἱερεῖον εὖων τουτ-
 ἐστι ἱπρὸς τὸ πρόβατον προσφέρων. OSU
 38 ἴζε (Β 53): ἐκαθέζετο (~D). OSU
 39 ἴζόντων (Β 96): καθεζομένων (~D). OSU
 40 ἴζοντο (Γ 326): ἐκαθέζοντο (D). OSU
 41 ἴζεο (~ Γ 162 ἴζεο, Ζ 354 ἔζεο): ἐκαθέζου (~D). OSU
 42 ἴζάνει (Κ 92): ἐπικαθέζεται (~D). OSU
 43 ἱητῆρες (Β 732 ἱητῆρε): ἱατροὶ δυϊκῶς (D). OSU

1 ἴαιαι· ἀφιαῖαι || 3 ἰαχθηται || 8 ἴβειαι· κατὰ τάξειαι || 9 ἰγνύην OS || 10 ἴδομεν || 12 ἰδυίηαι || 13 ἰδυίηαι || 20 ἰδρύνθησαν || 27 ἀφιέντες Ο || 28 ἴετο OS || 29 ἱεροδόμοιο || 35 ἰεχεμαῖαι U, ἰεχεμαῖαι O(S) || ἐπιθυμεί || 36 ἱερά OS, om U² post 27 || 37 εὖων Ο : νεύον (S)U ||

- 44 ἴησασθαι (E 899): ἰάσασθαι (D). OSU
 45 ἴησατο (E 904): ἐθεράπευσε (~ E 899D). OSU
 46 εἶη (Ξ 107): γένηται (D "ἔστω, φαινέσθω"). OSU²
 47 ἰήϊε (O 365): ἰατικέ, θεραπευτικέ, ἐὰν δὲ δασέα, τοξότα (~D). O²SU
 48 ἦϊα (N 103): βρώματα (D). OSU
 49 ἦηλα (O 19): περιέβαλον (D). OSU
 50 ἦε (Γ 383): κατήϊει, κατήρηχετο (D "παρεγίνετο, ἐπορεύετο"). OSU
 51 Ἰθακῆσιος (B 184): ἀπὸ Ἰθάκης. OSU
 52 ἴθυσεν δὲ μάχη (Z 2): ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο ἡ μάχη (D), ὅτε μὲν τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Τρῶας, ὅτε δὲ Τρῶων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας (~D). OSU
 53 ἴθυνομένων (Z 3): κατ' εὐθὺ φερομένων (~ ϕ, D). OSU
 54 ἴθυσ (M 124): ἐπ' εὐθείας (D). OSU
 55 ἴθυνητήνην (Π 475): εὐθὺ κατήνητησεν (~D). OSU
 56 ἦϊθι (A 32). S, fort. Ξ 403D πρὸς ἰθύ οἱ· προορμαῖ κατ' αὐτοῦ.
 57 ἴθυσ τετραμμένος (P 227): ἐπ' εὐθείας ὀρμών (D). OSU
 58 ἴθύντα(τα) (Σ 508): ὀρθώματα, δικαιώματα (~D). OSU
 59 ἰκέσθαι (A 19): παραγενέσθαι (D). OSU
 60 ἴκετο (A 362): παραγίνεται (D "κατέλαβεν"). OSU
 61 ἴκμενον (A 479): δίϋγρον (~D). OSU
 62 ἰκόμε(σ)θα (B 138): παρεγενόμεθα (D). OSU
 63 ἴκανε (B 17): κατέλαβε (A 431 "παρεγένετο"). OSU
 64 ἴκελος (B 478): ὁμοιος (D). OSU²
 65 ἴκεν (Γ 423): παρεγένετο (D, A 317ϕ). U post 69
 66 ἦϊκετε (Δ 509D εἴκετε· ὑποχωρεῖτε): ἀποπληρώσατε (?). OSU
 67 αἶ κ' ἐλεήσῃ (Z 94): ἐὰν ἐλεήσῃ (~ A 207ϕ, D). OSU
 68 ἰκάνεται (K 118): καταλαμβάνεται (Ψ 7D "παραγέγονεν"). OSU
 69 ἴκει (K 142): καταλαμβάνει (D). OSU
 70 ἰλασσάμενοι (A 100): ἰλεωσάμενοι (~D). OSU
 71 ἰλασσώμεθα (A 444): ἐξιλεωσώμεθα (~ γ 419D). OSU
 72 ἴλαος (A 583): πρᾶος (= Θ 40D ἦπιος). OSU | εὐμενῆς (D). U
 73 Ἰλιον (B 216): τὴν Τροίαν (?). OSU
 74 ἰλάονται (B 550): ἐξιλεοῦνται (D). OSU
 75 εἰλυμένος (E 186): περικεκαλυμμένος (~D). OSU
 76 εἰλόμενοι (E 782): συστρεφόμενοι (D). OSU
 77 Εἰλείθυιαι (Λ 270): ἐπὶ τῶν τικτουςῶν τεταγμένοι (~D). OSU
 78 <εἴλυτο (? Π 640):> ἰλύϊ κατεσκευάστο (D "ἐκεκάλυπτο"). OS cf Φ 319D
 εἰλύω· ἰλύϊ περιχώω, καλύψω.
 79 εἰλαπιναστής (P 577): συμπότης (~D). OSU
 80 Ἰλήϊον (Φ 558): Ἰλιακόν (~D). OSU²
 81 ἰλάσσεται (~ A 147 ἰλάσσαι): ἴλεω καὶ εὐμενῆ < * * * > (= I 639 ἴλαον). OSU
 82 ἴμεν (A 170): πορεύεσθαι (~ δ 310D; D "παραγίνεσθαι"). OSU
 83 ἴμασεν (E 589): ἐμάστιξεν (D). OSU
 84 ἴμερον (Γ 139): ἐπιθυμίαν (D). OSU
 85 ἰμάς (Γ 371): λῶρος (D). O²S
 86 ἰμάσι (Ψ 324): ἰμαντίοις ἢ λῶροις (~ Γ 371D). OSU
 87 Ἰμβρος (Ω 78): πόλις Θράκης (~D). OSU

46 ἰη^λ || 47 <φουτικέ> τοξότα U, cf ἀφέτης Et.G. || 48 ἰη^α || 50 ἰη^λ || κατείη O, κατίοι SU || κατέρχοιτο SU || 52 ἰθὺς ἐν μάχη^λ || 55 κατέστησεν SU || 58 fort. κατορθώματα || 62 παραγενόμεθα O || 67 ἰκελεῖσει^λ || 75-29 ἰλ...^λ || 78 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 80 ἠλιακόν || 86 ἰματίοις ||

- 88 ἴνα (A 203): ὄφρα, ἰ ὄπως (D), ἐὰν ἱκύνδεσμος O¹. OSU
 89 ἴνῃ: ἴνα, ὄπως (= Z 69D ὡς κεν). OSU²
 90 ἴνιον (E 73): τὸ πλατὺ νεῦρον (D). OSU
 91 ἴνα (H 269): τὴν ἴνα, τὴν ἱκχύν (D). OS
 92 ἰνδάλλετο (P 213): ἐφαίνετο (A^{ti}, ~D). OSU
 93 ἴξεται (A 240): παραγενήσεται (D). OSU
 94 ἴξεσθαι (O 505): ἀφικέσθαι (Ω 728D; ~D). OSU
 95 ἴξον (Ω 692): ἦλθον (γ 31D). O²SU²
 96 ἴοντα (A 27): παραγενάμενον (~D). OSU
 97 ἴόν (A 48): τὸ βέλκος (φ, D). OSU
 98 ἴούσης (A 482): πορευομένης (~D). OSU
 99 ἴομεν (B 440): πορευθῶμεν (~D). OSU
 100 ἰόιόμενον (Δ 12): προσδοκώμενον (~D). OSU
 101 ἰόμωροι (Δ 242): τοξόται (cf D). OSU
 102 ἰοχέαιρα (E 53): τοξότις (φ, D). OSU
 103 ἰοδόκου (~ O 443-4 φαρέτρην / ἰοδόκον): τῆς βελοθήκης (= Δ 116D φαρέτρης; D "ἰοὺς δεχομένην") OSU
 104 ἰθύνει (Ψ 317): κατευθὺ ἄγει (~ ε 245D). OSU
 105 ἰπποκορυσταί (B 1): ἰππικώτατοι (~D). OSU
 106 ἰπποδάμων (B 230): ἰππικωτάτων (~ Γ 127D). OSU
 107 ἰπποβότοιο (B 287): ἰππικωτάτου (D "ἰπποτρόφου"). OSU
 108 ἰππότα (B 336): ἰππικώτατε (~D). OS
 109 ἰππόβοτος (~ Γ 75 ἰππόβοτον): ἰππικώτατος, ἵππους τρέφων (~D). OSU
 110 ἵππουριν (Γ 337): ἐξ ἰππέων τριχῶν κατασκευασμένην (~D). OSU
 111 ἰπποσύνη (Δ 303): ἰππικῆ ἐμπειρία (D). OSU
 112 ἰππεῦσι μετέεσομαι (Δ 322): ἐν τοῖς ἰππεῦσιν ἔσομαι (~D). OSU
 113 ἵππων ἀποβήσομαι (E 227): ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποβήσομαι. OSU
 114 ἰππιοχαίτην (Z 469): ἰππείαις θριξὶ δεδασυμένην (~D). OSU
 115 ἰππηλάτα (H 125): ἰππικώτατε (A175D "ἀντὶ τοῦ ἰππηλάτης"). OSU
 116 ἰππηλασίη (H 340): ἰππικὴ ὁδός (cf D). OSU
 117 ἰπποδάμοις (Θ 110): ἰππικωτάτοις (~ Γ 127D). OSU
 118 ἰπποπόλων (N 4): ἐφ' ἵππων ἀναστρεφομένων (~ Ξ 227). OSU
 119 ἰππημολγῶν (N 5): ἵππους ἀμελγόντων (D). OSU
 120 ἰπποκέλευθε (Π 126): ἐξ ἵππων ποιούμενε τὴν κέλευθον (D): κέλευθος δέ ἐστιν ἡ ἱδιὰ θαλάσσης O¹ ὁδός (~ B 213D). OSU
 121 ἵπποις αἰέσων (P 460): μετὰ τῶν ἵππων ὁρμῶν (~D). OSU
 122 ἰππέων (Y 501): <τῶν> ἵππων (= E 798D ἰππέου). OSU
 123 ἱρῶν μηνίσσας (E 178): θυσιῶν ἔνεκα ὀργισθείς (~φ, D). OSU
 124 ἵριςσι (Λ 27): ἵρις ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ γινόμενον ἡμικύκλιον ξανθὸν ἢ χλωρὸν χειμῶνος σημεῖον (cf D). OSU
 125 ἴσον (A 163): ὅμοιον (D). OSU²
 126 ἱστὸν ἐποιομένην (A 31): ἱστὸν ἐπιπορευομένην, ἐξ οὗ δηλοῖ τὴν ὑφαίνουσαν (~D). OSU
 127 ἴσχεο (A 214): παύου (D). OSU
 128 ἴσχει (E 90): ἐπέχει, κωλύει (D). OSU²
 129 ἱστία (A 433): τὰ ἄρμενα (φ). OSU²
 130 ἱκόθεος (B 565): ἴκος θεῶι (~D). SU
 131 ἴσασιν (Z 151): οἴσασιν (I 36φ; ~D). OSU

93 ἴξαι^λ || 102 ἰοχαρα· τοξότην || 104 ἰοῦνεῖ^λ O, ἰουνεῖ^λ S, ἰουσεῖ^λ U || 111 ἵππο ἐμπειρία ||
 112 μετίομαι^λ, cf Ψ 47 μετείω || 119 ἀμελγῶν || 123 ἱρα^λ ||

- 132 ἰσχίον (E 305, ~ Θ 340 ἰσχία): τὸ ὑπεράνω τῶν μηρῶν γκοῖλον SU¹ ὀστέον, εἰς ὃ ἐμβαίνει τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ (cf D). OS
- 133 ἴττω (K 329): γινωσκέτω (D). OSU²
- 134 εἶσθα (K 450): ἐλεύσῃ (D). OSU²
- 135 ἰχανόωντο (M 38): κατεῖχοντο (D). OSU
- 136 ἴς (M 320): δύναμις (Λ 668D). O²SU
- 137 ἰχανάσσκον (O 723): κατεῖχον (D). OSU
- 138 ἰχανέτην (P 747): εἶχον, ἐκώλυον (~D). OSU
- 139 ἴστορι (Σ 501): μάρτυρι (D). OSU
- 140 ἴτυς (E 724): ἡ τοῦ τροχοῦ περιφέρεια (D). OSU
- 141 ἴτω (H 372): ἐπιέναι (D πορευέσθω", α 276D "ἀπίτω"). OSU
- 142 ἴττω (K 329): γινωσκέτω (D). S
- 143 ἰύζουσιν (P 66): ἀγροικικὴν φωνὴν προιεμένων (~D). OSU
- 144 ἰφθίμους (A 3): ἰχυράς (D) ἢ ἰ ἀγαθὰς (~ T 116D) ἢ ἰ γενναίας (D). OSU
- 145 ἴφι μάχεσθαι (A 151): ἰχυρῶς μάχεσθαι (D). OSU
- 146 Ἰφίκλου υἱός (B 705): Ποδάρκης Πρωτεσιλάου ἀδελφός (~ B 704D). OSU
- 147 ἴφια μῆλα (E 556): εὐτραφῆ (D) ἰ πρόβατα (Δ 476D). OSU
- 148 ἰχώρ (E 340): διεφθαρμένης σαρκὸς αἷμα (~D). OSU
- 149 ἴψας (A 454 ἴψας): ἔβλαψας (D). OSU
- 150 ἰών (A 138): πορευθεῖς (D "παραγενόμενος"). OSU
- 151 Ἰωλκός (~ B 712 Ἰαωλκον): πόλις Θεσσαλίας (B 715D). OSU
- 152 ἰωκάς (E 521): διώξεις (D). OSU
- 153 ἰωκῆι (~ E 740): διώξει (~D). OSU
- 154 εἴωθεν (Θ 408): ἐξ ἔθους (D "ἔθος ἔχει"). O²SU
- 155 ἰώκα (Λ 601): δίωξιν (~D). O²SU²
- 156 ὦλκα (N 707): αὐλακα (D). O²SU²
- 157 ἰώντα (Ψ 850): τὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ δεδαπανημένον (cf D). OSU

134 ἴσθα^λ || 142 ἴττω^λ || 146 ἰφίλκουος· πρὸ δρακῆς πρῶτος ἢ λαοῦ ἀδελφός || 147 πρόβατα D : ἀβατ O, om SU || 152 ἐδίωξας || 154 ἴωθεν^λ || 156 ἰώλκα ||

Ἄρχῃ τοῦ Κ στοιχείου. OS

- 1 καὶ δῖος (A 7): καὶ ὁ ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχων (D). OSU
 2 κακὴν (A 10): κακωτικὴν (D). U² post 154
 3 κατὰ πῖονα (A 40): κατὰ λιπαρά (D). OSU
 4 κατ' Οὐλύμπιοι (A 44): κατὰ τοῦ Ὀλύμπου (~D). OSU
 5 καρῆνων (A 44): ἀκρωτηρίων (D). OSU
 6 καλέσσατο (A 54): συνεκάλεσεν (~D). OSU
 7 κατ' ἄρ' ἔξετο (A 68): ἐκαθέξετο (~D). OSU
 8 Κάλχας (A 69): ὄνομα κύριον μαντικόν (~ A 263D Δρύας). OSU
 9 κάκ' ὀσκόμενος (A 105): κακῶς ὑποβλεφάμενος (≈P, D). OSU
 10 κατὰ θυμόν (A 136): κατὰ ψυχὴν (D). OSU
 11 καρτερός (A 178): ἰσχυρός (D). OSU²
 12 κατὰ φρένα (A 193): κατὰ τὴν διάνοιαν (D). OSU
 13 κατὰ στρατόν (A 229): κατὰ τὸ στρατόπεδον (D). OSU
 14 καλέσαντο (A 270): συνεκάλεσαν (D). U post 6
 15 κατ' ἔμ' αὐτόν (A 271): κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν (~D). OSU
 16 κακοῖο (A 284): κακοῦ, κακωτικοῦ (~D). OSU
 17 κατὰ μοῖραν (A 286): κατὰ τρόπον (D). OSU
 18 καλεοίμην (A 293): καλοίμην (D "κληθείην"). OSU
 19 καλλιπάρηον (A 310): καλὰς παρειὰς ἔχουσαν (P, D). OSU
 20 καρπαλίμως (A 359): ταχέως (D). OSU
 21 καθέξετο (A 360): ἐκαθέξετο (D). SU
 22 κατέρεξεν (A 361): κατέφησεν (~D). OSU
 23 κελόμην (A 386): ἐκέλευον (D). OSU
 24 καλέουσι (A 403): καλοῦσι (Γ 250D). OSU
 25 κατὰ μῆρ' ἑκάη (A 464): κατεκάη τὰ μηριαῖα ὄστᾶ (D). OSU
 26 κατάνευσον (A 514): ἐπίνευσον (~ A 524D; D "ὑπόσχου μοι). OSU
 27 κάθησο (A 565): καθέξου (D). OSU
 28 καθῆστο (A 569): ἐκαθέξετο (D). OSU
 29 καταδύντι (A 592): κατελθόντι (D "καταδύναι"). OSU
 30 κάππεσον (A 593): κατέπεσον (D). OSU
 31 κακκείοντες (A 606): κατακοιμησόμενοι (D). OSU
 32 καθεῦδ' ἀναβάς (A 611): ἀνελθὼν ἐκοιμάτο (D). OSU
 33 καρηκομόωντας (B 11): τοὺς τὰς κεφαλὰς κομώντας (D). OSU
 34 κατέκτα (B 662): ἀπέκτεινεν (D). OSU² = infra 50
 35 κάμεν (B 101): ἐκοπίασεν (He κ 587, D "ἔκαμεν, κατεσκεύασεν"). OSU
 36 κάρηνα (B 117): ἀκρωτήρια (B 735D; D "ἀκροπόλεις"). OSU
 37 κατὰ πτόλιν (B 130): κατὰ τὴν πόλιν (~ A 164D). OSU
 38 κατίσχει (B 233): κατέχεις (D "κατάσχησις"). OSU
 39 κάρη (B 259): κεφαλὴ (D). OSU²
 40 κατὰ τέκν' ἔφαγε (B 317): κατέφαγε τὰ τέκνα (D). OSU
 41 κατὰ φρήτρας (B 362): κατὰ συγγενείας (D). OSU
 42 κατὰ σφέας (B 366): καθ' ἑαυτοῦς (D "κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν"). OSU
 43 κακότητι (B 368): κακοδειλίαι (~D). OSU
 44 κατὰ κλισίας (B 399): κατὰ τὰς σκηνὰς (~ A 306D). OSU
 45 καταπρηνὲς βαλέειν (B 414): καταβαλεῖν (D) ἐπὶ πρόσωπον. OSU

6 ἐκάλεσεν U || 9 κοσκόμενος^λ U || 22 κατέρηφεν^λ || 23 καλοίμην^λ, cf κελοίμην I 517D || 27 κάθησαι^λ (OS, καθίσαι^λ U) || 32 καθευδανασα^λ || 35 ἐκοπιόσαμεν ||

- 46 καταπρηνέες (~ B 418 πρηνέες): ἐπὶ πρόσωπον (cf B 414D; D "ἐπὶ στόμα"). OSU
- 47 κάλυφαν (B 460 ἐκάλυφαν): περιέβαλον (~ E 23D; D "κατεκάλυφαν"). OSU
- 48 Καύστριος (~ B 461): ὄνομα ποταμοῦ Ἀσίας (~D). OSU
- 49 Καλυδῶνα (B 640): πόλις Αἰτωλίας (~ B 639). OSU
- 50 κατέκτα (B 662): ἀπέκτεινεν (D). S = supra 34
- 51 καταφυλαδόν (B 668): κατὰ ἔθνη (He κ 1503, cf D). OSU
- 52 καλλίρροον (B 752): καλῶς ῥέον (D). OSU
- 53 καθύπερθεν (B 754): ὑπεράνωθεν (~D). OSU
- 54 κατεπλήγη (Γ 31): κατεπλάγη, ἐλυπήθη (~D). OSU
- 55 καθ' ὄμιλον (Γ 36): κατὰ τὸ πλήθος (Δ 126D). OSU
- 56 κατ' αἶσαν (Γ 59): κατὰ τὸ προσῆκον (D). OSU
- 57 καθ' ὕλην (Γ 151): κατὰ τὴν ὕλην (D). OSU
- 58 κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας (Γ 217): κατὰ τῆς γῆς ἀπερείσας τὰ ὄμματα (~D). OSU
- 59 κατὰ στίχας (Γ 326): κατὰ τάξεις (D). OSU
- 60 κακότητος (Γ 366): κακίας (D). OSU
- 61 κάθισεν (~ Γ 382 εἶς'): ἐκάθισεν (D). OSU, S etiam post 71, U² post 64
- 62 καλέουσα (Γ 383): καλοῦσα (~D). OS
- 63 κατασχομένη (Γ 419): περιβαλλομένη (D "κατακαλυψαμένη"). OSU
- 64 ἤκασθη (~ A 569 καθῆστο): ἐκάσθητο (~D). OSU
- 65 κὰδ δ' ἔθορε (Δ 79): καθώρμησε δέ (D "κατεπήδησε δέ"). OSU
- 66 κατὰ δ' ὄρκια πιετὰ πάτησαν (Δ 157): κατεπάτησαν δὲ τοὺς ὄρκους, τουτέστι τὰς συνθήκας συνέχεον (cf Δ 269). OSU
- 67 κατεκόσμι (Δ 118): ἐτίθη (~D). OSU
- 68 κατὰ τεύχε' ἔδυν (Δ 222): καθωπλίεθσαν (Γ 340D θωρήχθησαν). OSU
- 69 καταπτῶσσαντα (Δ 224): δειλαινόμενον (D "ἀποδειλιῶντα"). OSU
- 70 καυστεριῆς (Δ 342): καυστικῆς, πυρώδους (~D). OSU
- 71 Καδμείωνας (Δ 385): τοὺς Θηβαίους (D). OSU
- 72 κατέμαρπτε (E 65): κατέλαβεν (~D). OSU
- 73 καρτερόθυμε (E 277): ἰσχυρόφυχε (F). OSU
- 74 κατακτάμεναι (E 436): ἀνελεῖν (Γ 379 "ἀποκτεῖναι"). OSU
- 75 κάμβαλε (E 343 v.l., κάββαλεν): κατέβαλεν (D). OSU
- 76 κασιγνήτοιο (E 357): ἀδελφοῦ (D). OS
- 77 κατηπιόντων (E 417): κατεπραύνοντων (D). OSU
- 78 κατεμύξατο (E 425): κατεξέσθη (D). OSU
- 79 καταπτῶσσαντες (E 476): δειλαίνονται (D "ἀποδειλιῶσιν"). OSU
- 80 κατέχευε (E 734): καταχυθῆναι ἐποίησεν (D). OSU
- 81 κάμε (E 735): ἔκαμεν (~ Δ 187D; D "κατεσκεύασεν"). SU
- 82 καταξέμεν (Z 53): καταγαγεῖν (~D). OSU
- 83 κατὰ λαπάρην (Z 64): κατὰ λαγόνα (D). OSU
- 84 κάρτιστον (Z 98): ἰσχυρότατον (D). OSU
- 85 κατ' ἠγάθειον (Z 133): κατὰ τὸν ἄγαν θεῖον (D). OSU
- 86 κατέχευον (Z 134): κατέβαλλον (~ Γ 10D), ἐστρώννον. OSU
- 87 κάμμορον (β 351; ~ Z 408 ἄμμορον): κακόμορον (Z 408D). OSU
- 88 κατέκρη (Z 418): κατέκαυσε (D). OSU
- 89 καγαλώων (Z 514): χαίρων (D). OSU

53 ἄνωθεν O || 54 κατεπνίγηλ O || 56 προσῆκον D : δὴ OSU, fort. δέον || 58 ἀπηρίσας S(U), ἀπορίσας O || 61 κάδισενλ || 68 κατατευασ σχέδην· καθωπλήεθσαν || 73 καρτερόφυχε O || 78 κατεφέεσθη U || 81 κάμμεν· ἔκαμμεν U || 85 καταγάθεονλ ||

- 90 κατακείμεν (H 333): κατακάυσομεν (D). OSU
 91 καταπτήτην (Θ 136): κατέπτηξαν (D). OSU
 92 καλή (Θ 305, Π 175, Σ 383): καλλίκτη (?). U² post 23
 93 κατέρυκεν (Θ 412): ἐκώλυεν (D "κατέσχεν"). OSU
 94 κατέλεξας (I 115): εἶπας (T 186D). OSU
 95 κάλλιπον (I 364): κατέλιπον (~ α 243D). OSU
 96 καρός (I 378): θανάτου (~D). OSU²
 97 κατέδευσας (I 490): κατέβρεξας (D). OSU
 98 κασιγνήτοιο φόνοιο (I 567): ἀδελφοφόνον (~D). OSU
 99 καταίτυξ (K 258): εἰς τὸ κάτω νεύων (D "ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι" ~ EM). OSU
 100 καμπύλα (K 333): ἐπικαμπῆ (E 97D). OSU
 101 καρχαρόδοντες (~ K 360): ἐγκεχαραγμένους ὀδόντας ἔχοντες (~D). OSU
 102 καθείατο (Λ 76): ἐκάθηντο (~ Y 153D). OSU
 103 καθαιρήσκει (~Λ 453): καμμύσκει (D). OSU
 104 καταείατο ἰγαίης (Λ 358): κατὰ γῆς ἐπορεύθη (D "κατηνέχθη"). OSU
 105 χάδε (Λ 462): ἐχώρει (D). OSU
 106 κάσχεθε (Λ 702): κατεῖχε (~D). OSU
 107 κανάχιζε (M 36): ἤχει (D). OSU²
 108 κάλλιπε (M 92): κατέλειπεν (~ α 243D). OSU²
 109 Καβηρόθεν (N 263): ἀπὸ Καβηροῦ πόλεως (D). OSU
 110 Καβηρός (~ N 263): πόλις Τροίας (D "Θράκιος"). OSU
 111 χαδέειν (Ξ 34): χωρήσειν (~D). OSU²
 112 κατηρήριπεν (Ξ 55): καταπέπτωκεν (D "κατέπεσεν"). OSU
 113 καθίκεο (Ξ 104): καθήψω, ἐλύπησας (D). OSU
 114 κακορραφίης (O 16): κακοσυνθεσίας, κακομηχανίας (~D). OSU
 115 κατειβόμενον (O 37): κατερχόμενον (D "καταρρέον"). OSU
 116 καθίζοις (O 50): καθέζει (~ Y 191D). OSU²
 117 καταπρηνέει (O 114): κατωφερέει (D). OSU
 118 καπέτοιο (O 356): τῆς τάφρου (P, D). OSU²
 119 κατερύκει (Π 9): κατέχει (D). OSU
 120 καναχήν (Π 105): φόφον (D). OSU
 121 καμφόνυχες (Π 428 γαμφώνυχες): ἐπικεκαμμένους ὄνυχας ἔχοντες (~D). OSU
 122 κατατρύχω (P 225): καταπονῶ (D "καταδαπανῶ"). OSU
 123 κάμφεν (?): ἐπέκαμφεν (= B 13D ἐπέγναμφεν). OSU, cf P 437D ἐνικκίμφαντες· ἐμπελάσαντες; P 650 ἐπέλαμψε.
 124 κατέστυγε (P 694): κατεστύγνακε (D). OSU
 125 κάλυκας (Σ 401): κύριγγας χρυσᾶς, αἱ προλαμβάνουσαι τοὺς πλοκάμους ἐκ συνειρμῶν τινῶν (~D). OSU
 126 κάμαξι (Σ 563): χαράξει (D "ἐκεχαράκωτο ἢ ἄμπελος"). OSU
 127 ἐκκατέπαλτο (T 351): καθήλατο (D). OSU
 128 κραταιγύαλοι (T 361): ἰσχυροί (D). OSU
 129 κα(να)χή (T 365): φόφος (D). OSU
 130 καρῆατι (T 405): τῆι κεφαλῆι (X 205D). OSU
 131 Καλλικολώνη (~ Y 53): τόπος ὑψηλὸς ἱερός (~D). OSU
 132 κάρκαιρε (Y 157): ἤχει (~D; He κ 827 "φοφεῖ"). SU

95 κατέλειπον || 102 καθυῖαντο^λ || 104 κατὰ γῆς cogxci : κατ' αὐτῆς || 105 κάδε^λ || 109 καβήσομεν^λ || 111 καδέειν^λ || 113 καθ ὕψους || 124 κατεπτυγε· κατεστύγνακε || 125 προλαβοῦσαι OS || 126 καλλάξει^λ U || 128 κατεγγυιάλλαι^λ || 132 κερκέραι^λ U, κάρκραι^λ S || ἤχει om S ||

- 133 ἐκὰς ἔσταντε (Y 354): ἀμελεῖτε (= Δ 234D μεθίετε). OSU
 134 κατὰ μόθον (Φ 310): κατὰ τὴν μάχην (D). OSU
 135 κατὰ δ' ἦρεε (Φ 327): καθαιρεῖ δέ (D "κατελάμβανε δέ"). OSU
 136 καρχαλέοι (Φ 541): κατάξηροι (ApS, ~D). OSU
 137 κατὰ ἄστν (X 1): κατὰ τὴν πόλιν (D). OSU
 138 κατ' ἀμαξιτόν (X 146): κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀμαξικὴν (~D). OSU
 139 καμμονίη (~ X 257): νίκη μετὰ καμάτου (D "ἐκ καταμονῆς"). OSU
 140 καταείνυον (Ψ 135): κατεκάλυπτον (D). OSU
 141 καταθέντα (~ Ψ 381 καταθέντε): ἐπιθέντα (?). OSU
 142 καλαύροπα (Ψ 845): βουκολικὴν ῥάβδον (D). OSU
 143 καταμήσατο (Ω 165): ἐπεσώρευσεν (He κ 1265). OSU
 144 καλήτορα (Ω 577): κλήτορα (D "κήρυκα"). OSU
 145 καίοντο (A 52): ἐκαίοντο (D). OSU²
 146 καὶ λοιμός (A 61): ὁ λοιμὸς νόσος φθοροποιός (Suda, ~ A 97D). OSU
 147 καὶ οἱ (A 79): καὶ αὐτῶι (D). OSU
 148 καὶ μιν (A 201): καὶ αὐτὴν (D) καὶ αὐτόν (A 441D). OSU
 149 καὶ σφῶν (~ A 338 καὶ σφῶϊν): καὶ αὐτῶν (γ 134D; D, ρ "αὐτοῖς"). OSU
 150 καὶ με (B 114): καὶ ἐμέ (~ A 521D). OSU²
 151 καὶ ἐσσομένοις (B 119): καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα γεννηομένοις (Γ 287D). OSU
 152 καὶ κλισιάων (B 91): καὶ τῶν σκηνῶν (D). OSU
 153 καὶ σφιν (B 251): καὶ αὐτοῖς (D). OSU²
 154 καὶ τοι (B 364): καὶ σοί (A 76ρ). OU
 154a καὶ κλισιάων (B 464): καὶ τῶν σκηνῶν (B 91D). OU
 155 καὶ κῆρα (B 352): καὶ θανατηφόρον μοῖραν (Γ 32D). OSU
 156 καὶ κε τό (Γ 41): καὶ δὴ τοῦτο (D). OSU
 157 καὶ νύ κεν (Γ 373): καὶ δὴ ἄν (E 311D). OSU
 158 καμέτην (Δ 27): ἔκαμον, ἐκοπίασαν (D). OSU
 159 καίριον (Θ 84): ἐπικίνδυνον (D). OSU
 160 καὶ πρόνοας (M 282): πρόνοες καλοῦνται τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρέων (D "προβολὰς ὀρῶν"). OSU
 161 καὶ τε κτανέοντα <κατέκτα> (Σ 309): πολλάκις καὶ τὸν κτείνειν μέλλοντα συνέβη κτείνασθαι (~D). OSU
 162 κέλει με (A 74): κελεύεις με (D). OSU
 163 κεκάμω (A 168): κοπιάσω (D). OSU²
 164 κεχαροίατο (A 256): χαρείησαν (~D). OSU
 165 Καινέα (A 264): τὸν Καινέα (D). OSU
 166 κελαινόν (A 303): μέλαν (D). OSU
 167 κῆλα (A 383): θεῖα βέλη (~ A 53D). OSU
 168 κελόμην (A 386): ἐκέλευον (D). OSU
 169 κελαινεφέϊ (A 397): τῶι μελαίνοντι τὰ νέφη (~D). OSU
 170 κερτομίοισιν (A 539): ἐρεθιστικοῖς (ρ, D). OSU²
 171 κέχυτο (B 19 κέχυθ'): περιεκέχυτο (D). OSU
 172 κερτομέων (B 256): ἐρεθίζων (D), παροξύνων. OSU
 173 κενεόν (B 298): κενόν, ἄπρακτον (D). OSU
 174 κέκαστο (B 530): ἐκεκόσμητο (D), ὑπερέβαλλεν U = infra 218¹. OSU
 175 κείτο (B 688): διέτριβεν (D "νῦν ἀργῶς διετέλει"). OSU
 176 κεκορυθμένα (Γ 18): κεκοσμημένα (D "ἠκονημένα"). OSU
 177 κεραόν (Γ 24): κέρατα μεγάλα ἔχοντα (D). OSU

133 καθίσταται· ἀμελεῖται || 149 αὐτούς SU = O 155D || 152 κλησιῶν OSU^λ || 158 καὶ μήτην^λ ||
 161 κατεκτανέοντα^λ || 165 κεναῖα· τὸν κεναῖα || 167 κέλη^λ || 168 κελόμην^λ ||

- 178 κέρδιον (Γ 41): ὠφελιμώτερον, κρείσσον (~ E 201φ,δ). OSU
 179 κέκλυτέ μεν (Γ 86): ἀκούσατέ μου (δ). OS
 180 κεκλιμένοι (Γ 135): περιεχόμενοι (~ E 709φ,δ; δ "ἐπικείμενοι"). OSU
 181 κέλομαι (Γ 434): κελεύω (δ). OSU
 182 κερτομίοις (Δ 6): χλευαστικοῖς (δ). OSU
 183 κέκλημαι (Δ 61): καλοῦμαι (~ K 259δ, δ "εἰμί, ὑπάρχω"). OSU
 184 κέρα (Δ 109): κέρατα (δ). OSU²
 185 κεραοξόος (Δ 110): κεραουργός (δ). OSU
 186 κέρωνται (Δ 260): κερνώσιν (δ). OSU
 187 κεκασμένοι (~ Δ 339 κεκασμένοι): κεκοσμημένοι (δ). OSU
 188 κέντορες (Δ 391): κεντρίται, ἡνίοχοι (δ "κεντοῦντες, ἵππικοί"). OSU
 189 κεκάδοντο (Δ 497): διεχωρίσθησαν (~ Λ 334δ; δ "ἐσκορπίζοντο"). OSU
 190 κεδασθέντες (B 398, ≈ E 88δ,φ ἐκέδασσε): σκορπισθέντες (δ). OSU
 191 κεράμωι (E 387): πίθωι (δ). OSU
 192 κεκαφηότα (E 698): ἐκπεπνευκότα (φ,δ). OSU
 193 κεντρηνεκέας (E 752): κέντροις ἐλαυνομένους (~δ). OSU
 194 κελαινεφές (E 798): μέλαν (δ). OSU
 195 (κελέομαι) κέλομαι (E 810): κελεύω (δ). OSU
 196 κε(κ)λόμενοι (Θ 346): παρακελυόμενοι (Λ 91δ; ~δ). OSU
 197 κεκαδησόμεθα (Θ 353): φροντίσωμεν (~δ). OSU
 198 κελάδησαν (Θ 542): ἐτραγώδησαν, ἤχησαν (δ "ἐβόησαν"). OSU
 199 κέραιε (I 203 imperat.): ἐκεράννυε (He κ 2273?, δ "κίρνα"). OSU
 200 κέλαδον (I 547): θόρυβον (δ). OSU
 201 κεδνότατοι (I 586): προσηνέστατοι (δ "προσφιλέστατοι"). OSU
 202 κερδαλέης (K 44): ἐπωφελοῦς ἢ σοφῆς (δ "συνητήρ, ὠφελίμου"). OSU
 203 κέλευθοι (K 66): ὁδοί (~ A 279φ,δ). OSU
 204 κεχαρισμένα (Ω 661, ~ K 234 κεχαρισμένε): φιλούμενα (~ ζ 23δ). OSU
 205 κέκληται (K 259): καλεῖται (δ). OSU
 206 κεμάδ' (K 361): τέκνον ἐλάφου (~δ). OSU
 207 κεκριμένη (K 417): ἐπίλεκτος (~δ). OSU
 208 κεκαδών (Λ 334): χωρίσας (δ). OSU
 209 κέρ' ἄγλαε (Λ 385): ἦτοι τριχὶ καλλωπιζόμενε ἢ τὸ τόξον ἐκ κεράτων ὄντα (~δ). OSU
 210 κεραόν (Λ 475): τὸν κερατᾶν (Γ 24δ "εὔκερων"). OSU
 211 κέα(ν)ται (Λ 659): κεῖνται (δ). OSU²
 212 κελάρυζε (Λ 813): κατέρρει (δ "μετὰ ἤχου ἐφέρετο"). OSU
 213 κέλει (M 235): κελεύεις (A 74φ,δ). OSU
 214 κέλεσθαι (~ M 274 κέλεσθε): κελεύεσθαι (~ I 171δ). OSU
 215 κευθμῶν (N 28): κοιλῶν, κρυφίμων (δ "καταδύσεων καὶ φωλεῶν"). OSU
 216 κεκοπῶς (N 60): πλήξας (δ). OSU
 217 κεκριμένον (Ξ 19): κεχωρισμένον (~ ApS, δ "ἀφωρισμένον"). OSU
 218 κέκαστο (Ξ 124): ὑπερέβαλεν (δ "ἐκεκόσμητο", He κ 2040 "ὑπερέχει", τ 395δ "ἐνίκα"). OS(U supra 174)
 219 κεστόν (Ξ 214): κεντητόν (~δ). OSU
 220 κινήθη (B 144, cf Ξ 173 κινυμένοι): ἐκινήθη (δ). OSU
 221 κεχαρησμένον (O 98): χαρῆναι (δ). OSU
 222 κείρει (O 467): φθείρει (δ "ἐμποδίζει", Π 120δ "ἐλαττοῖ"). OSU
 223 κείνοι (A 266, cf O 493 κείν' ὄχεα): ἐκείνοι (δ). OSU²

186 κρίνωσιν || 195 κελόμαι^λ SU, om O || 199 κεκέρεε^λ || 206 κέδνα^λ || 208 κελάδων^λ || 210 τῶν κεράτων O || 220 κεινήθη U^λ || 221 κεχαρισμένοι· χαρίσασθαι ||

- 224 κελητίζειν (O 679): εἰς κέλητας καθέζεσθαι· κέλης δέ ἐστι εἰς ἵππους τέσσαρας (~D). OSU
- 225 κέασε (Π 347 κέασσε): ἀνέκοψε (D "cυνέτριψεν, διέσχισεν"). OSU
- 226 κεάσθη (Π 412): ἐσχίσθη (D) ἢ ἐκλάσθη (*He κ 1955). OSU
- 227 κεδνοῦς (P 28): προσηνεῖς (~ a 335D; D "κηδεμονικούς, ἐντίμους"). OSU
- 228 κείται (Σ 20): ἀντὶ τοῦ τέθνηκε (D). OSU
- 229 κῆδε (E 400, P 550 κήδει): λυπεῖ, κακοῖ (~ ι 402D κήδοι). OSU
- 230 Κηφικίδι (E 709): τῆι ὑπὸ τοῦ Κηφισοῦ πεπληρωμένη. OSU
- 231 κήδαι (Z 55): φροντίζεις (D). OSU
- 232 κηρεσσιφορήτους (Θ 527): ὑπὸ τῶν μοιρῶν ἐλαυνομένους (D "μοιρηφορήτους"). OSU
- 233 Κισσῆς (Λ 223): Κισσέως θυγάτηρ (D). OSU
- 234 κηῶδει (Z 483): τεθυμιαμένωι (Γ 382D κηῶεντι), εὐῶδει (D). OSU
- 235 κήλωι (Θ 235): καυστικῶι (D). OSU
- 236 κηῶεντι (Γ 382): τεθυμιαμένωι (D). OSU
- 237 κῆρι φιλήσει (I 117 φιλήσει): ἀπὸ ψυχῆς ἀγαπήσει (~ Δ 46D). OSU
- 238 κήδειν (I 615): λυπεῖν (D). OSU²
- 239 κήδεσι (K 106): λύπαις (~ N 464D; A^{ti} "φροντίσι"). OSU
- 240 κήδει (I 615 κήδη): λυπεῖ, ἀνιάι (P 550D). OSU²
- 241 κῆρας ὀιομένωι (N 283): τὸν θάνατον προσδοκῶντι (~D). OSU
- 242 κηδεῖους (T 294): φροντίδος ἀξίους (D "διαφέροντας τῆι συγγενείαι"). OSU
- 243 κηρόθι (Φ 136): κατὰ ψυχῆν (~D). OSU
- 244 κηδεμόνες (Ψ 160): οἱ κηδόμενοι καὶ SU¹ φροντίζοντες (~D). OSU
- 245 κιών (A 35): πορευθεῖς (D). OSU
- 246 ἐσκήιδναντο (A 487): ἐσκορπίζοντο (D). OSU
- 247 κιχείη (B 188): καταλάβοι (D). OSU
- 248 κίκλησκεν (B 404): ἐκάλει (D). OSU
- 249 κίον (B 509): ἐπορεύοντο (~ Γ 423D). OSU
- 250 κίεν (B 588): ἐπορεύετο (D). OSU
- 251 κιθαριστύν (B 600): κιθαρωιδίαν (~ Γ 54D). OSU
- 252 κίθαρις (Γ 54): κιθάρα (D "κιθαρωιδία"). OSU
- 253 κίχανε (Γ 383): κατέλαβεν (D). OSU²
- 254 Κιλίκεσσι (Z 397): Κίλιξι (~D). OSU
- 255 κίκλησκον (H 139): ἐκάλουν (~ B 404D). OSU²
- 256 κίδναται (Λ 308 κίδναται): σκορπίζεται (ApS 142; ~ A 487D). OSU
- 257 ἀκειόμενοι (Π 29): θεραπεύοντες (D). OSU
- 258 κιχείς (Π 342): καταλαβών (ApS 99). OSU
- 259 κίρκον (P 756): ἰέρακα (~D). OSU
- 260 κιοίτην (Ω 285): πορεύοιντο (ο 149D "ἀπέλθοιεν"). OSU²
- 261 κλυθί μευ (A 37): ἐπάκουσόν μου (D). OSU
- 262 κλαγγή (A 49): κραυγή (~ B 100D; D ἦχος). OSU²
- 263 Κλυταιμνήστρα (~ A 113 Κλυταιμνήστρης): γυνὴ Ἀγαμέμνονος (D). OSU
- 264 κλισίας (A 306): σκηνάς (φ, D). OSU²
- 265 κλισίηθεν (A 391): ἐκ τῆς σκηνῆς (~D). OSU²
- 266 κλειτήν (A 447): ἔνδοξον (D), μεγάλην. OSU
- 267 κλυτοτέχνης (A 571): ἔνδοξος κατὰ τὴν τέχνην (~D). OSU
- 268 κλυτε (B 56): ἀκούσατε (D). OSU

229 κηδέειλ || λύποι || κακοῖ om U || 233 κησῆη· κησέος || 241 κηράσσοις μένωλ || προσδοκῶντα || 251 κιθαρίετονλ || 257 κιάμενοιλ || 263 κλυτιμήτηρλ (SU) ||

- 269 κλιεία (~ B 91 κλιειάων): σκηνή (A 185D). OSU
 270 κλαγγηδόν (B 463): μετά κραυγῆς (~D; B 100D). OSU
 271 κλωμακόεσσαν (B 729): τραχεῖαν (D). OSU
 272 κλυτός (B 742): ἔνδοξος (~D). OSU
 273 Κλύτιόν τε (Γ 147): καὶ τὸν Κλύτιον. OSU
 274 κλίνθη (Γ 360 ἐκλίνθη): ἐκλίθη (D "ἐνέκλινεν τὸ πλευρόν"). OSU
 275 κλυτῶι (≈ E 435D; ~ Γ 451 κλειτῶν): ἐνδόξωι (D). OS
 276 κλυτοτόξωι (Δ 101): ἐνδόξωι <περὶ τὴν τοξικὴν> (D). U post 272
 277 κλονέεσθαι (Δ 302): ταραττεσθαι (P,D). OSU
 278 κλονέοντο (E 8): ἐταράσσοντο (P,D). OSU
 279 κληῖδα (E 146): τὴν κλειδα (Z 89D). OSU
 280 κλόνον (E 167): ταραχὴν (D). OSU²
 281 κλυτόπωλοι (~ E 654 κλυτοπῶλωι): ἐνδόξους ἵππους ἔχοντες (~D). OSU
 282 <κε>κλιμένος (E 709): περικεκλιμένος (Φ 549D; περιεχόμενος (D). OSU
 283 κλήδην (I 11): ἐξ ὀνόματος καλοῦντας (~P,D), κοινῆι πᾶσι κηρύττοντας. OSU
 284 κλητούς (I 165): {γωνίας παροξυτόνως (fort. κλιτῦς Π 390D), εἰ δὲ ὀξυτόνως (cf T 223D ἄμητος),} τοὺς ἐξ ὀνόματος καλουμένους (~D). OSU
 285 <περικλυτά (I 121): εὐ>κλεᾶ, ἄνῃν τὰ U¹ ἐνδοξα (~ H 299D, *He ε 6920 εὐκλεᾶ). OSU
 286 κλάγξαντος (K 276): κράξαντος (*He κ 2836, D "φθεγξαμένου"), ἄβοήσαντος U (~ M 207D)¹. OSU
 287 κλινθήτην (K 350): ἐπέκλιναν (~D). OSU
 288 κλέα (I 189, ~ Λ 21 κλέος): δόξαι (~D) ἢ †διακόφαι (cf ο 322D κεᾶσαι· σχίται). OSU
 289 κλειτάς (M 6): ἐνδόξους (~ Δ 379D). OSU
 290 κληῖς (M 456): κλεις (D). OSU
 291 κλονέονται (Ξ 59): ταρασσονται (~ Ξ 14D). S
 292 κλοτοπεύειν (T 149): ὑπερτίθεσθαι (D "ὑποκλέπτειν"). OSU
 293 κνίσχη (A 460): τῶι λίπει (D). OS
 294 κνέφας (A 475): σκοτία, νύξ (~D). OSU
 295 κνίσχη (B 423): τῆς πιμέλης τὰ κρέη (cf A 317D), τῶι λίπει (D). OS | τὰ μέρη ἢ τὰ λίπη τῆς πιμελῆς ἢ τὰ κρέατα (?). U
 296 Κνωσόν (B 646): πόλις Κρήτης (D). OSU
 297 κνημοῖσιν (B 821): δυσβάτοις τόποις (D "ταῖς προσβάσειν τῶν ὀρών"). OSU
 298 κραιπνοῖσι (Z 505): ταχέσι (D). OSU²
 299 κνίσχην (Θ 549): ἀναθυμίασιν (~ A 317D). OSU
 300 κοσμήτορες (~ A 16 κοσμήτορες): ἡγεμόνες, διατάκτορες (~D + A 24P). OSU
 301 κοίλησι (A 26): βαθείαισι, κοίλαισι (D). OSU
 302 κοίλης (~A 89 κοίλησι): βαθείας (D). OSU
 303 κουριδίης (A 114): ἄπαρθενικῆς (D) ἢ U¹ τῆς ἐκ παρθενίας γεγαμημένης (P). OSU
 304 κόμης (A 197): τριχώσεως (D). OSU
 305 κουλεόν (A 220): ξιφοθήκη (D). OSU
 306 κούρη (B 392): τὴν Βρισηίδα (D). OSU
 307 κορυφῆι (A 499): ἐξοχῆι (~ N 179D; D "ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας"). OSU

284 προπαροξυτόνως OS || 285 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 288 κλειται^λ || 295 τὰ λείπει U || κέρατα U || 298 κνεποῖσι^λ ||

- 308 κομίκαντο (A 594): ανέλαβον (D "ἀνείλαντο"). OSU
 309 κοίρανος (B 204): βασιλεύς (D). OSU
 310 κοιρανέων (B 207): βασιλικῶς διατάπτων (~D). OSU
 311 κονάβιζεν (B 466): ἤχει (D), ῥέφόφα U (~ *He κ 3489)¹. OSU
 312 κορωνίσι (B 746): καμπυλόπρυμνος (~B 392D), ἐπικεκαμμένας τὰς πρῶ-
 μνας ἔχουσα (~ A 170D). OS(U post 33 omissio lemmate)
 313 κοίρανοι (B 760): βασιλεῖς (D). OSU
 314 κοῦραι Διός (B 598): αἱ Μοῦσαι (D). OSU
 315 κόμησεν (B 704): διέταξεν (D). OSU
 316 κοσμησάμενος (B 806): διατάξας (D). OSU
 317 κολώνη (B 811): ἀνάστημα γῆς (D "γεώλοφος ἐξοχή"). OSU
 318 κορυθαίολος (B 816): ὁ τὴν περικεφαλαίαν ποικίλην ἔχων (D). OSU
 319 κόμηθεν (Γ 1): ἐκομήθησαν (D). OSU
 320 κόρυθος (Γ 369): περικεφαλαίας (D). OSU
 321 κόμιεαν (Γ 378): ανέλαβον (D "ἦραν, ἐβάστασαν"). OS
 322 κορώνην (Δ 111): νῦν τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, ὅπου ἡ νευρὰ δεσμεῖται (~D).
 OSU
 323 κορυσεσθην (Δ 274): ὠπλίζοντο (~D). OSU
 324 κουρότερος (~ Δ 316 κουροτέροις): νεώτερος (D). OSU
 325 κολλητοῖσι (Δ 366): κολλητοῖς (D "συνηρμοσμένοις, συμπήκτοις"). SU
 326 κορυφοῦται (Δ 426): ὑψοῦται (~D). OSU
 327 κόρσην (Δ 502): κρόταφον (D), τράχηλον (Suda "κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι").
 OSU
 328 κοτεσσάμενος (E 177): ὀργισθεῖς (D~F) ἢ ὀργιζόμενος U = infra 343¹. OSU
 329 κοτήεις (E 191): ὀργίλως διακείμενος (He κ 3789, D,F "ὀργιζόμενος").
 OSU
 330 κοιρανέουσιν (E 332): ἄρχουσιν (D "διατάσσουσιν"). OSU
 331 κουρίδιον (E 414): τὸ <ν> ἐκ παρθενίας <συνόντα ἄνδρα> (D). OSU
 332 κύδοιμον (E 593): παραχῆν (D). OSU
 333 κουράων (Z 247): θυγατέρων (D). OSU
 334 κόμιζε (Z 490): ἐπιμελείας ἀξίου (*He κ 3451, ~D). OSU
 335 κολεῶι (H 304): ξιφοθήκη (~ A 194D). OSU
 336 κοιμήσαντο (H 482): ἐκοιμήθησαν (A 476D). OSU
 337 κομιδὴν (Θ 186): ἐπιμέλειαν (D). OSU
 338 κορυστήν (Θ 256): καθοπλιστήν (Δ 457D "πολεμιστήν"). OSU
 339 κορέει (Θ 379): χορτάσει (F), πληρώσει (P 241D). OSU
 340 Κουρήτες (I 529): ἔθνος Αἰτολικὸν τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες (~D).
 OSU
 341 κυδαίνων (K 69): δοξάζων (~ E 448D). OSU
 342 κονίησι (K 457): τῆι γῆι (B 418D). OSU²
 343 κοτέων (K 517): ὀργιζόμενος (Δ 168D). OSU
 344 κόρυθι (Π 413; ~ Λ 351 κόρυθα): περικεφαλαίαι (Υ 162D). OSU
 345 κυδοίμεον (Λ 324): ἐτάρασσον (D). OSU
 346 κοσμηθέντες (M 87): διαταχθέντες (B 655D). OSU
 347 κόρυς (M 184): περικεφαλαία (*He κ 3716). U post 344
 348 κοιμήσας (M 281): παύσας (~ Π 524D). OSU
 349 κονίσῳσι (~ Ξ 145 κονίσουσιν): κονιορτὸν ἐγείρουσι (~D). OSU
 350 κόλον (Π 117): κολοβόν (D). OSU²

322 κολώνην^λ || 331 ἐκ om OS || 332 κοίφοιμον^λ || 334 ἐξ ἐπιμελείας U || 340 ἀνατολικόν || 341
 κοιδαίνων^λ || 345 κοιδόμενον^λ ||

- 351 κόνιν αἰθαλόεσσαν (Σ 23): τὴν σποδόν (D). OSU
 352 κούρητας (Τ 193): νεανίας (D "κούρους, νέους"). OSU
 353 κόρυσσε (Φ 306): ἐπήγειρε (D "ὑψωσεν"). OSU
 354 κόνισσε (Φ 407): κονιορτόν ἤγειρε (~ Ξ 145). OSU²
 355 κρήνον (Α 41): ἐπιτέλεσον (D). OSU
 356 κρατέει (Α 79): κρατεῖ καὶ βασιλεύει (D). OSU
 357 κρείσων (Α 80): βελτίων (D). OSU²
 358 κρήγυον (Α 106): ἀληθέες (D). OSU
 359 κρείων (Α 130): βασιλεύς (D). OSU
 360 κράτιστοι (~ Α 266 κάρτιστοι): ἰχυρότατοι (D). OSU
 361 κρατέειν (Α 288): κρατεῖν (D). OSU
 362 Κρονίων(ι) (Α 405): Κρόνου παιδί (D). OS
 363 κρητήρας (Α 470): κρατήρας (D). OSU
 364 κρατός (Α 530): τῆς κεφαλῆς (D). OS(U v. infra 388)
 365 κρυπτάδια (Α 542): λαθραῖα (~D). OSU²
 366 κρατεράς (Β 40): ἰχυράς (D). OSU²
 367 Κρόνου παῖς (Β 205): ὁ Ζεὺς. U post 362
 368 καρδίην (Β 171): καρδίαν (Α 225D). OSU
 369 κρινόμεθα (Β 385): φιλονεικοῦμεν (D~D). OSU
 370 κρίνοντες (Β 446): διαχωρίζοντες (D). OSU
 371 καρδίη (~Β 452 καρδίη): καρδία (~ Β 171D). SU
 372 κρύβδα (Σ 168): κρύφα (D "λαθραίως"). OSU
 373 κранаῆς (Γ 201): τραχείας (D). OSU²
 374 Κρήτηθεν (Γ 233): ἀπὸ τῆς Κρήτης (D). OSU
 375 κρατὶ δ' ἐπ' (Γ 336): ἐπὶ δὲ τῆι κεφαλῆι (~D). OSU
 376 κρατερῆι (Γ 349): ἰχυρῶι (D). OSU
 377 Κρήτεςσι (Δ 251): Κρησίν (Γ 230D). OSU²
 378 κρῖ (Ε 196): κριθάς (D). O²SU²
 379 κρουνοῖσι (~ Δ 454 κρουνῶν): ῥεύμασι, ῥεῖθροις (ζ 216D ῥοῆσι). OSU
 380 κραιπνά (Ε 223): ταχέως, κραιπνῶς (D~D). OSU
 381 κρατερώνυχας (Ε 329): ἰχυρόποδας (~ κ 218D). OSU
 382 κρούεσσαν (Ε 740): φρικτή (D). OSU²
 383 <κρυπταδίη (Ζ 161):> κρυφίδια, κρυφίμαῖα (D "λαθραῖα καὶ μοιχικῆ"). OSU
 384 κρούεσσης (~ Ζ 344 ὀκρουέσσης): φρικτῆς (D). SU
 385 κρεμῶ (Η 83): κρεμάω (D). OSU
 386 κριτός (Η 434): ἐπίλεκτος (~D). OSU
 387 κρανίωι (Θ 84): τῆι κεφαλῆι (~ EGu 343, 1). OSU
 388 κράτος (Ι 39): νίκη (D "κράτιστον"), τῆς κεφαλῆς = supra 364 U¹. OSU
 389 κρανέω (Ι 310): ἐπιτέλεω (~D). OSU
 390 κρεῖον (Ι 206): κρεοδόχον ἀγγεῖον (D). OSU
 391 κρατευτάων (Ι 214): τῶν λαβῶν, οἱ δὲ τῶν ὀβελίσκων (D!). OSU
 392 κροτάλιζον (Λ 161): ἐφόφουν (D). OSU
 393 κρόσσαι (Μ 258): κλίμακας (D). OSU
 394 κροσσάων (Μ 444): τῶν βαθμίδων (D "κλιμάκων"). OSU
 395 ἴκρεια: καταλεπτώματα (? Harax). OSU
 396 κρήδεμνα (Π 100): νῦν τὰ τεῖχη (D). OSU

350 κοιλόνλ || 354 lemma om U || 357 κρείσων (ζ 182)· βέλτιον OS || 362 κρονίου OSU ||
 καρδίην U || 374 κράτηθενλ || 375 κράτει δὲ πεί· ἐπειδὴ ... || 377 κρίσσει || 383 ad lemma
 omissum v. ZPE 132, n. 11 ||

- 397 κρατύς (Π 181): ἰσχυρός (D). OSU²
 398 κρίκε (Π 470): ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν (D). OSU
 399 κροκόπεπλος (Τ 1): κροκοειδὲς πέπλον φέρουσα (~D)· πέπλον δὲ ἐστὶ
 γυναικίον μαφόριον (~Cy). OSU
 400 κρείουσα (Χ 48): βασιλεύουσα (D "κρατιστεύουσα"). OSU
 401 κρήδεμνον (Χ 470): κεφαλόδεσμον (D). OSU
 402 κτεινομένους (Α 410): ἀναιρουμένους (D). OS
 403 κταμένοιι (χ 401, ~ Δ 494D ἀποκταμένοι): κταμένοις. OSU
 404 κταμένοιο (Ε 21): ἀναιρεθέντος (D). OSU
 405 κτεάτεσσιν (Ε 154): κτήμασιν (D) ἢ ἰ χρήμασιν (Σ 300D). OSU
 406 κτυπέων (Η 479D): βροντῶν (D). OSU
 407 κτύπων (~ Κ 532 κτύπον): φόφων (~D). OSU
 408 κτύπεν (Θ 170): ἐβρόντα (~D). OSU
 409 κτάμεναι (~ Ι 458 κατακτάμεν): ἀνελεῖν (Γ 379D "ἀποκτεῖναι"). OSU
 410 κτᾶσθαι (Ο 558): ἀναιρεῖσθαι (~D). OSU
 411 κτέρας (Κ 216): κτήμα (D). OSU
 412 κτεάτισσα (Π 57): ἐκτηγάμην (D). OSU
 413 κτείναντα (~ Ρ 505 κατακτείναντα): ἀποκτείναντα (~ Γ 284D). OSU
 414 κτερέιζε (Ψ 646): ἐνταφίαζε (~D). OSU²
 415 κτιδέην (Κ 335): ἀπὸ κτιδος δέρματος κατασκευασμένην· κτις δὲ
 ἐστὶ ζῶιον μεῖζον γαλῆς (D). λέγεται δὲ καὶ τὸ κτένιον (cf *He κ 4293
 κτεῖς· κτένιον). OSU
 416 κῦδος (Α 279): δόξα (D). OS
 417 κύδει (Α 405): τῆι δόξει (D). OSU
 418 κυδιάνειραν (Α 490): καθ' ἣν οἱ ἄνδρες δοξάζονται (~D). OSU
 419 κυανέης (~ Α 528 κυανέησιν): μελαίνης (D). OSU²
 420 κύπελλον (Α 596): περιφερὲς ποτήριον (~D). OSU
 421 κύδιτος (~ Β 434 κύδιτε): ἐνδοξότατος (D). OSU
 422 Κυπάρισσος (~ Β 519): πόλις Φωκίδος (D) ἢ ξύλον U¹. OSU
 423 Κῦνος (~ Β 531): πόλις Φωκίδος (D "πόλις τῆς Λοκρίδος"). SU
 424 κυδιῶν (Β 579): γαυριῶν (D). OSU²
 425 Κυλλήνης (Β 603): ὄρος Ἀρκαδίας (D). OSU
 426 κύρσας (Γ 23): ἐπιτυχῶν (D). OSU
 427 κῦναι (Δ 282): μέλαινα (D). OSU
 428 κύνεσσι (Α 4): τοῖς κυσί (D). OSU
 429 κύων (~ Θ 388 κύον): ἀναιδέστατος (≈ Λ 362D). OSU
 430 κυνώπιδος (Γ 180): ἀναιδεστάτης (D). OSU
 431 Κύπριν (Ε 330): τὴν Ἀφροδίτην (D). OSU
 432 κυδαίνων (Κ 69): δοξάζων (≈ Ε 448D). OSU
 433 καὶ κύρμα (Ε 488): ἐπιτέτυγμα (D "ἐγκύρημα, ἐπίτευγμα"). OSU²
 434 κύμβαχος (Ε 586): ἐπὶ κεφαλῆν (D). OSU
 435 κύκλα (Ε 722): τροχούς (D). OSU
 436 κυδιανείρη (Ζ 124): τοὺς ἄνδρας δοξαζούσῃ (~ Ω 391D). OSU
 437 κύσεν (Ζ 474): κατεφίλησεν (D). OSU
 438 κυκλήσομεν (Η 332): ἐπ' ἀμαξῶν κομίσομεν (~D). OSU
 439 κύδει γάϊων (Θ 51): τῆι δόξει γαυριῶν (Ε 906D). OSU
 440 κύον ἀδδεός (Θ 423): ἀναιδέστατε (~D). OSU
 441 κύνεος (Ι 373): ἀναιδής (D). OSU

398 κρηγεν^λ || 399 γυναικίον Ο : τὸ ἔπεπλον τουτέστιν τὸ SU || 433 κύκυρμα^λ || 438 κυκλήσο-
 μαι· (ἐπιμαξὸν OS) κομίσομαι OSU ||

- 442 κύντατον (K 503): ἀναιδέστατον (~ Θ 483ϕ, ϑ; ϑ "δεινότατον"). OSU
 443 κυνῶπα (A 159): ἀναιδέστατε (ϕ, ϑ). OSU
 444 κυδρή (Σ 184): ἔνδοξος, σεμνή (ϑ). OSU
 445 κύδαινον (E 448, ~ K 69 κυδαίνων): μεγάλα ἐφρόνου (Ψ 793ϑ "κατὰ ψυχὴν ἐμετεώριζεν"). OSU
 446 κυκειῶ (Λ 624): κυκεῶνα (ϑ): κυκεῶν δέ ἐστι πόμα ἐκ μέλιτος καὶ πολλῶν ἄλλων συγκεῖμενον (~ϑ, *He κ 4457). OSU
 447 κυσάμεναι (~ Υ 225 ὑποκυσάμεναι): ἔγκυοι γενάμεναι (ϑ). OSU
 448 κυκῶμενος (Φ 235): ταραπτόμενος (ϑ). OSU
 449 κυναμία (Φ 394): ἀναιδестаτή (~ϑ). OSU
 450 κύρεται (Ω 530): περιτυγχάνει (~ϑ). OSU
 451 κώπη (≈ A 219): ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους (ϑ). OSU
 452 κολωῖόν (A 575): θόρυβον (*He κ 3414). OSU
 453 κῶεα (I 661): κῶδια (ϑ). OS
 454 κωφόν (Λ 390): ἀναίσθητον (ϑ "ἀμβλὺ εἰς ἀλγηδόνα"). OSU
 455 κῶμα (Ξ 359): κοίμημα (ϑ), ὕπνον (~ c 201ϑ). OSU
 456 κωπηέντα (O 713): λαβὰς ἔχοντα (ϑ). OSU
 457 κώκυεν (X 407): μετὰ θρήνου ἀνεβόηεν (~ϑ). OSU
 458 κωφεῦσαι (Iud. 18, 19): ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι (*He κ 4896). OSU

Ἄρχῃ τοῦ Λ στοιχείου OS

- 1 λαθικηδέα (X 83): τὸ(ν) λαθεῖν τῆς λύπης <ποιοῦντα> (~D). OSU
 2 λαοί (A 10): ὄχλοι (P,D). OSU²
 3 λαμπετόωντι (A 104): λάμποντι (P,D). OSU
 4 λακίοις (A 189): δακέει (D) ἢ πυκνοῖς (P). OSU
 5 λάχνη (B 219): τρίχως (D). OSU
 6 λᾶν γάρ (B 319): λίθον γάρ (D). OSU
 7 λάθρη (B 515): λάθρα, κρυφῆι (~D). OSU²
 8 λαβρεῦσαι (Ψ 474 λαβρεύσαι): φλυαρῆσαι (He λ 22 "λάβρωσ καὶ ἀθρόωσ
 λαλεῖν"; D "πολυλογεῖς"). OSU
 9 λάσιος (B 851 λάσιον): δακὺς ἢ συνετός (D "πυκνόν, συνετόν"). OSU
 10 λάβεν (Γ 369): ἔλαβεν (D) ἢ ἦχον ἀπετέλεσεν U, = infra 22 λάκεν (!). OSU
 11 λάθεν (Γ 420): ἔλαθεν (D). OSU
 12 <λε>λάθοντο (Δ 127): ἐπελάθοντο (D). OSU²
 13 λαιχήια (E 453): τὰ μικρὰ ἀσπίδίσκια (D). OSU
 14 λάξ (Z 65): τὸ στήθος τοῦ ποδός (D "λάξ ἐπιβάς τῶι στήθει"). OSU
 15 Λαοδίκην ἐσάγουσαι (~ Z 252 ἐσάγουσα): ἀντὶ τοῦ πρὸς λαὸν δίκην (!) εἰς-
 ἀγουσαι. OSU
 16 λάχηριν (H 171): λάχηι (D). OSU
 17 λαχνήεντι (I 548): δακεῖ (D). OU
 18 λαχνήεντα (Σ 405): δακέα (He λ 456) ἢ πολλά (D "τετριχωμένα"). OSU²
 19 λάϊνον (M 178): λίθινον (Γ 57D). OSU
 20 Λάπιθαι (M 281): ἔθνος Θεσσαλικόν (~ He λ 315). OSU
 21 λαιμόν (N 542): τὸν φάρυγγα (D "βρόγχον"). OSU
 22 λάκεν (Ξ 25, N 616): ἦχον ἀπετέλεσεν (D "ἦχει, ἐφόφει"). OS(U v. supra
 10)
 23 λαιφηρά (Ξ 17): ταχέα (D). OSU
 24 λαοφόρον (O 682): ὁδόν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται (~D). OSU
 25 λαίλαπα (Π 365): τὸν μετὰ συστροφῆς ἄνεμον (~ Δ 278D). SU
 26 λάφαντες (Π 161 λάφοντες): πιόμενοι (~D). OSU
 27 λαῖτμα (T 267): τὴν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ κίνησιν (η 35D "ὄρμημα"). OSU
 28 λέχος (A 31): κοίτη (D). OSU²
 29 λευκώλενος (A 55): λευκοβραχίων (D). OSU
 30 λεύσετε (A 120): βλέπετε (D). OSU
 31 λείπεσ (~ B 107 λείπε): κατέλειπεσ (~ B 396D). OSU
 32 λέξασθαι (B 125): ἐπιλέξασθαι (D). OSU
 33 λείπει (B 396): καταλείπει (~D). OSU
 34 λεχεποίην (B 697): βαθεῖαν καὶ ηὔξημένην (Δ 383D "βαθεῖαν πόαν
 ἔχοντα"). OSU
 35 λείπον (~ B 723 λίπον): κατέλειπον (D). OSU²
 36 λεύσσει (Γ 110): ὄραϊ (D). OSU²
 37 λείποιτο (~ Γ 160 λίποιτο): καταλείποιτο (~D). OSU
 38 λεχέεσσι (Γ 448): κοίταις (α 366D). OSU
 39 λέξεται (Δ 131): κοιμίζεται (~D). OSU
 40 λεχεποίην (Δ 383): ζιγμαντώδες φυτὸν βοτανῶδες (~ N 199D ῥωπήια). OS
 41 λίσ (P 109): λέων (D). OSU²
 42 λελιμένος (E 690): προθυμούμενος (D). OSU

1 λαοκήδεα^λ || 15 εἰσάγουσαι OS : εἰσερχομένην U || 26 λάμφαντες^λ OU || 34 βοθηεῖαν U || 41
 λείε^λ SU ||

- 43 λεύκ' ἐλέφαντι (E 583): λευκά ὡς ἐλεφάντινα (D). OSU
 44 λέπαδνα (E 730): τοῖ U¹ μαχαλιστήρες τῶν ἵππων (~D). OSU
 45 λελάχων (H 80): ἐπιτύχων ἢ θάψων U = 57¹ (~ H 171D). OSU
 46 λεξάσθων (I 67): κοιμηθήτων (D "λεξάσθων, καταριθμητάτων"). OSU
 47 πίφαυσκον (K 202): ἔλεγον O (D).
 48 λευγαλέοιο (N 97): δεινοῦ (D "ὄλεθρίου"). OSU²
 49 λεπτή (K 226): ἀσθενής (D). OSU
 50 λείβον (K 579): ἔσπενδον (~ A 463D). OSU²
 51 λελιμένοι (M 106): προθυμούμενοι (D). OSU
 52 λελασμένον (N 269): ἐπιλελησμένον (~ Π 538D). OSU
 53 λεγοίμεθα (N 276): ἀθροίζοίμεθα (~ D "καταριθμοίμεθα"). OSU
 54 λείπεθ' ἄρματ' ἀνάκτων (~ Π 507 λίπεν): ἐλείφθη τὰ ἄρματα τῶν δεσποτῶν (D). OSU
 55 λεύσσω (Y 346): βλέψω (Π 127D). OS
 56 λαιψηροῖσι (Φ 278 λαιψηροῖς): ταχέσι (D). OSU
 57 λελάχων (X 343): θάψων (O 350D "ταφῆς λαχεῖν ποιήσων"). OS (U v. 45)
 58 λευγαλέωι (Φ 281): διύγρωι (EG "δι' ὕδατος"). OSU²
 59 λευκανίης (X 325 v.l., λαυκανίης): τοῦ λαιμοῦ (D). OSU
 60 λεληκώς (X 141): κραυγάζων (D "κεκραγώς"), O | βοῶν (~ He λ 610). SU
 61 λῆγε (A 210): παύον (D), παῦσαι (φ). OSU²
 62 λήθω (A 561): λανθάνω (D). OSU
 63 λειριόεσσαν (Γ 152): ἠδεῖαν (D). OSU
 64 λήγοντα (Γ 394): παυόμενον (~D). OSU
 65 λειήνας (Δ 111): ὀμαλίνας (~ θ 260D "ὀμαλὸν ἐποίησαν"). OSU²
 66 λιγυρήσι (E 526): ὀξείαισι (D). OSU
 67 Λῆμνος (~ θ 230 Λήμνωι): πόλις Θράκης (A 593D "νήκος ἐστὶ Θράκης"). OSU²
 68 ληϊστοί (I 406): κτητοί (*He λ 835; D "ἐκ ληστειᾶς"). OSU
 69 ληΐ(τι)δι (K 460): λαφυραγωγῶι (D). OSU²
 70 ληΐδα (Λ 677): τὴν τῶν τετραπόδων κτήσιν (M 7D "λείαν"; I 125D "λεία ἢ τῶν τετραπόδων κτήσις"). OSU
 71 λαιψηρήν (T 276 v.l., αἰψηρήν): ταχέαν (β 257D; ~D). OSU
 72 λείβεν (Ω 306): ἔσπενδεν (A 463φ). OSU
 73 λιτσομένη (A 502): παρακαλοῦσα (~ A 174φ, D; D "λιτανεύουσα"). OSU
 74 λιπαροῖσιν (B 44): εὐτραφέσι (D), πλουσίσι (~ I 156D). OSU
 75 λιγυφθόγοισι (B 442): ἠδυφώνοισι (D). OSU
 76 λειμώνι (B 461): ἀνθηρῶι τόπωι (~D). O²SU
 77 λινοθώρηξ (B 529): λινῶι θώρακι χρώμενος (~D). OSU
 78 λιλαιόμενοι (Γ 133): προθυμούμενοι (D "ἐπιθυμοῦντες"). OS
 79 λιγέως (Γ 214): ἠδέως, ὀξέως (D). OSU
 80 λιλαίεται (ν 31; ~ Γ 399 λιλαίεται): προθυμεῖται (~D). OSU
 81 λείη (Δ 484): λεία, ὀμαλή (D). OSU
 82 Αἰνόθεν (Δ 520): ἀπὸ Αἴνου πόλεως (D). OSU
 83 λείφαι (H 481): σπείσαι (D). OSU²
 84 λιπαρά (α 334; ~ I 156 λιπαράς): ἀπαλά (D "πλουσία"). O²SU²
 85 λικριφίς (Ξ 463): ἐκ πλαγίων (~ *He λ 1019; D). OSU
 86 λίαςθεν (Ψ 879): ἐξέκλινεν (D "διεχωρίσθησαν"). OSU

47 λέξασκον^λ || 48 λευαλοῖο^λ OS, λευαλεῖοι^λ U || 56 λαιψηροῖσι^λ || 63 ληρόεσσαν· ἰδίαν || 65 ληΐνας· ὀμιλήσαι || 66 ληγυρήσιν^λ || 68 κλητοί || 70 ληυδῖαν^λ || 71 ληψηρήν || 72 λείβεν^λ SU || 80 λιλᾶται^λ || 81 λιτσομένη = κ 4D || 82 λινόθεν^λ || ἀπολινοπόλεως || 84 λιπαρά^λ ||

- 87 λιτέσθαι (Π 47): λιτανεύειν (D "ίκετεύειν"). OSU
 88 λίνωι (Π 408): τῆι ὀρμιᾷ (D). OSU
 89 λιπαροκρήδεμνος (Σ 382): λαμπρὰ κρήδεμνα ἔχουσα (~D). OSU
 90 λίνον (Σ 570): οἱ μὲν τὴν χορδὴν, οἱ δὲ εἶδος ὕμνου (~D). OSU
 91 λιλαίετο (Υ 76): ἐπεθύμει (~ Ξ 331D). OSU²
 92 λιλαιομένη (Φ 168): ἐπιθυμοῦσα (α 15D). OSU
 93 λιασθείς (Ψ 231): ἐκκλίνας (Υ 418D), ἐκφυγών (~ X 12D). OS
 94 λιάζετο (Ω 96): ἐκινεῖτο (D "διίστατο"). OSU
 95 λειμωνόθεν (Ω 451): ἐκ τοῦ λειμῶνος (D). OSU
 96 λοιγόν (Α 67): ὀλέθριον θάνατον (~ϕ, D). OSU
 97 λοιμοῖο (Α 97): λοιμοῦ (D). OSU
 98 λόχον (Α 227): ἐνέδραν (D). OSU
 99 λοίγια (Α 518): ὀλέθρια (D). OSU
 100 λόφος (Γ 337): τὸ ἄνωθεν τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ κάτω νεῦον (~D).
 ἱλέγει καὶ τὸν τράχηλον U= 102¹. OSU
 101 Λυκόοργος (Ζ 130): Λυκοῦργος (D). OSU
 102 λόφον (Κ 573): ἱλέγει καὶ SU¹ τὸν τράχηλον (D). O²S (U v. supra 100)
 103 λοεσσαμένω (Κ 537): λουσαμένω (~ α 310D). OSU
 104 λοετροχόος (~ Σ 346): εἰς τὰ λουτρά ἐγκείμενος (D "ἐξ οὗ τὰ λουτρά
 γίγνονται"; θ 435D "εἰς ὃν τὰ λουτρά χεῖται"). OSU
 105 λοίςθιος (~ Ψ 536 λοῖςθος): τελευταῖος (D "ὔστατος, ἔσχατος"). OSU
 106 λοισθῆ(ι) (Ψ 751): τῶι τελευταίωι (D "τῶι ἐσχάτῳ"). O²SU
 107 λυκόμενος (Α 13): λυτρωόμενος (D). OSU
 108 λῦσαν (Α 305): διέλυσαν (ϕ). OSU
 109 λυγρά (Γ 416): χαλεπά (D), δεινά, ἰ ὀλέθρια (Ζ 168D). OSU
 110 Λυκηγενεῖ (Δ 101): τῶι ἐν Λυκίαι γεγεννημένωι (D). OSU
 111 λῦσε δὲ γῦια (Δ 469): ἔλυσε δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος (D "λυθῆναι
 ἐποίησεν"). OSU
 112 ἄποινα (Ζ 46): λύτρα, δῶρα (Α 13D, ϕ). OSU²
 113 Λυκίην (Ζ 172): εἰς τὴν Λυκίαν. ἱ ἡ λύκου δέρμα U = infra 117 λυκίην!¹.
 OSU
 114 λύθρωι (Ζ 268): ἰδρῶς μεθ' αἵματος (~D). OSU
 115 λυσσητῆρα (Θ 299): λυσσηῶντα καὶ μαινόμενον (D "μανιώδη, λυσσηῶδη").
 OSU
 116 λύσομαι (Κ 378): λυτρώσομαι (D). OSU
 117 λυκίην (Κ 459): λύκου δέρμα (~D). OS(U v. supra 113)
 118 Λύκτος (Ρ 611): πόλις Κρήτης (D). OU
 119 λῦτο δ' ἄγων (Ω 1): διελύθη ὁ ἄγων (~ ε 297D). OSU
 120 λύσασθαι (Ω 118): ἀπολυτρώσασθαι (~ X 50D). OSU
 121 λῶιον (Α 229): βέλτιον (Α 229ϕ, D). OS
 122 λωβήσαιο (Α 232): λυμῆνεια, ὑβρίσειας (~D; ϕ "βλάφαις"). OSU
 123 λωβητῆρα (Β 275): λοῖδορον, ὄνειδιετήν, ἰ ὑβριετήν (D). OSU
 124 λῶβη (Σ 180): αἰσχύνη (D), ὑβρις (~ Γ 42D). OSU

93 φυγῶν O || 95 λιμωνόθεν^λ || 101 λοκοοργός^λ || 107 λυτρωόμενος OS || 110 τῶν ...
 γεγεννημένων || 112 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 117 λυκίην^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Μ στοιχείου OS

- 1 μὰ θεόν: μὰ τὸν θεόν (cf A 234D μὰ τόδε· μὰ τοῦτο). OSU
2 μάχεσθαι (A 8): πολεμεῖν (~ A 151D). OSU
3 μάλιστα (A 16): μάλα, πάνυ, λίαν (~ He μ 191). OSU
4 μάλα εἶπε (A 85): λίαν εἶπε (D). OSU
5 μαντοσύνη (~ A 72 μαντοσύνην): μαντεία (D). OSU
6 μάντι κακῶν (A 106): ἐπὶ κακῶι μαντευόμενος (D "ὦ κακῶν μάντι"). OSU
7 μαχηρόμενος (A 153): μαχεσθεῖς (~ A 304F; D "μαχούμενος"). SU
8 μαρναμενοῖιν (A 257): μαχομένων (F, D). OSU
9 μαχήσομαι (A 298): πολεμήσω (~ A 153D; D "μαχοῦμαι"). OSU
10 μακάρων (A 339): μακαρίων καὶ SU¹ ἀφθάρτων (D "μακαρισμοῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων"). OSU
11 μαλακόν (B 42): ἀπαλόν (D). OSU
12 μάλ' ὦκα (B 52): λίαν ταχέως (D "πάνυ σπουδαίως"). OSU
13 μαχέονται (B 366): πολεμήσωι (~ A 366D). OSU
14 μάχης εὖ εἰδότε πάσης (B 823): ἴπάσης U¹ πολεμικῆς ἐπιστήμης (D "πάσης μάχης ἐπιστήμονες"). OSU
15 μαντοσύνας (B 832): μαντείας (D). U post 5
16 μαρμαρέην (Γ 126): λαμπράν (D). OSU
17 μάρπτε (Φ 375; E 65 κατέμαρπτε): κατελάμβανε (D). OSU
18 μαχοίατο (Δ 348; E 362 μάχοιτο): μάχοιντο (D). OSU
19 μάστιξε δ' ἐλαύνων (~ E 366): ἐμάστιξεν δὲ ὡς ἔλαυνεν (D "ἔτυφεν, ἔπληξεν"). OSU
20 μαψιδίως (E 374): ματαίως (D). OSU
21 μαχέσκετο (H 140): ἐμάχετο. OSU²
22 μάρπτησι (Θ 405): καταλάβηι (D). OSU
23 μάρφει (O 137): συλλήφεται (D), ἰ λάβηι (~ Φ 564D). OSU
24 ματεύσομεν (Ξ 110): ζητήσωμεν (D). OSU
25 μακῶν (Π 469): ποιὰν φωνὴν προιέμενος (D "μυκηκάμενος, φθεγξάμενος βαρῦ). U post 30
26 μά(ν)τησεν (Π 474): ματαίως ἀνέστρεφεν (~ supra η 103; D "ἐματαιοπράγησεν"). U post 15
27 μάστιγι θοῆι (P 430): τῆι ὄξεισι ποιούσῃ τοὺς ἵππους, ὅτι κέντρον ἔχει. OSU
28 μάρναντο (Σ 1): ἐμάχοντο (D). OSU
29 μαστίεται (Υ 171): μαστίζει (D). OSU
30 μάκελλαν (Φ 259): τὴν δίκηλλαν (ApS 109). OSU
31 μαλερῶι (Φ 375): μαραντικῶι (~ I 242D; D "τῶι πάντα μαραίνοντι"). OSU
32 μετέφη (A 58): μετεῖπε (F, ~D). OSU
33 μετέειπεν (A 73): ἐν αὐτοῖσι εἶπεν (D). OSU
34 μένεος (A 103): ὄργῆς (D). OSU
35 μεγάθυμοι (A 135): μεγαλόφυχοι (D). OSU
36 μεταφρασόμεθα (A 140 v.l., μεταφρασόμεθα): μετὰ ταῦτα βουλευσόμεθα (~D). OSU
37 μεταξύ (A 154): ἐν μέσῳ (D ἀνὰ μέσῳ). OU
38 μένειν (A 174): ἐκδέχεσθαι ἢ οἰκεῖν (?). OSU
39 μερμήριζεν (A 189 v.l., μερμήριξεν): ἐμερίμνησεν (D). OSU
40 μετὰ δ' ἐτράπετο (A 199): μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεπλάγη (F "ἐπεστράφη δέ"). OSU
41 μερόπων (A 250): τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων (D). OSU

- 42 μεθομίλεον (A 269): *συνεμάχησα* (~D). OSU
 43 μεθέμεν (A 283): *ἀφείναι, συγχωρήσαι* (~D). OSU
 44 μετὰ σφίειν (A 368): *ἐν αὐτοῖς* (~D). OSU²
 45 μετὰ δαῖτα (A 424): *ἐπὶ τὴν εὐωχίαν* (D). U post 37
 46 μέσον ἰστίον (A 481): *ἰσταμένου τοῦ ἀρμένου* (cf A 433D). U post 157
 47 μετὰ πᾶσιν (A 516): *ἐν πᾶσιν* (~D). OSU
 48 μελήσεται (A 523): *ἐν ἐπιμελείαι ἔσται* (~D). SU
 49 μετάλλα (A 550): *ἐπιζητεῖ* (~ A 553D; D "πολυπραγμόνει"). OSU
 50 μεταλλῶ (A 553): *ἐπιζητῶ* (D). OSU
 51 μεμαῶτα (A 590): *προθυμούμενον* (P,D). OSU
 52 μέμηλεν (B 25): *ἐν ἐπιμελείαι ἔστιν* (~ E 708D; D "διὰ φροντίδος"). OSU
 53 μεγαθύμοι (B 53): *μεγαθύμων*: *μεγαλοφύχοις* (~D). OSU
 54 μελισσῶν (B 87): *μελισσῶν* (D). SU
 55 μετὰ δὲ σφίειν (B 93): *ἔμετὰ δὲ αὐτοῖς U¹, ἐν δὲ αὐτοῖς* (D). SU
 56 μετηύδα (B 109): *μετείπεν* (~D). OSU
 57 μέγα (B 111): *μεγάλως* (D). SU
 58 μέλλει (B 116): *ἔοικεν* (D). OSU²
 59 μέγιστον (B 118): *μήκιστον, μέγα* (I 39 "κράτιστον"). OSU
 60 μεγάροι (B 137): *μεγάλοις ἢ οἴκοις* (D). OSU
 61 μετὰ πληθύν (B 143): *ἐν τῷ πλήθει* (D). OSU
 62 μετὰ λαόν (B 163): *εἰς τὸν ὄχλον* (~D). SU
 63 μελαίνης (B 170): *βαθείας* (B 358D), *μεγάλης, ἢ κοίλης* (~ B 516D
γλαφυραῖ). OSU
 64 μετάφρενον (B 265): *τὸ μεσονώτιον μεταξὺ τῶν ὠμων* (~D). OSU
 65 μεταφρέ(νου) ἔξ (B 267): *ἐκ τοῦ μεταφρένου*. OSU
 66 μερόπεσσι (B 285): *ἀνθρώποις* (D). U post 41
 67 μετ' ἀπρήκτους (B 376): *ἐπὶ ἀπράκτους* (~D). OSU
 68 μεδέσθω (B 384): *φροντιζέσθω* (D). OSU
 69 μετέσσειται (B 386): *παραγενήσεται* (D). OSU
 70 μένος (B 387): *δύναμιν* (D). OSU
 71 μένος ἀνδρός (~ B 387 μένος ἀνδρῶν): *περιφραστικῶς τοῦ ἀνδρός* (~D). U
 post 87
 72 μέλαθρον (B 414): *τὸν οἶκον* (D). OSU²
 73 μέλαινοι (B 524): *βαθεῖαι* (~ A 300D). OSU
 74 μεμαῶτες (B 473 543 Γ 9): *προθυμούμενοι* (D). U post 86
 75 μεγαλήτορες (B 547 μεγαλήτορος): *μεγαλόφυχοι, γενναῖοι* (~D). OSU
 76 Μέσσην (B 582): *τὴν Μεσσηνὴν κατὰ συγκοπὴν* (~ Ak; D "τὴν καλουμένην
 Μεσσηνὴν"). U post 46
 77 μενεπτόλεμος (B 740): *ὑπομονητικὸς κατὰ τὸν πόλεμον* (~D). OSU
 78 μέγα πῆμα (Γ 50): *μεγάλη συμφορὰ* (D "κακόν"). OSU
 79 μετ' ἀμφοτέροις (Γ 85): *ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν* (~D). OSU
 80 μεταλλᾶς (Γ 177): *ἐπιζητεῖς* (K 125D). OSU²
 81 μετὰ τοῖσιν (Γ 188): *ἐν τούτοις* (D). OSU
 82 μετ' ἐϋκνήμιδας (Γ 370): *ἐπὶ* (D "εἰς") ἢ *τοὺς ἐνόπλους* (B 554D
ἀσπιδιώτας). OSU
 83 μεθειώ (Γ 414): *καθῶ, ἔασω, ἢ ἀπολάβω* (D "ἀμελήσω, καταλείψω"). OSU
 84 μενεαίνει (~ Δ 32 μενεαίνεις): *ὀργίζει* (~ α 20D; D "προθυμηῖ"). OSU

43 ἀφανῆσαι O || 44 σφιν^λ O(U), σφῆσιν^λ S || ἐν U : μετ' OS || 62 ὄχλον U : λαόν S || 52 ἐν ἐπιθυμία ἔστιν O || 53 μεγαλοθυμοῖσι^λ OS || 55 αὐτοὺς bis habet U || 64 τὸ μεσονώτιον μεταξὺ SU : μέσον O || 67 μεταπρήκτου^λ || 76 μέσσην· τὴν μέσσην U ||

- 85 μεγάρω (Δ 54): φθονῶ (D). OSU
 86 μεμαυῖα (~ Δ 73 μεμαυῖαν): προθυμουμένη (D). OSU
 87 μelaiνέων ἔρμ' ὀδυνάων (Δ 117): τὸ βέλος τὸ ταῖς ὀδύνας πρὸς ἑκακῶν ὀδυνοβαλλόμενον (D "ἔρεισμα ἐνερεῖδον τὰς ὀδύνας"). OSU
 88 μεθίετε (Δ 234): ἀμελεῖτε (D). OSU
 89 μεθιέντας (Δ 240): ἀμελοῦντας (D). OSU
 90 μελάντερον (Δ 277): ἀντὶ τοῦ μέλαν (D). OSU
 91 μέλπηθρα (N 233): παίγνια (D). OSU
 92 μετεῖναι (Δ 316): συνεῖναι (F). OSU
 93 μελιθεά (~ Δ 346 μελιθεός): προσρηῆ (K 495^{ti}), γήδύ U ~ infra 116ⁱ. OSU
 94 μεμήλητι (Δ 353): ἐν ἐπιμελείαι (~ N 469D; D "διὰ φροντίδος εχῆτι"). OSU
 95 μεδώμεθα (Δ 418): φροντίζωμεν (E 718D; ~D). OSU
 96 μεμακυῖαι (Δ 435): φωνοῦσαι (D "μηκόμεναι"). OSU
 97 μεσσηγύς (E 41): ἐν μέσσει (D "ἀνὰ μέσον, μεταξύ"). OSU
 98 μεταδρομάδην (E 80): ἐπιδραμών (D). OSU
 99 μέμονα (E 482): προθυμοῦμαι (D). OSU
 100 μετάλλησαν (E 516): ἐπεζήτησαν (D). OSU
 101 μαίμησεν (E 670): ἐταράχθη (D). OSU
 102 μετεσσεύοντο (Z 296): ἐπ' αὐτὴν ἐπορεύοντο (~D). OSU
 103 μεθίεις (Z 523): ἀμελεῖς (D "ἀμελῶς διάκεισαι"). OSU
 104 μέλπεσθαι (H 240): κινεῖσθαι κατὰ τὸν πόλεμον (~D). OSU
 105 μετὰ (H 418): ἐπί (D). SU
 106 μεθ' ὕλην (H 418): ἐπὶ ξύλα (~D). OSU²
 107 μετήορα (Θ 26): μετέωρα (D). OSU²
 108 μετὰ νῶτα βαλὼν (Θ 94): τὰ νῶτα δοῦς τοῖς πολεμίοις (~D). OSU
 109 μέθεπεν (Θ 126): ἐδίωκεν (D). OSU
 110 μέρμερα (Θ 453): μερίμνης ἄξια (D). OSU
 111 μεδέσθην (Θ 458): ἐβουλεύσαντο (~ Δ 21F,D). OSU
 112 μελάνυδρος (I 14): ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα (~D, F "βαθύυδρος"). OSU
 113 μενοεικέα (I 227): τὰ τῆι ψυχῆι ἀρέσκοντα (D "τῶι μένει εἴκοντα, αὐτάρκη"). OSU
 114 μενεχάρμαι (I 529): ὑπομονητικοὶ κατὰ τὰς μάχας (~D). OSU
 115 μεθήσομαι (I 650): φροντίσω (~ λ 110D; D "πρόνοιαν ποιήσομαι"). OSU
 116 μελησέμεν(αι) (K 51): μελήσειν (~ E 228 "δι' ἐπιμελείας ἔσσονται"). OSU
 117 μετὰ τοῖσιν (K 62): ἐν τούτοις (Γ 188D). OSU
 118 μενοιήσωσι (K 101): προθυμηθῶσι (D). OSU
 119 μεμάασι (K 208): προθυμοῦνται (~D). OSU
 120 μέλαιναν (K 215): μελαίνην, σκοτεινήν (~ B 358D). OSU
 121 μεμηκῶς (K 362): κραυγάζων (D "φθεγγόμενος"). OSU
 122 μετὰ τοῖσι (K 414): ἐν τούτοις (Γ 188D). OSU
 123 μεθῶμεν (K 449): ἐάσωμεν (D). OSU²
 124 μέλεον (K 480): μάταιον (D). OSU
 125 μελιθεά (K 495): ἡδύν (~ Z 258D). OS(U v. supra 93)
 126 μεσσαύλοιο (Λ 548): τῆς ἐπαύλεως (D). OSU
 127 μενοίνεον (M 59): διενοοῦντο (D "ἐνενοοῦν"). OSU
 128 μενεδήϊος (M 247): ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν μάχην (~N 228D). OSU
 129 μαιμώωσιν (N 75): ἐνθουσιώσιν (D). OSU
 130 μετοκλάζει (N 281): μετακαθίζει (D). OSU

87 μενελάων ἐρμυδυνάων^λ || κακῶ OS, κακῶ U || 101 μέμνησε^λ || 108 διδοῦς U || 114 μενεχάρμοι^λ OS || 122 τούτοις^λ ||

- 131 μελπήθοριο (~ N 233 μέλπηθρα): παιγνίου (~D). OSU
 132 μελπήθοριαι (~ N 233 μέλπηθρα): παιγνίοις (~D). U
 133 μεσαιπόλιος (N 361): ήμιγέρων, ! μεσήλιξ (D). OSU
 134 μετάλμενος (N 362): έπιδραμών, έπακολουθήσας (Ξ 443D "μεταλλόμενος, έπιπηδήσας"). OSU
 135 μελανόχροος (N 589): μελανός (He μ 637 μελάμβιος· μελανός). OSU
 136 μείναι (N 830): εκδέξασθαι !). U post 147
 137 μενοιήσειεν (~ O 82 μενοιήησι): ένθυμηθείη (~D). OU
 138 μελάνδετα (O 713): ίσχυρά (D "ειδηροένδετα"). OSU
 139 μελανδέτοιο (~ O 713, v. supra): ίσχυροτάτου. OSU
 140 μειλιχίη (~ O 741): προσηνεία, πραότης (~D). OSU
 141 μέσσει έρκει (Π 231): μέσης τής σκηνής (~D). OSU
 142 μετεκίαθε (Π 685): μετήλθε (~D). OSU
 143 μετασπών (P 190): έπιδραμών (D). OSU
 144 μενοιναί (T 164): προθυμείται (D). OSU
 145 μέμβλεται (T 343): έν φροντίδι έστιν (D "μέλει, παρακάθηται"). OSU
 146 μελίαν (T 390 μελίην): μελαίνην (~ B 543D "δόραειν"). OSU
 147 τμέθοπος (K 8 μέγα στόμα): τήν αρχήν του πολέμου (D). OSU
 148 μεσσοπαγές (Φ 172): έως του μέσου (D "μέχρι του ήμίσεος"). OSU
 149 μελανύδρου (Φ 257): πολυύδρου (~ I 14D). OSU
 150 μελδόμενος (Φ 363): έψών (D "τήκων"). OSU
 151 μελεδήματα (Ψ 62): φροντίδας (D). OSU
 152 μετάλμενος (Ψ 345): έπιδιώξας (Λ 538D "έφαλλόμενος"). OSU
 153 μεμνώιτο (Ψ 361): μνήμην ποιείτω (D "έπιμελοίτο και έπισκοποίη"). OSU
 154 μετέσσυτο (Ψ 389): μετήιει (D). OSU
 155 μέδοντο (Ω 2): έφρόντιζον (*He μ 519; D "έπεμελούντο"). OSU
 156 μενεαίνων (Ω 22): όργιζόμενος (D). OSU
 157 μέσσαιλον (Ω 29): έπαυλιν (D). OSU
 158 μελειστί (Ω 409): εις μέλη (D "κατά μέρος"). OSU²
 159 μετοχλίσσειεν (Ω 567): μετακινήσειε (D). OU²
 160 <κεχαρισ>μένα (Ω 661): φιλούμενα (= supra κ 204; ~ β 54D "προσφιλής"). OSU
 161 μήνιν (A 1): χόλον, όργήν έπίμονον (D). OSU
 162 μή νυ τοι (A 28): μη δή σοι (~D). OSU
 163 μητίετα (A 175): μητιέτης, βουλευτής (~D). OS
 164 μη δώησι (A 324): μη δώση (D "μη παράσχη"). OSU
 165 μίνυνθα (A 416): έπ' όλίγον χρόνον (~D). OSU
 166 μήνι 'Αχαιοίσι (A 422): όργίζου τοίς "Ελλήσι (D). OSU
 167 μήνιε (A 488): ώργίζετο (D). OSU
 168 μητίετα (A 508): βουλευτικέ (~ A 175D). OSU
 169 μή νυ τοι (A 566): ούδαμώς σοι (A 515D ού τοι; ~ A 28D). OSU
 170 μητίετα (B 197): βουλευτικώτατε (A 508D). Γμητιέτης γάρ έστι βουλευτής (~ A 175D) U¹.OSU
 171 μη κήρεσ (B 302): μη θανατηφόροι μοίραι (D). OSU
 172 μη πρίν (B 413): μη πρότερον (Δ 114D). OSU
 173 μήδεα (B 340): βουλεύματα (D). OSU
 174 μήδεο (B 360): βουλεύου (D). U²
 175 μήδεων (≈ B 340D): βουλευμάτων. U

135 μελάνοχρος^λ || 156 μένεον^λ || 159 μετόλιε^λ || 160 μένα^λ || 165 μνήνθα^λ U || 166 όργίζοι U, όργίζει OS ||

- 176 μιλοπάρῃοι (B 637): μίλτωι τὰς παρειὰς τουτέστι τὰς πρώϊρας κεχρισμέναι (ι 125D; ~D). U post 178
- 177 μητέρα μήλων (B 696): πολλὰ πρόβατα ἔχουσιν (D "τροφὸν προβάτων"). OSU
- 178 μίτρης (Δ 137): μίτρα δέ ἐστι σκεπαστήριον κατὰ τὴν λαγὸνα χαλκὴν ἔχων ἐπικειμένην λεπίδα U¹ (cf D). OS
- 179 μήκτωρα (Z 97): ἔμπειρον (D). OSU
- 180 μητιόωσι (H 45): βουλευομένοις (D). OSU
- 181 μῆτιν (H 324): βουλήν, γνώμην (γ 18D). OSU
- 182 μήτ' ἄρ (H 400): μήτε δὴ (K 249D). OSU
- 183 μητέρα θηρῶν (Θ 47): ἐν ἧι πολλὰ θηρία ἐστίν (~D). OSU
- 184 μήκτωρε φόβοιο (Θ 108): φυγῆς ἐπιστήμονας (E 272D). OSU
- 185 μήσατο (K 52): ἐβουλεύσατο (K 289D). OSU
- 186 μὴ νεμέα (K 145): μὴ μέμφου (He ν 276). OSU
- 187 μήλοισι (K 485): προβάτοις (~ Δ 476D). OSU
- 188 μητιόωσα (O 27): βουλευομένη (D). OSU
- 189 μηνιθμόν (Π 62): μῆνιν, ὀργήν (~D). OSU
- 190 μηλοβοτήρας (Σ 529): ποιμένας, γνομεῖς U¹ (D "βοσκήτορας, νομέας"). OSU
- 191 μῆνι (~ T 75 μῆνιν): τῆι ὀργῆι (~ A 1D). OSU
- 192 μινύθει (Y 242): φθείρει (D). OSU
- 193 ἤμνηυθέοντες (cf He α 1943 ἀκάμινθος· τὴν ἄσπην μινύθοντες ~ K 576D): διαφθείροντες (~ Y 242). OSU
- 194 μιν οἶος (T 389): μὴ (!) μόνος (~ B 247D). OSU
- 195 μινυνθαδιώτερος (~ X 54): ὀλιγοχροινιώτερος (~D). OSU
- 196 μῆνιμα (X 358): ὀργή (λ 73D). OSU²
- 197 μήτι δέ (Ψ 316): γνώμη (ν 299D). O²SU
- 198 μηρίνθωι (Ψ 854): σπάρτωι (D). OSU²
- 199 μινυνθάδιον (A 352): ὀλιγοχρόνιον (φ, D). OSU
- 200 ἤμιναι (~ A 356 ἀπούρας): ἀφελόμενοι (~D). OSU
- 201 μιμόντεςσι (B 296): μένουσι (D). OSU
- 202 μίμνετε (B 331): μένετε (D). OSU
- 203 μιμνάζειν (B 392): μένειν (D). OS
- 204 μιγεῶσι (B 475): μιγῶσι, συναχθῶσι (D "ἀναμιγῶσιν"). OS
- 205 μείων (B 528): μικρός (~D). OSU²
- 206 μιχθεῖς (Γ 48): συναχθεῖς (D "παραγενόμενος"). U post 221
- 207 μιγείης (Γ 55): μιγείς (D). O²S
- 208 μειδιόων (H 212): γελῶν (~ A 595D). OS
- 209 μίηνι (Δ 141): βάφηι (D). OS
- 210 μιάνηεν (Δ 146 μιάνηην): ἐμιάνησαν (D). O²S
- 211 μελιχίοισι (Δ 256 μελιχίοισιν): προσηνέει (D). OSU
- 212 μισγάγκειαν (Δ 453): κοῖλον τόπον, ὅπου τὰ ὕδατα μίςγονται (~D). OSU
- 213 μισφόνε (E 31): αἵματι καὶ φόνωι μεμιαμμένε (D "μισαινόμενε φόνους"). OSU
- 214 μίμνον (E 94): ἔμενον (Θ 565D; ~D). OSU²
- 215 μινυρίζει (~ E 889 μινύριζε): θρηνεῖ (D). OSU²
- 216 μισφόνωι (~ E 844 μισφόνος): φονεῖ (E 31D "μισαινόμενε φόνους"). OSU²

178 μήλητρης· μήλητρα || χαλκόν OS || 180 βουλευομένους || 186 μενέμεσσα^λ U || 189 ὀργήν U : καὶ θυμόν OS || 192 μῆνυθι^λ OS || 193 μινυνθέοντες^λ U || 194 μινυθίος^λ || 195 μὴ νύθη διώτερος^λ || 198 μηρίτω^λ || 205 μίων^λ || 208 μειδιών^λ OS, μηδιών^λ U || 212 κοῖλος τόπου ||

- 217 μελιχίοις (Z 214): προσρνέει (D), OSU | κολακευτικοίς (= A 582 μαλακοί-
ειν). SU
- 218 μείλια (I 147): έμπροίκια (Suda "τά προικία"). OSU
- 219 μείρεο (I 616): μερίζου (D). OSU²
- 220 μιμνάζειν (K 549): μένειν (B 392D). SU
- 221 μισθώ επί ρήτῳ (Φ 444): επί ώρισμένῳ μισθῳ (D). OSU
- 222 κήμιπέλεκκα (Ψ 858): τὰ μονόστομα (Ψ 856D "έκ τοῦ ένδς μόνου μέρους
έχον άκμήν"). OSU
- 223 μνώοντο (Λ 71): μνήμην έποιοῦντο (D). OSU
- 224 μνησαίατο (B 492D): μνησθήσονται (D "ύπομνήσειαν"). OSU
- 225 μνήσασα (A 407): ύπομνήσασα (D). OSU
- 226 μνήσασθε (Z 112): ύπομνήσασθε (D "κατά μνήμην έχετε"). OSU
- 227 μνηστήν (I 399): τήν έκ μνηστείας γεγαμημένην (= α 36D; ~ D). U post 224
- 228 μνήμα (Ψ 619): μνημόνευμα (ApS 113 "μνημόσυνον"; *He μ 1498
"μνημεϊον"). OSU
- 229 μνησαμένῳ (Ω 509): ύπομνησθέντες (~ ε 6D). OSU
- 230 χολωσάμενος (B 195): όργισθείς (D) ἢ πολεμήσας (!) OSU
- 231 μόνος (B 212): μόνος (D). OSU²
- 232 μοχθίζοντα (B 723): κακοπαθοῦντα (D "πονοῦντα, κάμνοντα"). OSU
- 233 μοιρηγενές (Γ 128): επί καλήι μοίραι γεγεννημένον (~D). OSU
- 234 μοϊραν άναπλήρηις (Δ 170): πτωτοίς έκπληρώσας τόν καιρόν τής μοίρας.
U post 241
- 235 μένος χειρῶν ίθὺς φέρον (E 506): τήν δια τῶν χειρῶν δύναμιν έναντίον
έφερον άλλήλων (D). OSU
- 236 μορμόροντα (E 599): μετά ἤχους ρέοντα (~D). OSU
- 237 μαιμώσασα (E 661): ένθουσιωδῶς καί όξέως όρμώσασα (D). OSU
- 238 μόρσιμον (E 674): είμαρμένον (D). OSU
- 239 μόθοιο (H 117 μόθου): μόθου, τής | μάχης (D). OSU
- 240 μοιράων (K 253): μοιρῶν (D). OSU
- 241 κήρ (Ψ 78; ~ Λ 360 κήρα): μοϊρα, θάνατος. ή ψυχή (scil. κήρ, cf A 44D).
OSU
- 242 μογοστόκοι (Λ 270): μόχθους παρέχουσαι ταίς τικτούσαις (~D "έπικουφί-
ζουσαι"). U post 223
- 243 μορόεντα (Ξ 183): μετά πολλοῦ καμάτου κατασκευασμένα (~D). OSU
- 244 μόριμον (Υ 302): πεπρωμένον (D "μεμοιραμένον, είμαρμένον"). OSU
- 245 μόρσιμον (Τ 417): μεμοιραμένον (D). OSU
- 246 μορμόρων (Φ 325): ήχῶν (~ E 599D; D "άναζέων, πληθύων"). OSU
- 247 μολυβδαίνη (Ω 80): τὸ επί τῆι όρμιῳ (cf κέρας μ 253D). OSU
- 248 μυρία (A 2): πολλά (D). OS(U v. 250
- 249 μύθῳ (A 33): λόγῳ (D). OSU
- 250 μυρίοις (~ B 468 μυρίοι): μυρίοις, ἴ πολλοίς (~D) U¹. O²SU
- 251 μυιάων (B 469): τῶν μυιῶν (D). OSU
- 252 Μυκάλη (B 869): όρος Καρίας (D "όρος Πριήνης"). OSU
- 253 μυθησαίμην (Γ 235): είποιμι (D). OSU²
- 254 μυθέομαι (H 76): λέγω (Θ 40D). OSU²
- 255 μυλοειδει (H 270): τραχεϊ λίθῳ (~D). OSU
- 256 κᾶμύνειν (I 435): βοηθεϊν (= supra α 434). OSU²

217 μελιχίοις^λ || 226 μνήσασθαι^λ || ύπομνησθῆναι U || 229 ύπομνησθέντι || 230 μολωσάμενος^λ ||
235 μονοχείρων ίσχνῶν φέρον^λ || 237 μοιμοσῶσα^λ || 241 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||
247 μομερει^λ || τῷ OS || 253 είποίμην ||

- 257 μυδαλέας (Λ 54): διύγρουσ (D). OSU
 258 μυλάκεσσι (Μ 161): μυλοειδέσι λίθοισι (~D). OSU
 259 μυίης θάρκοσ (Ρ 570): τὸ ἐπίμονον τοῦ ἥρωσ. οὗτοσ γὰρ ἀποτραπόμενοσ εἰσ ἄλλον τόπον ἐπέρχεται εἰσ τὸν αὐτόν (~D). U post 251
 260 μύσεν (~ Τ 405 ἤμυσε): ἐπέκλινεν (D "παρέκλινε"). OSU
 261 μολπῆι (Α 472): ὠδῆι (D). OSU²
 262 μῶλοσ (Ρ 397, ~ Β 401): ἐγχρονισμόσ (ΑρS 114; D "ἢ ἐκ καταμονῆσ μάχη, ὁ μολυμμόσ"). OSU
 263 μωμήσονται (Γ 412): φέξωσι, μέμφονται (~D). OSU
 264 μώνυχασ (Ε 236): μονώνυχασ (D). OSU
 265 μωνύχεσσι (~ Ι 127 μώνυχεσ): μονώνυξι (~ Ε 236D). OSU
 266 ἐμῶι μένει (Ζ 127): τῆι ἐμῆι δυνάμει (~ Δ 8D). OSU
 267 μῶλον (Β 401): τὴν συμπλοκὴν τοῦ πολέμου (D "μολυμμόν τὸν ἐν τῶι πολέμωι"). OSU
 268 μῶλοιο (?): μῶλου, ἔτοῦ OS¹ πολέμου (≈ Π 245D). OSU
 269 μῶλοισι (?): τοῖσ πολέμοισι (≈ Π 245D). O²SU

Ἄρχη τοῦ Ν στοιχείου OS

- 1 ναὶ μὰ τόδε (Α 234): ναὶ μὰ τοῦτο (D). OSU
 2 ναίουσιν (Β 130): οἰκοῦσιν (~D). U² post 3
 3 ναῖον (Β 511): ὄικον (D). O²SU
 4 ναιεταώσῃ (Γ 387): οἰκούσῃ (~D). U² post 10
 5 ναύτησι (Δ 76): ναύταισ (D). OSU
 6 ναιετάντεσ (~ Ζ 497 ναιετάντεσ): οἰκοῦντεσ (~D). OSU²
 7 ναίων (Η 221): οἰκῶν (Δ 166). OS
 8 νάπαι (Θ 558): κύνδενδροι τόποι (Π 300 "ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ κύμφυτοι"). OSU
 9 ναπάων (~ Θ 558 νάπαι): ὑλῶν (?). OSU
 10 ναιέμεν (Ο 190): οἰκεῖν (λ 265D). OSU
 11 ναύμαχον (Ο 677): ἐκ τῶν νηῶν ἐμάχοντο (!). OSU
 12 νέηαι (Α 32): πορευθῆισ (D). OSU
 13 νεφεληγερέτα (Α 517): ὁ τὰσ νεφέλασ συναθροίζων (D "νεφῶν ἀθροιστικόσ"). OS
 14 νεικεῖ (Α 521): ὄνειδίζει (*He ν 223; D "κακολογεῖ, λοιδορεῖ"). OSU
 15 νέον (Β 88): νεώτερον (D "νεωστί"). OS
 16 νεῶν ἄπο (Β 91): ἀπὸ τῶν νεῶν (D). OSU
 17 νεμέσσηθεν δέ (Β 223): ἐμέμφα(ν)το δέ (~D). OSU
 18 νέην (Β 232): νεωτέραν (D) U² post 25
 19 νεώμεθα (Β 236): πορευόμεθα (D). OSU
 20 νεικείων (Β 243): ὑβρίζων (D "ὄνειδίζων"). OSU²
 21 νεαρόσ (~ Β 289 νεαροῖ): νέοσ (~D). OSU²
 22 ἀνηθέντα (Β 291): λυπηθέντα (D). OSU
 23 νέεσθαι (Β 453): πορευέσθαι (D). OSU
 24 νεέσθω (Γ 159): πορευέσθω (D). OSU

259 εἰσ τὸν αὐτόν D : ἢ εἰσ αὐτόν U || 261 μολπῆλ || 262 ἐγχρονισμὸσ U ||

9 ὑψηλῶν OS || 11 ναίηαι· ἐμάχοντο OS (v. 12 app.) || 12 ναίηαιλ || 16 νέωνλ (OS || .. νεωτέρων OS || 22 νειηθένταλ || 26 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||

- 25 ναιετάσκον (B 539): ὠίκουν (D). OSU
 26 <κουροτέροις (Δ 316):> νεωτέροις (D), νέοις. U post 47
 27 νεμεσῶ (Δ 413): μέμφομαι (~D). OSU
 28 νεμέσθη (Δ 507): ἐμέμφατο (D "ἐφθόνησεν, ἐβάσκανεν"). OSU
 29 νείατον (E 293): κατώτερον, ἔσχατον, τελευταῖον (~D). OSU
 30 νειαιρή (E 539): ἐσχάτη (D). OSU
 31 νεμεσίζη (E 757): μέμφη (D). OSU²
 32 νεῦμαι (Σ 136): παραγίνομαι (He ν 388 "ἤξω, ἐπανάξω"). OSU
 33 <ἐνέρτερος (E 898): κατώτερος (D). OS
 34 νεκάδεσσι (E 886): ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι (D). OSU
 35 νέρθεν (H 212): κάτωθεν (D). OS
 36 νέκυας (H 418): νεκρούς (Y 499D). OS
 37 Νεστορέας (Θ 113): τοὺς τοῦ Νέστορος (D). U post 54
 38 νεβρόν (Θ 248): ἐλάφου γέννημα (D). OSU
 39 νεμεσητόν (I 523): μεμπτόν (~D). U post 17
 40 νεήλυδες (K 434): νεωστὶ ἐληλυθότες (D). OSU
 41 νεμέθοντο (Λ 635): ἐνέμοντο (D "νεμομέναις ... ἐώκεισαν). OSU
 42 νείσοντο (M 119 ν.1., νίσοντο): ἐπορεύοντο (A^{ti}, Σ 566D). OSU²
 43 νείκεον (M 268): ὀνειδίζον (A^{ti}). OSU
 44 νεμόμεθα (M 313): καρπούμεθα (β 167D "οἰκοῦμεν"). OSU
 45 νεήκεσι (N 391): νεωστὶ ἠκονημένοις (D). OSU
 46 νεουτάτου (N 539): νεωστὶ τετρωμένου (ϕ, D). OSU
 47 νεοθηλέα (Ξ 347): νεωστὶ θάλλοντα (~D). U post 19
 48 νέρτεροι (O 225 ν.1., ἐνέρτεροι): κατώτεροι (D). OSU²
 49 νεόστροφον (O 469): νεωστὶ ἐστραμμένον (~D). OSU
 50 νέοιο (P 36): νεωστὶ κατασκευασμένου (D). OSU
 51 νεῶν ἐν ἀγῶνι (T 42): ἐν τῶι ἀθροίσματι τῶν νεῶν (O 428D). OSU
 52 νεοτεύκτου (Φ 592): νεοσκευάστου (He ν 358 "νεοποιήτου"). OSU
 53 νεμεσᾶπον (Ψ 494): μέμφεσθε (~ N 119D). U post 31
 54 νεοίη (Ψ 604): ἡ νεότης (D). OSU
 55 νήσοις (B 108): νήσοις (D). U² post 59
 56 νήεσσι (B 175): ναυί (D). OSU²
 57 νηός (B 170): νεός, πλοίου (α 171D). O²SU
 58 νήπια (B 311): μικρότατα (~D). OSU
 59 νηπιάχοις (B 338): μικροῖς (D). OSU
 60 νῆας (B 398): τὰς ναῦς (A 12ϕ, D). OSU
 61 νηῶι (B 549): ναῶι (D). O²SU²
 62 Νήριτον (B 623): ὄρος Ἰθάκης (D). OSU
 63 νήϊον (Γ 62): <πρὸς> νεὸς κατασκευή<ν> γέπιτήδειον ξύλον U¹ (~D). OSU
 64 Νυχήιον (Z 133): ὄρος τῆς Λυδίας Νυχήιον (D "ὄρος Θράικης"). U post 55
 65 νηίδα (H 198): ἄπειρον (D). OSU
 66 νήνεμος (Θ 556): ἄνευ, γχωρὶς U¹ ἀνέμου (~D). OSU
 67 νηπιέη (I 491): τῆι παιδικῆι ἡλικίαι (D "τῆι χαλεπῆι παιδοτροφίαι"). OSU
 68 νηυί (N 276): ταῖς ναυί (D). OSU
 69 νηκερδέα (P 469): ἀκερδῆ, ἀνωφελῆ (D). OSU
 70 νήεον (Ψ 139): ἐπορεύοντο (! D "ἐχώρευον"). OSU
 71 κείκεε (B 224): ὑβρίζε (D "ἐκακολόγει). O²SU²
 72 κείκεσθαι (? B 241 νεκείεσκε): ὑβρίζεσθαι (D "ἐκακολόγει"). OSU
 73 κείκειειν (B 277): ὑβρίζειν (D). OSU

- 74 νιφάδεσσι (Γ 222): χιόσι μεταβολαῖς (D "νιφάδων βολῆι"). OSU
 75 νίζοντες (Η 425): ἀποπλύνοντες (D "νίπτοντες"). OSU
 76 νικόμενον (Ν 186): πορευόμενον (Ο 577φ; ~ D). OSU
 77 νιφετός (~ Κ 7 νιφετόν): χιόνος καταβολή (*He 596 "χιόνος καταφορά"). OSU
 78 κελιόθεν (Κ 10): κάτωθεν (D). OSU²
 79 κέικει (Κ 249 imperat.): ὀνειδίζει (D "κακολόγει, φέγε"). OSU
 80 κελιόθι (Φ 317): κατωτέρω (D "κάτωθεν"). O²SU
 81 κέιομαι (Ψ 76): πορεύομαι (D "παραγενήσομαι"). OSU
 82 νοῦσον (Α 10): νόσον γλοιμικήν U¹ (φ, D). OSU²
 83 νόσφιν (Α 349): χωρὶς ἕκαστον (~D). OSU
 84 νοήρη (Α 522D): ἴδηι (φ), ἰθεάσεται U¹, ἰένθυμηθηῖ (~ Α 543D). OSU
 85 νοσφιζοίμεθα (Β 81): χωριζοίμεθα (D). OSU
 86 νόστος (Β 155): ἡ εἰς τὸν οἶκον ἐπάνοδος (D "... ἀνακομιδή"). OSU
 87 νόος (Β 192): νοῦς, διάνοια (D). OSU
 88 νομῶι (Β 475): νῦν τῆι νομῆι, τῆι βοσκήκει (D "βοσκή"). OSU
 89 νοστήσας (Ε 687): ἀνακομιθεῖς (D). OSU
 90 νότος (Β 145): ἄνεμος (~D) ἔδιὰ τοῦ ὀ μικρόν U¹. OSU
 91 νοτίηι (Θ 307): ταῖς τοῦ νότου δρόσοις (D "δρόσοις ἢ ψεκάειν ἑαρ-
 ναῖς"). OSU
 92 νοήματα (Κ 104): ἐνθυμήματα (Σ 295D "βουλευματα"). OSU
 93 νωθής (Λ 559): βραδύς (D). OSU
 94 νομόν (Ζ 511): τὴν νομήν (D). OSU
 95 νότιος (Λ 811): δίυγρος (~D, δ 785D). SU
 96 νὺ δῆ (~ Β 284D νῦν δῆ): νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος (~D). OSU
 97 νυόν (Γ 49): νύμφην νεωτέραν (~D). OSU
 98 νυκτί (Ε 23): ἀοραταί (~ Ε 506D; D "σκότει"). OSU²
 99 μύκον (Ε 749D): ἤχησαν (D). OSU
 100 νυκτὸς ἀμολγῶι (Λ 173): τῶι μεσονυκτίω ἀμολῶι, SU | ὅτε οὐδεὶς μολί-
 σκει, ὃ ἐστὶ περιπατεῖ· οἱ δὲ ἀμογῶι, ὅτε οὐδεὶς μογεῖ, ὃ ἐστὶ κακοπαθεῖ
 (~ δ 841D; cf D, ApS 28). οἱ δὲ τῶι πρὸς ὄρθρον καταστήματι. OSU
 101 νώμησαν (Α 471): περιήνεγκαν (φ "διέδωκαν"; D "διεμέρισαν, διέδοσαν"). OSU
 102 νώροπα (Β 578 accus. sg.): λαμπρά (~D). OSU
 103 νώροπι (Η 206): λαμπρῶι (D). OSU
 104 νωμήσαι (Η 238): μετενεγκεῖν (D "διενεκεῖν"). OSU
 105 νότιος (Λ 811): δίυγρος (~D, δ 785D). OSU²
 106 νωνύμους (Μ 70): ἀνωνύμους (D; Ν 227φ). OSU
 107 νωίτερος (~ Ο 39 νωίτερον): ἡμέτερος (~D). OSU

83 possis ἑκάστου, cf Σ 502D ἀμφίς || 88 βοσκή Ο = D || 93 νοθήε^λ OS, νομοθήε^λ U || 96 ἐπὶ τοῦ παρόντος U : δῆ OS || 105 νώτιος^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Ξ στοιχείου OS

- 1 ξανθῆς (A 197): πυρρᾶς (D). OSU
- 2 ξανθοῖο (Γ 434 ξανθῶι): ξανθοῦ, ῥῆ ποταμοῦ Τροίας (~ Z 4D) U = infra 5¹. OSU
- 3 Ξάνθον τε (E 152): καὶ τὸν Ξάνθον (~ A 177D). OSU
- 4 Ξάνθου (Γ 1): ποταμοῦ Λυκίας (B 877D). OS
- 5 Ξάνθοιο (Z 4): ποταμοῦ Τροίας (~D). OS(U v. supra 2)
- 6 <ἐ>ξείης (A 448): ἐφεξῆς (D). OSU
- 7 ξείνισσεν (Γ 232): ἐξένισεν, ὑπεδέξατο (Z 217D). OSU
- 8 ξεστῆς (~ Z 243 ξεστῆις): καλῶς ἐξεσμένης (~ α 138D; D "καλῶς κατεσκευασμέναις"). OSU
- 9 ξεινοδόκον (Γ 354): τὸν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον (~D). OSU
- 10 ξείνια (Λ 779): ξένια (Z 218D ξεινήια). OSU
- 11 ξυνέηκε (A 8): συνέβαλε (F,D). OSU
- 12 ξυνήια (A 124): κοινὰ χρήματα (D,A^{ti}). OSU
- 13 ξύνιον (A 273): ἐπήκουον (F~D "συνίεσαν ἠιςθάνοντο"). OSU
- 14 ξύλοχον (E 162): σύνδενδρον τόπον (D~F). OSU
- 15 ξυνάγουσα (Z 87): συνάγουσα (~D). OSU
- 16 ξύμβληντο (Ξ 27): συνέτυχον (D), ῥῆ συνέβαλε U cf 11 ξυνέηκε¹. OSU
- 17 ξυνή (O 193): κοινή (D). OSU²

Ἄρχῃ τοῦ O στοιχείου OS

- 1 ὀαριζέμεναι (X 127): διαλέγεσθαι (~D), ἐνοχλεῖν (cf *He ω 481 ὠτοκοπεῖ· ἐνοχλεῖ λαλῶν). OSU
- 2 ὀαρίζετον (X 128): ὀμιλοῦσιν (~ Z 516D). OSU
- 3 ὀλγίστη (Ψ 655): ἄλγος (He 2802 "χαλεπή"). OSU
- 4 ὀαριετός (P 228): ὀμιλία (D). OSU
- 5 ὀβελοῖσιν (A 466): ὀβελίσκοις (D). OSU²
- 6 ὀβριμόεργος (E 403): ἰσχυροπράγμων (D). OSU
- 7 ὀβριμόεργοις (~ E 403 ὀβριμόεργος): δεινὰ ἐργαζόμενος (~D). OSU
- 8 ὀβριμοπάτηρ (E 747): ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα (D). OSU
- 9 ὃ γάρ (A 12): αὐτὸς γάρ (F,D "οὗτος γάρ"). OSU
- 10 ὃ γέρων (A 33), ὃ γεραιός (A 35): ὃ πρεσβύτης (D). U
- 11 ὄγκους (Δ 151): τὰς ἐξοχὰς (D "τὰς ἀκίδας καὶ ἐξοχὰς"). OSU
- 12 ὄγμους (Σ 546): τὰς ἐπὶ κτίχους φυτείας (D "τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδου"). OSU
- 13 ὃ δέ (A 47): αὐτὸς δέ (A 47D "οὗτος δέ"). OSU²
- 14 ὄδυσῆϊ (B 220): τῶι Ὀδυσσεῖ (D). U post 19
- 15 ὀδάξ (B 418): τοῖς ὀδοῦσι (D). OSU
- 16 ὀδύνησιν ἔδωκεν (E 397): εἰς ὀδύνην ἔβαλεν (~D). OSU
- 17 ὀδυνήφατα (E 900): τὰς ὀδύνας φθείροντα (D). OSU
- 18 ὀδύσαντο (Z 178): ἠρίσθησαν (D "ὠργίσθησαν"). OSU
- 19 ὄδυσῆα (K 137): τὸν Ὀδυσσεά (D). U

Ξ 12 πράγματα O || 13 ἐπικοινωνο O || 16 ξύμβλητον^λ S, ξύμβλητο^λ OU ||O 3 ὀαγιετη^λ || 7 ἐργαζόμενοις OS || 11 ἐξοχάδας SU, διεξοχάδας O || 14 ὀδυσσῆει^λ || 16 ὀδύνησεν^λ || 17 φείροντα U, φέροντα OS || 19 οδυσσεά^λ ||

- 20 ὀδυνᾶων (O 60): ὀδυνῶν (He μ 630). OSU
 21 ὄζους (A 234): κλάδους (ϕ,ϑ). OSU²
 22 ὄζωι ἔπι (B 312): ἐπὶ τῶι κλάδωι (ϑ). OSU
 23 ὄζον ἄρηος (B 663): πολεμικός (B 540ϑ). OSU
 24 ὄζος ἄρηος (B 704): ἀσπιδιώτης (ϑ "πολεμικός"). OSU
 25 ὄζον (Γ 147): ἀπόγονον (ϑ), κλάδον (~ A 234ϑ). OSU
 26 ὄζωι ἐν (Z 39): ἐν κλάδωι (~ϑ). OSU²
 27 οἰωνοῖσί τε πᾶσι (A 5): τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυψὶ καὶ
 κόραξι (ϑ,~ϕ). OSU
 28 οἴκαδε (A 19): εἰς τὰ οἰκήματα U (~ ϑ) | εἰς τοὺς οἴκους. OS
 29 οἰωνοπόλων (A 69): ὀρνεοκόπων (ϑ). OSU
 30 οἶομαι (A 78): ὑπολαμβάνω (ϑ). OS(U v. infra 32)
 31 οἴκοι ἔχειν (A 113): ἐν τοῖς οἴκοις ἔχειν (~ϑ,ϕ). OSU
 32 οἶω (A 170), ἴομαι (A 78) U =supra 30¹: ὑπολαμβάνω (A 289ϑ). OSU
 33 οἷ κέ με (A 175): οἷτινές με (~ϑ). OSU
 34 οἷ (A 258): οἷτινες (ϑ). OSU
 35 οἶνοπα (A 350): μέλανα ἢ οἰνώδη (ApS 119). OSU
 36 οἶη (A 398): μόνη (ϕ,ϑ). O²S
 37 οἶζυρός (A 417): ἐπίπονος, ταλαίπωρος (ϑ). O²SU
 38 οἶεαι (A 561): ὑπολαμβάνεις (Y^s, ϑ "ὑπονοεῖς"). OSU
 39 οἶσει (B 229): κομίζει (ϑ). OSU
 40 οἶος (B 247): μόνος (ϑ). O²SU²
 41 ἐλεεινά (B 314): οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς (ϑ). OS
 42 οἷς οὐ τι (B 338): οἷς οὐδέν (ϑ). OSU²
 43 οἰωνούς (B 393): σαρκοφάγα ὀρνεα (~ A 5ϕ,ϑ). OSU
 44 οἶον (B 486): μόνον (ϑ). OS
 45 οὐδ' οἷ (B 703): οὐδὲ οὐτοί (ϑ). O²SU²
 46 οὐκ οἶος (B 745): οὐ μόνος (~ϑ). O²SU
 47 οἰετέας (B 765): ἰσαετέις, συνηλικιώτας (~ϑ). OSU
 48 οἶσι (B 805): τοῖς ἑαυτοῦ (! a 19ϑ, ~ Δ 428ϑ). OSU
 49 οἰωνιστής (B 858): ὀρνεοκόπος (*He o 452; ~ϑ). OSU
 50 οἶσετε (Γ 103): κομίζετε (ϑ). OSU
 51 οἰκέμεναι (Γ 120): κομίζαι (~ϑ). OSU
 52 οἷ δὴ (Γ 134): οὐτοί δὴ (~ A 314ϑ). OSU
 53 οἷ ῥα (Γ 187): οἷτινες δὴ (ϑ). OSU
 54 οἷ δ' ὡς οὖν (Γ 154): οὐτοί δὲ ἐπειδὴ (~ A 314ϑ). OSU
 55 οἶων (Γ 198): μήλων, ἰ προβάτων (ϑ). OS
 56 οἶο κασιγνήτοιο (Γ 333): τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ (ϑ). OSU
 57 οἷ δ' ἐπεὶ (Γ 340): ῥοῖ δ' ἐπεὶ οὖν, U¹ οὐτοί δὲ ἐπειδὴ (~ϑ). OSU
 58 οἶνοχοῖο (B 128): τοῦ ἐπικέρνου (ϑ "πινκέρνου"). OSU
 59 οἶνοχοεῖ (~ Δ 3 ἐωινοχόει): οἶνοχοεῖ (ϑ). OSU
 60 οἶος πάρος (Δ 264): ὁποῖος πρότερον (E 340ϕ,ϑ). OSU
 61 οἰμωγή (Δ 450): στένος, ἰ στεναγμός (ϑ). U post 70, cf 133
 62 οἰκήας (E 413): οἰκείους (ϑ). OSU²
 63 οἶησις (E 641): μόναις (ϑ). OSU
 64 Οἰνεῖδαο (E 813): πατρωνυμικῶς (ϑ). U post 59
 65 οἰώθη (Z 1): ἐμονώθη (ϕ,ϑ). OSU
 66 οἶχεο (?~ E 472 οἶχεται): πορεύου (~ϑ). OSU

34 οἶοι^λ (A 272) U || 41 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 45 οἶδοι· οἶδε || 46 οἰκοῖος || 47 ἰσα ἔτη || 50 κομήσατε U || 57 οἶδεπερ^λ || 58 ἐπιγκέρνου U || 62 οἰκήσας^λ || 65 οἶων^λ U ||

- 67 οἴη (Z 146): ὅποια (E 864D). OS(U² bis)
- 68 ἴομεν (Z 526): πορευθῶμεν (= supra ι 99; M 216D "ἀπέλωμεν"). O²SU
- 69 οἴω (H 82): κομίσω (~ θ 257D). OSU²
- 70 οἰμῶξειεν (H 125): στενάξειεν (~ Γ 364D). OSU
- 71 οἰόθεν οἶος (H 226): μόνος πρὸς μόνον (D). OSU
- 72 οἰνίζοντο (H 472): οἶνον ὠνοῦντο (D) ἢ ἐκίρνων (= θ 470 κερῶντο). OSU
- 73 οἰνίζεσθαι (~ θ 506 οἰνίζεσθε): οἶνον ὠνεῖσθαι (~D). OSU
- 74 οἴκοθι (θ 513): ἐπὶ τῆς οἰκίας (~ He ο 259). OSU
- 75 οἴσθεις (I 453): ὑπονοήσας (D). OSU²
- 76 οἶν (K 215): θρέμμα (Δ 433D "πρόβατα"). OSU
- 77 οἴειν (K 418): οἴστικιν (~ Γ 235D; = O 491D ὀτέοικιν). O²SU²
- 78 οἶμοι (Λ 24): ὁδοί, κύκλοι (~D). OSU
- 79 οἴω (Λ 763): οἴομαι, ὑπολαμβάνω (A 59D). S cf supra 32
- 80 οἰκία (M 168): οἰκείους φωλεούς (~D). U post 62
- 81 οἶ γε (M 263): οἴτοι (A 485D). OSU
- 82 οἰοπόλωι (N 473): ἐν ἐρήμωι· ἐν ᾧ μόνος τις διατρίβει (~D). ἢ πρόβατα ἔχοντι U = infra 86¹. O²SU
- 83 οἴχνεσκεν (O 640): παρεγένετο (~D). OSU²
- 84 οἶμα (Π 752): ὄρημα (D). OSU
- 85 οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοέτρων Ὀκεάνιοι: ἀντὶ τοῦ "οὐ δύνει εἰς τὸν Ὀκεανόν". αἱ γὰρ Ἄρκτοι οὐ δύνουσιν. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι φανεραὶ εἰσὶν ἀμφότεραι τῷ ἐπ' αὐτῶν καλουμένωι ἀρκτικῷ. (~ϕ+D) U post 67
- 86 οἰοπόλωι (T 377): πρόβατα ἔχοντι (~D). OS(U v. supra 82)
- 87 οἰνοποτάζων (Y 84): οἶνον πίνων (D "εὐωχούμενος"). SU
- 88 οἶο (Y 235): τοῦ ἑαυτοῦ (ApS 70). OSU
- 89 οἶδαμι (Φ 234): κύματι (D). OSU
- 90 οἴκτικτος (~ X 76 οἴκτικτον): οἴκτροτάτος (~D). OS
- 91 οἴκτικτοῖς (~ X 76 οἴκτικτον): οἴκτροτάτοις (~D). OSU
- 92 οἴμησεν (X 140): ὄρησεν (D). OSU²
- 93 οἴνοπι (Ψ 316): μέλανι (~ A 350D) ἢ τεταραγμένωι (~ Ψ 143D "νῦν βαθύν"). OSU
- 94 οἴσχη (Ψ 441): λήφηι (Γ 103D "κομίσετε, ἀγάγετε"). OSU
- 95 οἴοις (Ψ 638): μόνοις (θ 230D). O²SU
- 96 οἶ κε μιν (Ψ 675): οἴτινες αὐτόν (= Δ 534D οἶ ἐ). OSU
- 97 ὀκνεῖω (E 255): γεύλαβοῦμαι (ϕ) U¹, ὀκνῶ (ϕ+D). OSU
- 98 ὀκτάκνημα (E 723): ὀκτῶ κνήμας ἔχοντα. U post 99
- 99 ὀκρίοντι (M 380): τραχεῖ (D). OSU
- 100 ὀλέσκοντο (A 10 ὀλέκοντο): ἀπάλλυντο (D). OSU
- 101 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες (A 18): οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες. Ὀλυμπος δὲ ἐστὶ ὄρος ἐν Μακεδονίαι· οἱ δὲ τὸν οὐρανὸν φασίν (D). OSU
- 102 ὀλέσχη (A 559): ἀπολέσχη (D). OSU
- 103 Ὀλυμπίοις (~ B 14 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες): τοῖς ἐν τῷ Ὀλύμπωι (~ A 18ϕ, D). OSU
- 104 ἐλελιξάμενος (B 316): συστραφεῖς (D "ἐπιστραφεῖς"). OSU
- 105 ὀλεῖται (B 325): ἀπολεῖται (D), ἄποθανεῖται U¹. O²SU
- 106 ὀλοόφρονος (B 723): ὀλέθρια φρονούντος (D "ὀλεθρίου"). OSU
- 107 ὀλοοῖο (Γ 133): ὀλεθρίου (D). OSU

68 οἶμεν^λ (O)S, οἶλ U || 72 ἐκίρνῶσαν || 76 οἶν· θερμά OS || 80 οἰκία || 88 οἰε^λ || 89 κινήματι SU || 98 οκτάκνημα^λ U || .. κνήμας U || 99 ἐτράχυντο, cf c 33D "ὀκρίωντο· ἐτραχύνοντο" || 104 ὀλιεάμενος^λ ||

- 108 ὀβλιοδαίμων (Γ 182): εὐδαιμονέστατε (D). OSU
 109 ὀλλύντων (τε καὶ) ὀλλυμένων (Δ 451): < * * * >. O²SU
 110 ὀλοφυδνόν (Ε 683): οἰκτρόν (D). OSU²
 111 ὀλοφυρόμενος (Ε 871): θρηγῶν (D). OSU
 112 ὀλέθρου (Ζ 143): ἀπωλείας (D "ἐπὶ πέρας θανάτου"). OSU
 113 ὀλολυγῆι (Ζ 301): εὐφημίαι (D "φωνὴ γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς"). OSU
 114 ὀλοφύρατο (Θ 245): ἐθρήνησεν (D "ἐλέησεν"). OSU
 115 ὀλλύς (Κ 201): ἀπολλύων, ἀναιρῶν (~ *He ο 592 "ἀπολλύει, φονεύει"). OSU
 116 ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβω (~ Λ 547 ἀμείβων): κατ' ὀλίγον ἀναχωρῶ καὶ ἐναλλάσσω τὰ γόνατα (~D). OSU 116
 117 κλονέουσι (Ο 324): ἐλαύνουσι, διώκουσιν (D "κλονοῦσιν, διασεύουσιν"). OSU
 118 ὀλιγηπελέων (Ο 24): ὀλίγον δυνάμενος (~D). OSU
 119 ὀλιγοδρανέων (Π 843): ὀλιγοδύναμος (~D). U
 120 ὄλιςθεν (Ψ 774): κατηνέχθη (D "ἔπεσεν"). OSU
 121 ὀμηγερέες (Α 57): ὀμοῦ συναθροισμένοι (D "ὀμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ"). OSU
 122 ὄ μοι (Α 120): ὅτι ἐμοί (~D). OSU²
 123 ὀμοιωθήμενοι (Α 187): ἐξιωθῆναι (D). O²S(~ U ad 152 ὀμωθῆναι)
 124 ὀμοῦμαι (Α 233): ὀμόσω (D). OSU
 125 ὀμόν (Ν 333): "ὄμοιον" (D), τὸ αὐτό, ὡς καὶ 'ὄμῶς' ὀμοίως (Α 209D). OSU
 126 ὀμοίης (Α 278): ἴσης, τῆς αὐτῆς (D). OSU
 127 ὀμίχλη (Α 359): τραχὺς ἀήρ καὶ σκοτεινός (Ζ "παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ"). OSU
 128 ὀμφή (Β 41): θεία κληδῶν (Β 41D). OS | ἡ δι' ὄνειράτων φαντασία (Suda "ὄνειρου φάντασμα"). U
 129 ὀμοκλήσασκέ τε (Β 199): καὶ ἐπετίμα (D "ἠπεῖλει μεθ' ὕβρεως"). OSU
 130 ὀμίλου (Γ 22): τοῦ ἀθροίσματος, † τοῦ πλήθους (D). OSU
 131 ὀμίλωι (Δ 302): νῦν τῆι μάχῃ (~ Ζ 226D). OSU²
 132 ὄμοτον (Δ 440D): ἀπλήρωτον (~D). OSU
 133 οἰμωγῆι: (~ Δ 450 οἰμωγή): οἰμωγῆι, κραυγῆι (D "στεναγμός, ὀλοφυρμός"). OS(U cf 61)
 134 ὀμίλου (Ε 353): τῆς μάχης (~ Ζ 226D; D "τοῦ πλήθους"). OS
 135 ὀμοκλήσασκεν (Β 199): ἠπεῖλει (D). OSU
 136 ὀμοκλήσας (Ε 439): ἀπειλήσας (D). U² post 139
 137 ὀμαρτῆι (Ε 656): ὀμοῦ (D). OSU²
 138 ὀμφαλοέσσει(ς) (Ζ 118): ὀμφαλοὺς ἐχούσει(ς) (D). U² post 124
 139 ὀμοκλή (~ Ζ 173 ὀμοκλήι): ἀπειλή (~D). OSU
 140 ὀμαρτούσει (Ζ 411 ἀφαμαρτούσει): ἀποτυχοῦσει (D). OSU
 141 ὀμοίου (Ι 440): τοῦ ἴσου (~ Ε 441D ὀμοῖον; D "τοῦ ὀμοίως πᾶσιν χαλεποῦ"). OSU²
 142 ὄμιλον (Κ 433): ἄθροισμα (Η 186D). OSU
 143 ὀμφαλοί (Λ 34): ἀσπιδίσκια μικρὰ κόσμου χάριν ἐγκείμενα (~ Π 106 φάλαρα). OSU
 144 ὄμβρωι (Λ 493): ὑδάτων ἐπιφορᾶι (?). U post 162
 145 ὀμιλεῖ (Ε 834; ~ Λ 502 ὀμίλει): μάχεται (D). OSU
 146 ὀμοκλητῆρος (Μ 273): ἀπειλητῆρος (~D). OSU
 147 ὀμιλαδόν (Μ 3): κατὰ συστροφήν (D). OSU

109 ὀλλυμένων pro explicatione || 116 ὀλγονγονγουνος^λ U, ὄλγον γὰρ γουνος^λ OS || .. κατ' ὀλίγον γὰρ OS || 117 ὀλέωσιν^λ || 125 ὄμου^λ || ὄμοιος U || 129 ὀμοκλησιάσκειτο^λ || 132 ὄμοτον^λ || 133 ὀμοιωγῆ^λ OS || 135 ὀμοκλησιάσκεν^λ || 137 ὀματι^λ || 141 ὀμοίου^λ || 144 ὄμβρων^λ ||

- 148 ὁμοκλήν (M 413): ἐπίπληξιν (Π 147D "ἀπειλήν"). OSU
 149 ὁμαρτήσαντες (~ M 400 -τε): ὁμοῦ βαλόντες (~D). OSU
 150 ὁμηλικίην ἐκέκαστο (N 431): παρὰ πάντας τοὺς ὁμηλικούς ἐκεκόσμητο (~ B 530D; D "διέφερε"). OSU
 151 ὁμηλικίη (N 485): ἀντὶ τοῦ ὁμήλικες (D). U post 127
 152 ὁμωθῆναι (Ξ 209): ὁμοῦ γενέσθαι (D "εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν"), ἢ ἔξισαθηναί U ~ 123¹. OSU
 153 ὁμοίη (Σ 120): ὁμοία (A 278D "ἴσης καὶ τῆς αὐτῆς"). OSU
 154 ὁμοῖαι (P 51): εἰοικῦται (cf Γ 219D εἰοικός· ὁμοιος ὦν). OS
 155 ὁμοκλήσει (~ Π 714 ὁμοκλήσειεν): νῦν κελεύσει μετὰ κραυγῆς (D "ἀπειλήσειεν, κελεύσειεν"). OSU
 156 ὁμιλήσῃ (Τ 158): συνδιατρίψῃ (α 265D "συναναστραφή"). U post 159
 157 ὅ μιν (Τ 421): ὅτι μου (~ I 493D + A 37D). OSU
 158 ὁμογάστριος (Φ 95): ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός (D). OSU
 159 ὁμή (Ψ 91): ἡ αὐτή (D). U post 121
 160 ὁμοκλητήρος (Ψ 452): τοῦ ἐγκελευομένου (M 273D). U post 129
 161 ὁμήν (Ω 57): ὁμοῖαν (D) καὶ τὴν αὐτήν (ρ 563D). OSU
 162 ὁμαρτέων (Ω 438): ἀκολουθῶν (D). OSU
 163 ὄν (A 94): ὄντινα (A 547D; = A 36 τόν). OSU
 164 ὄνειδα (A 291): ὄνειδη (D), O²S | ὕβρεις (D). S
 165 ὄνειδείοις (A 519): ὄνειδικτικοῖς (D). OSU
 166 ὄν δ' ἄν (Θ 10; ~ B 198 ὄν δ' αὖ): ὄντινα δὴ ἄν (~ B 198D). OSU
 167 ὄν δ' ἄν (O 348): ὄντινα δὴ (= E 137 ὄν ῥα). U post 150
 168 ὄνειδα (B 222): ὄνειδη, ὕβρεις (D). OSU
 169 ὄνόςσαιτο (Δ 539): ἡμέμφαιτο ἢ U = infra 172) ἐκφαυλίσειεν (D). OSU
 170 ὄνοστά (I 164): μεμπτά (D). OSU
 171 ὄνομάζων (K 68): καλῶν. OSU²
 172 ὄνόσαιτο (N 127): μέμφαιτο (D). OS(U v. 169)
 173 ὄνειαρ (X 433): ὠφέλημα (ο 78D; ~D). OSU
 174 ὄνινησιν (Ω 45): ὠφελεῖ (*He ο 894). OSU²
 175 ὄνειάτα (Ω 367 ὄνειάτ'): ὄνησιν παρέχοντα (~ I 91D; D "νῦν κτήματα"). OSU
 176 ὄξέα (B 222): ἀνατεταμένα, ἰ μεγάλα (D). OSU
 177 ὄξύν (B 440): ταχύν (Δ 352D). OS
 178 ὄξύ (Γ 374): ὄξέως, ταχέως (P 256D). OSU
 179 ὄξυβελῆς (Δ 126): ὄξέως βαλλόμενος (D). OSU
 180 ὄξυόεντι (E 50): ὄξει (D) ἢ ὄξυίνω (= ApS 121). OSU
 181 ὄου (B 325): οὔτινος (D). OSU²
 182 ὄ οἱ (Γ 327 ὄς οἱ): ὄστις αὐτῶι (D). OSU
 183 ὀπότε (A 399): ὀπότεν (D "ὀπηνίκα"). OSU
 184 ὀπιθεν (B 542): ἐκ τοῦ ὀπίσω (~D). OSU
 185 ὀπλότερος (B 707): ὁ νεώτερος (D). OSU
 186 ὀπωπα (B 799): ἑώρακα (D), ἑθεασάμην (= A 262D ἴδον). OSU
 187 ὀπποτέρωι (Γ 101): ποτέρωι ἄν (D "ὀποῖωι ὠιτινι"). OSU
 188 ὀπα (Γ 221): φωνήν (D). O²S
 189 ὀππότερος (Γ 371): ὀποῖος ἄν (Γ 71D). OSU
 190 ὀπίσω (Γ441 ὀπίσσω): μετὰ ταῦτα (D). OSU
 191 ὀπιπεύει (Δ 361 ὀπιπεύεις): περισκοπεῖ (~D). OSU

152 ὁμοιωθῆναι μελ || 154 αἰ οἰκίαι, corr. N. Conrad || 166 δὴ : δεῖ S, δὲ ἢ O, δὲ U (= A 549D) ||

169 πέμφετο U || 175 ὄνησιν U : ὠφελείαν OS || 184 ὀπιθεν U^λ = Δ 362 ||

- 192 ὀπηδεῖ (E 216): ἀκολουθεῖ (ϕ). OSU
 193 οἷκετον (E 232): κομίωσι (~D). OSU
 194 ὀπάζων (E 334): διώκων (D). OSU
 195 ὀπός (E 902): τὸ γαλακτώδες τῆς κυκῆς (D). OSU
 196 ὄπασσον (H 205): παράσχεσ (Π 38 "παράσχου"). SU
 197 ὀπλίζοντο (H 417): παρεσκευάζοντο (D). OSU
 198 ὀπιπεύσας (H 243): περιβλεφάμενος (D). OSU
 199 ὀπιυομένη (Θ 304): γαμουμένη (~D). U post 205
 200 ὀπίστατον (Θ 342): τὸ τελευταῖον (D). OSU
 201 ὀππόθι (I 577): ποῦ (~ He ο 1053). OSU
 202 ὄππως (K 225): ὄπως, ὄν τρόπον (Δ 14D). O²SU
 203 ὄπατρος (M 371; ~ Λ 257D ὄπατρον): ὀμοπάτριος (D). OSU
 204 ὀπλέων (Λ 536): ὄπλων, ὀνύχων (D). OSU
 205 ὀπιυέμεν (N 379): γαμεῖν (= β 207D). U post 185
 206 ὄπιν (Π 388): ἐπιστροφὴν (D). OSU
 207 ὄπλα (Σ 412): νῦν τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα (D). OSU
 208 ὀπλέεσθαι (~ T 172, Ψ 159 ὄπλεσθαι): ὀπλίζεσθαι OS | παρασκευάζεσθαι U (D "ἐτοιμάζεσθαι").
 209 ὀπάονα (Ψ 360): ἀκόλουθον (~ Θ 263D). OSU
 210 ὄρατο (A 56): ἔβλεπεν (D). OSU
 211 ὄρόων (A 350): ὄρων OS¹, βλέπων (D). OSU²
 212 ὄρμον (A 435): τὸν λιμένα (D). OSU²
 213 ὄρκια (B 124): ὄρκους U¹ ὄρκους (D). OSU
 214 ἔργον (B 137): πρᾶγμα (A 294D). OSU
 215 ἔργοιο (c 366): ἔργου, OSU | πράγματος SU
 216 ἔργοις (N 432): πράγμασι (~ B 338D). OSU
 217 ὄρινεν (B 142): ἐκίνησεν (ApS 122) OSU | ἢ ἐταράχθη U v. infra 232
 218 ὄρουσεν (B 310): ὤρμησεν (~D). OSU
 219 ὀρινομένη (B 294): ταραττομένη (~ *He 1219). OSU
 220 ὄρκια (B 339 nomin.): ὄρκους (Γ 105D). OSU
 221 ὀρμήματα (B 356): ὀρμάς (D "ἐνθυμήματα"). OSU
 222 ὀρεκτῆσι (B 543): τὰς χεῖρας ἐκτείνουσι (D "ἐκτείνοντες αὐτά"). OSU
 223 ὄρωρε (B 146 ὄρορε): διεγῆγερτο (D "διήγειρεν"). OSU
 224 ὄρώρει (B 810): διεγείρετο (D "διεγῆγερτο"). OSU²
 225 ὄρνηθεσ ὡς (Γ 2): ὡς ὄρνηθεσ (D). OSU
 226 ὄρνητο (Γ 13): ὄρμα (Γ 349D), ὄ διεγείρετο (D), ὄ ὤρμησεν (E 13D). U post 230
 227 ὄρωρε (Γ 87): κεκίνηται (D "διεγῆγερται"). OSU
 228 ὄρσοε (Δ 204): ὄρμησον (D "διεγείρου, ἀνίστασο"). OSU
 229 ὄρνημένου (Δ 421): ὄρμωντος (~D). OSU
 230 ὄρνηται (Δ 423): ὄρμᾶται (~D). OSU²
 231 ὄρυμαγδός (Δ 449): θόρυβος (D). OS
 232 ὄρινε (Δ 208; ~ E 29 ὀρίνη): ἐταράχθη (~ E 29D). OS(U = supra 217)
 233 ὀρέξει (E 225): περιποιήσεται, δώσει, παράσχη (D,ϕ). OSU
 234 ὀρίγιστα (E 873): φρικτότατα (D). OSU
 235 ὄρνηθι (Z 363): πάρορμα (~D). OSU
 236 ὀρφανικόν (Z 432): ὀρφανόν (D). OSU²

193 ὀπετόν^λ || 196 παρέσχεσ : cogrexii || 206 ἐπιστροφάδην || 207 νῦν om O || 214 ὄργον^λ || 215 ὄργοιο^λ || 216 ὄργισσι^λ U, ὄργοις^λ OS || 220 ὀρίκια^λ || 222 ὀρέκτοις^λ || 233 ὀρεξείη U^λ || 234 ὀργιστα^λ ||

- 237 ὀρθοκραϊράων (Θ 231): ὀρθοκεράτων (~D). OSU
 238 ὀρίνετον (I 4): ἐτάρασσον (~D). OSU
 239 ὀρμήν (K 123): κίνησιν (~ He φ 744 φοράν). OSU
 240 ὀρόθυνε (K 332): παρορμῶν (~ϕ, D παρώρμησεν). U post 235
 241 ὄρθια (Λ 11 ὄρθι'): τὸν πόλεμον (Y^s "ὄρθῶς, ἀνατεταμένως, μεγάλως"). OSU
 242 ὀρωρέχατο (Λ 26): ἐκτεταμέναι εἰσίν (~D). OSU
 243 ὀρεσίτροφος (M 299): ἐν ὄρει διατρεφόμενος (~ P 61D). OSU
 244 ὀρέξωμεν (~ M 328 ὀρέξομεν): παρέξωμεν (~D). OSU
 245 ὄρχαμον (Z 99; ~ M 110 ὄρχαμος): ἡγεμόνα (D). OSU
 246 ὄρρηι (Ξ 522 v.l., ὄρρην): ὀρμήρηι (D "ἐμβάλρηι"). OSU²
 247 ὄρχατοι (Ξ 123): αἱ κατὰ στίχων φυτεῖαι (D) τῶν ἀμπέλων (η 112D). O²SU
 248 ὀρχηθμοῖο (N 637): ὀρχήσεως (θ 263D). OSU
 249 ὄρρουσα (Φ 335): ἐπεγεύρουσα (~ Δ 16D). OSU
 250 ὀρέστερος (X 93): ἄγριος (D). OSU
 251 ὄρκον ἔλωμαι (X 119): ὀρκίω ἢ ὀμόσω (~ A 233D ὀμοῦμαι). OSU
 252 ὄρρα (X 190): ἐπεγεύρα (~ Δ 16D; D "ὀρμήρα"). OSU
 253 ὀρμήσειεν (X 194): ἐπιδράμειεν (D "ὡς .. ὀρμήσει"). OSU
 254 ὀρέοντος (?): πνέοντος (?). OSU
 255 ὀρέοντο (Ψ 212): ὄρμων (D). OSU
 256 ὄρμενος (~ Φ 14 ὄρμενον): ὀρμῶν (P 738D "ὀρμώμενον"). OSU
 257 ὄς εφιν (A 73): ὄστις αὐτοῖς (~ B 687D). OSU
 258 ὄς μέγα (A 78): ὄστις μεγάλως (D). OSU
 259 ὄσσε δέ οἱ (A 104): οἱ ὀφθαλμοὶ δυϊκῶς (~D). OSU
 260 ὄσος (B 528, ~ A 186 ὄσσον): ὀποῖος (D). OSU
 261 ὄσσε (A 200): οἱ ὀφθαλμοὶ δυϊκῶς (~D). S
 262 ὄς κεν (A 218): ὄς ἄν (D) OSU | ἢ ὄστις. U = infra 264
 263 ὄσκα (B 93): θεία φήμη (D). OSU
 264 ὄς κε (E 481): ὄστις (B 366D). O²S(U v. supra 262)
 265 ὄς με (E 119): ὄστις με (~ Γ 351D). OSU²
 266 ὄσκάτιον (E 758): ὄσκα (D "ὄσον"). OSU²
 267 ὄς ῥα οἱ (O 584): ὄστις αὐτῶι (~ B 184D). OSU²
 268 ὄσκα τοι (T 140): ὄσκα σοι (~ A 150D). OSU
 269 ὄτι ῥα (A 56): ἐπειδή (D "ὄτι δή"). OS
 270 ὄτε (A 80): ὀπότε (B 371D; D "ὄταν"). OSU²
 271 ὄττι κεν εἴπηις (A 294): ὀπότ' ῥῆ ὄπερ U (~ infra 273)¹ ἄν εἴπηις (~ B 361D; D ὄπερ ἄν). OSU
 272 ὄτρηῶι (~ A 321D ὄτρηῶ): ἐνεργῶι, δραστικῶι (~D). OSU²
 273 ὄττι κεν (A 294): ὄπερ ἄν (D). OS(U v. supra 271)
 274 ὄτε κέν τοι (A 567): ὄτε δή σοι (~ Z 225D). OSU
 275 ὄτρύνουσα (B 94): διεγεύρουσα (~ Δ 509D), † παρορμῶσα (D, ϕ) U post 272
 276 ὄτι οἱ (B 255): ὄτι αὐτῶι (D). OSU²
 277 ὄττι ῥα οἱ (Z 177): ὄπερ αὐτῶι (D "ὄτι αὐτῶι"). OSU
 278 ὄτρύνων (I 709): διεγεύρων (~ Δ 509D), † παρορμῶν (B 588D). OS
 279 ὄτρυνέω (K 55): παρορμήσω (~D). OSU
 280 ὄτρυνεσκειν (~ Ω 24 ὄτρυνεσκον): παρόρμα (= Δ 268 ὄτρυνε). OSU
 281 ὄ τι (A 64): διὰ τί (~ A 414 τί νυ). OSU
 282 οὐλομένην (A 2): ὀλεθρίαν (ϕ, D). OSU

237 ὀρθοκεράων^λ || 238 ὀρόνετον^λ || 241 ὀρθι^λ || 248 ὀρχίθμοιο^λ || 249 ὀρίουσα^λ || 259 ὄσσε δέει^λ || 269 ὄτίρα^λ ||

- 283 οὔνεκα (A 11): χάριν (= B 138D εἵνεκα; ϕ "διότι", D "ἔνεκα, ἐπειδή"). OSU
- 284 οὐ χραίεμι (A 28): οὐ βοηθεῖ σοι (~D). OS
- 285 οὐρήας (A 50): τὰς ἡμίονους (D). OSU
- 286 οὐ μὰ γάρ (A 86): οὐδαμῶς γάρ (ApS 109 "κατομόεωσ ... μόριον τὸ μά"). OSU
- 287 οὐδ' ἦν (A 90): οὐδ' ἔάν (~ D). OSU
- 288 οὐδ' ἑκατόμβης (A 93): οὐδὲ χάριν θυσίας (~ A 65D). U post 346
- 289 οὐδ' ὅ γε (A 97): οὐδὲ οὗτος (D). OSU
- 290 οὐ πῶ ποτέ μοι (A 106): οὐδέποτε μοι (D). OSU
- 291 οὐκ ἔθελον (A 112): οὐκ ἐβουλόμην (D). OSU
- 292 οὐδέ τί πω (A 124): οὐδαμῶς (B 252D; D "οὐδὲ .. που"). OSU
- 293 οὐκ ἀλεγίζω (A 180): οὐ φροντίζω (D). OSU
- 294 οὐ τίς (A 198): οὐθεῖς (~D). OSU²
- 295 οὐδ' ἀπίθηεν (A 220): οὐδὲ ἀντεῖπεν (D "οὐκ ἠπεῖθηεν, ἀλλ' ἐπέισθη"). OSU
- 296 Οὐλυμπον δέ (A 221): εἰς Ὀλυμπον δέ (~D). U post 282
- 297 οὐδὲν ἔτις (A 244): οὐδὲν ἐτίμησας (D). OS
- 298 οὐδὲν ἔτιςεν (A 412): οὐδὲν ἐτίμησεν (D). S
- 299 οὐτιδανός (A 293): οὐδενὸς ἄξιος (D). OSU
- 300 οὐ τί μοι (A 335): οὐδαμῶς μοι (Δ 401D). OSU
- 301 οὐί (A 404): τοῦ ἑαυτοῦ (= Y 235/A^{ti} οἴο; D "τοῦ ἰδίου"). OSU
- 302 οὐλοχύτας (A 449): τὰς κριθάς (~D). OSU
- 303 οὐῖρον (A 479): οὐῖριον ἄνεμον (D "φορὸν ἄνεμον"). OSU
- 304 οὐδέ τι πῶ μοι (A 542): οὐδέποτε μοι (D). OS
- 305 οὐ τί (A 562 588): οὐδαμῶς (Δ 401D). OSU
- 306 οὐκ ἔχεν (B 2): οὐ κατεῖχεν (~D). OSU
- 307 οὐλόν (B 6): ἠδύν, ποτὲ δὲ καὶ ὀλέθριον (~D). OSU
- 308 οὐ χρή (B 24): οὐ δεῖ (D). OSU
- 309 οὐτῶ που (B 116): οὐτῶ δὴ (D). O²SU²
- 310 οὐί εἵνεκα (B 138): οὐί χάριν (~D). OSU
- 311 οὐ βουλής (B 143): οὐ ἔτοῦ U¹ βουλευτηρίου (D "προβουλεύματος"). OSU
- 312 οὐρούς (B 153): τὰ νεώρια (D "ταφροειδῆ ὀρύγματα"). OSU
- 313 οὐ γάρ πω (B 192): οὐδέπω γάρ (Δ 331D). OSU
- 314 οὐ μὲν ἔοικεν (B 233): οὐ μὲν προσῆκον ἐστίν (~D). OSU
- 315 οὐδέ (τί) πω (B 252): οὐδαμῶς δέ (D). OS
- 316 οὐ θῆν μιν (B 276): οὐδαμῶς αὐτόν (D "καὶ οὐκ ἂν δὴ ἐπὶ πολὺ αὐτόν"). OSU²
- 317 οὐδέ τοι (B 286): οὐδέ σοι (D "ὄσου"). OSU
- 318 οὐς (B 302): οὐςτινας (Γ 235D). O²SU
- 319 οὐ ποτε (B 325): οὐδέποτε (D). OSU
- 320 οὐδέ τι (B 342): οὐκέτι (= A 406D οὐδ' ἔτ'). OSU
- 321 οὐ νεμεσίζομαι (B 296): οὐ μέμφομαι (D). O²SU
- 322 οὐκ ἔσσειται (B 347): οὐ γενήσεται (D). OSU
- 323 οὐ τοι (B 361): οὐ σοι (E 428D). OSU
- 324 οὐδ' ἠβαιόν (B 380): οὐδὲ πρὸς ὀλίγον (~D). O²SU
- 325 οὐδ' ἄρα πῶ οἱ (B 419): οὐδέπω δὲ αὐτῶι (D). OSU
- 326 οὐκ ἀλαπάξεις (B 367): οὐ πορθήσεις (D). OSU

284 χραίεμοι· βοηθεῖς μοι || 287 οὐδὲ ἄν || 304 οὐδὲν ὑπωμοι^λ || 310 ἔνεκα^λ OS || 316 οὐθήμιν^λ U, οὐθήμη^λ S, οὐθήκη^λ O || 317 οὐθετοί^λ || 324 οὐδεβαίον^λ || 325 οὐδέποτε OS ||

- 327 οὔρεος (B 456): ὄρουσ (D). OSU²
 328 οὐδ' ὀνομήνω (B 488): οὐδέ ὀνομάω (~D). OSU
 329 οὐδ' εἴ μοι (B 489): οὐδέ ἄν μοι (cf A 137D εἰ δέ κε· ἔαν δέ). OSU²
 330 οὐρανόθι πρό (Γ 3): ἢ πρό τοῦ οὐρανοῦ (D), ἢ ἀπό τοῦ οὐρανοῦ. U post 327
 331 οὗ πω (Γ 169): οὐδέπω (Δ 331D). OSU²
 332 οὗ τις (Γ 365): οὐθείς (~D). S
 333 οὐδέ κε φαίης (Γ 392): οὐδ' ἄν ὑπολάβοις (D "οὐδέ ἄν εἴποις"). OSU
 334 οὐκ εἶμι (Γ 410): οὐ πορεύομαι (A 169D; D "οὐ παραγίνομαι"). OSU
 335 οὐκ ἔχαδε (Δ 24): οὐκ ἔχώρησεν (F, D). OSU
 336 οὐκ εἰῶ (Δ 55): οὐ συγχωρῶ (D). OSU
 337 οὐκ ἀτέλεστον (Δ 57): οὐκ ἀτελείωτον (D "οὐκ ἀπλήρωτον"). OSU
 338 οὐλαμός (Δ 251): τάξις πολεμική (~D). OS
 339 οὐδέ κε φαίης (Δ 429): οὐδ' ἄν φαίη τις (D "εἴποις"). OS
 340 οὔτησεν (Δ 469): ἔτρωσεν (D). OSU²
 341 οὐκ ἐᾶι (E 256): οὐ συγχωρεῖ (D). OSU²
 342 οὐχ ἄλις (E 349): οὐχ ἰκανόν (D "οὐκ αὐταρκεσ"). OSU²
 343 θυρσανόεσσα (~ E 738 θυρσανόεσσαν): κροσσοῦς ἔχουσα (D "κροσσοῦς ἔχουσαν πανταχοῦ"). OSU
 344 οὐκ ἐπιεικτόν (E 892): οὐχ ὑποχωρητέον (~D). OSU
 345 οὐ μὲν γάρ ποτε (Z 124): οὐδέποτε γάρ (= A 262D οὐ γάρ πω). OSU
 346 οὔδει (H 145): ἐδάφει (D). OSU²
 347 οὗ τινα (H 196): οὐδένα (θ 206D). OSU
 348 οὐτάζοντο (H 273): ἐτιτρώσκοντο (~ Π 26D). OSU
 349 οὐκ ἐπιδεύει (~ I 225 ἐπιδευεῖς): οὐκ ἐνδεεῖ (~D), οὐχ ὑστερεῖ (= *He 6295 δεῖ). OSU
 350 οὐρήων (K 84): φυλάκων (D). OSU²
 351 Ἰούδειν (? Λ 144 οὔδει = 346): οὐ δεῖ (= B 24D οὐ χρή). OS
 352 οὐτιδανῶι (~ Λ 319 οὐτιδανοῖο): οὐδενὸς λόγου ἀξίωι (~ A 293D). O²SU
 353 οὗ πως (M 65): οὐδαμῶς (Δ 320D). SU
 354 οὐ κόσμος (~ M 225 κόσμωι): οὐ κατὰ τάξιν (D "οὐκ ἐν κόσμωι, οὐ κατὰ τὸ δέον"). OSU
 355 οὗ ρά τ' ἀπειρήτος (M 304): οὐκ ἄπειρος δὴ (~D). U post 330
 356 οὐ μὰν ἀκλειεῖς (M 318): οὐκ ἄδοξοι (D). OSU
 357 οὗ ποθι (N 309): οὐδαμοῦ (α 170D πόθι· ποῦ). OSU²
 358 οὐκ ἄμμε (Ξ 62): οὐκ ἄν ἡμᾶς (~ A 59D). OSU²
 359 οὐκ ἔχραισμεν (Ξ 66): οὐκ ἐβοήθησεν (D). OSU
 360 οὐδ' ἡβαιαί (Ξ 141): οὐδ' ὀλίγαι (D). OSU²
 361 οὐδ' ἄρα πως ἦν (Π 60): οὐδαμῶς ἦν (D "οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν"). U post 328
 362 οὐδὲ δὴν ἄζετο φωτός (Π 736): οὐδὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπείχετο τοῦ ἀνδρός (D). U
 363 δὴ δέ μιν Ἄρης (P 210): νῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ ὀρμή (D "εἰςῆλθεν δὲ αὐτῶι πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὀρμή"). U
 364 οὔλον κεκληγῶτες (P 756): ὄξυν καὶ συνεχτραμμένον φωνοῦντες (D "ὄξυν βοῶντες"). OSU
 365 οὗ τι θαμίσεις (Σ 386): οὐ πολὺ παραγίνηι ποῦ (~D). OSU
 366 οὐδέ νύ πῶ περ (Φ 410): οὐδέπω δέ. OSU
 367 οὐ σφῶιν (Ψ 411): οὐχ ὑμῖν (~ Δ 341D). OSU

335 οὐκέδδωκεν^λ || 343 οὐσανόεσσα^λ || .. <οὐ> κροσσοῦς OS || 346 οὐ δεῖ· οὐ δαφεῖ || 347 οὔτεινα· οὐδέινα || 353 ordine inverso S || 355 οὐ κατὰπειρος || 361 ὄρα^λ || 362 ἀφήκετο || 363 οὐδέ μιάρη^λ || 364 συνεχτραμμένος U || 366 οὐδὲν ὑπὸ περ^λ || οὐδέποτε δέ OS ||

- 368 οὔρα (Ψ 431): ὀρήματα (D "ὄρη ὅ ἐστιν ἄφεισι"). OSU
 369 οὐ νυ ποθ' ὑμῖν (Ω 33): οὐδέποτε ὑμῖν (~ κ 464 Hom.) U post 321
 370 οὔτω πῆι (Ω 373): οὔτω που (~ He 181). OSU
 371 οὔλας (Ω 646): ἀπαλάς (η 338D). OSU
 372 οὔδας (Ω 738): ἔδαφος (ι 135D). OSU
 373 οὐ τε κεν αἰεὶ (Ω 744): φοῦδανιεῖτοι (cf E 880 ἀλλ' ἀνίεισι). OSU
 374 ὄφρ' ἡμῖν (A 147): ὄπως ἡμῖν (~ A 133). OSU
 375 ὀφέλλωσιν (A 510): αὔξωσιν (D). OSU
 376 ὄφελλεν (B 420): ἠὔξανεν (D). OSU²
 377 ὀφέλλει (Γ 62): αὔξει (D). OS
 378 ὄφρ' ἄν (Z 113): ὄπως ἄν (D "ἔως ἄν"). OSU²
 379 ὀφέλλειν (Π 631): αὔξειν (D). U post 342 ~ supra 377
 380 ῥῶχα (A 402 ὦχ'): ταχέως (D). OSU²
 381 ὀχθήσας (A 517): στενάξας (Δ 30; ~D). OSU
 382 ὀχεύς (Γ 372): δεσμοτήρ (D "ὁ συνέχων ... ἰμάς"). OSU
 383 ὄχεσφιν (E 28): ἄρμασιν (D). OSU
 384 ὀχέων (E 221): ἀρμάτων (D). OSU
 385 ὀχέεσθαι (K 403): ἠνιοχεῖσθαι (D "ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι"). OSU
 386 ὀχῆα (M 121): τὸν μοχλόν (D). OSU²
 387 ὀχλίσειαν (M 448): κινήσειαν (~D). OSU
 388 ὀχῆες (M 455): μοχλοὶ (D). OSU
 389 ὀχετηγός (Φ 257): ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων (D "ὑδραγωγός"). OSU²
 390 ὀχλεῦνται (Φ 260): κινουῦνται (~D). OSU
 391 ὀχῆας (Ω 446): τοὺς μοχλοὺς (D). OSU²
 392 ὄφιμον ὄφιτέλεστον (B 325): <ὄφὲ ἀρξάμενον τελειοῦσθαι καὶ ὄφὲ τελε-
 σθησόμενον (ApS 125)>. OSU
 393 ῥόφέτελεν (cf Δ 161D ὄφὲ τελεῖ): συνέχεεν. OSU
 394 ὄφει (Δ 353): ὄφει, θεάσει (~D). OSU²
 395 ὄφιγόνων (H 87): μεταγενεστέρων (α 302D). OSU
 396 ὄφου (I 489): προσοφήματος (D). OSU
 397 ὄφα (γ 480): προσοφήματα (≈ I 489D). OS
 398 ὀφείοντες (Ξ 37): ὀπτικῶς ἔχοντες (D). OSU

371 ἀπλάς || 373 οὔτεκέντσι^λ U, οὔτεκέντσι^λ OS || οὔδανιεῖ (O)S || 379 αὔξειεν || 390 ὀχλεύον-
 τα· κινουῦντα || 391 ὄχλους OS || 392 ὄφιτέλεστον etiam pro explicatione codd. || 398 οφιοον^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Π στοιχείου OS

- 1 πάλιν (Δ 357): ἐκ δευτέρου (D). OSU
 2 παρὰ νηυί (A 26): παρὰ ταῖς ναυί (D). OSU
 3 παρὰ θίνα (A 34): παρὰ τὸν αἰγιαλόν (D). OSU
 4 παλιμπλαχθέντα (ν 5, ~ A 59): ἱπάλιν OS¹ εἰς τουπίω ἐπανελθόντα (~ ApS). OSU
 5 παλίλλογα (A 126): παλικύλλεκτα (φ, D). OSU
 6 παρελεύσεται (~ A 132 παρελεύσει): παραδραμεῖ, νικήσει (~D). OSU
 7 παρ' ἐμοί (A 174): πάρεσιν ἐμοί (~D). OSU
 8 παρέσεται (A 213): πάρεται (I 135D). OS
 9 παῦε (A 282): λήγε (cf A 210 λήγε· παύου). OSU
 10 πάντ' ἀγορεύω (A 365): πάντα λέγω (D). OSU
 11 πάντη (A 385): εἰς πάντα τόπον ἢ ὅλωι U = infra 26 παντί¹ (D "εἰς ὅλον τὸ στράτευμα"). O²SU
 12 παρέξο (A 407): παρακαθέξου (D). OSU
 13 παρημένας (~ A 421 παρήμενος): παρακαθημένας (~ A 488D). OSU
 14 ἄπο)παύο (A 422): παύου (D). OSU²
 15 πάμπαν (A 422): παντελῶς (D). OS
 16 πάρος (A 453): ἔμπροσθεν (φ, D), ἱπρό τούτου (A 610φ), πρίν (α 21D) U¹, χρονικόν (~ ApS 128). OSU
 17 πανήμερος (~ A 472 πανημέριοι): δι' ὅλης τῆς ἡμέρας (D). OSU
 18 παιήονα (A 473): νῦν παιᾶνα, τὰ ἐπὶ ἱτῆι U¹ καταπαύει λοιμοῦ αἰδόμενα (~D). OSU
 19 παρείπη (A 555): παραλογήσεται (φ, D παραπίεισι). OSU
 20 παράφημι (A 577): παραινῶ (D). OSU
 21 πᾶν δ' ἡμαρ (A 592): δι' ὅλης τῆς ἡμέρας (D). OS
 22 παρὰ δέ (A 611): παρ' αὐτὸν δέ (D). OS
 23 παννύχιοι (B 2): δι' ὅλης τῆς νυκτός (D). OSU
 24 πασσυδίη (B 12 v.l., πανσυδίη): πανστρατιᾶ (D). OSU
 25 πατρῶιον (B 46): πατρικόν (E 125D). OSU
 26 παντί (B 108): ὅλωι (~D). OS(U v. supra 11 πάντη)
 27 παυροτέροι (B 122): ὀλιγωτέροι (D). OSU
 28 παρὰ δέ (B 279): παρ' αὐτὸν δέ (D). OSU
 29 παυσαλή (B 386): ἀνάπαυσις (φ; ~D). OSU
 30 πανημέριος (P 180; ~ B 385 πανημέριοι): πανήμερος (cf supra 17). SU
 31 παντοίων (B 397): παντοδαπῶν (D). OSU
 32 Παναχαιῶν (B 404): πάντων τῶν Ἑλλήνων (D). U
 33 παύσαντο (B 430): ἐπαύσαντο (cf A 305D λῦσαν ..). OSU
 34 παμφανῶσα (B 458): λάμπουσα (D). OSU
 35 παρελέξατο (B 515): παρεκοιμήθη (D). OSU
 36 παρ ποταμόν (B 522): παρὰ ἱτὸν U¹ ποταμόν (~ B 355D). OSU
 37 Πανέλληνας (B 530): ὑπὲρ πάντας τοὺς Ἑλληνας (D). U post 32
 38 Παρρασίην (B 608): πόλιν Ἀρκαδίας (D). U post 49
 39 πέρην (B 626): πέραν (D). OSU
 40 παῦρος (B 675): ἀσθενής (D "ὀλίγος"). OSU²
 41 παρδαλέην (Γ 17): παρδαλέως δοράν (*He π 741; ~D). OSU
 42 πάλλων (Γ 19): κείων (D). OSU
 43 πατρί τε κῶι (Γ 50): τῶι τε πατρί. OSU

12 παρακαθέξου || 17 τῆς om. U || 22 παρὰ τόνδε OS || 23 τῆς om. U || 39 πάρην^λ || πέτραν OS ||

- 44 παράκοιτιν (Γ 53): γυναῖκα (D). OSU
 45 παλαμάων (Γ 128): παλαμῶν (D "χειρῶν"). OSU²
 46 Πάνθοος (~ Γ 146 Πάνθοον): κύριον ὄνομα (~D). U post 37
 47 παρ' ὄχθαο (Γ 187): παρὰ τὰς ὄχθαο τοῦ ποταμοῦ (D "χείλη"). OS
 48 παλάμηφιν (Γ 368): ἐκ τῆς χειρός (D). OSU
 49 παρὰ Ζηνί (Δ 1): παρὰ τῷ Δίῳ (D). OSU
 50 παραβλήδην (Δ 6): παραβολάδην (D). OSU
 51 παρμέμβλωκεν (Δ 11): πάρεστιν (D). OSU
 52 πάμπρωτα (Δ 97): πάντων πρῶτα (D). OSU
 53 πάλιν ἄγεν (Δ 214): εἰς τουπίσω ἤγοντο (! D "κατεάγησαν"). OSU
 54 παρασχέμεν (Δ 219): παρασχεῖν (D). OSU
 55 πάλαι πολέμων εὖ εἰδώο (Δ 310D): πάλαι πολέμων ἔμπειροο (D "ἠσκηκῶο
 τὸ πολεμεῖν"). OSU
 56 πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον (Δ 357): εἰς τούμπαλιν ἐλάμβανε τὸν λόγον (D
 "εἰς τὸ ἐναντίον ἔτρεφε τὸν λόγον")· οἷον ἀντὶ τοῦ μεμπτικοῦ κολακευ-
 τικὸν ἔλεγε. OSU
 57 παραίγια (Δ 381): ἀνάγια (D "ἐναντία"). OSU
 58 παρὰ δὲ σταόο (~ E 112 πάρ): παρασταόο δέ (D). OSU
 59 παρέαοι (E 192): πάρεοι (D). OSU
 60 πάροο (E 218): πρότερον (Δ 264D). OSU²
 61 παρέτρεοαν (E 295): παρεθορυβήθηοαν (D "διὰ δέοο ἔφυγον"). OSU
 62 πάλλε (E 304): γνῦν SU¹ ἔβαλλεν (D "ἔπαλλεν, ἐκίνοι"). O²SU
 63 παῖοο Ἄμφιτρύωνοο (E 392): ὁ Ἡρακλήο (D). U ante π 1
 64 παιήων (E 401): ἰό U¹ ἰατρόο (~D). OSU
 65 παππάζουοιν (Δ 408): πατέρα προσφωνοῦοιν (~ D). OSU
 66 πανάγρου (E 487): τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύοντοο (D). OSU
 67 πάντοοο (E 508): εἰοο πάντα τόπον (D). OSU
 68 Παιοόν (~ E 612 Παιοῶο): πόλιν Τροίαο, ἦν τινεοο Ἄπαιοον μετὰ τοῦ ἄλφα
 ἐκφωνοῦοιν (~D). U post 64
 69 παρήϊξεν (E 650): παρήλθεν (D). OSU²
 70 παρ' ὄχθαο (Z 34): παρὰ τοῦοο αἰγιαλοῦοο. SU v. supra 47
 71 πὰρ δέ οἱ ἔοτη (Z 43): παρέοτη δέ αὐτῷ (~D). OSU
 72 παραιοῶν (Z 62): ουμβουλεύοοαο (D). OSU
 73 πατρῷοο (Z 215): παππικόο (D). OSU
 74 παρήοροο (H 156): παρατεταμένοο (D "παρηωρημένοο"). OSU
 75 πάταοοο (H 216): ἐπάταοοο (D "ἔπαλλεν"). OSU
 76 παῖδοο φίλω (H 279): παῖδοοο φίλοοο δυϊκῶοο. OSU
 77 Πάριν (μετ)ελεύοομαι (Z 280): πρὸο τὸν Πάριν ἐλεύοομαι (~D). U post 70
 78 πᾶν (H 461): ὄλον (~ A 592D). OSU²
 79 πᾶοαν ἐπ' αἰαν (Θ 1): ἐπὶ πᾶοαν τὴν γῆν (D). O²SU
 80 παρηορίαο (Θ 87): τὰοο ἐν τῷ ἵππωο ἠνίαο (~D). OSU
 81 παρακοῖταο (Θ 156): ἄνδροο (~ Z 430D). OSU
 82 πανομφαῖωο (Θ 250): πανταχόθεν φαινόμενον (D "πάοηοοο φήμηοοο καὶ
 κληδόνοοο ἀκούοντι"). OSU
 83 παλίντονα (Θ 266): εἰοο τουπίωοοοοοο (D). OSU
 84 παρέοοφηλεν (Θ 311): οοφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐπόηοοο (D). OSU
 85 παρῆξ ἄλα (I 7): παρεκτόοοοο τῆοοοοοοοοοοοο (D "ἔξω παρὰ τὴν θάλαοοοο") OSU

49 τὸ δηῖ U, τὸ δῆ OS || 51 παρεμβάλωκεν^λ OS, παρεμβάλωμεν^λ U || 59 παραιοῖ^λ || παραιοῖο
 SU, παραιοῖο U || 61 παρέρεοαν^λ || 62 ἔμβαλλε U || 65 παμπάζουοιν^λ || 66 τὰ ομ O || 67 τρόπον
 || 70 παρὰ τὰοο ὄχθαο^λ S ||

- 86 πάλιν ἐρέει (I 56): ἀντερει (D). OSU
 87 παῦρα (I 333): ὀλίγα (D). O²SU
 88 παριαύων (I 336): παρακοιμώμενος (D "συγκαθεύδων"). OSU
 89 πάσασθαι (I 487): γεύσασθαι (D). OSU
 90 παρατρωπῶσι (I 500): παρατρέπουσι (D). OSU
 91 παράρητοι (I 526): παραμυθητοί (~ N 726D). OSU
 92 παρκατέλεκτο (I 664): παρεκοιμήθη (D). OSU
 93 παρά τε κλισίη (K 74): παρὰ τῆς σκηνῆς (A 329D). OSU
 94 παναίολος (K 77): ποικίλος (~ Δ 186D). OSU
 95 πάγχυ (K 99): παντελῶς (D). OS
 96 παρέσσεται (I 136): πάρεσται ἢ U | κατελθεῖν (cf K 217 πάρεσται, K 344 παρεξελθεῖν). OSU
 97 παρέστης (K 290): πλησίον ἔστης (~ Π 544). OSU
 98 παρίστατο (K 291 imperat.): †παρέστης (cf *He 944 παρίστατο· παρέστη-
 κεν). OSU
 99 παραφθαίησι (K 346): παρέλθοι (D παραδράμοι). OSU
 100 παρὲξ ὁδοῦ (K 349): παρεκτὸς τῆς ὁδοῦ (~D "ἔξω"). OSU
 101 παχείη (Λ 355): ἰσχυρά (D). OSU
 102 παρθενοπίπτα (Λ 385): παρθένους περισκοπῶν (ApS 128; D "ἐπιτηρῶν") ἢ
 ἐξαπατῶν (~ Cy). OSU
 103 πάλιν ἄγγελος (Λ 652): ἐξ ὑποτροφῆς ἄγγελος (D "εἰς τοῦπίσω"). OSU
 104 παραίφασις (Λ 793): παραμυθία (O 404D), † συμβουλία (~D). OS(U v. 113)
 105 παρὰ δειρῆν (M 204): παρὰ τὸν τράχηλον (~ Γ 371D). OSU
 106 παρέξ (M 213): ἐκτός (I 7D). OSU
 107 παρφάμενος (M 249): παραλογισάμενος (D). OSU
 108 πατάσσει (N 283): πηδαῖ (~ H 216D; D "κτυπεῖ"). OSU
 109 παραρρητοῖς (N 726 παραρρητοῖσι): συμβουλευτικοῖς (D "παραμυθητικοῖς,
 παραινετικοῖς"). OSU
 110 παφλάζοντα (N 798): ἀναζέοντα (D). OSU
 111 πλαγχθεῖς (Ξ 120): πλανηθεῖς (~D). OSU
 112 παραδραθέει (~ Ξ 163 παραδραθέειν): παρακαθευδήσει (D "παρακατακλιθῆ-
 ναι, συγκοιμηθῆναι"). OSU
 113 παραίφασις (O 404): παραμυθία (D). OSU
 114 παναίησι (Ξ 372): λαμπραῖς (D). OSU
 115 παραμυθησαίμην (O 45): συμβουλευσαίμην (~D). OSU
 116 παλιώξει (~ O 69): εἰς τοῦπίσω διώξει (D "ἐξ ὑποτροφῆς δίωξιν"). SU
 117 παρεπλάγχθη (O 464): παρηνέχθη (D). OSU
 118 πάλιν τροπάσθαι (Π 95): εἰς τοῦπίσω τρέπεσθαι (~D). O²SU
 119 παρθένιος (Π 180): ὁ ἀπὸ τῆς δοκούσης παρθένου γεννηθεῖς (~D). OSU
 120 παρηέρθη (Π 341): παρηνέχθη (D). OSU
 121 παχνοῦται (P 112): λυπεῖται (D "ὑπὸ λύπης πῆγνυται"). OSU
 122 πὰρ ξίφεος (T 253): παρὰ τοῦ ξίφους (Γ 272D). OSU
 123 πανόψιον (Φ 397): παρὰ πάντων ὁρώμενον (~D). OSU
 124 πατροκασιγνήτοιο (Φ 469): τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ (D). OSU
 125 †παναφιλικά (X 490 παναφήλικά): παντελῶς φιλικά (D "πάντων τῶν ἡλικι-
 ωτῶν ἔστερημένον"). OSU

86 παλιναιρέη^λ || 90 παρατρέχουσιν || 97 παρέστη (= O 442)· .. ἔστη OS || 102 παρθενοπίπτα^λ ||
 107 παραφάμενος^λ || 111 παχθείς^λ || 112 παρακαθευδήσει || 114 παλαιθήσι^λ || 118 τρωπάσθαι^λ U
 = v.l. Hom. || 120 παρηέρθη^λ || 121 παχνεῖται^λ || 123 παρ' ὤφιον^λ || 125 πανφίλικά (OS) ||

- 126 πάραντα (Ψ 116): παραφερῆ καὶ προσήκοντα τῶν κλιμάτων (D "τὰ παρώμαλα καὶ γήλοφα"). U post 127
- 127 παραβάται (Ψ 132 παραιβάται): οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἐστῶτες παραβάται λέγονται (~ He π 512). OSU
- 128 παρεξέλαςθη (Ψ 344): παρελάσθη. U post 84
- 129 παραθάμενος (Ψ 515): παραδραμών (~ K 346D). OSU
- 130 πανδαμάτωρ (Ω 5): ὁ πάντα δαμάζων (~D). OSU
- 131 πανάποτος (Ω 255): κακοθάνατος (D "παντελῶς δυστυχής"). OSU
- 132 παλλόμενος (Ω 400): κειόμενος (~ Γ 316D; O 191φ "κλήρωι μεριζομένων"). OSU
- 133 παρέξ Ἀχιλλῆος (Ω 434) ἐκτὸς Ἀχιλλέως (~D). U post 117
- 134 παιδοφόνοιο (Ω 506): παιδοκτόνου (D "τοῦ φονέως μου τῶν παίδων"). OSU
- 135 πανάωριον (Ω 540): πᾶν τὸ παρ' ἡλικίαν (D "παντελῶς ἄωρον ἀποθανούμενον"). OSU
- 136 παραιφάμενος (Ω 771): παραπίεσας (D "παρειπών, παραμυθησάμενος"). OSU
- 137 πεπίθοιμεν (A 100): πείσαιμεν (φ, D "πέιχοιμεν"). OSU
- 138 πείθηται (A 150): πεισθῆι (D). OSU
- 139 περὶ γάρ ῥα (A 236): περιεπείσθη γάρ (E 566D; D "περιελέπιε γάρ"). OSU
- 140 πεπαρμένον (A 246): πεπερωνημένον (~ E 399D). OSU
- 141 περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι (A 258): περιεπείσθητε ἐν τῷ μάχεσθαι (~D). OSU
- 142 Πειρίθοον (A 264: τὸν Πειρίθουν (D). U post 144
- 143 πέλεται (A 284): γίνεται (φ, D). OSU
- 144 περὶ μὲν βουλῆι (A 258 v.l., βουλήν): ὑπερέχετε ἐν τῷ βουλευέσθαι (~D). OSU
- 145 πένοντο (A 318): ἐνήργουν (φ, D). U post 208
- 146 περίσχεο (A 393): ὑπερμάχηρον (~ He π 1898; D "φρόντισον"). OSU
- 147 περικλυτός (A 607): λίαν ἐνδοξος (~φ, D). OSU
- 148 περιφραδέως (A 466): ἐμπείρως (φ, D). OSU
- 149 πέλασαν (A 434): προσεπέλασαν (D), OS | προήνεγκαν. U
- 150 πεμπάβολα (A 463): σχήματι ὀβελίσκου πέντε ὀβελίσκους ἔχοντα (~D, φ). OSU
- 151 πέτασσαν (A 480): ἤπλωσαν (φ, D). OSU
- 152 πεποτή(ν)ται (B 90): πέτονται (D). OSU
- 153 πέφανται (B 122): πεφανέρονται (D "ἐφάνη"). OS
- 154 πειρᾶται (B 193): πειράζει (He π 1244; D "ἀπόπειραν λαμβάνει"). OSU
- 155 πεσσεμέν (B 237): πέσσειν (*He 2022) καὶ ἀπολαύειν (D "κατέχειν"). OSU
- 156 πεπληγώς (B 264): πλήξας (D). OSU
- 157 περιτροπέων (B 295): περιερχόμενος (D), πληρούμενος (He τ 1924 "μέλων τελειοῦσθαι"). U post 147
- 158 πέλωρα (B 321): ῥαπελωρίας OS¹ σημεῖα μεγάλα (D "μέγιστα σημεῖα"). OSU²
- 159 πείθεο (B 360): πείθου (D), πίστευε (Cy). OSU²
- 160 περὶ δ' ἔγχεϊ (B 389): περὶ τῷ δόρατι (D "βασταζούσα τὸ δόρυ"). OSU
- 161 παιφάσσουσα (B 450): ἐνθουσιωδῶς ὀρμῶσα (D). OSU
- 162 πετεηνῶν (B 459) πετεινῶν (D). U post 191
- 163 πετρήσσαν (B 496): ὀρεινὴν καὶ πετρώδη (D "πετρώδη, τραχεῖαν"). OSU

126 κλημάτων || 128 παρεξέλαςθη ἄσθα^λ || 129 παραθήμενος^λ ~ β 237 || 134 παιδοκτόνοιο OS^λ || 135 καθ' ἡλικίαν U || 136 παρεμφάμενος^λ || 137 πεπεύθοιμεν^λ || 142 περίθοον^λ || 151 ἀνήπλωσαν U || 161 πεφάνσουσα^λ ||

- 164 περιτελλομένων (B 551): περιερχομένων (D). OSU
 165 πεποιθώς (B 588): πεπιστευκώς (D) OSU | ἢ τεθαρρηκώς (Δ 303D). U = infra 211
 166 περάαν (B 613): διαπερᾶν (D). OSU
 167 πέρας (B 660): πορθήσας (D). OS
 168 Πελασγικόν (B 681): ἔθνος τῆς Θεσπρωτίας περὶ τὴν Δωδώνην κατοικοῦν (~ B 749D Περαιβοί). U post 197
 169 περίδρομος (B 812): ἐν ἧι ἐστὶ περιδραμεῖν (~D). OSU
 170 Περκώτην (B 835): πόλις Τροίας (~ B 831D). OS
 171 πέποσθε (Γ 99): πεπόνθητε (D). OSU
 172 περὶ σεῖο (Γ 137): περὶ σοῦ (D). OSU
 173 πεπνυμένω (Γ 148): πεπαιδευμένω, ἰ συνετώ (Cy; ~D). OSU
 174 πελώριος (Γ 229): μέγας (D). OSU²
 175 περὶ κνήμησι (Γ 330): περὶ ταῖς κνήμαις (D). OSU
 176 περικαλλέα (Γ 396): περιεσῶς καλά (D "τὸν πάνυ καλόν"). OSU
 177 πέληται (Γ 460): γένηται (D). OSU
 178 πέλασεν (Δ 123): προσήγγισεν, (M 112D) OSU² | ἤγγισεν. U²
 179 παπταίνων (Δ 200): περιβλεπόμενος (D). OSU
 180 πεφρικυῖα (~ Δ 282 πεφρικυῖαι): φρίσσουσα (D "πεπυκνωμένοι"). OSU
 181 περιώσιον (Δ 359): περιεσῶς (D "περιεσῶς, παρὰ τὸ προσήκον"). OSU
 182 περὶ δ' ἄλλων (Δ 375): ὑπὲρ τοὺς ἄλλους (D). OSU
 183 πιθήσας (Δ 398): πεισθεῖς (D). OSU
 184 μεμαυῖα (Δ 440): προθυμουμένη (H 24D). OSU
 185 πέλεν (Δ 450): ἐγένετο (E 511D; ~D). OSU²
 186 πέρησε (Δ 460): διεπέρασεν (D), OS | ἢ διήλθεν (Δ 502D). U = infra 206
 187 πεφύκει (Δ 483): βεβλαστήκει (D "ἠύξῃκει, ἀνεδίδοτο"). OSU
 188 πέρησε (Δ 502, ~ M 53 περήσαι): διαπερᾶσαι (! ~ Δ 502D). OSU
 189 Πέργαμος (~ Δ 508 Περγάμου): ἡ ἀκρόπολις (~D). OSU
 190 πέσσει (Δ 513): πεπαίνει (η 119D; D "καταδαπανᾷ, ἢ πρᾶνυει"). OS
 191 πετάσαι (~ Δ 523 πετάσσαι): ἐκτεῖναι (~ Z 94D). OSU
 192 πελεμίχθη (Δ 535): διεσεύχθη (D). OSU
 193 περιβῆναι (E 21): ὑπερμαχήσαι (D). OSU
 194 παλάσσετο (E 100): ἐμολύνετο (D). OSU²
 195 πειρώμενος (E 129): πειράζων (D "ἀπόπειραν ποιούμενος"). OSU
 196 πεπτηῶτες (ξ 474; ~ B 312 ὑποπεπτηῶτες): σκευασμένοι (D "πεπτωκότες" male). OSU
 197 πελάσθη (E 282): ἐκολλήθη (D "προσεπελάσθη, προσήγγισεν"). OSU
 198 περίφρων (E 412): περιεσῶς φρονῶν (~D). OSU
 199 πέφανται (E 531): φανερόν γεγένηται (~D). OSU
 200 περίδρομοι (E 728): περιφερεῖς (D). OSU
 201 πεπληγυῖα (E 763): πλήξασα (D). OSU
 202 πεπτηότας (χ 384 v.l., πεπτεῶτας): ἀναπεπταμένους (E 770D ἡεροειδές· ἀναπεπταμένου τοῦ μεταξὺ ἀέρος). OSU
 203 πέλεια (Φ 493): περιστερά (D). OS
 204 πελειάσι (E 778): περιστεραῖς (D, D). OSU²
 205 περιτρέφεται (E 903): περιπήγνυται (D). OSU

168 πελάσκιεν || 169 περίδρομος^λ || 170 πέρκος^λ || 172 περισεῖο· περιεσοῦ || 179 πετονῶν^λ || 181 περίοσσον^λ || 182 ὑπὲρ τῶν ἄλλων O || 183 πευθήσας^λ || πλησθεῖς U, σπείθησ OS || 184 πεμαυῖα^λ || 188 περέσαι^λ U, πέρσαι^λ OS || 194 πελάσσετο^λ || 196 πεπτηγότες^λ || 199 φανερόν ἐστι U || 200 περίδρον· περιφερέεσ || 205 περιφέρετα^λ U, περιφέρεα^λ OS ||

- 206 πέρησε (Z 10): διήλθεν (Δ 502D). OS(U v. supra 186)
 207 πείρατα (Z 143): τέλη, πέρατα (Ξ 200D). OSU
 208 πέμπε δέ μιν (Z 168): ἔπεμπε ἰ δὲ αὐτόν (E 8D). OSU
 209 πεπαλαγμένος (~ Z 268 πεπαλαγμένον): μεμολυμένος (~D). OSU
 210 πεφυγμένον (Z 488): πεφευγότα (D). OSU
 211 πεπορθώς (Z 510): τεθαρρηκώς (Δ 303D). OS(U v. supra 165)
 212 περόνησε (H 145): διεπέρασε (D). OS
 213 πεπάλαχθε (H 171): κληρώθητε (D). OSU
 214 πειράτω (Θ 8): πειραστήτω Ο (~ He π 1246) SU
 215 πετέσθην (Θ 46): ἐπέτοντο (*He π 2057). OSU
 216 πετάσας (Θ 441): ἀπλώσας (α 130D). U² post 162
 217 πέσσοι (~ Θ 513 πέσσοι): καταπέφηι (= A 81 Hom.). OSU
 218 περὶ μὲν φάσθαι (I 100): περισσώς εἶπειν (~D "βουλευέσθαι"). OSU
 219 πειθέσθων (I 167 πιθέσθων): πειθέσθωσαν (D). OSU
 220 περὶ γὰρ δῖε (I 433): περισσώς ἐφοβεῖτο (D). OSU
 221 περιπατον (?): περιπατῶν. U
 222 πέσσω (I 565): ἐν ἑαυτῷ ἔχων (D "συνέχων"). OSU
 223 πευκεδανοῖο (K 8): πικροτάτου (~D). OSU
 224 ἔπεφραδον (K 127): εἶπον (D). OSU²
 225 πεπίθοιτο (K 204): πεισθείη (D). OSU
 226 περιχεύας (K 294): περιβαλῶν (D "περιθείς"). OSU
 227 πελάσσετε (K 442 πελάσσετε): προσαγάγετε (~D). OS
 228 πειρηθῆτον (K 444): πείραν λάβητε (~D). OSU
 229 πύθητο (Λ 21): ἀκούετο (D). OSU²
 230 περίδυσεν (Λ 100): ἐξέδυσεν (~ He π 1640 ἀπέδυσεν). OSU
 231 πεφρίκασι (Λ 383): φοβοῦνται (D). OSU
 232 περιπλέες (Λ 395 περὶ πλέες): περισσώς πλέονες (~D). OSU
 233 περιπέυκες (Λ 845): περισσώς πικρόν (D). OSU
 234 πειρητίζων (M 47): πειράζων (~ O 304D). OSU
 235 περῆσαι (M 53): περᾶσαι (~ Δ 502D). OSU
 236 πένταχα (M 87): εἰς πέντε τάξεις (D). OSU
 237 παιπαλόεσσι (~ M 168 παιπαλοέσσοι): τραχυτάτοις (~D). OSU
 238 πειθοίατο (M 229): πείθοιντο (~ K 57D). OSU
 239 περὶ ἴσης (M 423): περὶ ἰσότητος (~D). OSU
 240 παιπαλόεντος (N 17): τραχέως (~D). OSU
 241 πέδησεν (N 435): κατέσχευεν (D). OSU
 242 πεφάσθαι (N 447): φονευθῆναι (~ Ξ 471D). OSU
 243 περισταδόν (N 551): περιστάντες (D). OSU
 244 πεφήσσει (N 829): ἀναιρεθήσεται (D). OSU
 245 πεφασμένον (Ξ 127): φανερόν (D "φανερῶς εἰρημένον"). OSU
 246 πευκαλίμης (~ Ξ 166): σοφῆς (D "συνεταίς"). OSU
 247 πεξαμένη (Ξ 176): καταξυσαμένη (! D "κτενισαμένη"). OSU
 248 πεπιθοῦσα (O 26): πείσασα (D). OSU
 249 τειρομένοιο (Λ 841; ~ O 44): τειρομένου, ἰ καταπονουμένου (~ E 391D, D). OSU
 250 πεφήσεται (O 140): ἀναιρεθήσεται (D "φονευθήσεται"). OSU

208 δὲ U : δι' OS || 217 καταπέμφει || 218 περιμεμφάσθαι || εἶπεν U, ποιεῖν S || 219 πεισθή-
 τωσαν SU || 220 ἐκφοβεῖται U || 226 περιχεύασα || 244 πεφείσθαι || 247 πεξαμένη ||
 ξυσαμένη O || 249 τειρομένοιο· τειρομένου ||

- 251 περιτένεται (Π 133): ἤτοι περιεσώσ στενοχωρεῖται (~D) OSU | ἢ περιτείνεται (~D). OS
- 252 †περεειδῆς (~ Π 177 Περιήρεος υἱί): Περιήρεως υἱός. U post 172
- 253 πεπρωμένον (Π 441): εἵμαρμένον (D). OSU
- 254 πέρθαι (Π 708): πορθωθῆναι (D). OSU
- 255 περιετείωσι (P 95): περιετώσι (D). OSU
- 256 πεφήσεται (P 155): νῦν ἀ(να)φανήσεται (D). OS
- 257 πελασαίατο (P 341): ἐγγύς ἐποίησεν (~ A 434ῥ). OSU
- 258 πεπλήγοντο (Σ 31): ἐπλήσσοντο (~D). OSU²
- 259 περνάμενος (~ Σ 292 περνάμενα): πωλῶν (D "πιπρακόμενα"). OS
- 260 πέλωρ (Σ 410): μέγα (μ 87D). OSU
- 261 πέρσαν (~ T 296 πέρσεν): ἐπόρθησαν (~ B 660D). OS
- 262 λέπαδν' (T 393): τοὺς πλατεῖς ἱμάντας (~ E 730D). OSU
- 263 περήσας (~ Φ 78 ἐπέρασσας): περάσας (D "ἐπώλησας". U² post 235
- 264 περὶ δ' αὖ (Φ 105): περιεσώσ δέ (~ E 566D). OSU
- 265 πεφοβῆατο (Φ 206): ἔφευγον (~ K 510D). OSU²
- 266 πεφοβημένοι (Φ 606): φεύγοντες (= Φ 6 πεφυζότες). OSU²
- 267 πέλεθρα (Φ 407): πλέθρα, μέτρα γῆς (~ Λ 354D). OSU
- 268 πεπτῶτα (Φ 503 πεπτῶτ'): πεπτωκότα (D). OSU
- 269 πεφυζότες (Φ 532): φεύγοντες (Φ 6D). OSU
- 270 πεπταμένας (Φ 531): ἀνωιγμένας (D) ἔξαπλωμένας (~ E 195D). OSU
- 271 περνάς (X 45): πιπράσκων (D). OS
- 272 πελάσκειο (~ X 433 πελέσκειο): πλησίον γίνου (D "ὑπῆρχες, ἐγένου"). OSU
- 273 περιβάλλετον (Ψ 276): περιβάλλουσιν (D). OSU
- 274 πέπληγον (Ψ 363): ἔπληξαν (~ O 113D). OSU
- 275 πεπνύσθαι (Ψ 440): σεσοφίσθαι (D "σώφρονα καὶ συνετὸν εἶναι"). OSU
- 276 πεπυκασμένα (Ψ 503): κεκοσμημένα (D). OSU
- 277 πειρήσεσθε (Ψ 754): πείραν λήφεσθε (~ Θ 18D). OSU
- 278 περιπλομένων (α 16; ~ Ψ 634 περιπλομένους): πληρουμένων (~ Θ 404 περιτελλομένους). O²S
- 279 κῆμιπέλεκκα (Ψ 858): πέλεκυς. ἔστι δὲ ἀξίνη δίετομος (~ Ψ 856D). O²SU
- 280 πέζηι (Ω 272): τῆι ἀρχῆι, ἐπὶ τῶι ἄκρωι μέρει (~ ApS 129 τῶι ἄκρωι τοῦ ῥυμοῦ"). OSU
- 281 πέπνυσαι (Ω 377): σεσόφισαι (D "πεπαίδευσαι"). OSU²
- 282 περιναίεται (Ω 488): περὶ αὐτῶι οἰκοῦντες (~ ι 49D). OS
- 283 πεπάσμη (Ω 642D): ἐγευσάμη (D). OSU
- 284 πέρην ἀλόσ (Ω 752): εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς θαλάσσης (~ B 626D). OS
- 285 Πηληϊάδεω (A 1): Πηλέωσ παῖς ὁ Ἀχιλλεύς (~D). U post 300
- 286 Πηλείωνι (A 188): τῶι Ἀχιλλεῖ (~D). U
- 287 Πηλείωνα (A 197): τὸν Ἀχιλλέα. U²
- 288 †πηδῆ (B 339 πῆι δῆ?): ἄτοπον. OSU
- 289 πῆμα (Γ 160): βλάβη (D), συμφορά. OSU
- 290 πηοῦ (~ Γ 163 πηούσ): συγγενοῦς (~D). OSU
- 291 πηγεσίμαλλωι (Γ 197): ἔριον πολὺ ἔχοντι (~D). OSU
- 292 πέδησε (Δ 517): κατέδησε (~D). OSU²
- 293 πῆλεν (Z 474): ἐκίνησεν (~ T 389D). OSU
- 294 πήληκι (Θ 308): περικεφαλαίαι (D). OSU

251 περιεσώσ | περιγίνεται || 252 περιήρεως || 257 πελασάσατο^λ, cf 194 || 262 πέλεμνα^λ ||
 264 περιδάου^λ || 265 ἔφευγεν OS || 271 πέρνω· πιπράσκω || 279 πέλακα^λ U || 283 πεπύσμη^λ ||
 292 πήδησε^λ || 294 πήληκι^λ ||

- 295 πηγούς (I 124): εὔτραφεῖς (D). OSU
 296 πιδηέσση (~ Λ 183 πιδηέσσης): πηγὰς καὶ ἀναβολὰς ὑδάτων ἔχούσση (D "καθύδρου"). OSU
 297 Πιερίην (Ξ 226): τόπος τῆς Μακεδονίας (~D). U
 298 πήματα (O 721): βλάβας (~ Γ 160D), ἀμαρτήματα (D "κακά"). SU
 299 πῆι (N 307): ποῦ ἢ πότε (Z 377D "εἰς τίνα τόπον"). OSU²
 300 Πηλιάδα (T 390): τὴν ἀπὸ Πηλίου ὄρους τετμημένην ὄρους Θεσσαλίας (~D). post 294 U
 301 Πηλιάς (~ T 390 Πηλιάδα): ἡ ἀπὸ τοῦ Πηλίου (πηλίον) ὄρους Θεσσαλίας (cf He π 2184). U
 302 πιφαύσκειο (Φ 99): ἔλεγες (D "διαλέγου") ἢ παρεσκεύαζες. OSU
 303 πημαίνειν (Ω 781): βλάψειν (D). OSU²
 304 πίμπλαντο (A 104): ἐπληροῦντο (D). OSU
 305 πεῖραν (~ A 465 ἔπειραν): ἐπερόνησαν (D "περιέπειραν"). OSU
 306 πίονι (B 549): λιπαρῶι (~ B 403D; D "πλουσίωι καὶ εὐδαίμονι"). OS
 307 πεινάων (Γ 25): πεινῶν (D). OSU
 308 Πιτθῆος: Πιτθέως (Γ 144). U post 309
 309 πίκυρος (E 205): πεπιστευκῶς (D). OSU
 310 Περγασίδην (E 535): Περγᾶς υἱόν (D). U post 305
 311 πίονα δῆμον (E 710): εὐδαίμονα γῆν (D). OSU
 312 πιτώσαντο (Z 233): πίστεις ἔδωκαν (~D). OSU
 313 πείσομαι (H 286): πειθήσομαι (ε 358D). OSU
 314 πινυτήν (H 289): κυνητήν (~ λ 445D), OSU | κύνεσιν (~ υ 228) U | εὐφροσύνην (D "εὐφροσύνην"). OSU
 315 πιότατον (I 577): λιπαρώτατον (D). OSU
 316 πῆαρ (Λ 550): λιπαρόν (A^{ti}). OSU
 317 πιόμενα (N 493): ποτισθησόμενα (D "πιούμενα"). OSU
 318 πιφαύσκειται (O 97): ἐνδείκνυται, λέγει (~D). OSU
 319 πίδακος (Π 825): πηγῆς (D). OSU
 320 πιείρας (Σ 342): λιπαράς (~ T 180D; D "πλουσίας, εὐδαίμονας"). OSU
 321 πίλναται (T 92): πλησιάζεται (D "προσπελάζεται"). OSU²
 322 πείρα (τ 173; ~ T 180 πειρή): λιπαρωτάτη (T 180D "λιπαρά"). OSU²
 323 πίσεια (Y 9 v.l., πείσεια): βοτανώδεις τόπους (D "καθύδρους τόπους"). OSU
 324 πείσεται (Y 127): ὑποστήσεται (~ υ 92D). OSU
 325 πίκυρας (Ψ 171): τέσσαρας (D). OSU
 326 πείρινοθα (Ω 190): τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης καθήμενον καγκελλῶδες (cf D). OSU
 327 πολλά (A 35): πλείστα (D). OSU² ordine inverso
 328 πλεόνεσσι (A 281): πλείοσι (D). OSU
 329 πληξίππωι (B 104): ἱππικῶι (D). OSU
 330 πλάζουσι (B 131): πλανῶσι (D). OSU
 331 πλεῖαί τοι (B 226): πλήρεις σοι (D). OSU
 332 πληθύς (B 278): πλήθος (D). SU
 333 πλατάνιστον (B 310) : τὴν πλάτανον (D). U post 351
 335 πληῆσαι (~ ε 207 ἀναπληῆσαι): πληρῶσαι (= E 289D, D ἄσαι). OSU²
 336 πλατέα (B 474): μεγάλα (D). OSU
 337 πληθύν (B 488): τὸ πλήθος (D). SU²

296 πηδέσση^λ || 297 πηερίην^λ || 302 πηφαύσκειο^λ || παρασκεύαζε U || 305 πηραν^λ || 307 πινάων^λ || 310 πηργασίδην || 313 πίκσομαι^λ || 316 λιπαρώτατον U || 317 πιόμεθα· ποτισθησόμεθα U || 321 πίδναται^λ || 324 πίκσεται^λ || 326 πίνυνοθα^λ || 330 πλάζουσι^λ || 332 πληθους^λ U ||

- 338 πλήθοντι (E 87): πλημμυροῦντι (D). OS
 339 ἄντυγες (E 728): περιφερίδες τῶν ἀρμάτων (~ D "περιφέρειαι"). OSU
 340 πρυλέες (A 49; ≈ E 744 πρυλέες): πεζοί, ὀπλίται (D). OSU
 341 πλείοις (Θ 162): πλείοις (D "πεπληρωμένοις"). OSU²
 342 πλήθην (Θ 214): ἐπληρώθησαν (D). OSU
 343 πληγέντες (~ Θ 455 πληγέντες): πληθύντες, OS | πληγείσαι (φ, D). U
 344 πλείον (A 673): πλέον (He π 2507) O | πλέω (Δ 262D "πλήρες"). SU² ordine
 inverso
 345 πλήθων (A 492): πλημμυρῶν (~ E 87D). OSU
 346 πλείοις (M 311): πεπληρωμένοις (D). OSU
 347 †πλέκτω: στερεῶι (≈ Ξ 56D ἄρρηκτον). OSU
 348 πλαγχθείς (Ξ 120): πλανηθείς (~D). OSU
 349 πλήτο (Ξ 438): προσεπέλασεν (φ; ~ D). OS(U v. infra 352)
 350 πλοχμοί (P 52): πλόκαμοι (D). OSU
 351 πλάζων (P 751): πλανῶν (D). OSU²
 352 πλήτο (Σ 50): ἐπλήσθησαν (D "ἐπληρώθη"). ἱσημαίνει δὲ καὶ τὸ προσεπέλα-
 σεν U v. supra 349¹. OSU
 353 πλήθουσαν (Σ 484): πλήρη (D "πεπληρωμένην"). OSU
 354 Πληιάδας (Σ 486): τὰς Πλειάδας· Πλειάδες δὲ εἰσὶν ἑπτὰ ἄστρα κατὰ τὸ
 διχοτόμημα τοῦ οὐρανοῦ (cf D). OSU
 355 πλήσθη (Υ 156 ἐπλήσθη): ἐπλήσθη (D "ἐπληρώθη"). OSU
 356 πλάζεν (Φ 269): ἐπλησεν OS | ἐπλάνησεν (D "ἀπέκρουεν, ἐπλάνα"). U
 357 πλυνοί (X 153): οἱ τόποι ἐφ' ὧν πλύνουσιν (~D). OSU
 358 πνείοντε κατ' ὤμων (N 385): πνευστιῶντες εἰς τοὺς τοῦ προάγοντος
 ἵππους (D "καταπνέοντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον"). OSU
 359 πόδας ὠκύς (A 58): ὁ τοῖς ποσὶ ταχύς (D). OSU
 360 πόρε (A 72): παρέσχε (D). O²SU²
 361 πολλόν (A 91): κατὰ πολὺ (D). OSU | ἐπὶ πολὺ. U post 462
 362 ποδάρκης (A 121): ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκεῖν δυνάμενος (D). OSU | λέγεται δὲ
 καὶ κυρίως (~ B 704D). U
 363 πολίων (A 125): πόλεων (φ, D). OSU
 364 πολύν (~ A 165 πλείον): πλείστον (D). U² post 385
 365 ποθή (A 240): ἐπιζήτησις (D). OSU²
 366 ποιμήν (~ A 263 ποιμένα): νῦν βασιλεύς (D). U post 379
 367 πολιῆς (A 359): τῆς ἐν τῷ ἀφρίζειν λευκαينوμένης (~φ, D). OSU
 368 πόντος (A 310): θάλασσα (Γ 46D). OSU
 369 πολυβενθέος (A 432): πολλὰ βάθη ἔχοντος (D). O²SU
 370 ποντοπόροιο (A 439): θαλασσοπλόου (D). OSU
 371 πολύστονα (A 445): πολλῶν στεναγμῶν αἴτια (D). OSU
 372 πόνου (A 467): νῦν τοῦ ἔργου (~ P 41D; D "ἀσχολίας"). OSU
 373 πόντοιο (Θ 479): πόντου. OSU²
 374 πορφύρεον (A 482): ἢ τὸ μέλαν (D) ἢ τὸ τεταραγμένον (~ Ξ 16D). OSU
 375 ποθέσκε (A 492): ἐπόθει (D). OSU
 376 πολυδειράδος (A 499): πολυτραχήλου (~D). OSU
 377 πολέας (A 559): πολλούς (D). OSU
 378 ποιπνύοντα (A 600): ἐνεργοῦντα (D). OSU
 379 ποίησεν (A 608): ἐποίησεν (Ω 611D). OSU

339 πλημαιαντόγες^λ ubi latet πλημναι E 726 || 340 πλύρες^λ || ὀχλήται || 343 πληγήσαν U || 358
 πλειωντε^λ (OS)U || ὦμω^λ U || πνευστιόντι (OS) || 359 οἱ ... ταχεῖς OS || 360 ἄρεσκε || 375
 ποθεσθαι^λ || ποθή SU, ποθεῖν O || 376 πολυδῆδαρος^λ || 378 ποιποιόντα^λ ||

- 380 πολυκλήϊσι (B 74): πολυκαθέδροισ (D). OSU
 381 πολύαρνι (B 106): πολλά πρόβατα ἔχοντι (D "πολυθρέμmoni"). OSU
 382 πολεμίζειν (B 121): πολεμεῖν (D). SU
 383 πολλέων ἐκ πολίων (B 131): ἐκ πολλῶν πόλεων (D). OSU
 384 πόντου Ἰκαρίοιο (B 145): τοῦ Ἰκαρικοῦ πελάγους (~D). U post 451
 385 πολυκοιρανίη (B 204): πολυαρχία (D). O²SU
 386 πολυφλοίσβοιο (B 209): πολυταράχου (A 34D). OSU
 387 πτολίπορθος (B 278): ὁ τὰς πόλεις πορθῶν (D). OSU
 388 πολυζύγωι (B 239): πολυκαθέδρω (D). OSU
 389 πολεμίζομεν (B 328 v.l., πτολεμίζομεν): πολεμήσωμεν (D). OSU
 390 πολέμια (B 338): πολεμικά (D). OSU
 391 πότμον (B 359): μόρον, θάνατον (D). OSU
 392 πολέμοιο (B 368): πολέμου (A 165D). OSU
 393 πολέες (B 417): πολλοί (D). OSU²
 394 πόνον δέ (B 420): κάματον (D), κακοπάθειαν (Ξ 480). OSU
 395 πόσιος (B 432): ποτοῦ (A 469). OSU
 396 ποτῶνται (B 462): πέτονται (D). OSU
 397 ποιμνήϊον (B 470): ποιμενικόν (D). OSU
 398 πολύκνημον (B 497): πολλὰς προβάσεις ἔχοντα (~D). OSU
 399 πολυτρήρονος (= B 502 πολυτρήρωνας): πολλὰς περιστερὰς ἔχοντος (~D). OSU
 400 πολυστάφυλον (B 507): πολύοιον (D "πολυάμπελον"). OSU
 401 πόρον (B 592): ἦτοι τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ ρεῦμα πόρους ἄλλους λέγει· ἦ καθ' ὃ μέρος πορευτὸς ἐστὶν ὁ ποταμός (cf D; Φ 1D). OSU
 402 πολύμηλον (B 605): πολλὰ πρόβατα ἔχοντα (~D). OSU
 403 Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων (B 732): Ἑλλήνων ἰατροί (~ Suda). OSU
 404 ποδώκεας (B 764D): ταχεῖς (D). OSU
 405 πεπυκακμένα (B 777): ἐσκεπακμένα (D). OSU
 406 ποθέοντες (B 778): ποθοῦντες (D-Y). S | ἐπιζητοῦντες (D-Z). U
 407 ποδωκείησι (B 792): τῆσι τῶν ποδῶν ταχυτήτι (D). OSU
 408 πολυπερέων (B 804): ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων (D). OSU
 409 πόλιος (B 811): πόλεως (E 791D). OSU²
 410 πολυκάρθμοιο (B 814): εὐκινήτου (D "πολυκινήτου"). OSU
 411 ποδώκεες (Ψ 376; ~ B 860 ποδώκεος): ταχύποδες (~ B 860D). OSU
 412 πολιήτας (B 806): τῆσι τε πόλει (D "πολίτας"). OSU
 413 πουλυβοτείρη (Γ 89): πολλοὺς τρεφούρησι (D). OSU
 414 πολύδακρυον (Γ 132): πολλῶν δακρύων (αἴτιον) (D). OSU
 415 πόσις (Γ 469; ~ Γ 163 πόσιν): ἀνήρ (~ Γ 163D). OSU
 416 πολυδαιδάλου (Γ 358): πολυποικίλου (~D). OSU
 417 πολύκεστος (Γ 371): πολύκεντρος (D "πολυκέντητος"). OSU
 418 πορκανέουσα (Γ 411): εὐτρεπίζουσα (D "ἐτοιμάουσα, παρασκευάουσα"). OSU
 419 πόληες (Δ 51): πόλεις (D). OSU
 420 πόνον (Δ 57): πρᾶξι (P 41). OSU²
 421 πόρεν (Δ 219): ἔδωκεν (D "παρέσχεν, ἔδωρήσατο"). OSU
 422 πονεύμενον (Δ 374): ἐνεργοῦντα (D "ἐπιπονοῦντα, μαχόμενον"). OSU

382 <πολεμᾶν> πολεμεῖν U || 387 πολυπορθοσ || 389 πολεμήξωμεν U || 394 πόνδεσ || 398 προ-
 φάσεις || ἔχουσα U || 399 ἔχοντα U || 402 πολύμονσ || 405 ποπυκακμένα^λ OS, ποποικυκμένα^λ U
 || 410 πολυκάρθμοιο· ἀκινήτου || 411 ποδ' ὠκέ(ε)σ^λ OS : πόδωκεσ^λ U || 412 πολιητε^λ || 413
 τρέφουσα O || 420 πόλιονσ ||

- 423 πολυεχόινιον (? Δ 383 βαθύεχοινον): πολλοὺς εχοίνους ἔχοντα. εχοῖνοι
δέ εἰσιν ἱμαντώδη φυτά (~ Φ 559D ῥωπήϊα). U post 417
- 424 πολυπάμονας (~ Δ 433 πολυπάμονος): πλουσίους (~D). OSU
- 425 πολύκλητοι (Δ 438): ἐκ πολλῶν πόλεων κεκλημένοι (~D). OSU
- 426 πορφύρεος (Δ 463): μέλας (D). OSU
- 427 πόρτιος (E 162): πόρτις(τος) καλεῖται ἡ νέα βοῦς (~F). OSU
- 428 πολύβουλος (E 260): πολυγνώμων, σοφή (~D). OSU
- 429 πωλήσει (E 350): ἀναστραφήις (D). OSU
- 430 ποθέουσα (E 414): ποθοῦσα, ἐπιζητοῦσα (~D). OSU
- 431 πολύχαλκον (E 504): στερεόν, ἰσχυρόν (D). OSU
- 432 πολυλήϊος (E 613): πολλήν λείαν ἔχων (~D). OSU
- 433 πολυαῖξ (E 811): πολυόρμητος (D). U
- 434 πολύκμητος ἰτε εἰδηρος, (Z 48): πολλὴν κάματον παρέχων τοῖς ἐργαζο-
μένοις αὐτόν (~D). O²SU
- 435 πομπή (~ Z 171 πομπῆι): κομιδή (~ ε 32D). OSU
- 436 πολύδωρος (Z 394): πολλὰ δῶρα λαβοῦσα <παρὰ> τοῦ μνηστευσαμένου καὶ
πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῶι τοῦ ἀνδρὸς οἴκωι. (~D). OSU
- 437 πολυκλήϊδι (H 88): πολυκαθέδρωι (~ B 74D). OSU
- 438 πολυτλήμων (H 152): πολλὰ ὑπομένων (D). OSU
- 439 ποτιδέγμενοι (H 415): προσδεχόμενοι (~ B 137D). OSU
- 440 πολίσσμεν (H 453 πολίσσαμεν): τὴν πόλιν ὠικοδομήσαμεν (~D). OSU
- 441 πολυδειράδος (Θ 3): πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος (D). OSU
- 442 πολυπίδακα (Θ 47): πολλὰς πηγὰς ἔχοντα (~D). OSU
- 443 ποιπνύσαντι (Θ 219): πυκνῶς ἐνεργοῦντι (~D). OSU
- 444 πολυπτύχου (Θ 411): πολλὰς ἑστυγκλίσεις ἢ U¹ ἐξοχὰς ἔχοντος (D). OSU
- 445 πολύρρηες (I 154): πολλὰ πρόβατα ἔχοντες (D "πολυθρέμματοι"). OSU
- 446 πολιόν (I 366): λευκόν (ApS 132, ~ K 334D). S
- 447 ποτινίσεται (I 381): προσφέρεται (D "προσέρχεται"). OSU
- 448 πολυφόρβη (~ I 568 πολυφρβην): πολλοὺς τρέφουσα ~D(). OSU
- 449 πολύαινε (I 673): πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε (~D). OSU
- 450 πονεώμεθα (K 70): κάμνωμεν (D "κακοπαθῶμεν, ἐνεργῶμεν"). OSU
- 451 πονέεσθαι (K 116): πονεῖν (Ψ 245D). OSU
- 452 πολιοῖο (K 334): λευκοῦ (D). OSU
- 453 πολύκμητος (K 379): μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασμένος (~ Z 48D).
OSU
- 454 πολέμοιο τέρας (Λ 4): οἱ μὲν ξίφος, οἱ δὲ ἀστραπήν (D). OSU
- 455 ποτὶ δειρήν (Λ 26): περὶ τὸν τράχηλον (~ Γ 371D). OSU
- 456 πολυπλάγκτοιο (Λ 308): πολυπλανήτου (D). OSU
- 457 πολυκαγκέα (Λ 642): κατάξηρα (~ Φ 364D, D "ξηραντικήν"). OSU
- 458 παλίωξις (M 71): ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ φεύγοντες ἀντιδιώκουσιν
(~ O 69D). O²SU
- 459 ποτὶ ζόφον (M 240): πρὸς τὴν δύσιν (~D). OSU
- 460 πομπόν (N 416): κυνοδοιπόρον (D) ἢ ὄδηγόν (~ Ω 153D). OSU
- 461 ποινή (N 659): ἐκδικία (Ξ 483D "ἀντέκτις"). OSU²
- 462 πολέος (E 597; ~ N 734 πολέας): πολλοῦ (D). OSU²
- 463 πολυφόρβου (Ξ 200): πολλοὺς τρέφοντος (D "πολυτρόφου"). OSU

425 πολύκτητοι .. κεκτημένοι || 426 μέγας || 427 βοῦς U : ναῦς OS || 428 σοφός OS || 429
πολήσει· ἀναστραφήναι || 432 πολυλήϊος^λ || 433 πολυέξ^λ || 434 πολύκλυτος^λ U || 436
λαβοῦσα κτλ. : nihil nisi λαμβάνων OS || 441 πολυδάριδος^λ || 443 ποιπνύεντι^λ || 445 ἄβατα O ||
446 πολίυ^λ || 457 ταξηρα S || 458 πολίωξις^λ ||

- 464 ποίην (Ξ 347): ποῖαν, ἰ βοτάνην (D). OSU
 465 πόρον ποταμοῖο (Ξ 433): τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ (cf Φ 1D). OSU
 466 πόθεσαν (Ο 219): ἐπόθησαν, OS | ἐζήτησαν (~ Β 703D). OSU
 467 ποτιδέρκεται (Π 10): προσβλέπει (D). OSU
 468 Ποδάργη (Π 150): μία τῶν Ἀρπυιῶν (≈D). U post 403
 469 πόσε (Π 422): ποῦ (D)· OS | εἰς τίνα τόπον (= Ζ 377 πῆι). OSU
 470 πόμποις(ιν) (Π 671): προπόμποις (~ γ 325 πομπῆς; D "παραπέμπουσιν"). OSU
 471 πολυθαρσές (Ρ 156): θαρρητικόν (D "πολλοῦ θάρρους ποιητικόν"). OSU
 472 ποίνης (Σ 498): τῶν καλουμένων ὑποφονίων ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτις (~D). U post 473
 473 ποιήεντα (Υ 9): πόαν ἔχοντα (ApS 132; ~D). OSU
 474 ποτὶ χαλκοβατές (Φ 438): πρὸς τὸ ἰσχυρόν (D). OSU
 475 πολυγηθές (Φ 450): ἡ ποιούσα πολλοὺς χαίρειν (cf D). OSU
 476 πόρφυρε (Φ 551): ἐνεθυμείτο (= Α 193 ὠρμαινε). OSU
 477 πόρον (Ω 60): ἔδωκα, παρέσχον (~ Ζ 168D). OSU
 478 πόρον (Ω 692): τὸν διαπορευόμενον τόπον τοῦ ποταμοῦ U¹ (~D). OSU
 479 προΐαφε (Α 3): κατὰ τῆς εἰμαρμένης διέφθειρε (~D; ϕ "προδιέφθειρεν"). U post 577
 480 Πριάμοιο πόλιν (Α 19): τὴν Ἴλιον (D). U post 521
 481 πρὶν (Α 97): πρότερον (D). OSU²
 482 πρώτιστα (Α 105): πρῶτον (~ϕ; D "πρὸ πάντων"). OSU
 483 πρό τ' ἐόντα (Α 70): προγεγενημένον (D "καὶ τὰ προγεγονότα"). OSU
 484 πρόφρων (Α 77): πρόθυμος (~D). OSU
 485 προσέειπεν (Α 105): προσεῖπεν (ϕ). OSU
 486 προβέβουλα (Α 113): προκρίνω (D). OSU
 487 πρόες (Α 127): πρόπεμφον (D). OSU
 488 πρὸς Τρώων (Α 160): παρὰ τῶν Τρώων (ϕ, D). U post 491
 489 πρὸ γὰρ ἦκε (Α 195): προέπεμφε γάρ (ϕ, D). OSU
 490 προσηύδα (Α 201): προσεῖπεν (D). O²SU
 491 πρὸς Διός (Α 239): παρὰ τοῦ Διός (D). U
 492 προτί (~ Α 245 ποτί): πρὸς (D). O²SU
 493 πρόσθεν (Α 251): ἔμπροσθεν (Δ 113D; D "πρὸ τούτου"). OSU
 494 Πριάμοιο (Α 255): τοῦ Πριάμου (D). U post 480
 495 προέρυσσε (Α 308): προείλκυεν (ϕ; ~D). OSU
 496 προσεφώνεον (Α 332): προσεῖπον (D "προσεφθέγγοντο"). OSU
 497 προΐει (Α 336): προέπεμφεν (~D). OSU
 498 πρυμνήσια (Α 436): τὰ ἀπόγεια χοινία (D). U post 482
 499 πρόβαλλον (~ Α 449 προβάλοντο): προσέβαλλον (D "προεβάλοντο"). OSU
 500 πρῆσεν (Α 481): ἐφύσχηεν (ϕ). OSU
 501 πρῆξαι (Α 562): πρᾶξαι (D). OSU²
 502 πρὸς ὃν λέχος (Α 609): πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κοίτην (~D). OSU
 503 προσεβήσατο (Β 48): προσέβη (D "προσεβήθη"). OSU
 504 πρὶν μὲν (Β 112): πρότερον μὲν (D). OSU
 505 προτιδέγμεναι (Β 137): ἐκδεχόμεναι (~D). OSU
 506 πρωτίστῳ (Β 228): πρώτῳ (D). OSU
 507 προσαμύνομεν (Β 238): προσβοηθοῦμεν (D). OSU

475 ὁ ποιῶν OS || 476 ἐνεθυμείτο || 479 παρὰ : πρὸ D || 480 προιάμοιο^λ || τὴν ἦλιον || 481 προτέρου U || 494 προιαμοιο^λ || 497 προσείει^λ || προσέπεμφεν ||

- 508 πρὸς πλησίον (~ B 271 ἐς): πρὸς τὸν ἐγγύς (~D). U
 509 πρὸς ῥά (B 310): πρὸς δὴ (D). OSU
 510 πρὶν τινα (B 355): πρὶν ἢ τινα (D "πρὶν ἄν"). OSU
 511 προβλήτι (B 396): προβεβλημένη καὶ προκειμένη πέτρα εἰς τὴν OS¹ θάλασσαν (~D). OSU
 512 πρηνές (B 414): ἐπὶ πρόσωπον (D "εἰς τὸ ἔμπροσθεν"), ἐπὶ στόμα (E 58D). OSU
 513 προχέοντο (B 465): προεχώρουν (D "προήρχοντο"). OSU
 514 προπάσας (B 493): ὁμοῦ πάσας (D "πάσας, ὅλας"). OSU
 515 προγενέστερος (B 555): πρεσβύτερος (~ β 29D; D "παλαιότερος"). OSU
 516 προκαλίζετο (Γ 19): προεκαλείτο (D). OSU
 517 πρόμοιο (~ Γ 44 πρόμον): προμάχου (~D). OSU
 518 πρόφερε (Γ 64): πρόβαλλε (D "ὄνειδιζε"). OSU²
 519 πρόσσω καὶ ὀπίσσω (Γ 109): τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα (~D). OSU
 520 προπρηνές (Γ 218): εἰς τὸ ἔμπροσθεν (D). OSU
 521 προΐει (Γ 346): προέπεμπε (D). OSU
 522 προστήσας (Δ 156): προαγαγών (D "ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ποιήσας μάχεσθαι"). OSU
 523 πρωτογόνων (Δ 102): τῶν πρώτων γεγενημένων (~D), οἷον τελείων, ἰ ἀκινῶν (= He τ 407 τελείων). OSU
 524 πρὸ ὁδοῦ (Δ 382): πρὸ τῆς ὁδοῦ (D "προῆλθον τῆς ἐπὶ Θήβας ὁδοῦ"). OSU
 525 προμάχοις (Δ 458): πρωταγωνισταῖς (Δ 354D). OSU
 526 προΐάφειν (E 190): προπέμφειν (~ Θ 365D προΐαλλεν). OSU
 527 πρωτοπαγεῖς (E 194): προσφάτως (D "πρώτως πεπηγότες"). OSU
 528 πρυμνήν (E 292): ἐσχάτην (D). OSU
 529 πρυμνόν (E 339): τὸ ἔσχατον μέρος (~D). OSU
 530 πρὸς Τρῶας τετραμμένοι (E 605): τοῖς Τρωαὶ βλέποντες (~D). OSU
 531 προτρέποντο (E 700): ἐξ ἐναντίας ἐφέροντο (D "προτροπάδην ἔφευγον"). OSU
 532 πρέσβα (E 721 fem.): ἔντιμα, σεμνά (~D). OSU
 533 προσαρηρότα (E 725): ἡμσομένα (~D). OSU
 534 προφρονέως (E 810): προθύμως (D). OSU
 535 προτιβάλλεται (~ E 879 προτιβάλλεαι): ἐπιπλήττει, σωφρονίζει (~D). OSU
 536 †πρῆσε (~ Z 43 πρηνής): ἐπὶ πρόσωπον (D). OSU
 537 πρὸ πυλάων (E 789): πρὸ τῶν πυλῶν (~D). OSU
 538 προβέβηκας (Z 125): προελήλυθας (D). OSU
 539 Πριάμοιο παῖς (H 44): ὁ Ἔλενος. OSU
 540 προσώπαι (H 212): πρὸς τοῖς προσώποις (! ~D). OSU
 541 προμάχοις (Θ 99): πρωταγωνισταῖς (Γ 31D). OS
 542 πρωθήβας (Θ 518): ἀκμάζοντας γένους OS¹ (~D). OSU
 543 πρόωνες (Θ 557): ὀρῶν ἐξοχαί (Π 299D). OSU
 544 προδόμωι (I 473): τῆι προστάδι (= *He π 3387; D "προστόωι"; ApS 135 "παραστάδι"). U post 570
 545 προθέλυμα (I 541): πρόρριζα (D). SU
 546 προθέλυμον (~ K 15 προθελύμους): πρόρριζον (~D). OS
 547 πρόχνη (I 570): γνύξ, ἐπὶ γόνυ (D "εἰς γόνατα"). OSU

510 πρὶνίτινα || 513 προσεχώρουν O || 515 προγενεστέροις· πρεσβυτέροις U, προγενέστατος· πρεσβύτατος O || 521 προΐα || προέπεμφεν O || 522 προσαγαγών U || 526 προσάφειν· προσπέμφειν || 530 τοῖς U : πρὸς OS || 531 ἐκφέροντο U || 539 προ ἀμοιοπαῖς^λ U, πραιομοιοπεσ^λ OS || ὁ ἔλεεινός U, ὁ ἔλεηνός OS || 547 ἐπίγονοι ||

- 548 πρόφρασσα (K 290): προθύμως (A^{ti}; ~D). OSU
 549 προτιειλείν (K 347): συνελαύνειν (D). OSU
 550 προθεΐσει (~ K 362 προθέησι): προθρέξει (~ A 291). U post 545 U
 551 προφερέστεραι (K 352): καλλίους (D κρείσσονες). OSU
 552 προσαιδήτην (Λ 136): προσεφώνουν (D). OSU
 553 προέτω (Λ 796): προπεμφάτω (D). OSU
 554 πρότμηστιν (Λ 424 πρότμησιν): πρὸς τὸν ὀμφαλόν (~D). OSU
 555 προτὶ ἄστυ (Λ 683): εἰς τὴν πόλιν (~ Γ 116D). OSU
 556 πρυλέες (M 77): πεζοί (D). OSU
 557 πρυμνήν (M 149): ἐκ ριζῶν (D). OSU
 558 προὔτυφαν (N 136): προέτυφαν. OS | πρόσθεν ἔβαλον καὶ ἤρξαντο τῆς μάχης. U (D "προενέβαλον, προσνέκρουσαν").
 559 προλελεγμένοι (N 689): προκεκριμένοι (D "προκατηριθμημένοι"). OSU
 560 πρέεβα (Ξ 194): ἐντιμοτάτη (D). OSU
 561 πρὸς ἰθύ (Ξ 403): κατ' ἐναντίαν (D "προορμαὶ κατ' αὐτοῦ"). OSU
 562 πρυλέων (O 517): πεζῶν, ὀπλιτῶν (D). OSU
 563 προτετύχθαι (Π 60): προγεγονέναι (D). OSU
 564 πρὸ φόως (Π 188): εἰς τὸ φῶς (D). OSU²
 565 προτροπάδην (Π 304): εἰς τοῦμπροσθεν τετραμμένοι (D "ἐντρέφαντες τὰ νῶτα"). OSU
 566 πρώτῳι ῥυμῶι (Π 371): ἄκρωι ῥυμῶι (Z 40D). OSU
 567 πρωτοτόκος (P 5): παροξυτονητέον ἢ πρωτοτόκος ἐνεργητικῶς "ἢ τεκοῦσα", ἴτο γὰρ ἄλλως U¹ προπαροξυτόνωσ ὁ πρωτότοκος (~D). OSU
 568 προχοῆσιν (P 263): αἰ εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεις (~D). OSU
 569 πάρος δόρποιο μέδεσθαι (Σ 245): πρὶν ὕπνου (!) ἰ φροντίζειν (D "ἐπιμελεῖσθαι", ~ B 384D). OSU
 570 πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο (P 355): προείχον τὰ δόρατα (~D). U post 515
 571 πρήξαντες (~ Σ 357 ἔπρηξας): πράξαντες (~ *He π 3270). OSU
 572 πρόμολε (Σ 393 imperat.): προῆλθε (D). OSU
 573 προμολών (Φ 37): προελθών (D). OSU²
 574 πρόχην (Φ 460): παντελῶς (D). OSU
 575 προτὶ οἶ (Φ 507): πρὸς ἑαυτόν (D). OSU
 576 προτιόσσομαι (X 356): προγινώσκω (D "γιγνώσκων καὶ προορῶν"). OSU
 577 προθέεσκε (X 459): προεπήδα (?). OSU
 578 προὔχοντα (Ψ 325): ἔμπροσθεν ὄντα (D "προάγοντα"). OSU
 579 προγενέστεροι (~ Ψ 789 προγενέστερος): πρεσβύτεροι (β 29D). OS
 580 πρόχοον (Ω 304): ξέεστην (~D). OSU
 581 πτολίεθρον (Α 164): πτόλισμα (D). OSU
 582 πτολίεθρον v. app. (B 133): πτόλισμα, πόλις (~D). OSU
 583 πτερύγεσσι (B 462): πτέρυξι (D). OSU
 584 πτολιπόρθωι (B 728): πόλις πορθοῦντι (~D). OSU
 585 πτερόεντα (Δ 69 ..): ἐπτερωμένα (~ Δ 117D). OSU
 586 πτωσκαζέμεν (Δ 372): εὐλαβεῖσθαι (D "καταπτήσσειν, δειλιάν"). OS
 587 πταμένη (E 282): πετασθεῖσα (He π 4182; ~ D "πτάσα"). OSU
 588 πτυόφιν (N 588): πτύον (D). OSU
 589 πτυχί (Y 22): τῆι ἀποκλίσει (D). OSU²

551 προφερέστερον· κάλλιον OS || 553 πρόσωλ || προπέμφω OS || 554 προστμηστήνλ || πρὸς : τὸν ὑπὸ U || 561 προσουλ || 566 πρωτόρμυμον· ἀκρόρμυμον OS || 567 παροξυτόνωσ ἢ τεκοῦσα O || 568 προχάεσλ || 569 πρὶν δερποι μαίδεσθαιλ || πρὶν U : πρὸ OS || 578 πρόλονλ || 580 πρόχεον· ξεετόν || 582 πτόλιστρονλ || 584 πτολίπορθα· πόλις πορθοῦντα ||

- 590 πτύξας (τ 256, ~ Υ 269 πτύχας): κλείσας (Υ 269 \mathfrak{D} "ἐλάσματα"). OS
 591 πτώσσοιμεν (Υ 427): φεύγοιμεν, ἀποκρυπτόμεθα (~ Φ 26 \mathfrak{D} "ἐφοβοῦντο, ἐκρύπτοντο"). OSU
 592 πυκινήν (Β 55): πυκνήν (~ Λ 576 \mathfrak{D}) OSU | συνετήν (\mathfrak{D}). U post 604
 593 πυραί (Α 52): πυρκαϊαί (\mathfrak{D}). OSU
 594 Πυληγενέος (Β 54): ἐν Πύλῳ γεγεννημένος. (\mathfrak{D}). U post 617
 595 πυθέσθαι (Β 119): ἀκοῦσαι, γνῶναι (~ \mathfrak{D}). OSU
 596 Πυθῶνα (Β 519): πόλιν Φωκίδος, ὅπου τὰ μαντεύματα ἐγίνοντο. U
 597 πύλησι (Γ 149): ταῖς πύλαις (Ε 466 \mathfrak{D}). OSU
 598 πυκνά (Γ 202): συνεχῆ (~ Ηε π 4328), OS | συνετά (\mathfrak{D}). OSU
 599 πυμάτας (Δ 254): ἐσχάτας (\mathfrak{D}). OSU
 600 πύργος (Δ 334): τάξεως γένος πολεμικῆς (\mathfrak{D}). U post 593
 601 τεύχειν (Ε 61): κατασκευάζειν (\mathfrak{D}). OSU
 602 πυρὸς μειλισόμεν (Η 410): διὰ πυρὸς μειλίσσεσθαι, θάπτειν (~ \mathfrak{D}). U post 614
 603 πύθοιτο (Κ 207): ἀκούσειεν (~ \mathfrak{D}). OSU
 604 πύκασεν (Κ 271): ἐκάλυψεν, ἐσκέπασεν (~ Θ 124 \mathfrak{D}). OSU
 605 πυρόν (Κ 569): σῖτον (Α^{ti}). OSU
 606 πυροῦ (~ Λ 68 πυρῶν): σίτου (~ Κ 569/Α^{ti}). O²S
 607 πυκινὸν δόμον (Μ 301): ἰσχυρὸν οἶκον (\mathfrak{D} "ἀσφαλῆ"). OSU
 608 πυργηδόν (Ν 152): κατὰ τάξιν ὡς πύργον (~ \mathfrak{D}). OSU
 609 πυμάτης (Ν 616): ἐσχάτης (~ Ζ 118 \mathfrak{D}). U² post 599
 610 πύκα (Ξ 217): πυκνῶς (Ι 588 \mathfrak{D}). O²SU
 611 Ἡπυτίδηι (Ρ 324): Ἡπύτου υἰόν (~ Ηε η 711, \mathfrak{D}). O²SU
 612 πυθέσθην (Ρ 427): γὰντὶ τοῦ U¹ ἤισθοντο (~ Ζ 465 \mathfrak{D}). OSU
 613 πυρκοί (Σ 211): λαμπάδες (*He π 4469). OSU²
 614 πυράγρην (Σ 477): τὸν καρκίνον (\mathfrak{D}). OSU
 615 πυλαωρούς (Φ 530): πυλωρούς (\mathfrak{D}). OSU
 616 ποίπνουον (Ω 475): ἐνήργουν (~ \mathfrak{D}), ὑπηρέτουον (~ *He π 2743 θεραπέυων). OSU
 617 πωλέσκετο (Ε 788): παρεγένετο (\mathfrak{D}). OSU
 618 πωλέσκετο (Α 490): ἀνεστρέφετο (\mathfrak{D}). OSU
 619 πόσις (Γ 329): ἀνήρ (~ Ε 414 \mathfrak{D}). OSU

592 πυφνήν^λ OS || 599 πύματος· ἐσχάτος OS || 600 ταξεώτης || 601 πύχειν^λ || 604 ἀπεκάλυψεν OS || 611 πυτίδη^λ || ἡπυτὸν ὡν U, ὑπὸ τὸν υἰόν OS || 616 πύπνευον^λ || 617 πυλέσκετο^λ || 618 πωλάσκετο O^λ || 619 πωσίς^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Ρ στοιχείου OS

- 1 ῥάχιν (I 208): ὀσφύν (D "νώτον, φύαν"). OSU
 2 ῥάφαι (Σ 367): συνθεῖναι (He ρ 163; D "μηχανήσασθαι, κατασκευάσαι"). OSU²
 3 ῥέξαι (A 444): θύσαι (D). OSU²
 4 ῥέξηι (B 195): πράξει (D). OSU
 5 ῥεῖα (Γ 381): ῥαδίως, εὐμαρῶς (Suda; D "ῥαιδίως, εὐκόλως"). OSU
 6 ῥέζουσιν (Δ 32): πράττουσιν (D). OSU
 7 ῥέε δ' αἵματι γαῖα (Δ 451): ἔρρει δὲ τῶι αἵματι ἡ γῆ (A 249D+Cy). U post 2
 8 ῥέπε (Θ 72): ἐβαρεῖτο (D "κατεβάρει, καθείλκετο"). OSU
 9 ῥαθάμιγγες (Λ 536): σταγόνες (ApS 138; D ῥανίδες). OS = infra 27
 10 ῥέον (M 159): ἐφέροντο (~ A 249). OSU²
 11 ῥηγμῖνι (A 437): αἰγιαλῶι (D). OSU²
 12 ῥῆξεν (Γ 375): διέρρηξεν (D). OSU
 13 ῥηιδίως (Δ 390): ῥαδίως, εὐχερῶς (D "ῥαδίως, εὐκόλως"). OSU
 14 ῥηξήνορα (H 228): ῥηγνύντα τὰς τάξεις τῶν πολεμίων τῆι ἑαυτοῦ δυνάμει (~D). OSU
 15 ῥηξήνορες (? ~ H 228): οἱ ῥήσσοντες τὴν ἀνδρείαν τῶν πολεμίων (~ δ 5D ῥηξήνορος). U post 12
 16 ῥητῆρα (I 443 ῥητῆρ'): ῥήτορα (D). OSU
 17 ῥίγιον (A 325): φρικτόν (φ; ~D). OSU
 18 ῥίγησεν (Δ 148): ἔφριξεν (D). OSU
 19 ῥινούς (Δ 447): βύρσας (D). OSU²
 20 ῥιγῆσειν (E 351): φοβηθῆναι (D "εὐλαβηθῆναι"). OSU
 21 ῥεῖα ζῶντες (Z 138): εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ζῶντες (D "ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες"). OSU
 22 ῥίμφα (Z 511): ταχέως (D). OSU
 23 ῥινῶι (H 248): βύρσῃ (D). OSU
 24 ῥινοῖς (H 474): βύρσαις (α 108D). OSU²
 25 ῥιπή (Θ 355): πνοῆι (~ Cy; cf O 171 ῥιπής .. Βορέας). U post 34
 26 ῥά (A 113): δῆ (φ, D). O²SU²
 27 ῥαθάμιγγες (Λ 536): σταγόνες (ApS 138). OS = supra 9
 28 ῥηΐδια (~ M 54 ῥηΐδίη): εὐκολα, εὐχερῆ (~D). OSU
 29 ῥαδινῆν (Ψ 583): κούφην (~ EtM 702,14; D "εὐκίνητον, ἰσχνήν"). OSU
 30 ῥεθέων (X 68): τῶν μυελῶν (! D "τῶν τοῦ σώματος μυελῶν"). OSU
 31 ῥήϊτεροι (Σ 258): εὐκολώτεροι (D "εὐκολώτεροι ἐν τῶι πολέμῳ, εὐκαταγωνιστοί"). OSU
 32 ῥήγεα (Ω 644): βαπτὰ περιβόλαια (γ 349D; ~D "βαπτὰ στρώματα"). OSU
 33 ῥιπή (Π 589; ~ Φ 12 ῥιπής): ὄρμη (~ Φ 12D). OS cf supra 25
 34 ῥινοτόρος (Φ 392): ὁ τὰ δέρματα διατέμνων (D "ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς"). O²SU
 35 ῥήϊτεροι (Ω 243): εὐχερέστεροι (~ Cy; He* ρ 251 "εὐκαταγωνιστότεροι"). OSU
 36 ῥήσσοντες (Σ 571): ἀντὶ τοῦ πατοῦντες (D "κροτοῦντες"). OSU
 37 ῥρούες (~ Δ 132 ἴθυνεν): ἐπ' εὐθείας ἤνεγκαν (D "ἐπ' εὐθείας ἐνεχθῆναι ἐποίησεν"). OSU

4 παρέξει SU || 9 ῥαθάμιγγες^λ O(S) || 21 ῥιάζοντες^λ || ζητοῦντες U || 24 ῥιλοῖς^λ U || βυρσί || 27 ῥαθμίγγες^λ || 29 κούφην N. Conrad : κορυφήν || 31 ῥητέροι^λ || 34 ῥινοτάρος^λ || διατέμνων ApS : διατηρῶν ||

- 38 ῥοδοδάκτυλος (Z 175): ῥοδοειδής (D). U post 42
 39 ῥοίζηεν (K 502): ἤχηεν, ἤχον ἀπετέλεεν (~ ApS 139). OSU
 40 ῥοίζον (Π 361): ποιὸν ἤχον (~D). OSU
 41 ῥώνοντα (~ Σ 417 ῥώνοντο): ὀρμώντα (~ Π 166D). OSU
 42 ῥοδανόν (Σ 576): εὐδιάσειστον γδιὰ τοὺς ἐν αὐτῶι πεφυτευμένους
καλάμους U¹ (~D). OSU
 43 ῥοάων (T 1): ῥευμάτων (Δ 91D). OSU²
 44 ῥαιστῆρα (Σ 477): cfύραν (P, D). OS
 45 ῥυμός (E 729) (τὸ μέσον): τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον τὸ ἐπιτιθέμενον τοῖς
τραχήλοις (~P). OSU
 46 ῥυκαί (I 503): ἐρρυκόμεναι (D "ῥυτίδας ἔχουσαι"). OSU
 47 ῥῦναι (P 645): κῶσον (~ ε 484), † λυτρῶναι (Suda). OS
 48 ῥύεται (K 259): κῶζει (D), OSU | λυτροῦται (?). OS
 49 ῥύοιτο (M 8): κῶζοιτο (P 224D), † φυλάττει (D). OSU
 50 ῥύκια (Λ 674 ῥύκι'): ὄμηρα, † ἐνέχυρα (D). OSU
 51 ῥύσκευ (Ω 730): ἐρύου (D). OSU
 52 ῥυτῆρι (Π 475): ἠνίαις (D). OSU
 53 ῥωπήϊα (Ψ 122): τοὺς δασεῖς τόπους (~D). O cf infra 56
 54 ῥωγαλέον (B 417): διαρρηχθησόμενον (D "διακοφθησόμενον ἢ διεσχισμέ-
νον"). OU
 55 ῥώνοντο (Λ 50 ῥώνοντ'): ὄρμωντο (~D), ἐν ἄλλωι O | ὀρμήν ἐλάμβανον (ApS
138). OU
 56 ῥωπήϊα (N 199): τόπους δασεῖς ἐν οἷς ῥῶπες φύονται· ῥῶπες δέ εἰσιν
ἱμαντώδη φυτά (~D). OSU

40 ῥοιζών· ποιῶν ἤχον OS || 41 ῥόοντα^λ || 42 ῥοδανός· εὐδιάσειστος O || 44 ῥεστῆραν^λ || 47
λύτρωνον O || 49 φυλάττοιτο OS || 51 ῥυσκευς· ἐρίου ||

Ἄρχῃ τοῦ Σ στοιχείου OS

- 1 κάος (He c 305; ~ N 773 cōc): cōoc (ο 42D). OSU
 2 καώτερος (A 32): ὑγιέστερος (D "cōoc, ὑγιής"). OSU²
 3 κάφα (B 192): caφōc (~D). OSU
 4 Καλαμίνιος (~ B 557 ἐκ Καλαμίνος) νῆκος πρὸ τῆς Ἀπτικῆς ἢ Κάλαμις (~D). U post 5
 5 Καγαρίοιο (Γ 187): τοῦ Καγαρίου· Κάγαρος δὲ ἐστὶ ποταμὸς Φρυγίας (~D). OSU
 6 Κάμου Θρηκίης (N 12-3): Καμοθράικης (D). U post 4
 7 Κατνιόεντος (Z 34): Κατνιούντος. ἔστι δὲ ποταμὸς Πηδάκου. U
 8 κέσηπε (B 135): κέσηπται (D "διακέσηπε"). OSU
 9 Κεληπιάδαο (B 693): Κεληπίου παιδός (D). U
 10 κεύοντες (~ Γ 26 κεύονται): διώκοντες (~D). OSU
 11 κείο (Γ 137): τοῦ κοῦ. ἢ καλεύω (! i.e. κείω ~ I 583). OSU²
 12 κεύε (Z 133): ἐδίωκε (≈D). OSU
 13 Κολύμοιοι (Z 184): ἔθνος Κιλικίας (~D "περὶ τὴν Λυκίαν"). U post 9
 14 κέλας (Θ 509): λαμπηδών (D). OSU
 15 κέο δ' ἔξεται (I 102): κοῦ δὲ ἀνθέξεται (D "ἐν τῇ κῆι ἐξουσία ἐσται"). OSU
 16 κέο δ' ἄρξομαι (I 97): ἀπὸ κοῦ δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λόγων ποιήσομαι (~D). OSU
 17 κεύετο (~ P 463 κεύαιτο): ἐδίωκεν (≈ Γ 26D). OSU²
 18 κευάμενος (X 22): ὀρμήσας (≈ P 463D). OSU²
 19 κῆς (Z 465, ~ A 179 κῆις): τῆς κῆς (≈D). OS
 20 ἦις (A 205): ταῖς ἑαυτοῦ (B 588D). OSU²
 21 κημαίνει (~ A 289 κημαίνειν): προστάττει (K 58D, ~D+P). OSU
 22 κήματα (B 353): κημεῖα (D), ἢ U¹ τάφοι (~ B 814D). OSU
 23 κῆμα (B 814): τάφος καὶ κημεῖον (D). OSU²
 24 κήκαθεν (Θ 131): συνεκλείσθησαν (ApS 141; ~D). OSU
 25 κήματι (K 415): τάφωι (D) ἢ κημεῖωι (~ B 814D). U
 26 κῆμαινεν (~ Ψ 358 κῆμηνε): ἐδείκνυεν (?). OSU
 27 κθεναρός (~ I 505 κθεναρῆ): κθέναρ (immo θέναρ) καλεῖται τὸ κοῖλον τῆς χειρός, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποδός (~ *He θ 254). λέγεται δὲ κθεναρὸς ἀπὸ τοῦ κθένους, ὃ ἐστὶ δυνατός, ἰσχυρός (~D). OSU
 28 κθένος Ὀρίωνος (Σ 486): περιφραστικῶς τὸν Ὀρίωνα (P,D). U
 29 Κυκωῶνα (B 572 Κυκωῶν): πόλιν Ἄργουοις (~D). U post 35
 30 κιγαλόεντα (E 226): ποικίλα (P). OSU
 31 κιάλοιο (I 208): εὐτραφοῦς (D). OSU
 32 κιφλώσειεν (Ξ 142): μωμήσειεν (D "ἐπίφογον ποιήσειεν"). OSU
 33 κιδῆρεον (Ψ 177): οἱ μὲν ἀπὸ κιδῆρου τῶν ἀγωνιζομένων ἐν τῷ πολέμῳ· βέλτιον δὲ τὸ κατὰ κληρον καὶ χαλεπὸν ἀκούειν (D "νῦν ἰσχυρόν"). OSU
 34 κιάλοιοι (κ 390; ~ Φ 363 κιάλοιο): λαμπροῖς (D "λιπαροῦ"). OSU
 35 Κιδόνες (Ψ 743): οἱ Κιδόνιοι (D "οἱ Φοίνικες"). U post 33
 36 κίνεται (Ω 45): βλάπτει (D). OSU
 37 κκῆπτρον (A 28): βασιλικὴ ῥάβδος (D). OSU

5 καγαρίοιο^λ || κάγαρις OS || 7 κατνιόεντος· κατνιούντος || πηδάκου : φρυγίας D || 13 κελομοίση^λ || 16 ἀπὸ U : τοῦ OS || 19 κῆς OS^λ || 20 κῆις^λ U, om. OS || .. τῆς OS post 19 κῆς || 27 κοῖλον He : κόλλαλον OSU || 27,2 δυνατός S : δύναμις U, solum δύ O || 34 λαμπραῖς OS ||

- 82 στυγερός (E 47): μίσιος ἄξιος (D "μισητός"). OSU
 83 στυγεροῦ (Δ 240, ~ Γ 404 στυγερήν): μισητοῦ (D). OSU²
 84 στόνιοιο (~ Δ 445 στόνον): στεναγμοῦ (~D). OSU²
 85 στρεπτοῖο (E 113): στρεπτοῦ, λέγει δὲ τὸν ἐπενδύτην (D "τοῦ ἀλυσιδω-
 τοῦ σιδήρου", cf He c 1985 et Suda v 492). OSU
 86 σταθμούς (E 140): τὰς ἐπαύλεις (D). OSU
 87 στυφέλιξεν (H 261; ~ E 437 ἐστυφέλιξε): διέπειεν (~ Λ 305D). OS
 88 στιβαρόν (E 746): ἰσχυρόν (D). OSU
 89 στάντος (~ Γ 210 στάντων, Z 106 ἔσταν): ἐστῶτος (D "ἵσταμένων"). OSU
 90 στεφάνη (H 12): εἶδος περικεφαλαίας (D). OSU
 91 στυγέουσι (H 112): μισοῦσι (D). OSU²
 92 στονόεντα (Θ 159): στενάζοντα (D "στεναγμῶν ἄξια"). OSU
 93 στορέσας (I 213): στρώσας (D). OSU
 94 στρωφᾶσθαι (I 463): ἀναστρέφεσθαι (D). OSU²
 95 στερεῶς (I 510): ἰσχυρῶς (D). OSU
 96 στεροπή (Λ 66): ἀστραπή (D). OSU
 97 στήλη (Λ 371 στήληι): ὁ ἐπιτιθέμενος τοῖς νεκροῖς λίθος (≈D). OSU
 98 στόναχος (?): στεναγμός (Suda, = supra 73; ≈ B 590D). S
 99 στέλλοιμι (M 325): διεγείροιμι (D "παρασκευάζοιμι, πέμποιμι"). OSU
 100 στείνοντο (Ξ 34): ἐστενοχωροῦντο (D). OSU
 101 στήθεσφιν (Ξ 150): γτῶν στήθεων, U¹ τῶν στήθων (D). OSU
 102 σταθοῖσι (Ξ 167): ταῖς παραστάσεσι τῶν θυρῶν (~D). OSU
 103 στιλπναί (Ξ 351): τίλβουσαι, λαμπραί (D). OSU
 104 στιλπνόν (≈ Ξ 351D): τίλβον, S | λαμπρόν. OS (Suda c 1113)
 105 στείομεν (O 297): στῶμεν (D). OS
 106 στρεύεσθαι (O 512): στρεβλοῦσθαι, δεινὰ πάσχειν (D "ταλαιπωρεῖν,
 κακοπαθεῖν"). OSU
 107 στροφάλιγγι (Π 775): συστροφήι (D). OSU
 108 στρεφεδίνηθεν (Π 792): ἐστράφησαν καὶ ἐδινήθησαν, οἷον ἐσκοτώθησαν
 (~D). OSU
 109 στάξεν (T 39): ἔσταξεν, ἐνέβαλεν. OSU
 110 στρεπτή (Y 248): εὐκίνητος (D). OSU
 111 στρέφοι (~ Ψ 323 στρέφει): περιάγοι (?). OSU
 112 σύνθεο (A 76): συνθοῦ (D). OSU
 113 σὺν νησί (A 170): ἐν ταῖς ναυσί (~D). OSU²
 114 συμφράσσατο (A 537): συνεβουλεύσατο (ϕ+D). OSU
 115 σὺν τῷ ἔβη (B 47): σὺν τούτῳ ἐπορεύθη (D). OSU
 116 συγκαλέσας (B 55): συναθροίσας (= Γ 47D ἀγείρας; He c 2161 "συναριθμή-
 σας"). OSU
 117 συνθεσίαι (B 339): συνθήκαι (D). OSU²
 118 σὺν τῇ (B 450): σὺν ταύτῃ (~D). OSU²
 119 εὐνή (Ξ 341, ≈ B 783D): κοίτη (*He e 7010). O²SU
 120 συνθεσιάνων (E 315): συνθηκῶν (ϕ,D). OSU
 121 συλήσετε (Z 71): σκυλεύσετε (~ Δ 466D). OSU
 122 σύνθετο (H 44): συνέθετο, OS | ἤκουσεν (ϕ). OSU²
 123 συμάρψας (K 467): συναγαγών, | συλλαβών (D). OSU
 124 συνέαξεν (Λ 114): συνέτριψεν (D). OSU
 125 συβόσια (Λ 679): συφόρβια (ApS 146; ~D). U post 91
 126 συμφορτή (N 237): συμφορητή (D), U | οἷον ἐκ πολλῶν συναγομένη. OSU

- 127 κυνεοχμῶι (Ξ 465): τῶι συνέχοντι τόπωι (ϕ~ϑ "κυνοχῆι ἰνίου"). OSU
 128 συνάγειραν (~ Υ 21 ξυνάγειρα): συνήθροισαν, συνήγαγον (ϑ "συνήγειρα, ἥθροισα"). OSU
 129 κυφορβόν (Φ 282): χοίρους βόσκοντα (~ϑ). U post 114
 130 συνημωσύνας (Χ 261): συνθήκας (~ϑ), συνωμοσίας (?). OSU
 131 κυλεύειν (Ω 436): κυναφέρεσθαι (ϑ "κυλᾶν, γυμνοῦν"). O²SU
 132 κφιν (Α 110): αὐτοῖς (ϑ). OSU²
 133 κφώϊτερον (Α 216): ὑμέτερον (ϕ,ϑ). O²SU
 134 κφοῦ πατρός (Α 534): τοῦ ἑαυτοῦ πατρός (ϑ "ιδίου"). OSU
 135 κφέας (Β 367): ἑαυτάς (~ϑ). OSU²
 136 κφούς (Δ 302): τοὺς ἑαυτῶν (ΑρS 147; ϑ "τοὺς ἰδίους"). U post 134
 137 κφάς (Ε 567): αὐτούς (ϑ). O²S
 138 κφετέρησι (Δ 409): ταῖς ἑαυτῶν, (~ He c 2875) † ταῖς ἰδίαις (ϑ). OSU
 139 κφῶν (Μ 155; ~ Θ 452 κφῶϊν): αὐτῶν (= γ 134ϑ κφεων, δ 28ϑ κφῶϊν). OSU²
 140 κφετεράων (Ι 327): ὑμετέρων (ϑ "ιδίων"). O²SU²
 141 κφεδανόν (Λ 165): κύντομον καὶ † κφοδρόν (ϑ). OSU
 142 κφαιρηδόν (Ν 204): ὡς κφαῖραν (~ϑ). OSU
 143 ἐκφήκωντο (Ρ 52): κυνεκφίγχθησαν (~ϑ). OSU
 144 κφήλας (~ Ψ 719 κφήλαι): κφαλῆναι ποιήσας (ϑ "μεταβαλεῖν, κινήσαι"). OSU
 145 κχέθε (Α 219): ἐπέκχεν (ϕ,ϑ). OSU²
 146 κχέτλιος (Β 112): κεινοποιός (ϑ "τοῦ κχετλιάζειν .. αἴτιος"). OSU
 147 κχέθον (~ Γ 318 ἀνέκχον): ἀνέτειναν (ϑ). OS
 148 κχέθον (Δ 113): ἐπέκχον (Η 277ϑ). OSU
 149 κχεδίην (Ε 830): ἐγγύς (ϑ). OSU
 150 κχῆσειν (Μ 4): ἀνθέξειν (ϑ). OSU
 151 κχῆσω (Ρ 182): ἐφέξω, κωλύσω (~ϑ). OSU
 152 κχέο (Φ 379): ἴκχεο, παύσαι (ϑ "ἐπίκχεσ"). OSU
 153 κχέσθαι (δ 422; ~ Χ 416 κχέσθε): παύσασθαι (~ϑ; Χ 416ϑ "ἐπίκχετε"). OSU
 154 κ<α>ώσεται (Ε 224): κώσεται (ϑ). OSU
 155 κ<ο>οί (Ε 531): κῶοι, ὑγιεῖς (ϑ). OSU²
 156 κοφίης (Ο 412): κοφίας. OSU
 157 κότη (Ο 497): † ὄπα ὑγιῆς (~ Α 344ϑ; ϑ κωτήριος). OSU

131 κυλλέσειν U || κυνακτρέφεσθαι OS || 143 κφήκωντο^λ U, κφρίκωντο OS || || 152 παύου O ||
 155 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||

Ἄρχῃ τοῦ Τ στοιχείου OS

- 1 ταῦροι (~ A 41 ταύρων): βόες παχεῖς (?). OSU
 2 τὰ δ' ἄποινα (A 20; ~ A 95): τὰ δὲ λύτρα (A 13ῤ; A 20ῤ "δῶρα"). OSU
 3 τὰ κάκ' ἐστίν (A 107): τὰ κακὰ ἐστίν (Ῥ). OSU
 4 Ταλθύβιός τε καὶ Εὐρυβάτης (~A 320): Ἑλλήνων κήρυκες (~Ῥ). SU
 5 τάνυσσαν (A 486): ἐξέτειναν (~ῤ; Ῥ "κατὰ μῆκος ὑπέθηκαν"). OSU
 6 τά (A 554): ταῦτα (Ῥ). O²SU²
 7 ταμόντες (B 124): ποιησάμενοι (Ῥ "δι' ἐντόμων ποιησάμενοι"). OS(U v. infra 15)
 8 τάρβος (Ω 152): φόβος (*He τ 186). OS
 9 τάρβησέν τε (B 268): ἤκαὶ OS¹ ἐφοβήθη (Ῥ). OSU
 10 τὰ δὴ νῦν (B 330): ταῦτα δὴ νῦν (~Ῥ). OSU
 11 τάχα (B 373 τάχ'): ταχέως (Ῥ). OSU²
 12 τ' ἄλλα (B 428): τὰ ἄλλα (A 465ῤ). OSU²
 13 ταί γε (Γ 5): αὐταί γε (~Ῥ). O²SU
 14 ταχέες (Γ 26): ταχεῖς (Ῥ). OSU
 15 ταμόντες (Γ 73): τεμόντες (~ Γ 105ῤ), ἠποιήσαντες U (cf supra 7)¹. OSU
 16 τάχιστα (Γ 102): ταχέως (Ῥ "διὰ τάχους, συντόμως"). OSU²
 17 τάμνη (Γ 105): τέμνη, ποιήσει. OSU
 18 τανύπεπλος (Γ 228): τετανυμένον πέπλον μέχρι ἑτῶν OS¹ ποδῶν ἔχουσα (~Ῥ). OSU
 19 τάων (Δ 46): τούτων (Ῥ). OSU²
 20 ταμίης πολεμοῖο (Δ 84): προστάτης καὶ φύλαξ τοῦ πολέμου (Ῥ "διατάκτωρ"). OSU
 21 τανυσάμενος (Δ 112): ἐκτείνας (Ῥ). OSU²
 22 ταχυπῶλων (Δ 232): ταχέσιν ἵπποις χρωμένων (Ῥ "ἵππικῶν, πολεμικῶν"). OSU
 23 τάρβει (Δ 388): ἐφοβεῖτο (Ῥ). OSU²
 24 ταμεσίχροα (Δ 511): ἠτεταμένον τὸ σῶμα (Ῥ "τέμνοντα τὸν χρώτα"). OSU
 25 ἦτα ἄμφι (~Δ 523ῤ ἄμφω): τὰ ἄμφω, τὰ ἐν τῷ ἄμα (?). OS
 26 Τάρνη (E 44): πόλις Λυδίας (Ῥ). U post 23
 27 ταλαύρινον (E 289): ὑπομονητικόν (Ῥ). OSU
 28 τάρφεσι (E 555): πυκνώμασι (Ῥ). OSU
 29 ἀτάλαφρονα (Z 400): ἀπαλὰ φρονούντα (Ῥ). OSU
 30 ταναηκέϊ (H 77): τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν (~ῤ,Ῥ). OSU
 31 ταρχύσσει (H 85): θάψσει (Ῥ). OSU
 32 Τάρταρος (Θ 13): ὁ κατώτατος τοῦ Ἄιδου τόπος (~Ῥ). OSU
 33 τάλαντα (Θ 69): ζυγά (X 209ῤ). OS
 34 τανηλεγέος (Θ 70): μακροκοιμήτου (Ῥ), OSU | ἢ εἰς μακρὸν χρόνον κοιμίζοντος. U v. infra 52
 35 τανυγλώχινας (Θ 297): τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντας (~ApS 149; ≈Ῥ). OSU
 36 ταφῶν (I 193): ταφεῖς ἢ ἐκπλαγεῖς (~Ῥ). OSU
 37 τάπησι (I 200): περιβολαίοις μαλλωτοῖς (~Ῥ). OS
 38 τανύοντο (I 468): διετείνοντο (~Ῥ). OSU²
 39 ταρφέα (Λ 69): πυκνά, συνεχῆ (Ῥ). OSU
 40 ταρσὸν ποδός (Λ 377): τὸ ἄκρον τοῦ ποδός (~Ῥ). OSU

5 ἐξετάνυσσαν O || 16 ταχῆτα^λ || 18 ἔχων OS || 30 ἀρχῆν || 31 ταχούσσει^λ U || 37 ταπίειν^λ || 40 ἄκρον SU : ετῆθος O = Cyt., πλατὺ Ῥ ||

- 41 ταρφέα (M 47): συνεχῶς (= α 92D ἀδινά; D "πυκνά"). OS
 42 τὰ ἄ (M 280): τὰ ἴδια (O 58D). OSU
 43 ταλάσσης (N 829): ὑπομείνης (D). OSU
 44 ταρχύσσει (Π 456): θάψσει (D). OSU
 45 ταναοῖο (Π 589): τεταμένης (D). OSU
 46 τανύφλοιο (Π 767): περιτεταμένον τὸν φλοιοὺν ἔχοντος (~D). OSU
 47 τανυηκέας (Π 768): ἐκτεταμένους, μακρούς (D). OSU
 48 τάνυτο (~ P 393 τάνυται): διετείνεται (~D). OSU
 49 τὰ εὐ γούναθ' ἰκάνομαι (Σ 457): ἐπὶ τὰ εὐ γόνατα παραγίνομαι (~P; γ 92 "ἰκετεύω"). OSU
 50 τανυπτέρυγι (T 350): ἐκτεταμένα πτερὰ ἐχούσης (~D). OSU
 51 ταρφειαί (T 357): συνεχεῖς (He τ 221). OSU
 52 τανηλεγέος (X 210): εἰς μακρὸν χρόνον κοιμίζοντος (~ Θ 70D). OS(U = supra 34)
 53 τάφος (~ Ψ 29 τάφον): τὸ μετὰ τὴν ταφὴν δεῖπνον (D "περίδειπνον"). OSU
 54 ταγοί (Ψ 160): τεταγμένοι (D "ἡγεμόνες"). OSU
 55 τανύσει (Ψ 324): τείνη (~ D). U² post 48
 56 Ταλαιονίδαο (Ψ 678): <Ταλαοῦ παιδὸς Ἀδράστου (B 678D).> OSU
 57 <Οἰδιπόδαο (Ψ 679):> τοῦ Οἰδίποδος (λ 271D). OSU
 58 ταρπήμενοι (Ω 3): τέρψιν λαβεῖν (ApS 149 "ταρφήναι"). OSU
 59 ταναηκέι (Ω 754): τῶι ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένωι (D "μακρῶι, ἢ ἀπεξυμένωι"). OSU
 60 τάφιο (Ω 804 τάφον): περιδείπνον (~ Ψ 29D). OSU
 61 τεῦχε (A 4): ἐποίει (D). OSU
 62 τέκε (A 36): ἐγέννησεν (D). OSU²
 63 Τενέδοιο (A 38): τῆς Τενέδου (D). U post 102
 64 τελείων (A 66): ὀλοκλήρων (D). OSU
 65 τελέεσθαι (A 204): τελειωθήσεσθαι (P "πληρωθήσεσθαι"). OSU
 66 τέτληκα (A 228): διήθληκα (D), OS | ὑπομεμένηκα (D). OSU
 67 τεὸν μένος (A 282): τὴν σὴν ὄργην (D). OSU
 68 τελήεσκα (A 315): ὀλοκλήρους (D "τελείας"). OSU
 69 ταρβήσαντες (A 331 ταρβήσαντε): φοβηθέντες (D). OSU
 70 τέκον (A 418): ἔτεκον, ἐγέννησαν (D). OSU
 71 ταρπικεραύνωι (A 419): τῶι ἴτερποντι τοὺς κεραυνούς (D τρέποντι κεραυνοῖς D). ἢ τέρπων τοὺς κεραυνούς ἢ ταρπόμενος ὑπὸ τῶν κεραυνῶν (~D). U post 91
 72 τέκμων (A 526): τέλος, U | τεκμήριον (D). OSU
 73 τέτλαθι (A 586): ὑπόμενον (D). OSU
 74 τετρήχει (B 95): ἐτετράχυντο ὑπὸ τοῦ θορύβου (D). OSU
 75 τεύχων (B 101): κατασκευάζων (D). OSU²
 76 τέο (B 225): τίνος (D). O²SU²
 77 τετριγότας (B 314): τρίζοντας (P,D). OSU
 78 τελείται (B 330): τελειοῦται (D), OS | πληροῦται (D). U²
 79 τελαμών (B 388): ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος (D). OSU
 80 τετύκον(το) (B 430): εὐτρεπίσαντο (~ A 467D). OSU
 81 Τελαμώνιος (B 528): ὁ Αἴας. U post 79
 82 Τεγέην (B 607): πόλιν Ἀρκαδίας (D). U post 69

47 τανυήκει^λ || 51 ταρφεῖς^λ || 57 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 58 τέρψην OU || λαβεῖν (cf infra 137 τέρψιν λάβωμεν) : βλαίβην U, καλήν OS || 63 τενάδου || 66 ὑπέμεινα O || 69 ταρβήσαντες^λ || 74 ἐτετράχυντο ||

- 83 τέκε(ι)το (B 741): ἐγέννησεν (D). OSU
 84 τέχνη (~ Γ 61 τέχνη): ἐπιστήμη (D "μετὰ τέχνης"). OSU
 85 τέτυκτο (M 8; ~ Γ 101D τέτυκται): κατεσκευάστω (D). OSU
 86 τεθναίη (Γ 102): ἀποθάνοι (D). OSU
 87 τέρεν (Γ 142): ἀπαλόν (T 323D). OS
 88 τεττίγεσσι (Γ 151): τέττιξι (D). U² post 77
 89 τεκέεσσι (Γ 160): τέκνοισ (D). OSU
 90 τέτατο (Γ 372): ἐτανύσαστο (D "ὑπετέτατο, ἔσφιγκτο"). OSU
 91 τέρπεσθον (Δ 10): τέρπονται (D). OSU
 92 τεθηπότες (Δ 243): πεπληγότες (D "ἐκπεπληγμένοι"). OSU
 93 τέρενα (Δ 237): ἀπαλά (N 180D). OSU²
 94 τεράεσσι (Δ 408): τέρασι (D "σημείοις"). OSU
 95 τέττα (Δ 412): προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτην (~D). U post 76
 96 τένοντε (Δ 521): τὰ διατεταμένα νεῦρα (ApS 151; ~D) ἀπὸ τοῦ τραχήλου
 μέχρι τῶν ποδῶν (~ He τ 485). OSU
 97 τέταντο (Δ 544): ἐξετέταντο (~D). OSU
 98 τεκτήνατο (E 62): κατεσκευάσεν (D). OS(U v. infra 116)
 99 Τευθρανίδας (~ Z 13 Τευθρανίδην) Τεύθραντος παῖδας (~φ, D). U post 75
 100 τειρόμενοι (Z 85): καταπονούμενοι (~ E 391φ, D). OSU
 101 τεθναίης (Z 164): ἀποθάνοις (~ Γ 102D). OSU²
 102 τέμενος τάμον (Z 194): ἀπέτεμον τόπον τινά (D). OSU
 103 τετυγμένον (Z 243): κατεσκευασμένον (D). U post 108
 104 τεύχε' ἔποντα (Z 321): ἐπιμελούμενον τῶν ὀπλων (D). OSU
 105 τέτμεν (Z 374): κατέλαβεν (D). OSU
 106 τεκμαίρεται (H 70): τελειοῦται (D "βουλεύεται ἢ τελειοῖ"; φ "σημειοῦ-
 ται"). OSU
 107 τελευτή (H 104): τελείωσις (~α 249D). OSU
 108 τετύκοντο (H 319): κατεσκευάσαν (~ A 467φ, D). OSU
 109 τεθναῖς (H 328): τεθνήκασι (λ 304D "τελευτῶσι"). OSU
 110 τεοῖο (Θ 37): τοῦ σοῦ (D). OSU
 111 τεύρουσι (Θ 102): καταπονοῦσι (Z 255D). OSU
 112 τελειότατον (Θ 247): ἐπιτελεστικώτατον (D). OSU
 113 τετιγότες (I 30): τετιμωρημένοι (D) τὰς ψυχάς, † καταπεπληγμένοι (I 13^{ti})
 τὴν γενομένην ἦτταν. OSU
 114 τεθαλύϊαν ἀλοιφῆι (I 208): θάλλουσαν λίπει (D). OSU
 115 τεταρπόμενοι (I 705): τερφθέντες (~ α 310D). OSU
 116 τεκτήναιτο (K 19): κατασκευάσειεν (~D). U post 106
 117 τεῖν (Λ 201): σοί, Δωρικῶς (D). U² post 111
 118 τελέεσσι (Λ 731): τάγμασι (Σ 298D). OSU
 119 τετράφθω (M 273): τραπέσθω (D "τρεπέσθω"). OSU
 120 τέλκος (~ N 707 τέλκον): τέλος (D). OSU²
 121 τεθυώμενον (Ξ 172): τεθυμιαμένον (D). OSU
 122 τελευτηθῆναι (O 74): τελειωθῆναι (D "τελεσθῆναι"). OSU
 123 τετραθέλυμνον (O 479): τετράπτυχον (D). OSU
 124 τερσῆναι (Π 519): ξηρανθῆναι (D). OSU
 125 τέφρη (Σ 25): τέφρα, σποδός (Cy). OSU
 126 τέξεσθαι (T 99): †τέξεισθαι, τύχεται. S
 127 τεύξεσθαι (T 208): †τύχειτε (Π 609D "γενήσεσθαι"; ~ He τ 700 "τύχω-

86 τεθνεῖσσι || 87 τερόνσσι || 90 τέτατοσσι || 95 τέπασσι || 96 τένοντασσι || 104 τευχέοντασσι OS,
 τευχαίνοντασσι U || 113 τετηγότεσσι || 116 τεκτείνατοσσι, v. supra 98 ||

- μεν"). Ο
- 128 τέρποντες (Τ 312): παραμυθούμενοι, τέρψιν ἡδονὴν ἄγοντες (D "τέρπειν βουλόμενοι, παρηγοροῦντες"). OSU
- 129 τέως (Υ 42): ἐν τοσοῦτω (= Δ 221D τόφρα; c 190ϣ "τὸ τηνικαῦτα"). OSU
- 130 τεθηπότας (Φ 29): ἑκπεπληγώτας (D "ἐκπεπληγμένοι"). U post 101
- 131 τετεύξεται (Φ 322): γενήσεται (~ Π 609D; ApS 151 "κατασκευασθήσεται"). OSU
- 132 τέρπιοι (~ Ψ 298 τέρπιοιτο): τέρψιν ἔχοιο (v. infra 137). OSU
- 133 τέρμα (Ψ 462): τέλος. λέγει δὲ καὶ τὸν ἰ καμπτήρα (D). OSU
- 134 τέτραφεν (Ψ 348 v.l., γ' ἔτραφεν): ἐτράφησαν (κ 417D). OSU²
- 135 τετράκυκλον (Ω 324): τετράτροχον (D). OSU
- 136 τετιμημένοι (~ θ 472; ~ Ω 533 τετίμενος): τετιμωρημένοι (~ ApS 151). OSU
- 137 ταρπώμεθα (Ω 636): τέρψιν λάβωμεν (δ 295D "τερφθώμεν"). OSU
- 138 τὴν δέ (Α 29): ταύτην δέ (D). OSU
- 139 τηλόθι (Α 30): πόρρω (D), μακράν (= Δ 455D τηλόσε). OSU
- 140 τηλόσε (Δ 455): πόρρω (D). OSU
- 141 τηλυγέτην (Γ 175): μονογενῆ (D). OSU
- 142 τηλυγέτω (Ε 153): προβεβεκότι αὐτῶι γενόμενοι παῖδες (ϣ "τηλοῦ τῆς ἡλικίας γενομένω; δ 11D "προβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι"; Γ 175D "τηλοῦ τῆς γονῆς") U post 140
- 143 τηλεκλειτῶν (Ε 491): ἐνδόξων (D). OSU²
- 144 τηλεθώσα (Ζ 148): θάλλουσα (D). OSU
- 145 τῆμος (Η 434): τὸ τηνικαῦτα (D). OSU
- 146 τῆι ῥα (Θ 396): ἐνταῦθα (~ Ε 858 "κατ' ἐκεῖνον δὴ τὸν τόπον"). OSU²
- 147 τῆ (Ξ 219): λάβε (D) Δωρικῶς. U
- 148 τῆι ἴμεν (Ο 46): ταύτηι ἀπιέναι (D "ταύτην ἔρχεσθαι"). OSU
- 149 τήθεα (Π 747): ὄστρεα (D+A^{ti}). OSU²
- 150 γηθοσύνηι (Ν 29): τῆι χαρᾷ (D). OSU
- 151 τίς τὰρ σφῶε (Α 8): τίς δὴ αὐτούς (D). OSU
- 152 τί δὴ τοι (~ Α 365 τί ἦ τοι): τί δὴ σοι (D). OSU²
- 153 τίσον (Α 508): τίμησον (D). OSU
- 154 τιμή (Β 197): δόξα (He τ 902)· ἡ δόσις (He "ποτέ δὲ καὶ τιμωρία"). OSU
- 155 τίπτε (Β 323): τί δήποτε (D). OSU
- 156 τίσασθαι (Β 356): τιμωρήσασθαι (D). OSU
- 157 Τίρυνθα (Β 559D): πόλις Ἄργου (D) U post 171
- 158 Τιτάνιοι (Β 735): ὄρουσ Θεσσαλίας (~D). U post 177
- 159 τιτυσκόμενοι (Γ 80): καταστοχαζόμενοι (D). OSU
- 160 τιέσκετο (Δ 46): ἐτιμᾶτο (D). OSU
- 161 τίω (Δ 257): ἑτολμῶ (D "τιμῶ"). OSU
- 162 τειχεσιπλήτα (Ε 31): τοῖς τείχεσι προσπελάζων (D) καὶ τειχομαχῶν. OSU
- 163 τιθηνός: τροφός (Ar. Byz. fr. 296, *He τ 879). OS
- 164 τιθήνας (Ζ 132): τροφούς, λέγει δὲ καὶ τὰς Βάκχας (~D). OSU
- 165 τίεν (Ζ 173): ἐτίμα (Β 21D). OSU²
- 166 τιτύσκετο (Θ 41): ἠὺτρεπίζετο, ὑπεξεύγνυνεν (~D). O²SU
- 167 τιθείς (Θ 171): ποιῶν (D "παρέχων"). OSU
- 168 τιοίμην (Θ 540): τιμηθείην (ϣ). OSU
- 169 τίπτε δέ σε χρέω (Κ 85): ἡ μάλιστα χρεία ἐστίν (Κ 43D "χρεία"). OSU

135 τετράχυλον^λ || 137 ταρπώμεθα^λ = δ 160 || 139 πόρρωθεν· μακρόθεν U || 41 τη αὐγέτην^λ || 142 γενόμενοι : γυνῆ U || 150 τηθοσύνη^λ O, τιθοσύνη^λ SU || τῆ καρδία || 151 αὐτός || 153 τιμώρησον U || 162 τιχεσιβλήτα^λ || 164 βράγχας || 169 τιπτελεμεχρέω^λ ||

- 170 τιταίνων (M 58): ἔλκων, κύρων (~ B 390D). OSU
 171 τίπτε κύ (M 244): τί δήποτε κύ (~ B 323D). OSU
 172 Ἰτήιδιν (M 310 τίη δὲ νῶϊ): τίνος χάριν (Z 55D "τί δή"). OSU
 173 τιτήνας (N 534): ἴτου ἑσχάτου μέρους (D "διατείνας καὶ συλλαβῶν"). OSU
 174 τίη (N 810): τί δήποτε (~ Aⁱ). OSU²
 175 τιθαίμεθα (T 208): τιμωρίαν ληφόμεθα (D "ἐκδικήσωμεν"). OSU
 176 τίθει (Y 95): ἴπόθει (A 509D "πάρεχε", A 585D "ἐδίδου"). OSU²
 177 τίσις (~ X 19 τίσιν): τιμωρία (α 40D). OSU
 178 τλήτε (B 299): ὑπομείνατε, καρτερήσατε (D). OSU
 179 τλήσομαι (Γ 306): ὑπομείνω (D). OSU
 180 τλήτω (λ 350; ≈ E 382 τέτλαθι): ὑπομεινάτω (~ E 382D "ὑπόμεινον"). OSU
 181 τλήμονα (E 670): ὑπομονητικόν (D). OSU
 182 τλή (Θ 78): ἔτλη, ὑπέμεινεν (~D), ἦθλη (?). OSU
 183 τλαίης κεν (Δ 94; ~ K 307 τλαίη): ὑπομείνεια (D). OSU
 184 τμήδην (H 262): ὥστε τεμῆν (D "ὄσον ἐπιτεμῆν"). OSU
 185 τὸ δέ μοι (A 41): τοῦτο δέ μοι (D). OSU
 186 τοῦ δέ (A 43): τούτου δέ (Φ). U post 203
 187 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος (A 84): πρὸς τοῦτον ἀποκρινόμενος (~D). OSU
 188 τότε κέ μιν (E 394 v.l., καί μιν): τότε αὐτόν (~D). OSU
 189 τὸ σὸν γέρας (A 189): τὴν σὴν τιμὴν (D). OSU
 190 τὸ σὸν μένος (A 207): τὴν σὴν ὀργήν (D). OSU
 191 τοίους (A 262): τοιούτους (D). OSU
 192 τούνεκά οἱ (A 291): τούτου χάριν αὐτῶι (D). OSU
 193 τόφρα (A 509): ἐπὶ τοσοῦτον (D). OSU | ἕως τούτου <τοῦ> χρόνου ἢ τέως (= infra 208). U
 194 τῷ γ' ὥς (A 531): οὕτως δή (D "οὔτοι μὲν δὴ οὕτως"). OSU
 195 τὸ δέ σοι (~ A 563 σοι): τοῦτο δέ σοι (A 228D). OSU²
 196 τοῖσιν (A 571): ἐν τούτοις (D). OSU
 197 τοῖον (B 482): τοιοῦτον (D; = B 120D τοιόνδε). OSU²
 198 τότ' αὖτε (B 221): τότε δή (~ A 404D). OSU
 199 τοῖσι δέ (B 336): ἐν τούτοις δέ (A 271D). U²
 200 τοί κεν (B 346): οἵτινες (D). OSU²
 201 τόξων εὖ εἰδώς (B 718): ἄντι τοῦ Uⁱ πάσης ἐπιστήμης πολεμικῆς ἔμπειρος (D "τῆς τοξικῆς ἔμπειρος"). OSU
 202 <τόξον (B 827):> τοξική, κατάτοξος ἐπιστήμη (D "τοξικὴν ἐπιστάμενος"). U post 187
 203 τό τε εἶδος (Γ 55): καὶ ἡ πρόσοψις (~ supra ε 135). OSU
 204 τοῖς δέ (Δ 153): ἐν τούτοις δέ (A 571D). U post 199
 205 τοίου (K 57): τοιούτου (D; = Λ 261D τοῖο). OSU
 206 τοίη (Z 146): τοιαύτη (D). OSU²
 207 τὸν δὲ δή (? H 155 τὸν δή): τοῦτον δὲ δή. U post 214
 208 τόφρα (K 325): ἕως τούτου τοῦ χρόνου (~D) ἢ τέως (?) Sⁱ. OSU
 209 τόξου πῆχυν (Λ 375): περιφραστικῶς τὸ τόξον (D). U post 202
 210 τοξότα λωβητήρ (Λ 385): τοῖς τόξοις λωβῶν, ὃ ἐστι βλάπτων (~D). OSU
 211 τολυπεύειν (Ξ 86): κατορθοῦν (D "κατεργάζεσθαι"). OSU
 212 τόκοιο (P 5): τοκετοῦ (D). OSU

171 σοι^λ || .. σοι || 173 τιτινας^λ || 174 τίην OS^λ || 176 τίθη· ἐπορεύθη O || 179 ὑπομεινώ U || 182 ἦθλη om U || 183 τλήσκεν^λ || ὑπομείνεια OSU || 184 ὥστε μὲν || 194 τότεως^λ || 198 τοδ^λ || 201 τοξωνουειδου^λ || 202 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 208 ἕως U : τέως OS || 210 λωβημένω U ||

- 213 τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσαν (Σ 506): ὡς τῶν λεγομένων παθητικώτερον διατιθε-
μένων τοὺς λόγους ἐν κινήσει τοῦ σκήπτρου σχηματιζόντων πως ἑαυτοῦ·
ὃ καὶ τῆι χειρὶ ποιοῦσιν οἱ λέγοντες. U post 200
- 214 Τμῶλωι (Υ 385): ὄρει Λυδίας (~D). OSU
- 215 τορνῶσαντο (Ψ 255): διέγραψαν (~D). OSU
- 216 ὄπλεσθαι (Ψ 159): παρασκευάζεσθαι (Τ 172D). OSU
- 217 τολύπευσεν (Ω 7): κατόρθωσεν (α 238D "κατειργάσατο"). OS
- 218 τριχθά (Β 668): τριχῆι (Ο 189D; ~D). OSU
- 219 τριπλὴν τετραπλὴν (~ Α 128 τριπλῆι τετραπλῆι): τριπλάσιον καὶ τετρα-
πλάσιον (~D). OSU
- 220 Τροίην (Α 129): Τρωϊκῆν (D). U² post 226
- 221 τρίλλιστος (Θ 488): πολλῆς ἄξιος λιτανείας (ϕ+D πολυλιτάνευτος). OSU
- 222 τρὶς τόσσα (Α 213): τρὶς τοσαῦτα (ϕ). OSU
- 223 τριτάτοις (Α 252): τρισσοῖς (Cy "τρίτοις"). OSU
- 224 τράφεν (Α 266): ἐτράφησαν (D). OSU²
- 225 <πα>τρὶ γέροντι (Α 358): τῶι <N>ῆρει. OSU
- 226 Τροίην (Β 141): τὴν Ἴλιον (~ He τ 1479). OSU
- 227 Τρώεσσι (Β 352): τοῖς Τρωαί (Β 15D). OSU
- 228 τρίχα (Β 655 v.l., διάτριχα): τριχῶς (D~ϕ). OSU²
- 229 Τρίκκη (Β 729): πόλιν Θεσσαλίας (~ Δ 202D). U post 221
- 230 τρυφαλείης (Γ 372): περικεφαλαίας (D). OSU²
- 231 τράποντο (Γ 422): ἐτράπησαν (D). OSU
- 232 τραπίομεν (Γ 441): τραπῶμεν (D). OSU
- 233 Τριτογένεια (Δ 515): ἡ τὸ τρεῖν γεννώσα, τουτέστι τὸ φοβεῖσθαι (~D). U
post 230
- 234 τεῶ (Ε 230): τοὺς σοὺς (ϕ+D). OSU²
- 235 Τρωαί (Γ 384): αἱ Τρωιάδες (~D). OSU
- 236 τρεῖν (Ε 256): τρέμειν (~ Λ 554D), † φοβεῖσθαι (D), ἢ φεύγειν (Cy). OSU
- 237 τρήρωσι (Ε 778): δειλαῖς (D). OSU
- 238 τριγλώχινι (Ε 393): τριγώνωι (D). U post 239
- 239 Τριτογένεια (Θ 39): ἡ τὸ φοβεῖσθαι γεννώσα (Δ 515D). OSU
- 240 τρίλλιστος (Θ 488): πολυλιτάνευτος (D). OSU
- 241 τρύζητε (Ι 311): γογγύζετε (D). OSU
- 242 τριστοιχεί (Κ 473): κατὰ τρεῖς τάξεις (~D). OSU
- 243 τρομέοι(α)το (Κ 492): τρέμοιεν (D "φοβοῖντο"). OSU
- 244 τρόφι (Λ 307; v. infra 251): †αὔξει (ApS 155 "εὐαυξές"; D "εὐτραφές,
εὐπαγές"). OS
- 245 τρεῖ (Λ 554): φοβεῖται (D). O²SU²
- 246 τρωπάσκετο (Λ 568): ἐτρέπετο (D). OSU
- 247 τρίποδος (Λ 700): τρικκέλη χαλκά. U post 240
- 248 τρυφαλείαι (Μ 22): περικεφαλαῖαι (Α^{ti}). OSU
- 249 τρέπεν (Ν 3): ἔτρεπεν (~ Θ 432). OSU
- 250 τροφόντα (Ο 621 v.l., τροφόντα): εὐτραφῆ, ηὔξημένα (D) ἢ αὐξόμενα U¹.
OSU v. infra 254
- 251 τρόφι (Λ 307): τεθραμμένον, μέγα (He τ 1511). OSU
- 252 τρομέει (Κ 95): τρέμει (~ δ 820D), † φοβεῖται (~ Κ 492D). OSU
- 253 τρίγληνα (Ξ 183): τρίκοκκα (D). OSU

213 τοισιν πιτήϊσσαν || 214 τόμωλ || 216 τόλλεσθαι || 217 τὸ αὖ πνεύσεν || 225 τριγέροντι·
τῶι ἦρει || 226 τρήην· τὸν ἦλιον || 234 τρωῶ || 244 τροφῆλ, cf Suda "προσθεθεῖσα ἡ τροφή τῶι
τρεφομένωι αὔξει" ||

- 254 τροφόμεντα (O 621): ηύξημένα (D). S cf supra 220
 255 τρωπάσθαι (O 666 v.l., τροπάσθαι): τρέπεσθαι (D). OSU
 256 Τρωσι δαμείς (Σ 461): ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρούμενος (~D). U post 246
 257 τρίπλακα (Σ 480): τριπλήν (φ+D). OSU
 258 τρίπολον (Σ 542): ἦτοι τρις ἠρωτριασμένην (D) ἢ πολλακίς (~ A 213D). OSU
 259 τρωτός (Φ 568): τιτρωσκόμενος. OSU²
 260 τραπεζῆας (X 69): τοὺς περὶ τὴν τράπεζαν ἀναστρεφομένους (~D). OSU
 261 τρήρων (~ X 141 τρήρωνα): δειλή (~ E 778D). OSU
 262 τυτθόν (A 354): ὀλίγον (φ,D). OSU
 263 τύχεν (E 587): ἐπέτυχεν (He τ 1717 "κατέτυχεν"). O²SU
 264 τυχήσας (Δ 106): ἐπιτυχών (φ). OSU
 265 Τυδείδην μέθεπε (E 329): ἐπὶ τὸν Τυδείδην ἦλαυε (~D). U post 269
 266 τύνη (E 485): σὺ Δωρικῶς (D). OSU²
 267 τυκτόν (E 831): τευκτόν, ποιητόν, ἐν ἄλλωι κατεσκευασμένον (~D). OS(U nihil nisi κατεσκευασμένον)
 268 τυπήϊσι (E 887): τύπαισι (D) "πληγαῖς". OSU
 269 Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός: (Z 119): τοῦ Ἴππολόχου. U post 259
 270 Τυχίος (H 220): ὄνομα τοῦ κκυτοτόμου. U post 264
 271 τυπεῖς (Λ 191): τρωθεῖς (N 288D). OSU²
 272 τυκτῆϊσι (M 105): εὐκατασκευάστοις (D "εἰργασμέναισ"). OSU
 273 τυμβοχόης (Φ 323): †φόφου (D "χωστοῦ τάφου", He τ 1636 "τύμβου καὶ χώσεως"). OSU
 274 †τύρε (? Λ 684 τύχε): ἐφήπτετο, ἐτύγχανε (He 1717 "κατέτυχεν"). OSU
 275 τῶι γάρ (A 55): τούτῳι γάρ (D). OSU
 276 τῶ οἱ (A 321): οἵτινες αὐτῶι (D). OSU
 277 τῶ δέ οἱ ὦμω (B 217): οἱ δέ ὦμοι αὐτοῦ (D). OSU
 278 τῶ οὐκ ἄν (B 250): διόπερ οὐκ ἄν (~D). OSU²
 279 τῶ κε (B 373): †αὐτῶι δὴ (D "οὕτως γὰρ ἄν"). OSU
 280 τῶι μέν (Δ 207): τούτῳι μέν (D "τῶι μέν τρώσαντι). OSU²
 281 τῶ μέν ἄρα (E 574): οὗτοι μέν δὴ (~ A 333D). OSU
 282 τῶ γε (Λ 136): οὗτοι δυϊκῶς (~ Δ 536D). OSU²
 283 τῶν ὑπερ (O 665): ὑπὲρ τούτων (cf Σ 400D τῆϊσι πάρα). OSU²
 284 τῶ δέ δύο (T 47): οἱ δέ δύο (~ A 327D). OSU
 285 τῶ τ' οἴω (Ψ 310): διὸ νομίζω(ν) (E 894D "ὑπολαμβάνω"). OS
 286 τῶ τοι (Ψ 609): διὸ δὴ σοι (~ E 816). OSU

257 τρίπλακα^λ U, τρίπλοκον OS || 259 τετρωμένος OS || 265 τυδείδην bis U || 269 τοῦ : τὸ U ||
 285 τῶ τοῖο^λ ||

- 44 ὑπερηνορέοντων (Δ 176): ὑπερηφανούντων (~D "ὑπερηφάνων"). OSU
 45 ὑπέιρεχε (E 433): ὑπερμαχῆσει (D "ὑπερεμάχετο, ὑπερήσπιζε"). OSU
 46 ὑπέρθυμον (Δ 365): γενναῖον (D "μεγαλόφυχον, ἀνδρεῖον"). OSU
 47 ὑπέρθυμοι (Z 111): μεγαλόφυχοι (~ E 376D). OSU
 48 ὑπό κεν ταλασίφρονα περ δέος εἶλεν (Δ 421): ὑφείλεν ἄν καὶ τὸν εὐτολ-
 μον περὶ τὰς φρένας καὶ ὑπομονητικόν (D "πάνυ καρτερικὸν καὶ γενναῖ-
 ον"). OSU
 49 ὑπεράλμενον (E 138): ὑπερ(β)αλλόμενον (D). OSU
 50 ὑποσχών (E 269): ὑποβιβάσας (D, D "ὑποβαλῶν"). OSU
 51 ὑπεξέφευεν (E 318): εἰς τὸ ἔξω ἔφευεν (D "ἡρέμα ἐξέφευεν") U post 115
 (~ infra 114 OS)
 52 ὑπὲρ αἶσαν (Z 487): ὑπὲρ τὴν εἰμαρμένην (~D). post 55 U
 53 ὑπὸ κράτεσφιν (K 156): ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (~D). OSU
 54 ὑπασπίδια προποδίζων (N 158): πάντες ὑπὸ τὴν ἀσπίδα προβαίνουσιν
 (~D). OSU | νῦν δὲ βούλεται δηλῶσαι, ὅταν ἐμπείρωσ καὶ συνεχῶς προβαί-
 νει ἔχων τὴν ἀσπίδα. U
 55 ὑπεξαλέασθαι (O 180): ἐκκλῖναι (D). OSU
 56 ὑπέροπλον (O 185): ὑπερήφανον (D). OSU
 57 ὑποθημοσύνησι (O 412): ὑποθήκαις, διδασκαλίαις (~D). OSU
 58 ὕπαιθα (O 520): ἔμπροσθεν (D, D). OSU
 59 ὑποφῆται (Π 235): ἱερεῖς ἢ προφῆται (D). OS
 60 ὑπερράγη (Π 300): αἰφνιδίως ἔλαμψεν (~D). OSU
 61 ἀποσφήλειε (E 567): ὑποσφήλαι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσειεν (~D). O²SU
 62 ὕπατον (E 756): μέγιστον (D). OSU
 63 ὑπαντιάσας (Z 17): ὑπαντήσας (D). OSU
 64 ὑποσχέσθαι (Z 274): ἐπαγγείλασθαι (D "ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου"). OS
 65 ὑπέιροχον (Z 208): ἔξοχον (~D). OSU²
 66 ὑπὸ Πλάκω (Z 396): ὑπὸ Πλακίω ὄρει τῆς Κιλικίας (D). U
 67 ὑπότροπος (Z 367): ἐξ ὑποστροφῆς (D). OSU
 68 ὑπότροπον (φ 211; ~ Z 367 ὑπότροπος): ὑπόστροφον (D "ἐξ ὑποστροφῆς").
 O²SU
 69 ὑποδέχθαι (H 93): ὑποδέξασθαι (~D). OSU
 70 ὑποφθάς (H 144): προφθάσας, προλαβῶν (D). OSU
 71 ὑπέσχεθεν (H 188): ἐπηγγείλατο (D "ὑπέσχεν, ὑπέβαλεν"). OS
 72 ὑποτρέσαι (H 217): ὑποφυγεῖν (~D). OSU
 73 ὕπνου δῶρον (H 462): περιφραστικῶς τὸν ὕπνον (D). OSU
 74 ὕπατε κρειόντων (Θ 31): βασιλεῦ βασιλευόντων (~D). OS
 75 ὕπατοι (~ Θ 22 ὕπατον): βασιλεῖς (~D). OS
 76 ὑποθηρόμεθα (Θ 36): ὑπολάβομεν (D "ὑποδείξωμεν, συμβουλευόμεν").
 OSU
 77 ὑπερώησαν (Θ 314): ὑπεχώρησαν (D). OSU
 78 ὑποδύντας (≈ Θ 332 ὑποδύντε): ὑπεισελθόντας (~D). OSU
 79 ὑπερμενέα (Θ 471): ὑπερέχοντα τῆι δύναιμι (B 351D). OSU
 80 Ὑπερίωνος (Θ 480): τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντος (~D). OSU
 81 ὑπιοῖοι (Θ 530): ὑπ' ἡῶ, ὑπὸ τὴν ἔω OS¹, ὑπὸ τὸν ὄρθρον (D "ὑπὸ τὴν
 ἀνατολήν"). OSU
 82 ὑποσταίη (I 445): ὑπόσχηται (D "ὑπόσχοιτο"). OSU

45 ὑπερχε^λ || 48 περδόσιλεν^λ || 50 ὑπὸ βηβάσας || 52 ὑπερλήσαν^λ || 60 ὑπερραν^λ || 61 ὑποσφηλῖαι^λ || ἐποίησεν OS || 63 ὑπαντήσας^λ || 66 πλακει U || 67 ὑποστροφῆς^λ || 71 ὑπέσχεεν^λ ||

- 83 ὑπέρθορον (I 476): ὑπερεπήδησα (D "ὑπερηλάμην"). OSU
 84 ὑπερβήρη (I 501): ὑπερβήρη· παρὰ τὸ προσήκον πράξει (D "παρέλθη"). OSU
 85 ὑπεκπροθέει (I 506): προλαμβάνει (D). OSU
 86 ὑπωρόφιοι (I 640): ὁμόστεγοι (D "ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄροφὴν καὶ στέγην"). OSU
 87 ὑπὸ κρασίῳ (K 152): ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (D). O²SU
 88 ὑπὸ δὲ ἔστρωτο (K 155): ὑπέστρωτο (D). OSU
 89 ὑπόρρηνον (K 216): ὑπαρνον (D). OSU
 90 ὑπαὶ δείους (K 376): ὑπὸ δέους, ὑπὸ τοῦ φόβου (D). OSU
 91 ὑπτιοί (Λ 179): ἐπὶ νῶτον (Δ 108D). OS
 92 ὑπεραεὶ (Λ 279): ἄνωθεν ἢ μεγάλως (D "ἀπὸ ὕψους καὶ ὑπὲρ ὑμᾶς φερομένη"). OSU
 93 ὑποθέσθαι (Λ 788): συμβουλευσαι (D). OSU
 94 ὑπὸ στέρνοιο (Λ 842): ὑπὸ τοῦ στήθους (~ Δ 106D). OSU
 95 ὑπέχευε (Λ 843): ὑπέβαλεν (D) U | ὑπεστρώννουν (D "ὑπέστρωσε"). OSU
 96 ὑπὸ δὲ κόμπος ὀδόντων / γίνεται (M 149 ὑπαί): ὑπὸ δὲ τῶν ὀδόντων ψόφος γίνεται (~D). OSU
 97 ὑπώπια (M 463): τὰ ὑπὸ τοὺς ὤπας (D "τὴν πρόσοφιν"). † ὤπες δὲ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί (A 206D). OSU
 98 ὑπερμήκεος (~ N 63 περιμήκεος): ὑπὲρ μήκος (D "ὑπερμεγέθους"). OSU
 99 ὑπέρβιον (P 19): ὑπερήφανον (~D). OSU
 100 ὑπὲρ θεόν (P 327): παρὰ θεοῦ βουλήσει (~D). OSU
 101 ὑσμίνη (P 543): μάχη (~ B 477D). OSU²
 102 ὑφάναι (~ Z 187 ὑφαίνε): κατασκευάσαι (~ I 93D, D). OSU²
 103 ὑπερδέα (P 330): ἄγαν ἐνδεῆ (~ ApS 159). OSU
 104 ὑπολιζονες (Σ 519): ὀλιγώτεροι, ἥσσονες τῷ μεγέθει (D "ἐλάττονες καὶ μικρότεροι"). OSU
 105 ὑπαὶ ῥιπῆς (T 358): ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (~D). OSU
 106 ὑπερίων (T 398 Ὑπερίων): πορευόμενος (= ApS 93 ἰών). OSU
 107 ὑπὲρ μόρον (Y 30): ὑπὲρ τὸ καθήκον (~D). OSU
 108 ὑπαλύξεις (~ Φ 126 ὑπαλύξει): φεύξεσθαι (D "ὑπεκκλινεῖ"). OSU
 109 ὑπέρεπτε (Φ 271): ἔπεμψα (D "ὑπέστυρεν, ὑφήρπαζεν"). OSU
 110 ὑπαιθα (Φ 255): ἔμπροσθεν (D). OSU
 111 ὑποθησόμεθα (Φ 293): συμβουλεύωμεν (Θ 36D). OSU
 112 ὑποστάς (Φ 457): ἐπαγγειλάμενος (γ 99 "ὑποσχόμενος"). OSU
 113 ὑπεκπροθέοντα (Φ 604): ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχοντα (?). OSU
 114 ὑπεξέφερον (E 377, ~ X 202 ὑπεξέφυγεν): εἰς τὸ ἔξω ἔφερον (He v 318; D "διεκόμεζον, ὑπεξέκλεπτον"). OS(U v. supra 51)
 115 ὑπεμνήζουκεν (X 491D): ὑπεστυγνίακεν (D "κατεστύγνακε"). OSU
 116 ὑπερώνη (X 495): τὴν ὑπερώνη (D "οὐρανίσκον"). OSU
 117 ὑπέσχετο (T 141): ἐπηγγείλατο (= A 388D ἠπειλησεν, cf X 494 ἐπέσχε· προσήνεγκεν). OS(U v. supra 23)
 118 ὑπὲρ αἰῆς (Ψ 327): ὑπεράνω τῆς γῆς (θ 66D+ ApS 18). OSU
 119 ὑπὲρ νεφῶν (~ Ψ 874 ὑπαὶ νεφῶν): ἔποκατω ἢ U¹ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (O 625D "ἐκ νεφῶν"). OSU
 120 Ὑρίην (B 496): πόλιν Βοιωτίας (~D). U post 112
 121 Ὑρτακίδης (B 837): υἱὸς Ὑρτάκου (~D), πατρωνυμικῶς. U

83 ὑπέρθορα^λ OS || .. ὑπέρθοραν· ὑπερέπήδησαν U || 84 ὑπερβε^λ || 85 ὑπερπροθέσει^λ || 90 ὑπαίδιου^λ || 96 ὤπαι SU, om O || 104 ὑπολιζοντες^λ || 105 ὑπερείπη^λ || 108 ὑπολύξει· φεύξει^λ || 110 ὑπέταθα^λ || 113 ὑπερπροθέοντα^λ ||

- 122 ὕστατοι (B 281): ἔσχατοι (ϕ). OSU
 123 ὕστατος (E 703): ἔσχατος (ι 444ϑ). OS
 124 ὑμῖνας (M 347): ἑίς OS¹ μάχας (B 345). OSU
 125 ὑφέντες (A 434): χαλάσαντες (ϑ). O²SU
 126 ὑφαίνουσα (~ H 324 ὑφαίνειν): κατασκευάζουσα (~ I 93ϕ,ϑ). OSU
 127 ὑφ' ἡμετέρησι (B 374): ὑπὸ ταῖς ἡμετέραις (~ϑ). OSU
 128 ὑψηρέφες (E 213 ὑψερέφες): ὑψηλόν (ϑ). OSU
 129 ὑφιβρεμέτης (A 354): ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστι βροντῶν (~ϑ). OSU
 130 ὑψίζυγος (Δ 166): ὁ ἐν ὕψει καθήμενος καὶ ζυγοστατῶν (~ϑ). OSU
 131 ὑψηχέας (~ E 213 ὑψηχέες): ὑψηχός ἢ εἰς ὕψος ἀνερχόμενος (ϑ "ὦν ὁ ἦχος εἰς ὕψος ἀνέρχεται"). OSU
 132 Ὑφιπύλη (H 469): αἱ δίπτυχοι θυρίδες ἢ κλιτιάδες· ἔστιν δὲ καὶ ὄνομα κύριον (H 469). OSU cf M 454/5 πύλας ... δικλίδας ὑψηλάς, *He 3013 κλιτιάδες· αἱ δίπτυχοι θύραι.
 133 ὑπιπέτης (M 201): ὁ ἐν ὕψει πετόμενος (~ϑ). OS
 134 ὑψηχέας (Ψ 27): ὑψαυχένας (~ϑ). OS

Ἄρχη τοῦ Φ στοιχείου OS

- 1 φάς (I 35): εἰπών (ϑ). OSU²
 2 φάρετρη (A 45): βελοθήκη (~ϑ). OSU
 3 φάσγανον (A 190): ἄορ, ἰ ξίφος (ϕ,ϑ). OSU
 4 φάανθεν (A 200): ἐφάνησαν (ϑ). OSU
 5 φᾶρος (B 43): περιβόλαιον (ϑ "ἰμάτιον"). OSU
 6 φαίνων (B 353): φανεροποιῶν (I 236ϑ). OSU
 7 φάντες (Γ 44): εἰπόντες, ἢ ὑπονοήσαντες (~ Ξ 126ϑ). OSU
 8 φάλαγγας (Γ 77): τάξεις (ϑ). OSU
 9 φαίης κεν (Γ 222): ὑπελάμβανεν (~ N 100ϑ; ϑ "εἶπες ἄν, ἢ ὑπέλαβες"). OSU
 10 φαίδιμος (Δ 505 E 617): λαμπρός (ϑ). OSU²
 11 φαίνετο (H 325): ἐδόκει (B 5ϑ). OSU²
 12 φορέουσι (Θ 528): φέρουσι (~ A 238ϑ). OSU²
 13 φαλαγγηδόν (O 360): κατὰ τάξεις (ϑ). OSU
 14 φαινήν (T 395 μᾶστιγα φαινήν): ἑνὴν U¹ λεπτήν (K 500ϑ "στιλπνήν"). OSU
 15 φάτο (Y 365): ἔλεγεν (ϑ). OSU
 16 φαινή (K 77; ~ X 315): λαμπρά (≈ Θ 555ϑ). OS
 17 φαῖμεν (Ω 222): ὑπολάβοιμεν (~ B 81ϑ). OSU
 18 φέρων (A 13): κομίζων (ϑ) ἢ ὑπικχνούμενος (?). OSU
 19 φέρτερον (A 169): κρείσσον (ϑ). OSU
 20 φεῦγε μάλα (A 173): φεῦγε λίαν (ϑ). OSU
 21 φερόμην (A 592): ἐφερόμην (ϑ). OSU
 22 φεύξονται (B 159): φύγωσι (~ Λ 590ϕ). OSU
 23 φυγέειν (B 393): φυγεῖν (ϑ). OSU²
 24 φέροιτο (Z 177): κομίζοιτο (~ϑ). OSU²
 25 φέβεσθαι (Θ 107): φεύγειν (ϑ). OSU
 26 φέρτρωι (Σ 236): φορεῖωι (ϑ). OSU

127 ὑφημετέραι^λ ||6 φάνων^λ SU, φαρνῶν^λ O || 12 φάρεουσι^λ || 13 τάξιν O || 23 φευγέειν· φεύγειν ||

- 27 φέριστε (Ω 387): βέλτιστε (Ο 247Δ). OSU
 28 φηρσίν (Α 268): κενταύροις (Φ,Δ). OSU²
 29 φῆσθα (Α 397v.l., ἔφησθα): ἔλεγεσ (Δ). OSU
 30 φῆ γάρ (Β 37): ἔλεγε γάρ (Δ "ἔφη, εἶπεν, ἐλογίσατο"). O²SU
 31 φῆρασ (Β 743): Κενταύρουσ (Δ). U post 35
 32 φῆισ (Δ 351): λέγεισ (Δ). OS
 33 Φηρήι (Ε 543): πόλισ Ἰτῆσ U¹ Πελοποννήσου (Δ). O²SU
 34 φηγῶι (Ε 693): δρυί (Δ). O²SU²
 35 φήγινοσ (Ε 838): δρύινοσ (Ε 693Δ). OSU²
 36 Φθίηι (Α 155): Φθία πόλισ Θεσσαλίας (Δ,~Φ). U post 37
 37 φθίατο (~ Α 251 ἐφθίαθ'): ἐφθάρησαν (Δ). OSU
 38 φθινύθεσκεν (Α 491): ἐφθειρεν (~Δ). OSU
 39 φθογγή (~ Β 791 φθογγήν): φωνή (~Δ). OSU
 40 φθεισκήνορασ (~ Β 833 φθισκήνορα): φθείροντασ τοὺσ ἄνδρασ (~Δ). OSU
 41 φθεῖρ (Β 868 Φθιρῶν): ὁ τῆσ πίτυνοσ καρπόσ (~Δ). OSU
 42 φθάμενοσ (Ε 119): προλαβῶν (Δ "φθάσασ). OSU
 43 φθακάμενοσ (? fort. cum 42 coniungendum): φθάσασ (Ε 119Δ), καὶ ρεῖπῶν (sc. φάμενοσ Ε 290Φ,Δ). OSU
 44 φθίσειε (~ Ζ 407 φθίσει): φονεύσειε (~Δ). OSU
 45 φθινόμενοσ (~ Θ 359 φθίμενοσ): φθειρόμενοσ (~ Ζ 327Δ). OSU
 46 φθάν (Λ 51): ἐφθασαν (Δ). OSU²
 47 φθίσονται (Λ 821): φθαρήσονται (Δ). U post 38
 48 φθισίμβροτοσ (Ν 339): φθαρκτική ἀνδρῶν (He φ 414 "διαφθείρων τοὺσ ἄνδρασ"). OSU
 49 φθίσειν (Π 461): φθείρειν (Δ "ἀπολέσειν"). OSU²
 50 Φθίηφι (Τ 323): ἐν τῆι Φθίαι. U post 36
 51 φίλην (Α 20): προσφιλεστάτην (Δ). OSU
 52 φιλέουσα (Α 196): φιλοῦσα (Δ). OSU²
 53 φίλα (Α 107): προσφιλή (Φ,Δ) καὶ ἴσα καὶ ὅμοια (Ε 441Δ ἴσα· ἴωσ καὶ ὁμοίωσ). OSU
 54 φιλοκτεανώτατε (Α 122): φιλοχρηματώτατε (Φ,Δ). OSU
 55 φίλον κῆρ (Α 491): τὴν προσφιλεστάτην ψυχὴν (~Δ). OSU
 56 φίλησ ἀπὸ πατρίδοσ αἴησ (Β 162): πόρρω τῆσ προσφιλεστάτησ αὐτῶν) πατρίδοσ (~ Α 541Δ). OSU
 57 Φιλοκτήτασ (Β 725): Φιλοκτήτου. OSU
 58 φιλότησ (≈ Γ 73 φιλότητα): φιλία (~Δ). OSU
 59 φιλομμειδῆσ (Δ 10): φιλόγελωσ (Δ). OSU²
 60 φύλοπιν (Δ 15): μάχην (Δ,Φ). OSU²
 61 φίλατο (Υ 304; ~ Ε 61 ἐφίλατο): ἐφίλησεν (Δ). OSU
 62 φιλέεσκεν (Ζ 15): ἐφίλει (~ Γ 388). OSU
 63 φίλ(τα)τοσ (Ζ 272): φιλικώτατοσ (Δ "τιμιώτατοσ"). OSU
 64 φῖλαι (Κ 280): φίλησεν (Ε 117Φ,Δ). OSU²
 65 φιτρῶν (Μ 29): κορμῶν (Δ). OSU
 66 φιλέεσθε (Ν 627): ξενίζεσθε (~Δ). OSU
 67 φιλότητι (Ξ 209): φιλίαι, συνουσίαι (Γ 441Δ). OSU
 68 φίλτερον (Χ 301): φιλικώτατον (Δ "ἡδιον"). OSU
 69 φλοιόν (Α 237): τὸ λέπυρον (Δ "λέποσ"). OSU²
 70 φοξόσ (Β 219): ὄξυκέφαλοσ (Δ). OSU²

33 φήρησλ || 35 φήγινοσλ || 40 φθεισκήνορασλ || 57 φιλοκτιάτολ || 59 φιλομέλησλ || 60 φιλάπηνλ || 64 φίλελ || 70 φλοξόσλ ||

- 71 φλοίσβοιο (E 469): παραχῆς (D). OSU
 72 φλόγεα (E 745): λαμπρά (D). OSU
 73 φλεγύας (N 302): ἔθνος βαρβαρικόν (D "ἀθέου"). OSU
 74 φλεγέθει (P 738): καίει (D). OSU
 75 φλέγμα (Φ 337): φύσημα, φλόγιγμα (D "πύρωσιν, φλόγωσιν"). OSU
 76 φλέγετο (Φ 365): ἐκαίετο. U² post 74
 77 φοῖβος (A 43): ἀμίαντος (P, D). OS
 78 φορέουσι (A 238): φοροῦσι, βασταάζουσι (P, D). OS
 79 φόρμιγγος (A 603): κιθάρας (P, D). OS
 80 φόος (B 49): τὸ φῶς (D) τοῦ ἡλίου. OSU²
 81 φορῆναι (B 107): φέρειν (D). OSU²
 82 φολκός (B 217): στραβός (D). OSU
 83 φορέεσκον (B 770): ἐφόρουν (~D). U post 87
 84 φοίνικι (Δ 141): πυρρῶι ἄνθει (D "φοινικῶι χρώματι"). OSU
 85 φορβῆς (E 202): τροφῆς (P, D). OSU
 86 φόβηθεν (E 498): ἐφοβήθησαν (D). OS(U v. infra 95)
 87 φορέει (E 499): φορεῖ (D). OSU²
 88 φοβέοντο (Z 41): ἔφευγον (D). OSU²
 89 φόβοιο (Z 97): φόβου (P 597D; D "φυγῆς"). OSU
 90 φοβεύμενος (Θ 149): φεύγων (D). OSU
 91 φοινικόεσσαν (K 139): ἀπὸ φοινίκου. OSU | ἢ φοινικοῦν O (D "πυρράν")
 92 φοινήεν<τα> (M 202): μέλαν ἢ φοίνιον (D "φονευτικόν, ἢ πυρρόν"). SU
 93 φοβέεσθαι (Π 507): φεύγειν (~ Z 41D). U post 70
 94 φορῆς (Σ 566): οἱ βασταάζοντες (D "παραφέροντες"). OSU
 95 <ἐ>φόβηθεν (O 326): ἔφοβήθησαν (E 498D), OS | εἰς φυγὴν ἔτρεφεν (Y 90
 φόβησεν; D "εἰς φυγὴν ἐτράπησαν"), ἢ ἐφοβήθησαν U = supra 86¹. OSU
 96 φράσαι (A 83 imperat.): διανοθηῆναι, κέφασθαι (D "λόγισαι, κέφαι"). OSU
 97 φρένας (A 115): διανοίας (~ A 103D), βουλήσεις, ἐνθυμήσεις (?). OSU
 98 φρονέοντα (A 542): φρονοῦντα (D). OSU
 99 φράζεαι (A 554): διανοεῖται (D "διενοοῦ, ἐβουλεύου"). OS
 100 φρήτηρ (B 363): συγγένεια (D "φρατρία"). OSU
 101 φρονέω (Γ 98): φρονῶ (D). OSU
 102 φρητηρήφιν (B 363): τὴν συγγένειαν (D "φρατρία"). OSU
 103 φραζόμεθα (~ Δ 14 φραζώμεθα): διανοούμεθα (D "βουλευώμεθα, σκεπτώμε-
 θα"). OSU
 104 φρίξ (H 63): ἡ τῶν ὑδάτων μελανία (D "ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ
 ὕδατος"). OS(U v. infra 114)
 105 Φραδμονίδης (~ Θ 257 Φραδμονίδην): Φράδμονος παῖς (~D). U post 113
 106 φρήν (K 45): ἡ διάνοια (≈ A 555D). OSU
 107 <***> φρουρεῖται, φυλάσσεται (cf K 378D ζωγρεῖτε· ζῶντά με φυλάττε-
 τε). OSU²
 108 φράσατο (K 339 δ' ἐφράσατο): εἶπεν (?; D "εἶδεν, ἐνόησεν"). OSU²
 109 φράξαντες (M 263): πυκνώσαντες. OSU
 110 φράζου (Ξ 470): ἐννοοῦ, βουλεύου (~ δ 395D; D "νῦν ὄρα"). OSU
 111 φράξαντο (O 566): ἔφραξαν (D). OSU
 112 φρένες (Π 504): τὸ διάφραγμα (D). OSU
 113 φράδμων (Π 638): ἐμπείρως φράσαι δυνάμενος (D "διορατικός, ὀξύς, ἢ
 ἔμπειρος"). OSU

73 φλέγυιας^λ || 75 φύσιμα || 81 φορεῖν U || 82 φολκοῖ· στραβοί U || 90 φοβούμενος^λ || 95
 ἐφόβησεν S || 96 κέφαι U || 112 φρέντες^λ ||

- 114 φρίξ (~ Φ 126 φρίκα): ἡ φρίκη τοῦ κρύου (᾿ "ἡ ἡρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις"), ἡ τῶν ὑδάτων μελανία U = supra 104¹. OSU
- 115 φρίσσουνι (Ψ 599): ὀρθοὺς τοὺς στᾶχνας ἔχουσι (~᾿). OSU
- 116 φρικός (Ψ 692): τῆς φρίκης καὶ τοῦ κρύου (᾿ "ἡ λεπτοκυμία"). OSU
- 117 φυήν (A 115): τὴν φύσιν (᾿), τὸ μέγεθος. OSU
- 118 φύσει (A 235): βλαστήσει (~φ,᾿). OSU
- 119 φῦλα (B 363): ἔθνη (᾿). O²SU
- 120 Φυλείδης (B 628): Φυλέως υἱός (~᾿). U²
- 121 Φυλάκη (B 695): πόλιν Θεσσαλίας (~᾿). U post 126
- 122 φύγον (Γ 4): ἔφυγον (᾿). OSU²
- 123 φύλοπις (E 379, Z 1): μάχη (᾿). U post 120
- 124 φυταλιῆς (Z 195): δενδροφύτου γῆς (~᾿). OSU
- 125 φῦκος (I 7): φυκία καλεῖται τὰ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβρασσόμενα χλωρά (~᾿,φ). OSU
- 126 φυλακτῆρες (I 66): φύλακες (I 64᾿). OSU
- 127 φύξιν (K 311): φεῦξιν (cf He φ 946), † φυγήν (~᾿). OSU
- 128 φυταλιῆς (M 314): ἀμπελοφύτου γῆς (᾿). OSU
- 129 φυζακινήις (N 102): δειλαῖς (᾿). OSU
- 130 φύγαδε (Π 697): εἰς φυγήν (Θ 157᾿). OSU
- 131 φυκτά (Π 128): φευκτά (He φ 965), † ἐκφεύξιμα (~ Cy; ᾿ "ἀντὶ τοῦ οὐδὲ φυγεῖν δυνησόμεθα"). OSU
- 132 φύξηλιν (P 143): δειλόν, φυγάδα (᾿). OSU
- 133 φύσας (Σ 412): ἀκούς (φ,᾿). OS
- 134 φυκίοεντι (Ψ 693): < * * * > φυκίωι (᾿ "φυκία ἔχοντι"). OSU | φυκία δέ ἐστὶ βοτάνη θαλάσσιος (~᾿, v. supra 125). SU
- 135 φοινικόεσσαι (Ψ 717): φοινικώδεις, πυρραί (᾿ "πελιώδεις, ἐρυθραί"). OSU
- 136 φυσιώντας (Δ 227): πνευστιώντας, ἀσθενούντας (! ᾿ "ἀσθμαίνοντας"). OSU
- 137 φώνηρον (~ A 201 φωνήσας): κάλεσον (~᾿). OSU
- 138 φῶτα (B 239): τὸν ἄνδρα (᾿). OSU
- 139 φώς (B 565): ἄνθρωπος (᾿ "ἀνήρ"). OSU²
- 140 φωτός (Π 736): ἀνδρός (᾿). O²SU²
- 141 φωριαμῶν (Ω 228): τῶν κιβωτῶν (᾿). OSU

128 φυταλιού^λ || 129 φυζακίνα^ε || 133 ἀκούσας || 135 φοινικόεσσαι^λ U || 136 φυσιώντας^λ U ||

Ἄρχῃ τοῦ X στοιχείου OS

- 1 χαμαί (Δ 482): πρὸς τὴν γῆν (~ Γ 29D χαμάζε). OSU²
 2 χαλκοχιτώνων (Α 372): ἰχυροθωράκων (Β 47D "σιδηροθωράκων"). OSU
 3 χαλκοβατές (Α 426): ἰχυρόν (~D). OSU
 4 χαλεποί τοι (Α 546): δεινοί σοι (D βλαβεροί σοι). OSU
 5 χαλεπαίνων (Β 378): ὀργιζόμενος (D). OSU
 6 χαλκῶι (Β 417): σιδήρωι (D). OSU²
 7 χάλκεον (Β 490): ἰχυρόν (κ 3D; D "στερεόν"). OSU
 8 Χαλκίδα (Β 537): πόλεως Εὐβοίας (~D). U
 9 χαμάζε (Γ 29): χαμαί (D). OSU
 10 χάνοι εὐρεῖα χθῶν (Δ 182): εὐρὺ χάσμα ποιήσετε μοι ἢ γῆ (~Φ;D). OSU
 11 χάρμης (Δ 222): μάχης (Δ 509D). OSU²
 12 χαράδρης (Δ 454D): ὑδροροῆς (~Cγ; = Φ 259D ἀμάρης). OSU
 13 χαλκήρε' (Ν 650; ~ Δ 469 χαλκήρει): χαλκῶι ἠρμωσμένον (~D, Γ 316D). OSU
 14 χαζόμεθ' (Ε 249): ἀναχωροῦμεν (D). OSU
 15 Ἄλαλκομενηίς (Ε 422): ἡ ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους τῶι ἑαυτῆς μένει (=Q^s, EM 546,56). U post 8
 16 χαλκοκορυστῆι (Ε 699): σιδηροπλίτηι (D "χαλκῶι καθωπλισμένωι"). OSU
 17 χαλκεοφώνων (~ Ε 785): ἰχυροφώνων (Cγ), ἰ μεγαλοφώνων (~D). OSU
 17a χάρμα (Ζ 82): χαρά (D). U post 24
 18 χ(α)μάδις (Ζ 147): χαμαί (D). OSU
 19 θαλπωρή (Ζ 412): χαρμονή (D "χαρά, ἡδονή, παραμυθία"). OSU²
 20 χαλκόποδες (~ Θ 41 χαλκόποδ'): ἰχυρόποδες (~ He χ 111; D "στερεόπο-
 δας"). OSU
 21 †χαλκεόνυχας (~ Ε 329 κρατερώνυχας): ἰχυρόνυχας (~D). OSU | καρτερ-
 όνυχας. SU
 22 χαῖται (Ζ 509): κόμαι, τρίχες (Α 529D). OSU
 23 χάλκεος (Η 146): ἰχυρός (Ε 704D). OSU
 24 χάνοι (Θ 150): διασταίη ἢ γῆ (Ζ 282D). OSU²
 25 χατέουσι (Ι 518): χρήζουσι (D). OS
 26 χαλκοβάρεια (Λ 96): χαλκῶι ἠρμωσμένη (~D). U post 23
 27 χάλκεον ὕπνον (Λ 241): τὸν θάνατον (~Suda s.v. κοιμίται). OSU
 28 χαλκοπαρείου (Μ 183 χαλκοπαρήιου): χαλκὰς παρείας ἔχοντος (~D), OSU
 | ἀναισχύντου (?). OS
 29 χατέοντι (Ο 399): χρήζοντι (D). OSU
 30 Χαρίτεσσι (Ρ 51): Χάρισι. OSU²
 31 χατίζει (Σ 392): χρήζει (~ Β 225D). OSU
 32 χαιρήσειν (Υ 363): χαρήσασθαι (). OSU²
 33 χαλκογλωχίνας (~ Χ 225 χαλκογλώχινος): χαλκὰς γωνίας ἔχοντας (D). OSU
 34 χαιτῶν (Ψ 282): τῶν κομῶν, O²SU | τῶν τριχῶν (~ Ζ 509D). O²S
 35 χάνδανε (Ψ 742): ἐχώρει (~Cγ). OSU
 36 χέρη(ι) (Α 80): χείρον(ι), ἐλάττον(ι) (D). OSU
 37 χερνίφαντο (Α 449): τὰς χεῖρας ἐνίφαντο (D). OSU
 38 χερείονα (Α 576): χείρονα (D). OSU

4 θείνοι || 8 χαλκίδαο^λ || 10 χαννοὶ εὐραχθῶν^λ || ποιήσετε μοι ἢ ci. sec. Θ 150/Ak, [η γη π]οιοιη φ : ποιηάμενοι || τῆι γῆι OS || 14 χαλαζόμεθα^λ || 15 χαλκοπέμπτῃς: ἡ ἀπαλλάττουσα || 19 χαλπορή^λ || 31a χατίζειν· χρήζειν add. U² ante 31 χατίζει ||

- 39 χειμέρια (B 294): χειμεριναί (D). OSU
 40 χέρεια (Δ 400): ἐλάττονα (D "χείρονα"). OSU²
 41 χέρωι (Δ 425): τῆι γῆι (D). OSU
 42 χείμαρρος (N 138; ~ Δ 452 χείμαρροι): τὸ ἐν OS¹ χειμῶνι ῥέων (~D). OSU
 43 ἐχεύατο πήχρε (E 314): περιέβαλε τοὺς πήχρεις τῶν καρπῶν (~ϕ, D). OSU
 44 χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι (E 458): κατὰ τὸν τῆς χειρὸς καρπὸν (D). OSU
 45 χίμαιραν (Z 179): ῥπερυνιή(ν) αἶγα· U (D "ἡ ἐν χειμῶνι γεγεννημένη αἶξ") ἔστι δὲ καὶ U¹ ὄνομα τρικεφάλου θηρίου (~D). OSU
 46 χθόνα δύμεναι (Z 411): ἀποθανεῖν (D). OSU
 47 χεύωι (H 86): χώωι (D). OSU
 48 χειρότερος (Y 436): χείρων (~ He χ 308). OSU²
 49 χειρὶ δὲ τῆι ἐτέρῃι (Ξ 272): ἀντὶ τοῦ τῆι μίαι. OSU
 50 χερνήτις (M 433): πενιχρά (He χ 363; D "ἡ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῶν ιδίων χειρῶν ζῶσα"). OSU
 51 χέραδος (Φ 319): συμπεφορημένην ὕλην (D "φάμμου καὶ ξύλων συγκομιδῆς"). OSU
 52 χειῆι (X 93): τῆι καταδύσει (D). OSU
 53 χεῦμα (Ψ 561): †ἐπιχύη (*He χ 379 "ῥεῦμα, ὕδωρ"). OSU
 54 χειμερίησι (Γ 222): χειμεριναῖς (D). OSU
 55 χῆραί τε (B 289): ἀνδρας μὴ ἔχουσαι (D "ἔρημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι"). OSU
 56 χήρην (Z 432): χήραν, ἄνανδρον (~ Z 408D). OSU
 57 χηλοῦ (Π 221): κιβωτοῦ (D). OSU²
 58 χήτει (T 324): στερήσει (D). OSU
 59 χηραμόν (Φ 495): ἐσχισμένην πέτραν (D "χώρημα, κατάδυσιν"). OSU
 60 χθιζός (A 424): †χθεῖζός U | χθεσινός (~D). OSU
 61 χθιζὰ καὶ προῖζ' (B 303): χθές καὶ πρὸ μικροῦ (D "χθές τε καὶ πρώην"). OSU
 62 χθαμαλώτατον (N 683): ταπεινότατον (~ μ 101D; D "κοιλότατον"). OSU
 63 χιτῶν (~ B 42 χιτῶνα): ἐσθῆς, ἱμάτιον ῥάνδρικόν S¹ (≈ D). OS
 64 χιτῶνα (Γ 359): νῦν τὸν θώρακα (D). OSU
 65 χλαίναν (B 183): τὸ περιβόλαιον (D "χλανίδα"). OSU
 66 χλωρὸν δέος (Θ 77): χλωροποιὸς φόβος (D). U
 67 χολωθεῖς (A 9): ὀργισθεῖς (ϕ, D). OSU
 68 χολωσέμεν (A 78): εἰς ὀργὴν ἄξειν (D "εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν"). OSU
 70 χολώσεται (Ξ 310 χολώσεται): ὀργισθήσεται (~ A 78ϕ). OSU²
 71 χόλον (A 81): ὀργὴν (D). OSU
 72 χόλοιο (A 224): τῆς ὀργῆς (D). OSU²
 73 χολώτοις (Δ 241): ὀργίλοις (*He χ 859; D "ὀργιστικοῖς"). OSU
 74 χολάδες (Δ 526): τὰ νεῦρα (D "ἔντερα"). OSU
 75 χόρτωι (Λ 774): ὀρίωι, περιφράγματι (~D). OSU
 76 χορῶι καλή (Π 180): καλῶς χορεύουσα ἢ ἰ ἐν τῶι χορεύειν καλή (~D). U
 77 χοροτυπίησι (Ω 261): ὀρχήσεσιν (~D). OSU
 78 χασσάμενος (Δ 535): ἀναχωρήσας (D). OSU
 79 χρυσέωι ἀνὰ σκήπτρωι (A 15): περὶ τῶι χρυσῶι σκήπτρωι· SU | σκήπτρον δὲ ἔστι βασιλικὴ ῥάβδος (~D). OSU

43 χεσυατολ || 45 χειμέρανλ || τριμόρφου OS || 48 χεώτεροςλ || 49 χειριγέτη ἐτέρηλ || τιμία (φιλότης add. OS) || 50 πενιχρή OS || 51 χέρδαοσλ || 52 καταλύσει || 53 χευναλ || fort. ἐπίχυμα, ἐπίχυσις || 55 χηράταιλ OS || 61 προῖζοῦλ || 66 χλωρὸς φοβερὸς || 77 χορορυπίησινλ || 78 χρασσάμενοςλ ||

- 80 Χρύσην (Α 37): πόλιν Τρωϊκὴν (~D). U
 81 χρεῖω (Α 341): χρεῖα (D). OSU
 82 χραιομῶσι (Α 566): βοηθῶσι (~D). O²SU
 83 χραιομεῖν (Α 589): βοηθεῖν (D). OSU²
 84 χρυσόθρονος (Α 611): ποικίλον θρόνον ἔχουσα ἢ καλόν (~D). OSU
 85 χρυσεῖοιο (~ Δ 3 χρυσεῖοιο): χρυσοῦ (≈ Λ 319 χρυσεῖοιο). OSU
 86 χραΐσμητι (Γ 54): βοηθήσει (~D). OSU
 87 χρυσῆς (Γ 64): ἀφθάρτου, καλῆς (D "χρυσοφόρου, καλῆς"). OSU
 88 χραύσει (Ε 138): τοῦ φωτὸς ἄφεται (F. D "ἀμύξει"). OSU
 89 χρυσαόρου (Ε 509): χρυσοξίφους (~D). OSU
 90 χρυσήνιος (Ζ 205): χρυσὰς ἠνίας ἐχούσης (D). OSU
 91 χρεῖος (Λ 686): χρέος, ὄφλημα (α 409D; D "χρέος, δάνειον"). OSU
 92 χροός (Ν 191): τοῦ σώματος (D). OSU²
 93 χροὸς εἶσατο (Ν 191): διὰ τοῦ χροὸς ἦλθε (~D). U post 91
 94 χροῖηι (Ξ 164): τῆι χροῖᾷ, τῶι αἵματι (D "τῶι ἰδίῳ αὐτῆς χρωτῖ"). OSU
 95 χρυσάορον (Ο 256): χρυσόξιφον (D "χρυσοφάσγανον"). OSU
 96 χρυσηλακάτου (Π 183): χρυσοτόξου (D "καλλιτόξου"). OS
 97 χρομάδος (Ψ 688): φόφος (ApS 168; D "ποιὸς ἦχος"). OSU
 98 κέχχουθ' (Β 19): περιεκέχυτο (D). OSU
 99 χυτή (Ζ 464): ἡ τοῖς νεκροῖς χεομένη γῆ (~D). OSU
 100 χυμένη (Τ 284): περιχυθεῖσα (θ 527D; D "περιπλακείσα"). OSU
 101 χυτήν (Ψ 256): τὴν τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν (~D). OSU
 102 χώμενος (Α 44): ὀργιζόμενος (D). OSU
 103 χώσεται (Α 80): ὀργισθῆ (D, ~F). OSU²
 104 χώρης (Ζ 516): τόπου (D). OSU
 105 χήρωσας (Ρ 36 finit.): ἔρημον ποιήσας (~D). OSU
 106 χωρήσαντα (Ρ 101 χωρήσαντ'): Ἦ νῦν Ὑ ἀναχωρήσαντα (~ Δ 505D). OSU
 107 κώληπα (Ψ 726): τὴν ἀγκύλην (D). OSU

Ἄρχη τοῦ Ψ στοιχείου OS

- 1 φάλλεν: ἦιδεν (~ *He φ 49), ἐτραγώδει (?). OSU
 2 φασάθοιοι (Α 486): ἄμμοιοι (~F), ἰ φάμμοιοι (D). OSU
 3 φάρες καὶ κολοιοί (~ Ρ 755): εἶδη ὀρνέων (D). OSU
 4 φαῦον (Π 216): ἔψαυον, ἦπτοντο (D). OS | ἠρέμα ἐφήπτον(το) (~Ν 132D). U
 5 φαύουσιν (Ψ 519): ἄπτονται (~ Ν 132). OSU
 6 φευσθήσει (~ Τ 107 φευστήσει): φεύσει (D). OSU²
 7 φεδνή δέ (Β 219): †διεφευσμένη (D "ἀραιά, μαδαρά", *He φ 99 "μαδαρά ἐπήνθει"). OSU
 8 φιλήν ἄροσιν (Ι 580): ἀροτριασίμην (~ *He α 7385) καὶ ἰ σπορίμην (~ *He α 7378; D "τὴν ἄδενδρον χώραν"). OSU
 9 φιάδας (Π 459): φεκάδας, σταγόνας (~D). OSU
 10 κύψικάρηνοι (Μ 132; ~ Ψ 118 ὑψικόμους): εἰς ὕψος τὰς κόμας ἔχοντες OS¹ (D "μακραί"). OSU

84 ἔχων S, om O || 86 χραΐσμητι || 89 χρυσαόροιο lemma praefigunt OSU || 90 χρυσήνιος || 91 χρέω || 92 ὄφλημα U || 92 χρώς O, χρέος SU || 93 χροῖσατο || 99 χύσει || 105 χωρήσας || 107 κώληπα ||

3 πόλοιο || 8 ἀρώσει OS, ἀρώσει U || 10 κόμας SU : κόμας O ||

Ἄρχῃ τοῦ Ω στοιχείου OS

- 1 ᾧδε (A 212): οὕτως (D). OSU
 2 ᾧδ' ἔστω (H 34): οὕτω γενέσθω (D). OSU²
 3 ᾧκυπόροι (A 488): ταχυπτεροις (He ω 140 "ταχυπόρων"; A 421D "ταχέως πλεούσαις"). OSU
 4 ᾧίγνυτο (B 809 ᾧίγνυντο ... ἐκ δ' ἔσσυτο): ἐξώρμα δέ (H 1D ἐξέσσυτο· ἐξώρμησεν). OSU
 5 ᾧκεανός (~ A 423 ᾧκεανόν): ποταμός καθ' ᾧμηρον περιέχων ᾧλην τὴν οἰκουμένην (~D). OSU
 6 ᾧκνεον (Y 155, ≈ E 255 ᾧκνείω): ᾧκνησαν (~D). OSU
 7 ᾧκυρόω (E 598): ταχέως ᾧέοντι (D). OSU
 8 ᾧκυπέται (Θ 42 ᾧκυπέτα): ταχεῖς (D). OSU
 9 ᾧκυπόδων (K 535): ταχυπόδων (~ B 860D). OSU
 10 ᾧκτειρεν (Λ 814): ᾧλήεσεν (Π 5D). OSU
 11 ᾧκιστος (O 238): ταχύτατος (~ Φ 253D). OSU
 12 ᾧκυάλου (O 705): ᾧτῆς U¹ ταχυπλόου (O 693D "ταχέως πλεούσης"). OSU
 13 ᾧμοι (B 259): τοῖς ᾧμοις (D). OSU
 14 ᾧμοθέτησαν (B 424): ᾧμὰ κρέα συνέθησαν, τουτέστιν ἀφ' ᾧκάστου μέρους τᾧων μελᾧων ᾧμὰ συνθέντες (~D). U | ᾧμὰ ἔθηκαν. OS
 15 ᾧμάκαρ (Γ 182): ᾧ μακάριε (~D). OSU
 16 ᾧώμων (Γ 159 ᾧς): ἀντὶ τοῦ ᾧμως (~ A 116D; = infra 48). OSU
 17 ᾧωμᾧξεν (Γ 364): ἐστέναξεν (D). OSU
 18 ᾧμογέροντα (Ψ 791): συνετὸν καὶ ᾧμόν τὸ γᾧηρας ἔχοντα (D "μήπω πάνυ γέροντας"). OSU
 19 ᾧωνοχόει (A 598); ~ Δ 3 ᾧωνοχόει): οἶνον ᾧκεράννυε (~Φ; Δ 3D "ἐνέχει, ἐκίρνα"). OSU
 20 ᾧνωκάμην (Ξ 95): ᾧμεμφάμην (D). OSU
 21 ᾧνάτο (P 25): ᾧφαύλιεσεν (D). OSU²
 22 ᾧνον (Φ 41): τιμᾧν D). OSU
 23 ᾧνος (~ Ψ 746 ᾧνον): τιμᾧ (~ Φ 41D). O²SU²
 24 ᾧνησα (~ A 503 ᾧνησα): ᾧφέλησα (~ A 395Φ,D). O²SU
 25 ᾧπόποι (A 254): παπαῖ τᾧων χαλεπᾧων (He ω 276). OS
 26 ᾧπασεν (I 483): ἔδωκεν (D). OSU
 27 ᾧπλίσκατο (Λ 86): παρεσκεύασεν (~D). OSU
 28 ᾧποτε (Λ 104): οὕς ποτε (Z 21 Hom.) δυϊκᾧς (~ B 865D). σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ᾧαυτᾧων (= ApS 147 σφούς). OSU
 29 ᾧπίζετο (Σ 216): ᾧπεστρέφετο (D). OSU
 30 ᾧπερ ᾧρίστω (Ψ 659): οἶτινες (~ Δ 324D) ᾧριστοι (~ Λ 328). OSU
 31 ᾧρσε (A 10): διήγειρεν, ἐνέβαλεν (D). OSU
 32 ᾧρμαινε (A 193): διενοεῖτο (Φ,D). OSU
 33 ᾧρορε (B 146): ἐκίνησεν (D "διήγειρεν, ἐτάραξε"; He ω 368 "ᾧρσε"). OSU
 34 ᾧρη (B 468): τοῦ καιροῦ τοῦ ᾧραος (~Φ). OSU
 35 ᾧρη ἐν εἰαρινᾧηι (B 471): ἐν τᾧωι τοῦ ᾧραος καιρᾧωι (~D). OSU
 36 ᾧρμᾧτο (Γ 142 ᾧρμᾧτ'): ᾧρμα (D). OSU²
 37 ᾧρνωτο (Γ 267): διεγείρετο (Γ 13D; ~D) ᾧάνιστατο U = infra 40¹. OSU
 38 ᾧρμηθήτην (E 12): ᾧρμήθησαν δυϊκᾧς (~D). OSU
 39 ᾧρεσσι (E 486): γυναιξίν (D). OSU

3 ᾧδυπόροι^λ || 4 ἐξώρμα N. Congrad : ἐξορδα || 6 ᾧκνηθεν^λ || 9 ᾧκυπόρων^λ || 11 ᾧκτιστος^λ || 25 παύσαι || 30 ᾧπεραρπω^λ || 33 ἐνίκησεν || 35 ᾧρηναρίνη^λ || ᾧέρος ||

- 40 ὤρνυτο (H 20 ὤρνυτ'): ἀνίστατο (~ Γ 267D). OS(U v. supra 37)
 41 ὤρμαινε (Φ 64): ἐνεθυμείτο (A 193D). OSU
 42 ὤρεξεν (Ω 102): παρέεσχεν (D "ἐνεχειρίσει"). OSU
 43 ὄρεξον (N 327 ὄρέξομεν): παράεσχου (~D; He ο 1157 "ἔκτεινον, ἐπίδος"). OS
 44 ὄριετος (Ω 384): ὁ ἄριετος (~ Λ 288D). OSU
 45 ὣς κε (A 32): ὅπως ἄν (D). OSU²
 46 ὣς τώ γε (A 304): οὕτως οὗτοι (P,D). OSU²
 47 ὣς ἄρα φωνήεσσα (A 428 φωνήεσας'): οὕτως ἄρα εἰποῦσα (D). OSU
 48 ὣς (Γ 159): νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως (~A 116D). OSU
 49 ὣς φάτο (B 16 142): ὣς εἶπεν, οὕτως εἶπεν (~D). OSU
 50 ὣς τῶν (B 149): οὕτως τούτων (D). OSU
 51 ὣς ἐπονείτο (B 409): ὣς ἐνήργει (D). OSU
 52 ὣς μοι (Γ 166): ὅπως μοι (D). OSU
 53 ὣς σέο (Γ 446): ὥσπερ σοῦ (D). OSU
 54 ὣς γινῶ (Δ 357): ἐπέγνω (D). OSU
 55 ὤσεν (E 19): ἐπέβαλεν, ἱ κατέβαλεν (P). OSU
 56 ὣς δ' αὖτως (H 430): ὁμοίως δέ (~ Γ 339D). OSU
 57 ὣς οἱ μέν (Λ 596): οὕτως μέν οὗτοι (A 318D). OSU
 58 ὣς δ' ὅτ' ἄν (M 41, O 80 ..): ὣς νῦν μοι, οὕτως νῦν μοι (?). OSU
 59 ὤσεν (O 668): ὤθησεν (A 220D; E 19P), ἐπήγειρεν, ἀνέτρεψεν (?). OSU
 60 ὣς σφιν (Ω 27): ὥσπερ αὐτοῖς (~ A 110D). OSU
 61 ὠχρός (Γ 35): χλωρός (Cγ; D "ὠχρίασις"). OS

εἴληφε τέλος αἱ Λέξεις τοῦ Ὀμήρου. Ο
 Ὀμήρου λέξεις ἐνταῦθα τέρμα πέλει. S

43 ὤρεξον^λ || 44 ἀόριετος || 46 τοιγε^λ || οὗτος || 48 ὅπως || 56 ὣς δάλυτος^λ || 59 ἀνέτρεψεν OU
 ||